

การพัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น
กับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1

นายเวียงศักดิ์ สารฤทธิ์

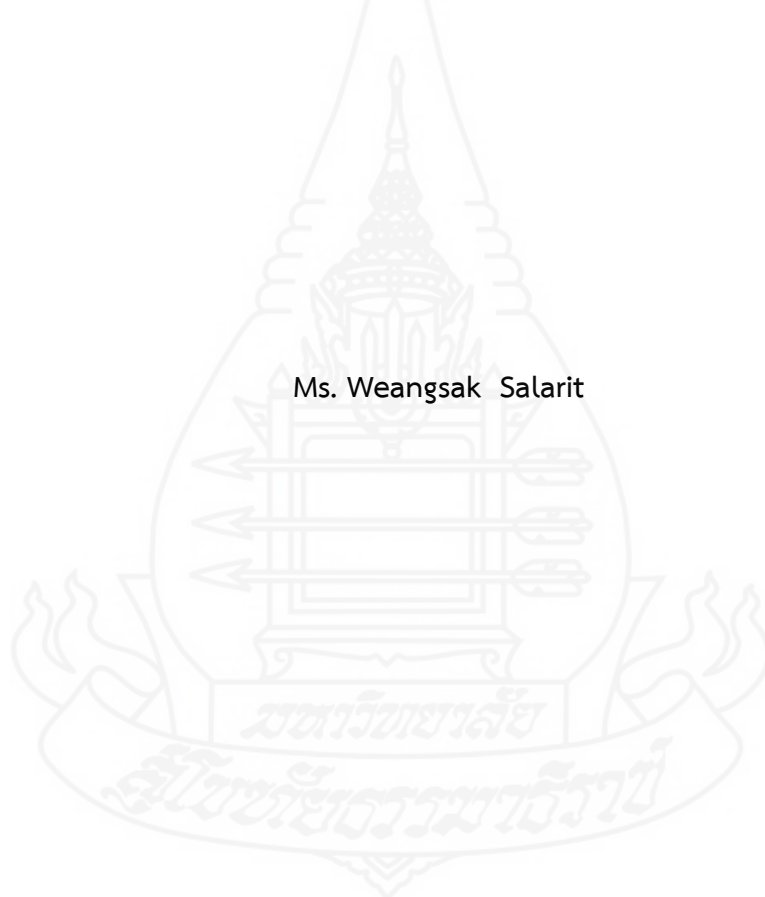

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2558

The Development of Electronic Learning Packages on the Topic of Nouns
with Contents Presented in the Forms of Folk Tales and Central Thai
Language Tales for Prathom Suksa IV Students in Pong Lang Educational
Quality Development Network Schools under Kalasin Primary Education
Service Area Office 1

Ms. Weangsak Salarit

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Technology and Communications
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University
2015

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับ
นิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย
พัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กาฬสินธุ์ เขต 1

ชื่อและนามสกุล นายเวียงศักดิ์ สารฤทธิ์

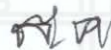
แขนงวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. วรางคณา โตโพธิ์ไทย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศันสนีย์ สังสรรค์อนันต์

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2559

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สาโรช ไศภีรักษ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. วรางคณา โตโพธิ์ไทย)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศันสนีย์ สังสรรค์อนันต์)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(ศาสตราจารย์ ดร. สิริวรรณ ศรีพหล)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1

ผู้วิจัย นายเวียงศักดิ์ สารฤทธิ์ **รหัสนักศึกษา** 2552700128 **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยี และสื่อสารการศึกษา) **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) รองศาสตราจารย์ ดร. วรางคณา โดโพธิ์ไทย (2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศันสนีย์ สังสรรค์อนันต์ **ปีการศึกษา** 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (2) ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน (3) เปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน และ (4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 39 คน รวม 78 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นและนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน (2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ (3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 การทดสอบค่าที ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นมีประสิทธิภาพ คือ 81.27/82.23 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 (2) ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน มีประสิทธิภาพ คือ 81.23/82.22 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 (3) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น มีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (5) ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานไม่แตกต่างกัน และ (6) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

คำสำคัญ ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ คำนาม ภาษาถิ่น ภาษามาตรฐาน ประถมศึกษา

Thesis title: The Development of Electronic Learning Packages on the Topic of Nouns with Contents Presented in the Forms of Folk Tales and Central Thai Language Tales for Prathom Suksa IV Students in Pong Lang Educational Quality Development Network Schools under Kalasin Primary Education Service Area Office 1

Researcher: Mr. Wiangsak Sararit; **ID:** 2552700128; **Degree:** Master of Education (Educational Technology and Communications); **Thesis advisors:** (1) Dr. Varangkana Topothai, Associate Professor; (2) Dr. Sunsanee Sungsunanan, Assistant Professor; **Academic year:** 2015

Abstract

The purposes of this research were (1) to develop electronic learning packages on the topic of Nouns with Contents Presented in the Forms of Folk Tales and Central Thai Language Tales for Prathom Suksa IV students in Pong Lang Educational Quality Development Network Schools under Kalasin Primary Education Service Area Office 1 based on pre-determined efficiency criterion; (2) to study the learning progress of the students learning from the electronic learning packages on the topic of Nouns with Contents Presented in the Forms of Folk Tales and Central Thai Language Tales; and (3) to compare learning achievements of students who learned from electronic learning packages on the topic of Nouns with Contents Presented in the Forms of Folk Tales and Central Thai Language Tales; and (4) to study opinions of the students who learned from the electronic learning packages on the topic of Nouns with Contents Presented in the Forms of Folk Tales and Central Thai Language Tales.

The research sample consisted of 78 Prathom Suksa IV students in two groups each of which consisting of 39 students obtained by cluster sampling from Pong Lang Educational Quality Development Network schools under Kalasin Primary Education Service Area Office 1. The employed research instruments comprised (1) electronic learning packages on the topic of Nouns with Contents Presented in the Forms of Folk Tales and Central Thai Language; (2) two parallel forms of an achievement test for pre-testing and post-testing; and (3) a questionnaire on student's opinions toward the electronic learning packages. Statistics used for data analysis were the E_1/E_2 efficiency index, t-test, mean, and standard deviation.

Research findings showed that (1) the developed electronic learning package on the topic of Nouns with Contents Presented in the Forms of Folk Tales was efficient at 81.27/82.23, thus meeting the set 80/80 efficiency criterion; (2) the developed electronic learning package on the topic of Nouns with Contents Presented in the Forms of Central Thai Language was efficient at 81.23/82.22, thus meeting the set 80/80 efficiency criterion; (3) the students learning from the electronic learning package on the topic of Nouns with Contents Presented in the Forms of Folk Tales achieved significant learning progress at the .05 level; (4) the students learning from the electronic learning package on the topic of Nouns with Contents Presented in the Forms of Central Thai Language achieved significant learning progress at the .05 level; (5) students learning from the electronic learning package on the topic of Nouns with Contents Presented in the Forms of Folk Tales and students learning from the electronic learning package on the topic of Nouns with Contents Presented in the Forms of Central Thai Language were not significantly different in their learning achievement scores; and (6) the students' opinions toward electronic learning packages on the topic of Nouns with Contents Presented in the Forms of Folk Tales and Central Thai Language Tales were at the "highly agreed" level.

Keywords: Electronic learning package, Noun, Local folk tale, Central Thai language, Prathom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. วรางคณา โตโพธิ์ไทย อาจารย์ประจำสาขาวิชาศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำแนะนำ และติดตาม การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาตรวจสอบ แก้ไข ให้คำแนะนำในการจัดทำเครื่องมือ ในการวิจัยประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ อาจารย์ประจำสาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านเทคโนโลยี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทัศน์ วงศ์กระบอกถาวร อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ- มหาสารคาม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย อาจารย์เยาวเรศ รัตนธารทอง อาจารย์มหาวิทยาลัย ราชภัฏกาฬสินธุ์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดผลประเมินผล กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร. สาโรช โศภีรักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศันสนีย์ สังสรรค์อนันต์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. วรางคณา โตโพธิ์ไทย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนและคณะครู ขอขอบใจนักเรียนโรงเรียน บ้านดอนวิทยาการ โรงเรียนหนองกุงวิทยาคมที่ให้ความร่วมมือ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำ วิทยานิพนธ์ครั้งนี้ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

เวียงศักดิ์ สารฤทธิ์

กุมภาพันธ์ 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์	9
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	25
นิทาน	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	58
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	58
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล	68
การวิเคราะห์ข้อมูล	71
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
ตอนที่ 1 การทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์	74
ตอนที่ 2 ความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วย ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น กับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน	77

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วย ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น กับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน	78
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วย ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น กับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน	78
บทที่ 5 รายละเอียดต้นแบบชิ้นงาน	81
ภาคที่ 1 คู่มือการใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานภาษาถิ่นกับ นิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน สำหรับครู	82
ภาคที่ 2 คู่มือการใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม (สำหรับนักเรียน)	90
ภาคที่ 3 รายละเอียดของชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์	100
บทที่ 6 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	183
สรุปการวิจัย	183
อภิปรายผล	185
ข้อเสนอแนะ	187
บรรณานุกรม	189
ภาคผนวก	197
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	198
ข แบบประเมินคุณภาพชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์	200
ค ตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการสร้างแบบทดสอบ	207
ง ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	209
จ ตารางคะแนนทดสอบประสิทธิภาพ แบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม	239
ฉ แสดงค่าความถี่คะแนนพึงพอใจของที่มีต่อชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์	252
ประวัติผู้วิจัย	254

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 รายชื่อหน่วยการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	59
ตารางที่ 3.2 แสดงการวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	65
ตารางที่ 3.3 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพของแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น	66
ตารางที่ 3.4 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพของแบบทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียนของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน	66
ตารางที่ 3.5 แสดงความเชื่อมั่นของแบบทดสอบของแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น	66
ตารางที่ 3.6 แสดงความเชื่อมั่นของแบบทดสอบของแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน	67
ตารางที่ 3.7 แสดงขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ และการเก็บรวบรวมข้อมูล	70
ตารางที่ 4.1 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น แบบเดี่ยว	74
ตารางที่ 4.2 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน แบบเดี่ยว	75
ตารางที่ 4.3 แสดงการหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น แบบกลุ่ม	75
ตารางที่ 4.4 แสดงการหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน แบบกลุ่ม	76
ตารางที่ 4.5 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น แบบภาคสนาม	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.6 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน แบบภาคสนาม	76
ตารางที่ 4.7 แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วย ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น ในการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม	77
ตารางที่ 4.8 แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วย ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ในการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม	77
ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วย ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น กับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	78
ตารางที่ 4.10 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	79
ตารางที่ 4.11 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	80

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 3.1 แสดงการจัดชั้นเรียน	69
ภาพที่ 5.1 แสดงการจัดห้องเรียน	88
ภาพที่ 5.2 แสดงชื่อสถาบัน	95
ภาพที่ 5.3 แสดงคำแนะนำวิธีการใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์	96
ภาพที่ 5.4 แสดงคำแนะนำลงชื่อเข้าเรียนชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์	96
ภาพที่ 5.5 แสดงหน้าเมนูหลักของบทเรียนในชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์	97
ภาพที่ 5.6 แสดงคำแนะนำหน้าเมนูศึกษาบทเรียนในชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์	97
ภาพที่ 5.7 แสดงคำแนะนำส่วนควบต่าง ๆ ในชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์	98
ภาพที่ 5.8 แสดงหน้าลงชื่อเข้าใช้	98
ภาพที่ 5.9 แสดงหน้ายินดีต้อนรับ	99
ภาพที่ 5.10 แสดงหน้าเมนูหลักชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์	99
ภาพที่ 5.11 แสดงชื่อสถาบันการศึกษา	101
ภาพที่ 5.12 แสดงคำแนะนำการใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์	101
ภาพที่ 5.13 แสดงการลงชื่อเข้าเรียน	102
ภาพที่ 5.14 แสดงชื่อ นามสกุล ผู้เข้าใช้	102
ภาพที่ 5.15 แสดงหน้าเมนูหลักชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษาถิ่น	103
ภาพที่ 5.16 แสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	103
ภาพที่ 5.17 แสดงคำอธิบายรายวิชา	104
ภาพที่ 5.18 แสดงคำชี้แจงการทำแบบทดสอบก่อนเรียน	104
ภาพที่ 5.19 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อ 1	105
ภาพที่ 5.20 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อ 2	105
ภาพที่ 5.21 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อ 29	106
ภาพที่ 5.22 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อ 30	106
ภาพที่ 5.23 แสดงผลการทดสอบก่อนเรียน	107
ภาพที่ 5.24 แสดงการเลือกเรียนเรื่อง คำนาม	107
ภาพที่ 5.25 แสดงชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม	108
ภาพที่ 5.26 แสดงความหมายของคำนาม	108

สารบัญญภาพ (ต่อ)

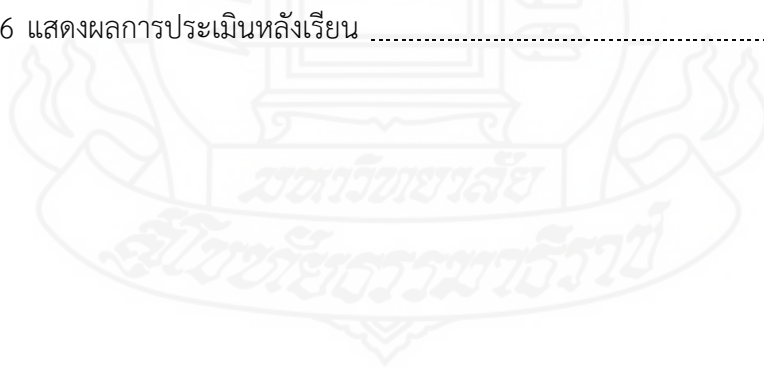
	หน้า
ภาพที่ 5.27 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องพระธาตุกล่องข้าวน้อย	109
ภาพที่ 5.28 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำสามัญนาม	113
ภาพที่ 5.29 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำสามัญนาม	113
ภาพที่ 5.30 แสดงความหมายของคำสามัญนาม	114
ภาพที่ 5.31 แสดงรูปภาพประกอบนิทาน เรื่อง ดาวลูกไก่	114
ภาพที่ 5.32 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำวิสามัญนาม	118
ภาพที่ 5.33 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำวิสามัญนาม	118
ภาพที่ 5.34 แสดงความหมายของคำวิสามัญนาม	119
ภาพที่ 5.35 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องท้าวกกขนาก	119
ภาพที่ 5.36 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำลักษณนาม	123
ภาพที่ 5.37 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำลักษณนาม	123
ภาพที่ 5.38 แสดงความหมายของคำลักษณนาม	124
ภาพที่ 5.39 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องอำนาจผี	124
ภาพที่ 5.40 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำสมุหนาม	128
ภาพที่ 5.41 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำสมุหนาม	128
ภาพที่ 5.42 แสดงความหมายของคำสมุหนาม	129
ภาพที่ 5.43 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องจระเข้ไม่มีลิ้น	129
ภาพที่ 5.44 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำอาการนาม	133
ภาพที่ 5.45 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำอาการนาม	133
ภาพที่ 5.46 แสดงความหมายของคำอาการนาม	134
ภาพที่ 5.47 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องณรรน้อย	135
ภาพที่ 5.48 แสดงคำชี้แจงแบบทดสอบหลังเรียน	139
ภาพที่ 5.49 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 1	139
ภาพที่ 5.50 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 2	140
ภาพที่ 5.51 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 29	140
ภาพที่ 5.52 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 30	141
ภาพที่ 5.53 แสดงผลการประเมินหลังเรียน	141

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 5.54 แสดงชื่อสถาบันการศึกษา	142
ภาพที่ 5.55 แสดงคำแนะนำการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	142
ภาพที่ 5.56 แสดงการลงชื่อเข้าเรียน	143
ภาพที่ 5.57 แสดงยินดีต้อนรับ	143
ภาพที่ 5.58 แสดงหน้าเมนูหลักชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษามาตรฐาน	144
ภาพที่ 5.59 แสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	144
ภาพที่ 5.60 แสดงคำอธิบายรายวิชา	145
ภาพที่ 5.61 แสดงคำชี้แจงการทำแบบทดสอบก่อนเรียน	145
ภาพที่ 5.62 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อที่ 1	146
ภาพที่ 5.63 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อที่ 2	146
ภาพที่ 5.64 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อที่ 29	147
ภาพที่ 5.65 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อที่ 30	147
ภาพที่ 5.66 แสดงผลการทดสอบก่อนเรียน	148
ภาพที่ 5.67 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำนาม	148
ภาพที่ 5.68 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม	149
ภาพที่ 5.69 แสดงความหมายของคำนาม	149
ภาพที่ 5.70 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องพระธาตุกล่อ่งข้าวน้อย	150
ภาพที่ 5.71 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำสามาน	154
ภาพที่ 5.72 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำสามานยนาม	154
ภาพที่ 5.73 แสดงความหมายของคำสามานยนาม	155
ภาพที่ 5.74 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องดาวลูกไก่	155
ภาพที่ 5.75 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำวิสามานยนาม	159
ภาพที่ 5.76 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำวิสามานยนาม	159
ภาพที่ 5.77 แสดงความหมายของคำวิสามานยนาม	160
ภาพที่ 5.78 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องท้าวกกขนาก	160
ภาพที่ 5.79 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำลักษณะนาม	164
ภาพที่ 5.80 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำลักษณะนาม	164

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 5.81 แสดงความหมายของคำลักษณนาม	165
ภาพที่ 5.82 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องอำนาจผีโป่ง	165
ภาพที่ 5.83 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำสมุหนาม	169
ภาพที่ 5.84 แสดงชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำสมุหนาม	169
ภาพที่ 5.85 แสดงความหมายของคำสมุหนาม	170
ภาพที่ 5.86 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องจระเข้ไม่มีลิ้น	170
ภาพที่ 5.87 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำอาการนาม	174
ภาพที่ 5.88 แสดงชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำอาการนาม	174
ภาพที่ 5.89 แสดงความหมายของคำอาการนาม	175
ภาพที่ 5.90 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องณรร้อย	176
ภาพที่ 5.91 แสดงคำชี้แจงแบบทดสอบหลังเรียน	180
ภาพที่ 5.92 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 1	180
ภาพที่ 5.93 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 2	181
ภาพที่ 5.94 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 29	181
ภาพที่ 5.95 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 30	182
ภาพที่ 5.96 แสดงผลการประเมินหลังเรียน	182

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติที่เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย และยังมีคุณลักษณะสำคัญหลายประการคือเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจเรื่องราว ความคิด ความรู้สึก ความต้องการของผู้อื่น ถ่ายทอดและสืบต่อทางวัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรมที่พึงประสงค์จากคนรุ่นก่อนและจากสังคม และเป็นเครื่องมือในการศึกษาแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทยเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นคนไทยทุกคนจำเป็นต้องตระหนักความสำคัญของภาษาไทยจะต้องศึกษาหลักการใช้ภาษาซึ่งเป็นภาษาแม่ของตนด้วยกันทั้งนั้น และฝึกฝนจนเกิดทักษะการฟังพูด อ่าน และเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพเพื่อจะได้นำไปใช้สื่อสาร การเรียนรู้ เสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติปัจจุบันความเจริญด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องการเรียนการสอนจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ดังนั้นการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการเรียนการสอนเป็นแนวทางที่ต้องพัฒนาไปพร้อมกันสื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือลำเลียงความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ ความชำนาญ และคุณธรรม จริยธรรมไปสู่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเปลี่ยนผ่านและต่อยอดประสบการณ์ได้อย่างรวดเร็ว และทันสมัยยิ่งขึ้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2553, น. 12) การเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์มีบทบาทเป็นผู้สอนที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นเมื่อเทียบกับวิธีสอนตามปกติ (ถนอมพร เลหาจรัสแสง, 2541, น. 2-3)

1.1 สภาพที่พึงประสงค์

สภาพที่พึงประสงค์ของการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยครอบคลุมการจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อการศึกษา ดังนี้

1.1.1 สภาพที่พึงประสงค์ด้านการจัดการเรียนการสอน

กล่าวคือ กลุ่มสาระภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องมีรูปแบบการสอนที่ชัดเจน มีเทคนิคการถ่ายทอด นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ ทำความเข้าใจและฝึกทักษะได้อย่างเชี่ยวชาญเป็นพื้นฐานนำไปสู่การเรียนรู้แขนงอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

ฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2553 ซึ่งกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่าการจัดการศึกษา สถานศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกัน คือต้องนักเรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด แนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ให้ดำเนินไปอย่างมีคุณภาพ ตอบสนองมาตรฐานและตัวบ่งชี้สาระหลักการใช้ภาษาเรื่อง คำนามโดยใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่นำเสนอด้วยรูปแบบนิทานภาษาถิ่นและนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานเพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามอัธยาศัย

1.1.2 สภาพที่พึงประสงค์ด้านการใช้สื่อการศึกษา กล่าวคือ การใช้สื่อในการจัดการเรียนให้สถานศึกษาและครูผู้สอนควรนำเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามาใช้ในการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถได้รับการพัฒนาทักษะขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, น. 3) มีการใช้สื่อการศึกษาที่หลากหลาย และสื่อที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.2 สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ในระยะ 5 ปีการศึกษาที่ผ่านมาครอบคลุมการจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อการศึกษา ดังนี้

1.2.1 สภาพปัจจุบันด้านการจัดเรียนการสอน กล่าวคือ (1) วิธีการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ยังยึดวิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง ครูยังคงจัดการเรียนการสอนแบบเดิมๆ โดยส่วนใหญ่ใช้การบรรยาย ครูเป็นผู้แสดงบทบาทต่างๆ ซึ่งไม่สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กำหนดกระบวนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของหลักสูตรกล่าวคือ กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญปัญหาและการแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการการจัด กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง และกระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

กระบวนการเรียนรู้ที่กล่าวมาเป็นแนวทางจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายของหลักสูตร ครูผู้สอนจึงควรต้องคัดสรรเลือกนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (2) ครูที่จบวิชาเอกภาษาไทยจำนวน 1 คนสอนประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ครูที่สอนภาษาไทยได้แก่ ครูที่จบวิชาเอกประถมศึกษา และวิชาเอกวัดและประเมินผล ตามลำดับซึ่งเป็น

จำกัดโดยตรงที่ครูไม่ได้รับศาสตร์ทางภาษา และศิลปะในการรู้ถ่ายถอดองค์ความรู้ไปสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาชั้นนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่นๆ และระดับชั้นที่สูงขึ้น

1.2.2 สภาพปัจจุบันด้านการใช้สื่อการศึกษา กล่าวคือ สื่อการศึกษาไม่เพียงพอ และไม่สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้คงใช้แบบเรียน แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ และวัสดุสิ่งพิมพ์เป็นหลัก ผลจากการเรียนรู้ตามที่ได้กล่าวมา ยังไม่สามารถตอบโจทย์ในสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร

ในปัจจุบันโรงเรียนมีสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ จำนวนมากพอสมควรแต่ครูก็ไม่ได้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากพอ อาจจะมีสาเหตุมาจากความไม่มีความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์ หรือขาดความตระหนักถึงความสำคัญของครูเองเพื่อกระตุ้นให้ครูเห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ให้มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ผลิตชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่นำเสนอด้วยรูปแบบนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน เรื่อง คำนาม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.3 สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน และการใช้สื่อการศึกษา ดังนี้

1.3.1 สภาพปัญหาด้านการจัดเรียนการสอน กล่าวคือ (1) วิธีการสอนของครูยังคงยึดครูเป็นศูนย์กลาง ครูเป็นผู้แสดงบทบาทจัดการเรียนแบบเผชิญหน้าขาดความยืดหยุ่นในการเรียน นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดแรงกระตุ้น ผลการเรียนรู้ต่ำไม่สามารถพัฒนาตนเองได้มีปัญหาการอ่าน การเขียนนักเรียนอ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง คิดวิเคราะห์ไม่เป็นอยู่อีกค่อนข้างมาก (2) การจัดชั้นเรียนแบบคละชั้น รวมระดับอนุบาล 1-2, ป.1-2 ,ป.3-4, และ ป.5-6 อันเนื่องจากครูไม่ครบชั้นเรียน เกิดปัญหาการสอนทุกกลุ่มสาระเนื่องจากระดับความรู้ในแต่ละระดับชั้นมีความยากง่ายต่างกัน (3) ครูสอนภาษาไทยไม่ตรงตามวุฒิ ผลที่ได้คือ ครูไม่มีเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ไปยังผู้เรียน เป็นปัญหาต่อการพัฒนาการใช้ภาษาของเด็กคือไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพตามช่วงวัย ข้อบกพร่องทางการศึกษานี้กลายเป็นปัญหาสำคัญในการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

1.3.2 สภาพปัญหาด้านสื่อการศึกษา กล่าวคือ สื่อการสอนประเภทอุปกรณ์ เช่น จำนวนคอมพิวเตอร์ เครื่องฉายสไลด์ มีไม่เพียงพอ ขณะที่สื่อการสอนประเภทวัสดุคอมพิวเตอร์เช่น แผ่นซีดี วีดีโอ วีดีทัศน์ มีจำนวนมาก พบว่า ครูไม่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูยังใช้หนังสือเรียนเป็นสื่อหลัก และยังไม่มีความสามารถในการผลิตสื่อใหม่ๆ เกิดปัญหานักเรียนไม่มีอิสระในการ

เรียน เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยส่งผลให้ผลการเรียนต่ำ การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรจะเป็น

1.4 ความพยายามในการแก้ปัญหา จัดเป็น 2 ประเด็น กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอน และสื่อการศึกษา

1.4.1 ความพยายามในการแก้ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1 ได้ให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระโดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีความสำคัญเพราะจะเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ จากกรกลุ่มอื่นๆ และเป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาสถานศึกษาได้ให้ความสำคัญในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2557 ที่ผ่านมาโรงเรียนได้จัดทำโครงการส่งเสริมการเขียนอย่างสร้างสรรค์ การพัฒนาจุดเน้นในทศวรรษที่ 2 ได้แก่ การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็นในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 และการอ่านคล่องเขียนคล่อง คิดเลขคล่อง ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จึงดำเนินการจัดหาเครื่องฉายโปรเจคเตอร์ เครื่องขยายเสียง จำนวน 1 ชุดโดยให้นำเสนอชิ้นงานหน้าชั้นเรียนรายกลุ่ม และรายบุคคลนักเรียนช่วยกันวิพากษ์ผลงาน สรุปเนื้อหาใจความสำคัญ ตัดประกาศ มอบรางวัล และบันทึกในสมุดทำเนียบคนเก่งของโรงเรียน

1.4.2 ความพยายามในการแก้ปัญหาด้านสื่อการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1 จัดอบรมด้านการผลิต และการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้ความรู้แก่ครู ผู้บริหาร สร้างความตระหนักถึงความสำคัญ ประโยชน์จากการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์เข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียน นอกจากนี้ได้จัดศูนย์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้โรงเรียนภายในสำนักงานเขตพื้นที่ทำสำเนาและได้นำไปใช้ในกิจกรรมการเรียน มีการนิเทศติดตามภาคเรียนละ 1 ครั้ง

ความพยายามในการแก้ปัญหาในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ และการใช้นิทานในการเรียนการสอน ดังนี้
 ดุษณี วงศ์สันติชน.(2551) ได้ทำการวิจัย เรื่อง พัฒนาชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์วิชาภาษาจีน เรื่องวัฒนธรรมจีนเกี่ยวกับเทศกาลตวนอู นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคริสต์ธรรมวิทยา ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์วิชาภาษาจีน เรื่อง วัฒนธรรมจีนเกี่ยวกับเทศกาลตวนอู เพิ่มขึ้นมีประสิทธิภาพ 73.73/77.74 (2) นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนจากชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง วัฒนธรรมจีนเกี่ยวกับเทศกาลตวนอู เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และ (3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ในระดับเห็นด้วยมากนอกจากนี้ผู้วิจัยที่เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านแต่เป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน(CAI)

ทิพย์วรรณ ตันมา (2552) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญด้วยนิทานพื้นบ้านล้านนา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญด้วยนิทานพื้นบ้านล้านนา มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ มีค่า E1/E2 เท่ากับ 83.90/93.47 และผลการประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ด้านเนื้อหา พบว่า บทเรียนมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าร้อยละเท่ากับ 87.83 และการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเช่นกัน

1.5 แนวทางการแก้ปัญหา

จากผลการวิจัย พบว่า การใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์และการใช้นิทานในการจัดการเรียนการสอน ช่วยส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์สูงขึ้นกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิจัยเรื่องการพัฒนาการเรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นโดยผ่านกระบวนการทดสอบประสิทธิภาพ เพื่อให้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนามีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.2.1 เพื่อพัฒนาชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.2.2 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

2.2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

2.2.4 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยและทดลอง

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพ การศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนา คุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 จำนวน 78 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage) ดังนี้

- 1) โรงเรียนบ้านดอนวิทยาคม จำนวน 39 คน
- 2) โรงเรียนหนองกุงวิทยาคม จำนวน 39 คน

3.3 ขอบเขตของเนื้อหาสาระในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง คำนาม ประกอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาสร้างเป็นชุดการเรียนรู้ อิเล็กทรอนิกส์ที่นำเสนอด้วยรูปแบบนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานประกอบด้วย คำนาม คำสหายนาม คำวิสามานยนาม คำลักษณะนาม คำสมุหนาม และ คำอาการนาม

3.4 เครื่องมือการวิจัย

- 3.4.1 ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น
- 3.4.2 ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน
- 3.4.3 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
- 3.4.4 แบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียน

3.5 ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม 2558

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 ชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน หมายถึง ชุดสื่อประสมที่มีการจัดระบบเนื้อหาสาระ และแบบฝึกหัด ใช้คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อหลักในลักษณะสื่อซีดีรอมแบบออนไลน์ รูปแบบของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เป็นแบบศึกษา เนื้อหาใหม่(Tutorial)ที่ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพใกล้เคียงกับการเรียนจากชั้นเรียนสื่อในชุด บทเรียนประกอบด้วย (1) คู่มือการเรียนรู้ (2) คู่มือการใช้ชุดการเรียนรู้ (3) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เนื้อหาสาระที่ประกอบด้วยข้อความ เสียง และภาพเคลื่อนไหว โดยจัดทำเป็น 2 ชุด ได้แก่ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษาถิ่นอีสานที่ใช้ภาษาพื้นบ้านประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษามาตรฐานที่ใช้ภาษาประจำภาคกลาง

4.2 เกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน หมายถึง คุณภาพของชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จาก กระบวนการ และผลลัพธ์ กล่าวคือ

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนร้อยละประสิทธิภาพของ**กระบวนการ (E₁)** ที่ได้จาก คะแนนระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนร้อยละประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) ที่ได้คะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียน เกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ และสูงหรือต่ำกว่าเกณฑ์ 2.5%

4.3 นิทานที่ใช้ภาษาถิ่น หมายถึง นิทานที่ใช้ภาษาพื้นบ้านประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.4 นิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน หมายถึง นิทานที่ใช้ภาษาประจำภาคกลาง

4.5 คำนาม หมายถึง คำที่แสดงความหมายถึงบุคคล สัตว์ สิ่งของ สภาพ อาการและ ลักษณะ ทั้งนี้รวมสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตที่เป็นรูปธรรม และนามธรรมประกอบด้วย คำนาม คำสำนวน นาม คำวิสามานยนาม คำลักษณนาม คำสมุหนาม คำอาการนาม

4.6 ความก้าวหน้าทางการเรียน หมายถึง ความรู้ของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบ คะแนนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานโดยใช้แบบทดสอบในการเก็บรวบรวมข้อมูล

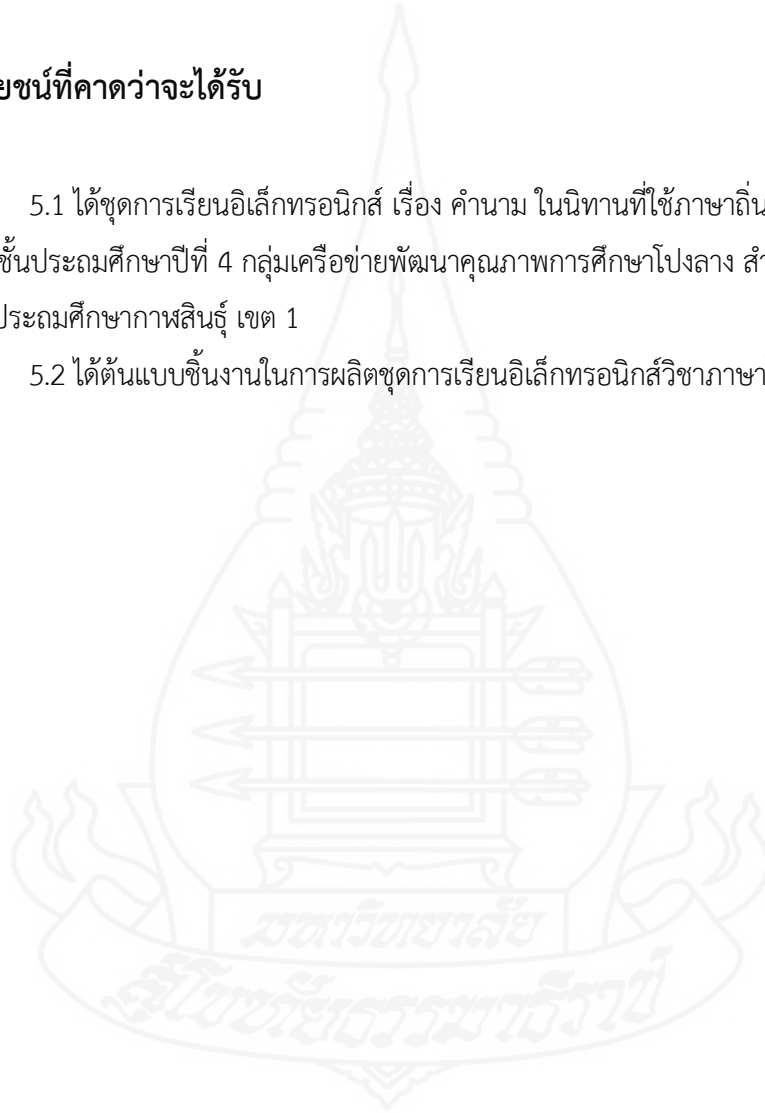
4.7 การเปรียบเทียบผลการเรียน หมายถึง ความแตกต่างของคะแนนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นและคะแนนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

4.8 ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง การแสดงความรู้สึกของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ในแบบสอบถามใช้ 5 ระดับ คือ ระดับเห็นด้วยมากที่สุด ระดับเห็นด้วยมาก ระดับเห็นด้วยปานกลาง ระดับเห็นด้วยน้อย และระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด ครอบคลุมองค์ประกอบของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ และประโยชน์ที่ได้จากการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ได้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1

5.2 ได้ต้นแบบชิ้นงานในการผลิตชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์วิชาภาษาไทยในหน่วยการเรียนรู้อื่นๆ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโปงลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ได้รวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และครอบคลุม กล่าวคือ (1) ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ (2) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (3) นิทาน และ (4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ครอบคลุม (1) ความหมาย และความสำคัญของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ (2) ประเภทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (3) องค์ประกอบของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ (4) การออกแบบหน้าจอสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ (5) ขั้นตอนการผลิตชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ และ (6) การประเมินชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ (7) การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ (8) ประโยชน์ของสื่ออิเล็กทรอนิกส์

1.1 ความหมาย และความสำคัญของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

1.1.1 ความหมายของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ไว้ ดังนี้

นิคม ทาแดง (2545, น. 17) ได้ให้ความหมายของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้แก่โทรศัพท์ โทรสาร วิทยุสื่อสาร โทรทัศน์ปฏิสัมพันธ์ระบบประชุมทางไกล เครือข่ายคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

ถนอมพร เลาหจรรย์แสง (2545, น. 735) ได้ให้ความหมายของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ว่า เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทางคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นการเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอ บทเรียนคอมพิวเตอร์ โดยเน้นการออกแบบซึ่งใช้ข้อได้เปรียบของคอมพิวเตอร์ในการนำเสนอมีมิติเดียว และการให้ผลย้อนกลับโดยทันทีแก่นักเรียนโดยนักเรียนมีความยืดหยุ่นในการเข้าถึงเนื้อหา

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2546, น. 16) ให้ความหมายชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ว่า หมายถึง การจัดการเรียนการสอนทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการดำเนินการตามขั้นตอนที่ชัดเจนเป็นการเรียนผ่านคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคมเพื่อสนับสนุนปฏิสัมพันธ์สองทาง (Two-way interaction) ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเองด้วยการผสมผสานการเรียนผ่านจอภาพและผ่านเครือข่ายโดยระบบถ่ายทอดการสอนในรูปแบบดิจิทัลหรือแอนาล็อกต่างเวลากันหรือพร้อมกัน และตามสบายหรือไร้สาย

กาญจนา แก้วเทพ (2547, น. 82) ได้กล่าวถึงความหมายของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ว่า เป็นสื่อตัวล่าสุดที่เกิดจากผสมผสานระบบโทรคมนาคมเข้ากับระบบสารสนเทศซึ่งจุดเริ่มต้นของสื่อใหม่เกิดขึ้นราวๆ ทศวรรษที่ 1970 มีลักษณะสำคัญคือ การรวมหน่วยแสดงผลที่เป็นภาพเช่นจอโทรทัศน์เข้ากับระบบเครือข่ายของคอมพิวเตอร์

กิดานันท์ มะลิทอง (2548, น. 278) ได้กล่าวถึงความหมายของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ว่า เป็นสื่อประเภทเสียงและภาพได้แก่วิทยุ เทปบันทึกเสียง โทนทัศน์ วีดิทัศน์ ซีดีรอม การส่งสัญญาณผ่านดาวเทียม

นwor แจ่มขำ (2547, น. 11) กล่าวว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เป็นสิ่งพิมพ์ที่อยู่ในรูปของดิจิทัลในรูปแบบของไฟล์ PDF สามารถศึกษาได้จากคอมพิวเตอร์ซึ่งนำมาเสนอโดยใช้ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และแสง

สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน (2550, น. 1) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ความหมาย E-book ว่า E-book หมายถึงหนังสือหรือเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้อ่านสามารถอ่านผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพาอื่นๆ ได้และผู้อ่านสามารถอ่านพร้อมๆ กันได้โดยไม่ต้องรอให้อีกฝ่ายหนึ่งส่งคืนห้องสมุดเช่นเดียวกับหนังสือห้องสมุดทั่วไป

ไพฑูริย์ ศรีฟ้า (2551, น. 14) ได้ให้ความหมายของ E-book ไว้ว่าเป็นคำภาษาต่างประเทศย่อมาจาก Electronic Book หนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์โดยปกติมักจะเป็นแฟ้มข้อมูลที่สามารถอ่านเอกสารผ่านทางหน้าจคอมพิวเตอร์ทั้งในระบบออฟไลน์และออนไลน์

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และนิคม ทาแดง (อ้างถึงในอาทร บุญประเสริฐ 2551, น. 14) ได้กล่าวว่าชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์หมายถึง ชุดสื่อประสมที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อหลักผลิตอย่างเป็นระบบเพื่อให้เป็นสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่องและวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะได้สร้างและพัฒนาอย่างมีระบบโดยการวางโปรแกรมไว้ล่วงหน้าด้วยการกำหนดเนื้อหาสาระ สื่อการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมและการประเมินผลทำให้นักเรียนเรียนอย่างกระฉับกระเฉงได้รับการเสริมแรงที่เป็นความสำเร็จและความภาคภูมิใจและได้ใคร่ครวญเรียนรู้ตามลำดับขั้น

สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ (2553, น. 16 -60) ได้กล่าวถึงความหมายของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ว่าเป็นสื่อไม่ตีพิมพ์มีความหมายโดยรวมสื่อ 3 ประเภทไว้ด้วยกันได้แก่สื่อดิจิทัล สื่อโสตทัศนและสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพราะคำเหล่านี้มีความหมายคล้ายคลึงกันมากคือหมายถึงเป็นสื่อหรือวัสดุที่ต้องใช้โดยผ่านประสาทสัมผัสทางหูและตา

โดยสรุป สื่ออิเล็กทรอนิกส์หมายถึงสื่อที่เกิดจากวิวัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอบทเรียนคอมพิวเตอร์โดยเน้นการออกแบบโดยใช้ข้อได้เปรียบของคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการนำเสนอเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในลักษณะมัลติมีเดียที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องของเนื้อหาถึงกันได้เพื่อสนับสนุนปฏิสัมพันธ์สองทางและผู้เรียนเรียนด้วยตนเองด้วยการผสมผสานการเรียนผ่านจอภาพและผ่านเครือข่ายและการให้ผลป้อนโดยทันทีแก่นักเรียนโดยนักเรียนมีความยืดหยุ่นในการเข้าถึงเนื้อหา

1.1.2 ความสำคัญของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2546, น. 11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ มีดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นกล่าวคือช่วยให้เกิดมีการปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ทักทาย ให้กำลังใจ และให้ข้อมูลที่จำเป็นคล้ายกับว่าเป็นการเรียนกับผู้สอน การมีปฏิสัมพันธ์จะเป็นประโยชน์อย่างสูงในกรณีที่มีนักเรียนจำนวนมาก การเรียนในระบบทางไกล การเรียนด้วยตนเอง การเรียนที่นักเรียน และผู้สอนมีข้อจำกัดด้านเวลา และสถานที่

2. ช่วยให้นักเรียนเลือกกระบวนกรเรียนรู้ได้หลายรูปแบบมากยิ่งขึ้นชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ช่วยเพิ่มช่องทางการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนสามารถเลือกใช้เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละคน

3. ช่วยสนองตอบความต้องการของนักเรียนแต่ละคนชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ช่วยเพิ่มช่องทางการเรียนรู้ซึ่งนักเรียนสามารถเลือกใช้เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละคน

โดยสรุป ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์มีความสำคัญคือช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นสามารถเลือกกระบวนกรเรียนรู้ได้หลายรูปแบบและยังมีความยืดหยุ่นด้านสถานที่และเวลาของนักเรียนแต่ละคน

1.2 ประเภทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2541, น. 169) ได้กล่าวถึงประเภทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวข้องกับสารสื่อสารของสังคมโลกปัจจุบันซึ่งจัดไว้ในระบบทาง

การศึกษาได้แก่โทรศัพท์ตามสายเส้นใยแก้ว ดาวเทียมการสื่อสาร แผ่นเลเซอร์คอมพิวเตอร์และระบบบริการรวมเครือข่ายดิจิทัลซึ่งอาจจำแนกสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นข้อมูลได้ 5 ประเภท ดังนี้

1. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ระบบสื่อสารทางเสียงเป็นเครื่องมือในการรับ-ส่งข้อมูลที่เป็นเสียงด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์เช่น โทรศัพท์ วิทยุโทรศัพท์แบบเซลลูลาร์และวิทยุกระจายเสียง

2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ระบบสื่อสารทางภาพในยุคก่อนหน้ามีโทรเลข โทรพิมพ์ และเทแลกซ์นับว่าเป็นการส่งข้อมูลข่าวสารถึงกันได้อย่างรวดเร็วปัจจุบันเทคโนโลยีก้าวหน้าสามารถส่งได้ทั้งตัวอักษร ข้อความ และภาพ เหมือนกับต้นฉบับที่ส่งมาจากทางไกลสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้ได้แก่เครื่องโทรสารและเครื่องโทรภาพทั้งนี้ต้องอาศัยการแปลงสัญญาณผ่านคู่สายโทรศัพท์เพื่อมายังเครื่องรับปลายทาง

3. สื่ออิเล็กทรอนิกส์แบบสื่อสารทางภาพและเสียงได้แก่โทรศัพท์ และโทรศัพท์ภาพ

4. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ระบบแสงโดยนำเอาแสงเลเซอร์มาใช้ประโยชน์ในการบันทึกข้อมูลลงบนแผ่นดิสก์ในปัจจุบันสื่อประเภทนี้ที่แพร่หลายได้แก่ เลเซอร์ วิดีโอดิสก์ และซีดีรอม

5. สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีลติมีเดียหมายถึงการผสมผสานเทคโนโลยีต่างๆ เชื่อมโยงใช้ประโยชน์เข้าด้วยกันมีสมรรถนะสมบูรณ์แบบในการสื่อสารข้อมูลโดยผ่านทางคอมพิวเตอร์ประเภทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีลติมีเดียประกอบด้วย

5.1 บทเรียนคอมพิวเตอร์บนเว็บเป็นสื่อที่พัฒนาด้วยโปรแกรมประเภท Authoring เช่น Tool book และ Authorware นำมาใช้บนเว็บโดยผ่านกระบวนการบีบอัดหรือกระจายเป็นแฟ้มขนาดเล็กหลายแฟ้มด้วยโปรแกรมเฉพาะที่แต่ละบริษัทพัฒนาขึ้นเพื่อให้ใช้งานบนเว็บได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่ต้องรอการส่งแฟ้มเป็นเวลานานและทำให้สะดวกต่อการส่งข้อมูลออนไลน์ที่เรียกใช้งานบนเว็บแล้วแสดงผลได้ทันทีเหมือนเรียนจากแผ่นซีดี

5.2 สไลด์อิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อที่พัฒนาขึ้นด้วยโปรแกรมวินโดว์และเรียกดูผ่านเว็บหรือแปลงข้อมูลเป็นแฟ้มที่ดูบนเว็บนิยมใช้โปรแกรมนำเสนอในการพัฒนาสื่อ

5.3 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อที่มีรูปเล่มและองค์ประกอบของหนังสือครบถ้วนเป็นสื่อที่นิยมจัดทำให้อยู่ในรูปของแฟ้มในสกุล PDFและใช้โปรแกรม Acrobat Reader ของ Adobe ในการอ่านแผ่นใสอิเล็กทรอนิกส์เป็นการจัดทำสื่อที่อยู่ในรูป PDF โดยการสแกนหรือการเปลี่ยนแปลงรูปแบบแฟ้มเอกสาร

5.4 เอกสารคำสอนอิเล็กทรอนิกส์อาจจัดทำให้อยู่ในรูปเอกสารในสกุล .doc หรือ .pdf หรือ .html และเรียกดูด้วยโปรแกรมที่ใช้เรียกดูแฟ้มสกุลนั้นๆ

5.5 เทปเสียงคำสอนดิจิทัลจัดทำโดยใช้เทคโนโลยี RealAudio เพื่อให้เรียกฟังในลักษณะรับฟังได้ทันทีโดยไม่ต้องเสียเวลาในการรอการถ่ายโอนแฟ้มนาน

5.6 วิดีโอดิจิทัล จัดทำโดยใช้เทคโนโลยี RealAudio เพื่อให้เรียกดูภาพวิดีโอในลักษณะรับชมได้ทันทีโดยไม่ต้องเสียเวลาในการรอการถ่ายโอนแฟ้มนาน

5.7 เอกสารไฮเปอร์เท็กซ์และไฮเปอร์มีเดีย เป็นสื่อที่จัดทำโดยใช้ภาษา html หรือโปรแกรมช่วยสร้างเว็บเพจทั้งที่ทำเองและผู้อื่นจัดทำแล้วเชื่อมโยงไปแหล่งรวมโฮมเพจรายวิชาจากที่ต่างๆ ทั่วโลก คือ World Lecture Hall

5.8 วารสารและนิตยสารอิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อที่มีองค์กรจัดทำและเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตมีทั้งที่ต้องสมัครเป็นสมาชิกและให้บริการเป็นสาธารณะ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2553, น. 12) ได้กล่าวถึงประเภทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการศึกษาแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทที่ใช้ในการเรียนการสอนแบบเอกเทศ คือไม่เชื่อมต่อกับเครือข่าย (Offline) สามารถใช้ได้ตามลำพังได้แก่ เทปเสียง เทปภาพ แผ่นซีดี แผ่นวีซีดี แผ่นการ์ตูนบทกวี ความจำและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้ครูสามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยได้เป็นอย่างดี เพราะสะดวกใ้แก่นักเรียนให้ความสนใจ

2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเครือข่ายหมายถึงสื่อที่ต้องอาศัยเครือข่ายในการติดต่อสื่อสาร (Online) โดยอาศัยระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของผู้ให้บริการ (Server) คอมพิวเตอร์ของผู้รับที่บ้าน (personal computer) ช่องทางที่เป็น LAN WAN internet หรือเสาไมโครเวฟ สื่อที่ส่งไปบนเครือข่ายสัญญาณ ส่วนใหญ่จะเป็นบทเรียน บทความ ข้อมูล ข่าวสาร หนังสือประเภทต่าง ๆ กระดานข่าว กระดานสนทนา สื่อจากห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ ครูและนักเรียนสามารถเข้าไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลความรู้ต่างๆ ได้

3. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบกระจายสัญญาณได้แก่ สัญญาณดาวเทียมประเภทดิจิทัลที่ส่งเฉพาะบุคคล กลุ่ม โดยมีการเข้ารหัสสัญญาณไว้ ผู้รับจะเข้าถึงได้โดยการซื้อเครื่องถอดรหัสสัญญาณและเครื่องรับซึ่งเราสามารถนำสัญญาณทั้งหมด หรือบางส่วนมาใช้เพื่อการศึกษาได้เป็นอย่างดี เช่น การส่งรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของโรงเรียนไกลกังวลหัวหินโดยใช้ดาวเทียมไทยคมหรือรายการ Discovery ของ CNN เป็นต้น

โดยสรุป ประเภทสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเรียนการสอนมี 3 ประเภท คือ

- (1) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทใช้เอกเทศ
- (2) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทผ่านระบบเครือข่ายและ
- (3) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทผ่านระบบกระจายสัญญาณในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการสร้างสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทเอกเทศคือชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์

1.3 องค์ประกอบของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2546, น. 7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์จำแนกได้ตามโครงสร้างการประยุกต์หลักจิตวิทยาทางการเรียนรู้และตามการนำเสนอบนจอภาพ

1. องค์ประกอบตามโครงสร้างการประยุกต์หลักจิตวิทยาการเรียนรู้

ในฐานะที่ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เป็นส่วนหนึ่งของชุดการสอนทางไกลจะต้องมีองค์ประกอบตามโครงสร้างการประยุกต์หลักจิตวิทยาการเรียนรู้สำคัญ 6 ประการคือ (1) แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) (2) สื่อการจัดแนวความคิดรวบยอด (Advanced Organizer) (3) เนื้อหาสาระ(Body of Content) (4) กิจกรรมหรืองานที่กำหนดให้ทำ (Activities Assignments) (5) แนวตอบหรือผลย้อนกลับ (Feedback) และ (6) แบบทดสอบหลังเรียน (Post – Test)

2. องค์ประกอบจำแนกตามการนำเสนอบนจอภาพ

จำแนกการนำเสนอบนจอภาพชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์มีองค์ประกอบสำคัญ 12 ส่วน คือ (1) หน้าบ้าน (2) ศูนย์การเรียนรู้ (3) ศูนย์ความรู้ (4) แหล่งความรู้เสริมภายนอก (5) ศูนย์ปฏิบัติการ (6) ศูนย์สื่อโสตทัศน์ (7) ศูนย์การประเมินการเรียนรู้ (8) ป้ายประกาศ (9) ห้องสนทนา (10) การติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ (11) คำถามพบบ่อย และ (12) ศูนย์ข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้องค์ประกอบในการนำเสนอบนจอภาพเพียงบางองค์ประกอบ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์.2520, น.105) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

2.1 หน้าบ้าน (Home) เป็นหน้าแรกของบทเรียนที่แสดงชื่อสถาบันการศึกษา คณะวิชา ภาควิชา ชื่อวิชา คำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์วิชา รายชื่อหน่วยการสอน (ไม่ใช่บทที่ เพราะไม่ใช่ตำรา) ข้อมูลผู้สอน นักเรียน และข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ อาจมีภาพประกอบหน่วย สาระสรุปหรือสาระสังเขปของวิชา (Synopsis)

2.2 ศูนย์ความรู้ (Knowledge Center/Knowledge Base-KB) เป็นแหล่งความรู้หลักของวิชา ศูนย์ความรู้จะบรรจุเนื้อหาสาระของวิชาทั้งหมดในหลักสูตร หรือบรรจุเฉพาะเนื้อหาสาระของวิชานั้นก็ได้โดยจะจำแนกเนื้อหาสาระไว้ 3 ระดับ คือระดับที่เป็นแก่นเนื้อหาสาระที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง (Hardcore) ระดับที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้ามามีปฏิสัมพันธ์ (Interactive) และระดับที่นักเรียนและผู้สอนส่งเข้ามาเพิ่มเติม (Add On) คือ สามารถส่งข้อมูลเข้า (Upload) เพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกันซึ่งจะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

2.3 ศูนย์สื่อโสตทัศน์ (Audio – Visual Center) เป็นการเชื่อมโยงนักเรียนไปสู่แหล่งข้อมูลที่เป็นภาพและเสียง หรือทั้งภาพและเสียง ได้แก่ การชมเทปภาพ การฟังเทปเสียงโดยผ่านระบบการส่งสัญญาณ “ไหลผ่าน” ผ่านอินเทอร์เน็ต (Streaming Technology) ในระบบภาพเคลื่อนที่

ปรกติในรูปแบบ Mpeg, AVI, MOV โดยใช้โปรแกรม Media Player ที่ได้ติดตั้งไว้แล้ว หรือเสียงในระบบ Mid, Wav, MP3 หรือภาพนิ่งธรรมดาที่ส่งมาในรูปแบบ JPEG หรือ Gif

ศูนย์ทางไกลเพื่อพัฒนาการศึกษา (ม.ป.ป., น. 1) สรุปรูปโครงสร้างชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ว่าประกอบด้วย

1. หน้าปก (Front Cover) หมายถึงปกด้านหน้าของหนังสือซึ่งอยู่ส่วนแรก เป็นตัวบ่งบอกว่าหนังสือเล่มนี้มีอะไรใครเป็นผู้แต่ง
2. คำนำ (Introduction) หมายถึงคำบอกกล่าวของผู้เขียนเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลและเรื่องราวต่างๆ ของหนังสือเล่มนั้น
3. สารบัญ (Contents) หมายถึงตัวบ่งบอกหัวเรื่องสำคัญที่อยู่ในเล่มว่าประกอบด้วยอะไรบ้างอยู่ที่หน้าใดของหนังสือสามารถเชื่อมโยงไปสู่หน้าต่างๆ ภายในเล่มได้
4. สารระของหนังสือในแต่ละหน้า หมายถึงส่วนประกอบที่สำคัญในแต่ละหน้าที่ปรากฏภายในเล่มประกอบด้วย (1) หน้าหนังสือ (Page Number) (2) ข้อความ (Text) (3) ภาพประกอบ (Graphics) (4) เสียง (Sounds) (5) ภาพเคลื่อนไหว (Video Clips Flash) และ (6) จุดเชื่อมโยง (Links)
5. อ้างอิง (Reference) หมายถึงแหล่งข้อมูลที่นำมาอ้างอิงอาจเป็นเอกสาร ตำรา หรือเว็บไซต์ก็ได้
6. ดัชนี (Index) หมายถึงการระบุคำสำคัญหรือคำหลักต่างๆ ที่อยู่ในเล่มโดยเรียงลำดับตัวอักษรให้สะดวกต่อการค้นหาพร้อมระบุเลขหน้าและจุดเชื่อมโยง
7. ปกหลัง (Back Cover) หมายถึงปกด้านหลังของหนังสือซึ่งอยู่ส่วนท้ายเล่ม โดยสรุป การออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีส่วนองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ หน้าปก คำนำ สารบัญ ส่วนของเนื้อหา ส่วนอ้างอิง ดัชนี และปกหลัง

ในการทำวิจัยครั้งนี้เลือกผลิตชุดการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ตามโครงสร้างการประยุกต์หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ การออกแบบชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ได้รวมบางองค์ประกอบเข้าด้วยกัน เป็น 4 องค์ประกอบหลัก ดังนี้

1. หน้าบ้าน (Home Page) เป็นหน้าแรกของบทเรียนที่แสดงชื่อสถาบันการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ชื่อวิชา คำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์ รายชื่อหน่วยการสอนข้อมูลผู้สอนและผู้เรียน ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนอาจมีภาพประกอบสาระสรุปหรือสาระสังเขปของวิชา (Synopsis) เพื่อให้ภาพรวมของเนื้อหาสาระของวิชาที่นักเรียนจะต้องเรียน
2. ศูนย์การเรียนและห้องเรียนเสมือนจริง (Learning Center/Virtual Classroom) เป็นส่วนเสนอกิจกรรมการเรียนการสอนของหน่วยที่แสดงรายการ (Menu) ประจำหน่วยการสอน ภาพผู้เขียนหน่วยพร้อมเสียงอธิบายเค้าโครงเนื้อหาสาระรายการประจำหน่วยของการสอนประกอบด้วย

วัตถุประสงค์ แนวคิด เนื้อหา กิจกรรม สื่อโสตทัศนฯ ห้องสนทนา แบบประเมินก่อนและหลังเรียนคำถามที่พบบ่อย และการเชื่อมโยงไปยังแหล่งความรู้เสริมภายนอก

3. ศูนย์ประเมินการเรียน (Evaluation and Monitoring Center) เป็นส่วนที่เสนอการประเมินตนเองก่อน และหลังเรียน

4. ศูนย์ข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Information Center) เป็นส่วนที่เสนอข้อมูลผู้จัดทำ เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารโดยประกอบด้วยรูปภาพ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ อีเมลล์

1.4 การออกแบบหน้าจอชุดการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดในการออกแบบหน้าจอของชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ดังต่อไปนี้

ไฮนิก แลนดาและรัสเซล (Heinich Molenda and Russel, 1982, น. 378) ได้ ศึกษาเกี่ยวกับการเคลื่อนที่ของตาในการมองภาพจากการออกแบบหน้าจอ พบว่าคนเราจะมองสาระของภาพที่อยู่ในตำแหน่งซ้ายบนเป็นตำแหน่งแรกถัดมาเป็นซ้ายล่าง ขวาบนและขวาล่างตามลำดับ นอกจากนี้ยังเสนอแนะว่าควรจัดองค์ประกอบของภาพให้มีความสมดุลและเป็นไปตามธรรมชาติ ของเนื้อหานั้น และจอภาพคอมพิวเตอร์ควรมีเนื้อหาที่เสนอ 3 ใน 4 ของจอภาพ

บริกนา จิคินันท์ (2538, น. 51) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของสีตัวอักษรซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่มีผลต่อผู้ใช้จากงานวิจัยเรื่องสีและขนาดของตัวอักษรบนสีพื้นที่มีต่อความเข้าใจในการ อ่านบนจอคอมพิวเตอร์พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นต่อสีที่ชอบและการอ่าน ตัวอักษรได้ง่ายที่มีค่าสูงสุดคือตัวอักษรสีขาวบนพื้นดำในตัวอักษรขนาดเล็ก และตัวอักษรสีขาว บนพื้นสีจอภาพในครั้งเดียวแต่ควรกำหนดสีเพียงสีเดียวในการแสดงตัวอักษรบนจอ เช่น ขาว เทา และดำ ซึ่งอาจรวมถึงสีเหลือง ส้ม และเขียว

ถนอมพร เลหาจรัสแสง (2545, น. 160-166) ได้กล่าวถึงหลักการออกแบบ หน้าจอและการออกแบบส่วนต่อประสานกับผู้ใช้ไว้ ดังนี้

1. หลักการออกแบบหน้าจอ การออกแบบหน้าจอเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ชุดการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ประสบผลสำเร็จ ถ้าหากมีการออกแบบที่สวยงามมีผลทำให้ นักเรียนมีความสนใจ มีการปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาและกิจกรรมต่างๆ ภายในชุดการเรียนที่ปรากฏบนจอคอมพิวเตอร์ในการออกแบบหน้าจอต้องคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการใช้ภาพกราฟิกและ ข้อความ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเปิดหน้าจอได้รวดเร็ว นอกจากนี้พื้นที่บนหน้าจอคอมพิวเตอร์นั้นเล็ก กว่าหน้าจอที่พิมพ์ออกมา ผู้ออกแบบควรคำนึงถึงว่านักเรียนสามารถเปิดดูหน้าจอได้พอดีใน 1 หน้า และการออกแบบเพื่อการอ่านที่ชัดเจน (Readability) มีข้อควรพิจารณาที่สำคัญที่สุดในการออกแบบ การพัฒนาส่วนต่อประสานและการออกแบบทางทัศนศาสตร์ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน เนื้อหาของนักเรียนที่ต้องออกแบบให้อยู่ในรูปที่อ่านได้ง่าย ชัดเจนที่สุด

2. หลักการออกแบบส่วนต่อประสานกับผู้ใช้ การออกแบบในส่วนของการประสานงานกับผู้ใช้ เป็นการออกแบบวิธีการเข้าสู่เนื้อหาภายในบทเรียน ให้นักเรียนมีความสะดวก การออกแบบการเชื่อมโยงทั้งในลักษณะภายในและภายนอก การออกแบบเครื่องช่วยนำทางต่าง ๆ รวมถึงการออกแบบสื่อที่นำเสนอภายในชุดการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพ และเสียง หลักการออกแบบในส่วนต่อประสานงานกับผู้ใช้ ดังต่อไปนี้

2.1 ออกแบบให้เรียบง่าย หน้าจอที่มีประสิทธิภาพมักจะถูกออกแบบให้มีความเรียบง่าย และหลีกเลี่ยงการออกแบบที่รกหรือเต็มไปด้วยเนื้อหาที่มากเกินไป

2.2 ออกแบบให้ยืดหยุ่นการออกแบบให้นักเรียนมีอิสระในการเข้าถึง เนื้อหาที่หลากหลาย จะช่วยให้นักเรียนรู้สึกว่าได้ควบคุมการเรียนรู้รวมทั้งทำให้บทเรียนไม่น่าเบื่อ

2.3 ควรออกแบบให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องผ่านการคลิกมากเกินไป

2.4 ควรมีการสร้างเครื่องช่วยนำทาง (Navigation Aids) ที่ชัดเจนโดยมีการใช้ไอคอน กราฟิก หรือข้อความ สำหรับเชื่อมโยงที่คงที่ (Consistent) และชัดเจน เพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจว่าจะสามารถนำทางไปในที่ๆ ต้องการโดยไม่เสียเวลามากเกินไป

2.5 ควรออกแบบโดยคำนึงถึงความคงที่(Consistency) ความเรียบง่าย (Simplicity) ดังนั้นส่วนต่อประสานควรใช้ภาพหรือข้อความที่สื่อความหมายชัดเจนและเป็นเหตุเป็นผลสำหรับผู้ใช้

2.6 ควรออกแบบให้ดูน่าเชื่อถือการออกแบบอย่างประณีตจะทำให้ผู้ใช้ เชื่อถือในสารสนเทศที่นำเสนอบนหน้าจอในขณะที่เดียวกันหน้าจอที่ออกแบบอย่างไม่พิถีพิถันเช่น หน้าจอที่เต็มไปด้วยการพิมพ์ที่ผิดพลาดเป็นต้นจะทำให้ผู้ใช้หมดความเชื่อถือได้เช่นกัน

สุรเชษฐ์ เวชชพิทักษ์ และบุญเลิศ อรุณพิบูลย์ (2546, น. 133-134) ได้กล่าวถึงการออกแบบหน้าจอ (Screen Design) ไว้ดังนี้

1. ลักษณะของตัวอักษร (Font) ตัวอักษรภาษาไทยแบบหัวกลมจำเป็นที่สุด เพราะได้รับการยอมรับว่าอ่านง่าย ตัวอักษรที่ผู้อ่าน ค้นเคยได้พบเห็นบ่อยๆ จะส่งผลให้อ่านง่ายกว่าตัวอักษรที่ไม่ค่อยพบบ่อยนักและรูปแบบตัวอักษรที่เป็นมาตรฐานจะทำให้เกิดความสะดวกในการใช้

2. การจัดวางองค์ประกอบที่ได้สัดส่วน สวยงาม ง่ายต่อการใช้ สุกรี รอดโพธิ์ทอง (2544, น.58) เสนอแนะว่าหลักการการออกแบบงานกราฟิกที่ต้องคำนึงถึงความสมดุลของหน้าจอ โดยรวมการเฉลี่ยน้ำหนักขององค์ประกอบบนหน้าจอจากซ้ายมาขวา บนลงล่างอย่างเหมาะสม ผู้ออกแบบจะจัดให้มีความสมดุลกันองค์ประกอบที่จะช่วยในการจัดสมดุลของจอภาพนี้คือรายละเอียดทุกอย่างที่เรามองเห็นในกรอบของจอภาพ

3. ปุ่มหรือสัญลักษณ์(Button and Icon) ช่วยให้นักเรียนเข้าไปยังบทเรียนได้ ตามความประสงค์การใช้กราฟิกเป็นปุ่มกำหนดทิศทางจะทำให้ดูน่าสนใจ แต่จะมีข้อเสียคือหากใช้ขนาดไม่เหมาะสมอาจใช้เวลาในการถ่ายโอนข้อมูลนานดูเกะกะสายตานอกจากนี้ควรใช้ปุ่มที่แสดงสัญลักษณ์สื่อความหมายได้เข้าใจชัดเจนปุ่มทุกปุ่มควรเป็นอักขระรูปแบบเดียวกันและใช้ การแสดงผลพิเศษแบบเดียวกันไม่ควรใช้เอฟเฟกต์ในการแสดงปุ่มมากจนผู้ใช้ไม่เข้าใจ ควรมี ความสม่ำเสมอในการใช้ปุ่มและการเลือกใช้ปุ่มและสัญลักษณ์รวมถึงสัญลักษณ์ต่างๆ เป็นสากลเช่น การกำหนดทิศทางใช้ลูกศร จะทำให้ผู้ใช้เข้าใจง่ายสะดวกขึ้น

โดยสรุป การออกแบบหน้าจอชุดการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ควรจัดองค์ประกอบของภาพให้มีความสมดุล มีเนื้อที่ในการนำเสนอ 3 ใน 4 ของจอภาพกำหนดสีเพียงสีเดียวในการแสดงตัวอักษรบนจอภาพ ความสมดุลระหว่างการใช้ภาพกราฟิกและข้อความมีความสะดวกในการออกแบบการเชื่อมโยงทั้งในลักษณะภายในและภายนอก ตัวอักษรภาษาไทยควรเป็นแบบหัวกลม และควรใช้ปุ่มหรือสัญลักษณ์ในการกำหนดทิศทาง

1.5 ขั้นตอนการผลิตชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2546, น. 16-23) ได้กล่าวว่าการผลิตชุดการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอน 10 ขั้นตอน ได้แก่

1. วิเคราะห์และออกแบบเนื้อหา มีขั้นตอนย่อย 4 ขั้นตอน คือ

1.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา เป็นการศึกษาข้อกำหนดด้านเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตรโดยศึกษาจากคำอธิบายรายวิชาและวัตถุประสงค์ของวิชา

1.2 วิเคราะห์เนื้อหาสาระเป็นการนำคำอธิบายรายวิชามาจำแนกเป็นเนื้อหาย่อยเพื่อให้นักเรียนเรียนตามเวลาที่กำหนด

1.3 เขียนแผนผังแนวคิดเป็นการนำเนื้อหาที่วิเคราะห์ไว้แล้วมาทำแผนผังแสดงความสัมพันธ์ของแนวคิด

1.4 ออกแบบลำดับเนื้อหาเป็นการนำเนื้อหาจากแผนผังแนวคิดมากำหนดเป็นลำดับตามระดับจากกว้างไปแคบ เพื่อให้เนื้อหาแต่ละระดับมีความสมบูรณ์ในตัวเอง ทั้งอักษร ภาพ และเสียง

2. เขียนเนื้อหา เป็นขั้นตอนเสนอรายละเอียดของเนื้อหาของแต่ละหน้า

ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ (1) คำอธิบาย (2) เสียงประกอบและ (3) มัลติมีเดีย คือ เสนอทั้งภาพและเสียงในรูปภาพที่เคลื่อนไหว การเสนอเนื้อหาต้องจำแนกและเรียงลำดับจากง่ายไปยาก นอกจากนี้ต้องมีการสรุปเนื้อหาในท้ายหัวเรื่อง ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องง่ายต่อการจดจำและการสรุปเนื้อเรื่องที่เรียนทำให้นักเรียนมีผลการเรียนสูงกว่าที่เรียนจากบทเรียนที่ไม่มีการสรุป

3. กำหนดกิจกรรม แนวตอบ และสร้างแบบประเมิน เป็นขั้นกำหนดกิจกรรมหรืองาน ที่มอบหมายให้นักเรียนทำระหว่างการศึกษาจากบทเรียนผ่านอิเล็กทรอนิกส์ ผลงานของขั้นนี้จะไป ปรากฏหรือนำไปใช้ 3 แห่ง คือ กิจกรรม แบบประเมินก่อนเรียนและแบบประเมินหลังเรียน ส่วนแนว ตอบได้ให้แยกนำหน้าเสนอ แต่ระบุการเข้าถึงไว้ในส่วนเดียวกับแบบประเมินก่อนหรือหลังเรียน

4. ผลิตงานเสียงและภาพ เป็นส่วนที่จะขยายความเข้าใจในเนื้อหาสาระด้วยการใส่ เสียงและภาพ ดังนี้

4.1 การใส่เสียงใช้เพื่ออธิบายหรือคำบรรยายนำเรื่องหรือบรรยายภาพนิ่ง

4.2 การใส่ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวใช้เพื่อแสดงกระบวนการที่ไม่สามารถอธิบาย ได้ด้วยอักษรหรือการอธิบายด้วยเสียงโดยใช้ภาพจากเทปภาพหรือภาพเคลื่อนไหวที่ผลิตจากโปรแกรม สำเร็จรูปได้แก่ ภาพผู้สอน ภาพกระบวนการการทำงาน ภาพเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ สารคดี เป็นต้น นักวิชาการด้านเนื้อหาต้องเป็นคนกำหนดภาพเสียงให้ประเด็นบันทึกเสียง ตรวจสอบความถูกต้องและความน่าสนใจส่วนนัยออกแบบสื่อจะเป็นผู้กำหนด รูปแบบ ตำแหน่ง และ ลักษณะของภาพและเสียง

5. ส่งบทเรียนขึ้นเครือข่าย เป็นขั้นนำองค์ประกอบของบทเรียนที่ได้เตรียมไว้ ในระดับ ต่างๆ ขึ้นเข้าสู่โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อส่งขึ้นสู่เครือข่าย

โปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้ผลิตบทเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ มีหลายประเภท เช่น Front Page, Dream Weaver, etc. หรือใช้ Word XP Professional ที่เปิดโอกาสให้สร้าง Webpage ได้ผู้ที่ชำนาญแล้วอาจสร้างบทเรียนโดยการ Script ด้วยภาษา HTML (Hyper Text Markup Language)

การออกแบบและผลิตบทเรียนเป็นหน้าที่ของนักเทคโนโลยีการศึกษาแต่อาจารย์ที่ สอนอาจพัฒนาความสามารถและผลิตบทเรียนได้เอง

ส่วนการส่งบทเรียนขึ้นเครือข่ายเป็นหน้าที่ของนักเทคโนโลยีการศึกษาและผู้ที่มี หน้าที่ดูแลเครือข่ายเพราะจำเป็นจะต้องควบคุมการเข้าถึงเพื่อเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูล เฉพาะผู้ ที่ได้รับอนุญาต (Authorized Personnel) เท่านั้นโดยใช้โปรแกรม Upload และ Download ข้อมูล

6. ผลิตสื่อเสริม เป็นขั้นผลิตสื่อเพิ่มเติมจากที่เสนอผ่านเครือข่าย เช่น เทปภาพ และ เทปเสียงที่มีความยาวมากเกินกว่าที่จะส่งผ่านเครือข่ายโดยบรรจุลงซีดีแทนในกรณีที่ต้องการสื่อเสริม เพิ่มเติมในรูปแบบวลสาระ ตำรา หรือ เอกสารชุดความรู้ (Source Book) หรือสารานุกรม (Encyclopedia) เพื่อให้ให้นักเรียนมีช่องทางศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติมในกรณีที่อาจารย์ต้องการสอนใน ห้องเรียนจำเป็นต้องผลิตชุดการสอนแบบ บรรยายที่ใช้สำหรับการสอนแบบเผชิญหน้าเช่น แผ่นใสเสนอ ด้วยคอมพิวเตอร์ ภาพชุด แผนภูมิ เทปภาพ ฯลฯ หากเป็นการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ผ่านจอภาพ (On-Screen Interactive Instruction- OSII) ก็จะต้องผลิตเอกสารโสตทัศน (Audio-Vision Materials) ที่

กำหนดขั้นตอน กิจกรรมและเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างกระฉับกระเฉงโดยมีการพัฒนาแม่แบบ (Template) ที่เหมาะสมกับการสอนแต่ละประเภทกล่าวคือ มีองค์ประกอบและเลือกใช้ประเภทที่เหมาะสม

องค์ประกอบหลักหมายถึง องค์ประกอบร่วมที่สำคัญขาดไม่ได้ และ จะต้องปรากฏในทุกแม่แบบแต่อาจอยู่ในตำแหน่งหรือขั้นตอนที่แตกต่างกันประกอบด้วย (1) องค์ประกอบเชิงรูปธรรม เช่น ผู้สอน นักเรียน ห้องเรียน โต๊ะเก้าอี้กระดาน แบบเรียนฯลฯ (2) องค์ประกอบเชิงนามธรรมเช่น เนื้อหา วิธีการสอน การนำเรื่องฯลฯ และ

องค์ประกอบเสริมหมายถึง องค์ประกอบเฉพาะกรณีที่ไม่ปรากฏอยู่ในทุกแม่แบบ กำหนดขึ้นเพื่อเป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมอย่างมีส่วนร่วมอย่างกระฉับกระเฉงทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

แม่แบบการสอนมี 3 ประเภทได้แก่ (1) แม่แบบการสอนอิงเนื้อหา (2) แม่แบบการสอนอิงกิจกรรมและ (3) แม่แบบการสอนอิงงานที่มอบหมาย

7. จัดทำคู่มือการเรียน เป็นการจัดทำเอกสารคู่มือการเรียนสำหรับใช้เป็น เอกสารแนะนำขั้นตอนการเรียนทั้งจากเครือข่าย และจากสื่ออื่น

คู่มือการเรียนหรือบางสถาบันเรียกว่า คู่มือการศึกษาชุดวิชาเป็นเอกสารแนะแนวทางให้นักเรียนและนักเรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองด้วยการประเมินตนเองก่อนเรียน อ่านเส้นทางการเรียน ศึกษาแผนการสอนประจำหน่วย แผนการสอนประจำตอน อ่านสาระสังเขป ทำกิจกรรมระหว่างเรียน (มีคะแนนให้แต่ไม่เก็บคะแนนมาเป็นส่วนของการประเมินสุดท้าย) ทำกิจกรรมภาคปฏิบัติเสริมประสบการณ์ (เก็บคะแนน) และประเมินตนเองหลังเรียนพร้อมทั้งตรวจสอบกิจกรรมและการประเมินตนเองจากแนวตอบที่กำหนดให้

กิจกรรมเหล่านี้ส่วนหนึ่งจัดไว้ในบทเรียนผ่านเครือข่าย และบางส่วนอาจจัดไว้นอกเครือข่ายเช่น การสอนในห้องเรียน การศึกษาจากการอ่านตำราหรือประมวลสาระ ฯลฯ ดังนั้นเอกสารคู่มือการเรียนจึงเป็นตัวเชื่อมประสานการเรียนจากสื่อทั้งสองระบบ

8. ทดสอบประสิทธิภาพและปรับปรุงบทเรียน เป็นขั้นการนำชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ไปตรวจสอบว่าจะทำให้นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น เกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพและเป็นที่ยังพอใจของผู้สอนและนักเรียนหรือไม่

การทดสอบประสิทธิภาพมี 2 ขั้นตอนคือการทดลองใช้เบื้องต้นและทดลองใช้จริงคือ

1. การทดลองใช้เบื้องต้น (Try Out) เป็นการทดลองใช้กับนักเรียน 3 ขั้นตอน คือ
  - (1) ทดสอบแบบเดี่ยว (1:1) กับนักเรียน 1-3 คน
  - (2) ทดสอบแบบกลุ่ม (1:10) กับนักเรียน 6-12 คน และ
  - (3) ทดสอบภาคสนาม (1:100) กับนักเรียนทั้งชั้น ตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป

2. การทดลองใช้จริง(Trial Run)นำไปใช้ในสถานการณ์จริงในระยะเวลาหนึ่ง เช่น
1 ภาคการศึกษาเพื่อหาข้อดีข้อด้อย แล้วนำมาปรับปรุงให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

เกณฑ์(Criterion) หมายถึงระดับต่ำสุดที่กำหนดเป็นตัวเลขของการ เปลี่ยนแปลง
พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ที่ครู/ผู้สอนพึงพอใจ มี 3 ประเภท

1. ความก้าวหน้าในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง
คะแนนประเมินหลังเรียนและคะแนนก่อนเรียน

2. ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ผลลัพธ์ (E_1/E_2)

E_1 คือ ร้อยละของคะแนนที่ได้จากการประกอบกิจกรรมระหว่างเรียน เช่น
แบบฝึกหัด รายงาน ฯลฯ

E_2 คือ ร้อยละของคะแนนที่ได้จากการประเมินหลังจากเรียนเสร็จแล้ว เช่น ผล
การทดสอบหลังเรียนและคะแนนงานสุดท้าย

3. ความพึงพอใจของผู้สอนและนักเรียนโดยถามความคิดเห็นของผู้สอนและ
นักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์

9. นำเสนอและถ่ายทอดการสอน เป็นการเปิดสอนวิชาทั้งหมดหรือบางส่วนที่จัดทำใน
รูปชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นอยู่กับกรออกแบบว่าจะใช้ชุดการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ในแบบใด
จาก 3 แบบ คือ

9.1 ใช้เป็นสื่อหลักคือ เรียนจากชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด

9.2 ใช้เป็นสื่อเสริมคือ เสริมจากการสอนในห้องเรียน

9.3 ใช้เป็นสื่อแบบคู่ขนานคือ ให้นักเรียนเป็นผู้เลือกว่าจะเรียนทางช่องทางใด

10. ติดตามและประเมินการสอน เป็นการติดตามผลการประเมินและประเมิน การ
สอนทั้งระหว่างการสอนและหลังจากสอนเสร็จเรียบร้อยแล้วเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงชุดการเรียน
อิเล็กทรอนิกส์ให้ดีขึ้นก่อนที่จะใช้ในการสอนภาคการศึกษาต่อไป

โดยสรุป การผลิตชุดการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์มี 10 ขั้นตอนได้แก่ (1) วิเคราะห์และ
ออกแบบเนื้อหา (2) เขียนเนื้อหา (3) กำหนดกิจกรรมแนวตอบ และสร้างแบบประเมิน (4) ผลิตงานเสียง
และภาพ (5) ส่งบทเรียนขึ้นเครือข่าย (6) ผลิตสื่อเสริม (7) จัดทำคู่มือการเรียน (8) ทดสอบ
ประสิทธิภาพและปรับปรุงบทเรียน (9) นำเสนอและถ่ายทอดการสอน และ(10) ติดตาม และประเมิน
การสอน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการผลิตชุดการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด 8
ขั้นตอนโดยผลิตขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนที่ 6 ขั้นตอนที่ 7 ขั้นตอนที่ 8
ขั้นตอนที่ 9 และขั้นตอนที่ 10 สำหรับในขั้นตอนที่ 5 ส่งบทเรียนขึ้นเครือข่ายไม่ได้อยู่ในขั้นตอนการ

ผลิตเพราะเนื่องจากชุดการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นนี้เป็นชุดการเรียนรู้แบบออนไลน์ใช้สำหรับเป็นสื่อหลักในการสอนในชั้นเรียน

1.6 การประเมินชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2546, น. 12-15) การประเมินชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ (Criteria for Evaluation E-learning) ประกอบด้วยอย่างน้อย 7 ประการ

1. ทักษะลักษณะ (Look and Feel) เป็นภาพที่ปรากฏและความรู้สึกที่เกิดขึ้นที่มี ผลต่อการอยากเข้าสู่บทเรียนบทเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ดี ต้องมีองค์ประกอบของหน้าสวยงาม ไม่รก/ปนรุงรัง ไม่ใช้สีสันหลากหลายหรือไม่พยายามอัดเยียดข้อมูลจำนวนมากในหน้าเดียวกัน การออกแบบทักษะลักษณะที่ดีจะกำหนดโดยโปรแกรม(Engine)ที่ใช้นำเสนอเนื้อหาสาระ

2. กระบวนการสร้างหรือพัฒนาชุดวิชา (Course Creation / Course Development Process) เป็นองค์ประกอบของการเสนอเนื้อหา ประกอบด้วย ประมวลวิชา (Syllabus) แผนการสอน (Lesson Plan) และรายละเอียดเนื้อหาของวิชา(Course Content)รายชื่อหน่วยการสอน(Course Units) และแผนผังแนวคิด(Concept Mapping) เพื่อสะท้อนขั้นตอน การสร้างหรือพัฒนาชุดวิชาอย่างมีระบบบทเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ดี ต้องดำเนินการตามกระบวนการอย่างครบถ้วนและ มีผลงานให้เห็นได้

3. การให้มีปฏิสัมพันธ์ในการเรียน(Learning Interactivity) เป็นกิจกรรมที่ นักเรียนต้องทำ เพื่อนำความรู้มาประยุกต์อย่างฉับพลัน สามารถโต้ตอบกันได้ระหว่างนักเรียนกับ อาจารย์และเพื่อนๆ และการตอบโต้กับตัวเองโดยพิจารณาจากการนำเสนอ(Presentation)การสอนเสริมหรือการสอนทบทวน(Tutorial)การให้ทำกิจกรรมหรือมอบหมายงานพร้อมคำติชม (Assignment and Feedback)และการปฏิบัติ (Practical work) ชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ดีต้องเน้นการมีปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

4. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(Evaluation of Learning Achievement) เป็นส่วนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินตนเอง และมีเฉลยให้ตรวจสอบด้วยว่าทำผิดหรือถูก หรือต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

บทเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ดีต้องให้มีการประเมินตนเองก่อนเรียน(Pre-test)และการประเมินตนเองหลังเรียน(Post-test)รวมทั้งมีแบบข้อสอบให้นักเรียนได้ทดลองสอบดู ก่อนที่จะเข้าสอบได้

5. เครื่องมือการติดต่อสื่อสาร(Communication Tools) เป็นส่วนที่เปิดโอกาส ให้นักเรียนได้สื่อสารพูดคุยกันทางตัวอักษร เสียง เห็นภาพเคลื่อนไหว(Video/Images)บทเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ดี ต้องจัดให้มีห้องพูดคุย(Chat room)กระดานป้าย(Web-board Discussion)และรายชื่อเพื่อติดต่อทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Mailing List)

6. ห้องเรียนหรือสภาพแวดล้อมเสมือนจริง (Virtual Classroom/Environment) เป็นการจำลองห้องเรียนเสมือนจริงเพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกว่ามี การเรียนในห้องเรียนได้แก่ การถ่ายทอดการสอนสด (Live Broadcast) การส่งสัญญาณภาพและเสียงตามคำขอ (Video/Audio on Demand) การสอน อภิปรายหรือตอบโต้ในเวลาจริง (Real - Time Presentation / Discussion) บทเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ดีควรมีการจัดสภาพแวดล้อมเสมือนจริงให้เกิดขึ้นในระดับใดระดับหนึ่ง

7. การเชื่อมต่อหรือการแสวงหาแหล่งข้อมูลภายนอก (External Accessibility Links and Search) เป็นการเชื่อมต่อกับห้องสมุดศูนย์ความรู้และแหล่งข้อมูลอื่นๆ นอกมหาวิทยาลัยเพื่อให้ นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมโดยจัดให้มี Library Link หรือ Link Search กับ Web Site อื่นๆ การเชื่อมต่อเครือข่ายอื่นๆ เป็นศักยภาพที่ยอดเยี่ยมของอินเทอร์เน็ต ดังนั้น บทเรียนทาง อิเล็กทรอนิกส์ที่ดีต้องใช้ประโยชน์ศักยภาพข้อนี้

โดยสรุป เกณฑ์การประเมินชุดการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ครอบคลุม 7 ประการ ได้แก่ (1) ทักษะลักษณะ (2) กระบวนการสร้างหรือพัฒนาชุดวิชา (3) การให้มีปฏิสัมพันธ์ในการเรียน (4) การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (5) เครื่องมือการติดต่อสื่อสาร (6) ห้องเรียนหรือ สภาพแวดล้อมเสมือนจริง และ (7) การเชื่อมต่อหรือการแสวงหาแหล่งข้อมูลภายนอก

1.7 การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์

การหาประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาฝรั่งเศส วัฒนามรงค์ (2538, น. 11 - 14) กล่าวว่าหลักการคือ ยึดถือความแตกต่างระหว่างบุคคล การมีปฏิสัมพันธ์หรือมีส่วนร่วมของ ผู้เรียนและมีการทราบผลการกระทำรวมถึงการเสริมแรงประสิทธิภาพที่วัดออกมาจะพิจารณาจาก เปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการปฏิสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบ บทเรียนแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น 80/80, 85/85, 90/90

80 ตัวแรก หมายถึงค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งกลุ่มที่ได้จากการทำแบบทดสอบ ระหว่างเรียนได้คะแนนเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนการทดสอบหลังการเรียนโดยการใช้สื่อ อิเล็กทรอนิกส์ของผู้เรียนทุกคนนำมารวมกันแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยเมื่อได้ตัวเลขทั้งสองแล้วนำมา เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ

พิเชษฐ์ พิงสุนทรศิริมาศ (2540, น. 34-35) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นไปตามขั้นตอน คือ

ขั้นตอนการหาแบบ 1 ต่อ 1 (แบบเดี่ยว) เป็นการทดลองกับผู้เรียน 1 - 3 คนโดยเป็น การทดลองกับผู้เรียนอ่อนเสียก่อน แล้วปรับไปใช้กับผู้เรียนปานกลาง และผู้เรียนเก่งตามลำดับ

คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุงให้ดีขึ้นก่อนนำไปทดลองในชั้นต่อไป ในชั้นนี้ E 1 / E 2 ครรมี
คะแนนอยู่ประมาณ 60/60

ขั้นตอนการหาแบบ 1 ต่อ 10 (แบบกลุ่ม) เป็นการทดลองกับผู้เรียนประมาณ 6 - 10
คน โดยจะมีผู้เรียนทั้งเก่งและอ่อนคละกันอยู่ในกลุ่ม คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงใน
ชั้นนี้ E 1 / E 2 ครรมีคะแนนอยู่ประมาณ 70/70

ขั้นตอนการหาแบบ 1 ต่อ 100 (แบบภาคสนาม) เป็นการทดลองขั้นสุดท้าย โดย
ทดลองกับผู้เรียนประมาณ 40-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้
จะต้องเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กรณีประสิทธิภาพชุดการสอนที่สร้างขึ้น ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดเนื่องจาก
สภาพตัวแปรที่ไม่สามารถควบคุมได้ อาจอนุโลมให้มีระดับความผิดพลาดได้ไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้
ประมาณ 2.5 - 5 เปอร์เซ็นต์ หากแตกต่างกันมากผู้สอนต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพชุดการสอนใหม่
โดยยึดสภาพจริงเป็นเกณฑ์

โดยสรุป การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์คลอบคลุม 3 ขั้นตอน
ได้แก่ (1) แบบเดี่ยว (2) แบบกลุ่ม และ(3) แบบภาคสนาม

1.8 ประโยชน์ของสื่ออิเล็กทรอนิกส์

นักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ดังนี้

ถนอมพร (ต้นพิพัฒน์) เลหาจรัสแสง (2541, น. 12) ได้กล่าวถึงประโยชน์สื่อ
อิเล็กทรอนิกส์ไว้ว่าประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งเป็นประเภทหนึ่งของสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีดังนี้

1. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเกิดจากความพยายามในการที่จะช่วยให้นักเรียนที่เรียนอ่อน
สามารถใช้เวลานอกเวลาเรียนในการฝึกฝนทักษะและเพิ่มเติมความรู้ของตนเองดังนั้นครูจึงสามารถนำ
คอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ในการสอนซ่อมเสริมหรือใช้ทบทวนการเรียนที่นอกเหนือจากการสอน
ตามปกติในชั้นเรียนโดยที่ครูไม่จำเป็นต้องเสียเวลาในการสอนซ้ำให้กับนักเรียนที่เรียนไม่ทันหรือจัดสอน
เพิ่มเติม

2. นักเรียนก็สามารถนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ในการเรียนด้วยตนเองในเวลาและ
นอกสถานที่ซึ่งนักเรียนสะดวกเช่นแทนที่จะต้องเดินทางมายังชั้นเรียนปกตินักเรียนก็สามารถเรียนด้วย
ตนเองจากที่บ้านได้นอกจากนี้ยังสามารถเรียนในเวลาใดก็ได้ที่ต้องการเป็นต้น

3. ข้อได้เปรียบที่สำคัญของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคือ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ได้รับการ
ออกแบบมาอย่างถูกต้องตามหลักของการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นสามารถที่จะจูงใจนักเรียน
ให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนและสนุกสนานกับการเรียนตามแนวคิดของการเรียนรู้ในปัจจุบันที่ว่า
“ Learning is Fun ซึ่งหมายถึงการเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก”

NECTEC S Wed Based Learning (2007, น. 5) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อ
อิเล็กทรอนิกส์ไว้ว่า

1. ขยายขอบเขตของการเรียนของนักเรียนในทุกหนทุกแห่งจากห้องเรียนปกติไปยังบ้านและที่ทำงานทำให้ไม่เสียเวลาในการเดินทาง
2. ขยายโอกาสทางการศึกษาให้นักเรียนรอบโลกในสถานศึกษาต่างๆ
3. นักเรียนควบคุมการเรียนตามความต้องการ และความสามารถของตนเอง
4. การสื่อสารโดยใช้อีเมล กระดานข่าว ฯลฯ ทำให้การเรียนรู้อัตโนมัติมีชีวิตชีวาขึ้น
5. กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักการสื่อสารในสังคม และก่อให้เกิดการเรียนร่วม
6. การเรียนด้วยสื่อหลายมิติทำให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนเนื้อหาได้ตามสะดวก
7. ข้อมูลของหลักสูตรและเนื้อหาวิชาสามารถหาได้ง่าย
8. ส่งเสริมแนวคิดในเรื่องของการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากเว็บเป็นแหล่งความรู้
9. การสอนบนเว็บเป็นวิธีที่ดีเยี่ยมในการให้นักเรียนได้ประสบการณ์และหากพิจารณาประโยชน์ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนต่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ดังนี้
  - 9.1 สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้
  - 9.2 ดึงดูดความสนใจโดยใช้เทคนิคการนำเสนอด้วยกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว แสง สี เสียง สวยงามเหมือนจริง
  - 9.3 ช่วยให้ยากเรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถเข้าถึงเนื้อหาด้วยวิธีการที่ง่าย ๆ
  - 9.4 นักเรียนมีการตอบโต้มีปฏิสัมพันธ์กับคอมพิวเตอร์และบทเรียนมีโอกาสเลือกตัดสินใจและได้รับการเสริมแรงจากการได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที
  - 9.5 ช่วยให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่าวิธีการสอนปกติเพราะมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมซึ่งเรียนรู้จากขั้นตอนง่ายไปหายากตามลำดับ

2. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551

การเรียนการสอนกลุ่มสาระภาษาไทยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าครอบคลุมดังนี้ (1) สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ (2) ความสำคัญของภาษาไทย (3) ธรรมชาติภาษาไทย (4) วิสัยทัศน์การสอนภาษาไทย (5) คุณภาพของนักเรียน (6) คำอธิบายรายวิชา (7) วัตถุประสงค์การเรียน (8) วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและ (9) การวัดผลและการประเมินผล

2.1 สาระและมาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยจะได้นำเสนอ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2551, น.7-12)

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 : วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2.2 ความสำคัญของภาษาไทย

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ ดังนี้

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงานและการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยอย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548, น. 1-7) กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยพุทธศักราช 2551ไว้ ดังนี้

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ความคิดวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจนอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณีชีวิตทัศน์โลกทัศน์และสุนทรียภาพโดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่าภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2544, น. 3-7) ได้ให้ความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มประสบการณ์เป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพโดยบันทึกเป็นวรรณคดีอันล้ำค่าควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์ให้สืบสานคงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ภาษาไทยจึงเป็นความสำคัญจำเป็นที่คนไทยทุกคนต้องศึกษาและฝึกฝนจนเกิดทักษะเพื่อใช้ติดต่อระหว่างชนในชาติในที่นี้ยังได้ประมวลความสำคัญของภาษาไทยไว้ ดังนี้

1. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเมื่อเรามีความคิด ความรู้สึก มีอารมณ์ มีความต้องการจึงมีความต้องการที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก เราก็จะใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายไปสู่คนอื่นได้โดยการพูด การเขียน รวมทั้งใช้ภาษาทำความเข้าใจเรื่องราวทางด้านความคิด ความรู้สึก ความต้องการกับผู้อื่นได้ด้วยการฟัง การอ่าน และการดู

2. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ความรู้ และประสบการณ์อันมีคุณค่าของบรรพบุรุษได้บันทึกและบอกเล่าต่อกันมาจนรุ่นหลังสามารถแสวงหาความรู้เหล่านั้นได้โดยการฟัง การอ่าน และการดูจากบุคคลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ภาษาจะช่วยพัฒนาสติปัญญา

3. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันการอยู่ร่วมกันเป็นสังคมที่มีสันติสุขนั้นสมาชิกจะต้องมีความเข้าใจอันดีต่อกันการใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจนย่อมจะก่อให้เกิดความเข้าใจที่ดี และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

4. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสร้างเอกภาพของชาติสังคมจะเป็นปึกแผ่นมั่นคงมีความเจริญคนในสังคมจะต้องมีความผูกพันต่อกันเป็นพวกพ้องเดียวกันเกิดความเป็นเอกภาพของชาติเป็นพลังทำให้เกิดความปรองดองและร่วมมือกันที่จะพัฒนาชาติไทยให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงต่อไป

5. ภาษาไทยเป็นเครื่องจรรโลงจิตใจเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการจรรโลงจิตใจในชีวิตอยู่เสมอเช่น วัยเด็กที่ต้องการเท่กลุ่ม ฟังนิทาน นิยาย บทกวี บทเพลง เป็นต้น

2.3 ธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษาไทย

กรมวิชาการ (2545, น. 6-7) กล่าวถึงลักษณะเฉพาะของภาษาไทยไว้ว่าภาษาไทยเป็นเครื่องมือใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และตรงตามจุดมุ่งหมายไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น ความต้องการและความรู้สึก คำในภาษาไทยประกอบด้วย เสียง สระ วรรณยุกต์ ความหมาย ส่วนประโยคเป็นการเรียงลำดับตามหลักเกณฑ์ทางภาษาและประโยคเรียงกันเป็นข้อความนอกจากคำในภาษาไทยยังมีเสียงหนัก เบา มีระดับของภาษาซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมแก่กาลเทศะและบุคคล ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาตามสภาพวัฒนธรรมของกลุ่มคนตามสภาพของสังคม และเศรษฐกิจการใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการดูสื่อต่างๆ รวมทั้งต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาเพื่อสื่อสารให้ เกิดประสิทธิภาพ และใช้อย่างคล่องแคล่วมีวิจารณ์ญาณและมีคุณธรรม

ภาษาไทยยังมีคุณสมบัติสำคัญอีก 3 ประการ คือ

1. คำที่ใช้พูดจะประกอบไปด้วยเสียง และความหมายมีการใช้ถ้อยคำที่เป็นระเบียบแบบแผนที่เป็นกฎเกณฑ์ทางภาษา
2. ภาษามีพลังทำให้ผู้อ่านผู้ฟังเกิดอารมณ์แห่งความชื่นชมหรือความเศร้าใจเพราะถ้อยคำที่ใช้ทำให้ผู้รับสารมีอารมณ์ไปด้วยถ้อยคำที่ใช้นอกจากนั้นยังสามารถนำคำมาประกอบเป็นถ้อยคำและประโยคสื่อความคิดได้มากมาย
3. ภาษาเป็นการใช้สัญลักษณ์หรือสมมติร่วมกันในความหมายและยอมรับความหมายนั้นๆ ร่วมกันดังนั้นภาษาจึงมีคุณสมบัติเป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมและวิทยาการต่างๆ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และเกิดการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ

2.4 วิสัยทัศน์ของการเรียนการสอนภาษาไทย

การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยผู้สอนต้องศึกษาวิเคราะห์จุดหมายของหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยรวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในส่วนบทบาทของผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากการบอกความรู้แก่ผู้เรียนเป็นสนับสนุน เสริมสร้างประสบการณ์เรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียนโดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่มีความหมายเกิดทักษะกระบวนการและความคิดมีความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียนรู้จักแสวงหาความรู้ ตลอดจนมีความรักและเห็นคุณค่าของภาษาไทยอันจะนำไปสู่การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันเพื่อสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

สำหรับผู้เรียนที่มีความสนใจหรือมีความสามารถทางภาษาไทยสถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนเรียนรู้สาระที่เป็นเนื้อหาวิชาให้กว้างขึ้น เข้มข้นขึ้น หรือฝึกทักษะกระบวนการมากขึ้นโดยพิจารณาจากสาระหลักที่กำหนดไว้นี้ หรือสถานศึกษาอาจจัดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอื่นๆ เพิ่มเติมก็ได้

ได้เช่น การแต่งบทร้อยกรอง การอ่านทำนองเสนาะโดยพิจารณาให้เหมาะสมกับความสามารถ และความต้องการของผู้เรียน

คุณากร คนสัตย์ (2552, น. 15) ได้กล่าวถึงวิสัยทัศน์การเรียนการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของตนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกันและภาษาในการประกอบกิจการงานทั้งส่วนครอบครัว กิจกรรมทางสังคม และประเทศชาติเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบันและเป็นวัฒนธรรมของชาติดังนั้นการเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้องเหมาะสม การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้แสวงหาความชื่นชมซาบซึ้งและภูมิใจในภาษาไทยโดยเฉพาะ คุณค่าของวรรณคดีและภูมิปัญญาทางภาษาของบรรพบุรุษที่ได้สร้างสรรค์ไว้อันเป็นส่วนเสริมความงดงามในชีวิต

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2552, น. 124-125) ได้สรุปแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยไว้ ดังนี้

1. ฝึกทักษะการฟัง ดู พูด อ่าน และเขียนให้ถูกต้องคล่องแคล่วโดยการฝึกทักษะแต่ละอย่างให้แม่นยำและจึงฝึกทักษะทั้งห้าให้สัมพันธ์กันและส่งเสริมการคิดตลอดจนความคิดสร้างสรรค์
2. ฝึกทักษะทางภาษาซ้ำๆ และบ่อยๆ จนเกิดความชำนาญและหมั่นฝึกฝนทบทวนอยู่เสมอผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะเป็นรายบุคคลอย่างทั่วถึง
3. ฝึกให้ผู้เรียนรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาควบคู่ไปกับการใช้ภาษาและให้รู้จักวัฒนธรรมทางภาษา
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนภาษาไทยไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวันและใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มประสบการณ์อื่นๆ
5. ปลุกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยโดยสอนให้เห็นคุณค่าและตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยทั้งในส่วนที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสารและในด้านการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในความงดงามของภาษาเพื่อให้เกิดความจรรโลงใจโดยใช้ธรรมชาติของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นมาเป็นสื่อในการสอน
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและเฝ้าหาความรู้จากแหล่งต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต
8. สอดแทรกคุณธรรมต่างๆ เช่น ความมีระเบียบวินัย มีความขยัน มีความอดทน และความรับผิดชอบ ฯลฯ

9. ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกตจดจำและจดบันทึกสิ่งต่างๆ เพื่อส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาได้รับความรู้ ความเพลิดเพลินและเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
  10. นำภาษาที่ใช้ในสังคมแวดล้อมมาเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้สัมพันธ์กับการเรียนและสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน
  11. ให้แบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนโดยเฉพาะในเรื่องการใช้ภาษาและการสื่อความของผู้สอน
  12. วัตถุประสงค์และประเมินผลโดยคำนึงถึงวัยระดับชั้นและพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียน
  13. ส่งเสริมให้นักเรียนประเมินผลการเรียนภาษาของตนเองเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาให้ดียิ่งขึ้นตามลำดับ
  14. ศึกษา ติดตามและสอนซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
  15. จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเรียนภาษาไทยด้วยความสนุกสนาน น่าสนใจโดยใช้เกม เพลง รูปแบบการสอนอื่นๆ และสื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรักในการเรียนภาษาไทย
  16. จัดหาหนังสือที่เหมาะสมให้ผู้เรียนอ่านมากๆ หรือส่งเสริมการอ่านหนังสือในห้องสมุดเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้กว้างขวางขึ้น
- กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 25 - 26) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้
1. เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนเช่น กิจกรรมการเรียนรู้แบบทดลอง แบบสำรวจ แบบโครงงาน แบบสืบสวนสอบสวน แบบอภิปราย และแบบร่วมมือ เป็นต้น
  2. คิดค้นเทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคิดค้นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่นๆ และนำมาใช้ได้เหมาะสมกับปัจจัยต่างๆ เช่น ความรู้ ความสามารถ ด้านเนื้อหา ความสนใจและวัยของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น เวลา สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและชุมชน
  3. จัดกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถเลือกนำมาใช้หรือปรับใช้โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของผู้เรียนเน้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้อย่างมีความสุข ดังนี้
    - 3.1 การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้กับผู้เรียนได้ปฏิบัติเหมือนกับการทำงานในชีวิตจริงให้รู้วิธีแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ รู้จักวิธีวางแผน คิดวิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเองและฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีลักษณะโครงงาน

เป็นเรื่องของการศึกษา ค้นคว้าทดลอง ตรวจสอบสมมติฐานโดยอาศัยการศึกษาวិเคราะห์ใช้ทักษะ กระบวนการ

3.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เป็นวิธีการหรือพฤติกรรมที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพคือได้ผลงาน ความรู้สึก และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ร่วมงานลักษณะของการสอนแบบนี้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนอย่างทั่วถึงยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปรึกษาหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันช่วยให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมของตนเอง และผู้อื่น ผู้เรียนค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเองจนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจจากการปฏิบัติงานไปใช้ในชีวิตประจำวันและอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดนั้นมีมากมายหลากหลายวิธีการตั้งคำถามโดยใช้เทคนิคหวกความคิด 6 ใบเป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะความคิดในการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องใช้คำพูดและวิธีการต่างๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ประเมิน ปรับปรุงแก้ไขพัฒนางานของตนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเช่น กิจกรรมอภิปราย การวิเคราะห์ การวิจารณ์ การค้นคว้า การทำโครงการ นอกจากนี้ผู้สอนยังต้องสอดแทรกคุณธรรมในกระบวนการ การคิดควบคุมไปด้วยเช่น ความรับผิดชอบความอดทน ความเพียรพยายาม นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ การวางแผนดำเนินชีวิตในอนาคตเพื่อให้อยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองตลอดจนชุมชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ในโรงเรียนและในชุมชนเช่น การเล่าเรื่อง การอภิปราย การวิจารณ์ การโต้เถียง การคัดลายมือ การเขียนเรียงความ การทำโครงการ การประกวดอ่าน การศึกษาค้นคว้า การแข่งขันตอบคำถาม การอ่านทำนองเสนาะ

3.5 การพัฒนาการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติของภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยเกิดความตระหนักว่าภาษามีความสำคัญและมีพลังกิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้หลักการทางภาษาจำเป็นต้องจัดควบคุมและสัมพันธ์กับกิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทุกกิจกรรม

3.6 การพัฒนาการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรมเป็นการเรียนรู้เรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนไทยในยุคสมัยต่างๆ และเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในสุนทรียภาพของภาษาไทยเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตโดยปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน การจัดกิจกรรมจึงควรเน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาเพื่อเรียนรู้เนื้อหาสาระด้วยการการอ่านพิจารณา

วิเคราะห์ วิจัย ประเมินค่าวรรณกรรมและวรรณคดีอย่างมีเหตุผลมีการนำเสนอความเข้าใจ ความซาบซึ้ง ข้อคิดและประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เช่น การรายงานการจัดนำเสนอความเข้าใจ การสร้างสรรค์วรรณกรรมทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ฯลฯ ทั้งนี้จะเกิดผลทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นแนวทางในการผลิตผลงานเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

3.7 การพัฒนาการเรียนรู้ภูมิปัญญาทางภาษาช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิถีชีวิตและศิลปะการใช้ภาษาของคนในท้องถิ่นการจัดกิจกรรมจำเป็นต้องให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาเพื่อการเรียนรู้ เช่น การสัมภาษณ์ การรายงาน การทำโครงงาน การจัดแสดง เป็นต้นโรงเรียนและชุมชนจะต้องร่วมกันจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาทางภาษาวิธีการที่กล่าวมาข้างต้นนี้ผู้สอนสามารถนำมาใช้อย่างกว้างขวางโดยใช้เทคนิควิธีการอย่างหลากหลายที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและเรียนอย่างมีความสุขทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของผู้เรียนและธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ที่เรียนเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

วรรณิ โสมประยูร (2544, น. 193 – 195) กล่าวว่า การสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์ต้องมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. การสอนภาษาไทยควรนำจุดประสงค์ทั่วไปสอดแทรกทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน
2. การสอนภาษาไทยควรคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนซึ่งความพร้อมในการเรียนมี 3 ลักษณะด้วยกัน ดังนี้
  - 2.1 ความพร้อมในการเรียนจัดว่าเป็นความพร้อมก่อนการเริ่มเรียน
  - 2.2 ความพร้อมก่อนเริ่มวิชาจัดว่าเป็นความพร้อมก่อนที่เริ่มต้นเรียนวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะ
  - 2.3 ความพร้อมก่อนเริ่มบทเรียนใหม่ผู้สอนควรนำความรู้พื้นฐานมาเตรียมให้ผู้เรียนเสียก่อนเมื่อผู้เรียนมีความพร้อมในเรื่องพื้นฐานและพร้อมที่จะเรียนแล้วการดำเนินกิจกรรมก็จะบรรลุผลตามที่มุ่งหมายไว้
3. ทักษะทางภาษา หมายถึง ศิลปะทางภาษาได้แก่ ความสามารถในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนแต่ละทักษะก็จะมีพัฒนาการที่เชื่อมโยงกันและมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็กประถมศึกษาเป็นอย่างยิ่งดังนั้นการสอนภาษาไทยจึงมุ่งเน้นทักษะทางภาษามากกว่าเนื้อหาสาระ กล่าวคือ การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษามุ่งที่จะพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน
4. การสอนภาษาไทยควรสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนให้สัมพันธ์กันอย่างที่เรียกว่าการสอนภาษาไทยในเชิงทักษะสัมพันธ์โดยอาศัยหลักการบูรณาการ(Integration) เป็นส่วนสำคัญในการเชื่อมโยง

5. การสอนภาษาไทยควรสัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์อื่นๆ ดังนั้นจึงไม่มีเนื้อหาเป็นของตัวเองโดยเฉพาะและจำเป็นต้องนำเนื้อหาจากกลุ่มวิชาอื่นมาเป็นสถานการณ์เพื่อให้เกิดทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

6. การสอนภาษาไทยควรให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงหรือมีส่วนร่วมในบทเรียนหลายๆ

7. การสอนภาษาไทยต้องเน้นผู้เรียนให้รู้จักคิด คิดอย่างสร้างสรรค์และคิดอย่างสมเหตุสมผลด้วย

8. การสอนภาษาไทยควรสอดแทรกคุณธรรมและให้รู้จักการทำงานร่วมกันดังนั้นผู้สอนจึงควรนำเนื้อหาที่เป็นคุณธรรมมาเป็นสถานการณ์แล้วฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนรวมทั้งนำกระบวนการกลุ่มมาใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9. การสอนภาษาไทยควรใช้วิธีสอนหลายๆ วิธีผสมผสานตามรูปแบบที่เหมาะสมเช่น บทบาทสมมุติ เกม สถานการณ์จำลอง บทเรียนโปรแกรม

10. ในการสอนภาษาไทยผู้สอนจะต้องรักและศรัทธาต่อภาษาไทย

11. ในการนำเนื้อหาหรือทักษะจากคำอธิบายในหลักสูตรมาใช้เป็นสาระสำคัญในบทเรียนสำหรับสอนภาษาไทยให้กับเด็กนั้นเพื่อความเหมาะสมและเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงควรใช้หลักในการเลือกเนื้อหาหรือทักษะดังนี้

11.1 ควรจัดสอนเรื่องที่ย้ายไปสู่เรื่องที่ยาก

11.2 จัดสอนเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวไปสู่เรื่องที่ไกลตัว

11.3 จัดสอนเรื่องที่เป็นรูปธรรมไปสู่เรื่องที่เป็นนามธรรม

11.4 จัดสอนเรื่องที่ต้องรับผิดชอบน้อยไปสู่เรื่องที่ต้องรับผิดชอบมาก

11.5 ควรจัดสอนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมไปสู่เรื่องที่เกี่ยวข้อง

ประสบการณ์ใหม่

12. ภาษาไทยเป็นวิชาประเภททักษะและมีกระบวนการเรียนแตกต่างจากวิชาอื่น การวัดผลจำเป็นต้องวัดทั้งสี่ทักษะให้ครบทุกด้านทั้งทางด้านความรู้ ด้านเจตคติและด้านทักษะโดยผู้สอนควรใช้วิธีวัดผลหลายๆ วิธีตามความเหมาะสมเช่น การทดสอบข้อเขียน การสนทนา การสัมภาษณ์ การรายงาน การสาธิต การเล่าเรื่อง การอภิปราย การถามตอบและการสังเกตหรือพิจารณาจากพฤติกรรมทางภาษาด้านอื่นๆ ที่แสดงออกเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ การเรียนรู้ได้ครบตามหลักสูตรในการวัดผลนี้ครูจำเป็นต้องกระทำเป็นประจำและสม่ำเสมอทั้งตอนก่อนเริ่มต้นเรียนระหว่างเรียนปลายภาคและปลายปีเพื่อนำผลจากการประเมินมาซ่อมเสริมหรือปรับปรุงการเรียนการสอนหรือตัดสินผลการเรียนแล้วแต่กรณีสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือผู้สอนควรให้ผู้เรียนทราบผลการประเมินด้วยทุกครั้งเพื่อผู้เรียนจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้อย่างถูกต้อง

โดยสรุป หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมุ่งให้นักเรียนมีความรู้มีทักษะมีพัฒนาการทางภาษาตามสมควรแก่วัยเห็นคุณค่าของภาษาสามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารตามความคิดความเข้าใจรักการอ่าน และแสวงหาความรู้อย่างมีเหตุผลตั้งนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยจะต้องให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนให้สัมพันธ์กันโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างประสบการณ์ การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่นักเรียนเพื่อพัฒนาความคิดวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมสาระ การเรียนรู้ด้วยวิธีการอย่างหลากหลายและให้ได้ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้

2.5 คุณภาพการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้ ดังนี้

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องอธิบายความหมายโดยตรงและโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่น่าสนใจคำแนะนำคำอธิบายในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงรวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่น่าสนใจ ความรู้ความคิดจากเรื่องที่น่าสนใจไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่านและเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดเขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสมใช้แผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่างๆ เขียน เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์และมีมารยาท

3. พูดย่อแสดงความรู้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูเล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดูตั้งคำถามตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดูรวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดู โฆษณาอย่างมีเหตุผลพูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจนพูดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจากการฟังการดูการสนทนาและพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผลรวมทั้งมีมารยาทในการดูและการฟัง

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคชนิดของประโยคและคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี

11

5. เข้าใจ และเห็นค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านเล่านิทานพื้นบ้านร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่นนำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่น่าสนใจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

โดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษาเนื้อหาสาระต้องให้ สอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนด กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยก็ต้องมี ความสัมพันธ์กันตลอดจนต้องให้ความสำคัญคุณภาพของผู้เรียนทั้งนี้เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการ จัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.6 คำอธิบายรายวิชา

อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน อ่านหนังสือ ตามความใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับมีมารยาทในการอ่าน วิเคราะห์ชนิดหน้าที่ของคำในประโยคอ่าน ออกเสียงบทร้อยและบทร้อยกรองได้ถูกต้องอธิบายการนำความรู้และความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด มีมารยาทใน การฟังการดูและการพูดเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่านรวบรวมนำความหมายของคำ ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทยแสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่านพูดแสดง ความรู้ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดูตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและ ดูใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลอธิบายคุณค่าวรรณคดี หรือวรรณกรรมที่อ่านแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผลอ่าน หนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับมีมารยาทในการอ่าน เขียนสื่อสารโดยใช้คำถูกต้อง ชัดเจนและเหมาะสมมีมารยาทในการเขียนพูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การ ดูและการสนทนาระบุลักษณะของประโยคอธิบายความหมายของคำประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร เขียนเรียงความวิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิตพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถืออ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะและปฏิบัติตามเขียนแผนผังแผนที่ แผนภูมิ และกราฟ กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่น ของตนเองและนิทานพื้นบ้านถิ่นอื่น โดยใช้กระบวนการทางภาษาได้แก่ กระบวนการอ่าน กระบวนการ เขียน กระบวนการฟัง กระบวนการพูด และการดู การคิด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สามารถสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมีจิตสำนึกรักภาษาไทยและมี ค่านิยมที่ดีต่อภาษาไทย

2.7 วัตถุประสงค์การเรียนรู้

ในการจัดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พ.ศ. 2551 มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อรักษาเอกลักษณ์ของชาติ สมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย

2. เพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
3. เพื่อให้สามารถประกอบธุรกิจการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยอย่างสันติสุข
4. เพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ
5. เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบวนการคิดทั้งการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์

2.8 วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งลักษณะของเนื้อหาสาระจะเป็นประเพณีพิธีสืบมากกว่าทักษะพิธีมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ดังนี้

1. วิธีการสอนโดยใช้การบรรยาย เป็นวิธีการสอนที่ครูใช้การอธิบายในสิ่งที่ต้องการสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยใช้การพูด บอก เล่า อธิบาย ผู้เรียนมีการซักถาม แล้วประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง
2. วิธีการสอนใช้สื่อประสมเป็นวิธีการสอนโดยใช้สื่อการสอนเป็นตัวกลางที่จะนำเนื้อหาสาระและประสบการณ์ต่างๆ จากครูไปสู่ผู้เรียนเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในความหมายของสิ่งที่เรียนได้อย่างชัดเจนตรงตามที่ต้องการช่วยลดระยะเวลาในการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ทั้งยังช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้อีกด้วย อย่างไรก็ตามสื่อการสอนก็มีหลายประเภทสื่อการสอนแต่ละประเภทต่างก็มีลักษณะเฉพาะ และมีคุณค่าในตัวของตัวเอง ซึ่งไม่เหมือนกันในการใช้สื่อการสอนนั้นครูต้องศึกษาถึงลักษณะเฉพาะ คุณสมบัติ ข้อจำกัด ของสื่อแต่ละชนิดเพื่อจะสามารถเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาของบทเรียน วัตถุประสงค์และนักเรียน นอกจากนี้ครูยังต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบในการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมสามารถจัดการเรียนการสอนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากที่สุด
3. วิธีการสอนโดยใช้การสาธิต เป็นวิธีการสอนที่ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุดซึ่งเป็นการสอนที่ครูแสดงให้เห็นหรือให้นักเรียนมีโอกาสได้กระทำด้วยตนเอง ทำให้การเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์และตรงกับแนวคิดของกรวยประสบการณ์
4. วิธีการสอนโดยการฝึกปฏิบัติ เป็นวิธีการกระทำซ้ำหรือการทำแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะ(Skill) การปฏิบัติ (Practice) เป็นการปฏิบัติจริงในสิ่งที่เรียนซึ่งการปฏิบัติบ่อยๆ ก็จะเป็นการกระทำซ้ำๆ จุดมุ่งหมายของการปฏิบัติซ้ำๆ ลงมือกระทำจริงเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง

โดยสรุป การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มีวิธีที่ควรใช้ได้แก่ (1) วิธีสอนโดยใช้การบรรยาย (2) วิธีการสอนโดย ใช้สื่อประสม (3) วิธีการสอนโดยใช้การสาธิต และ (4) วิธีการสอนโดยให้ฝึกปฏิบัติจริง

2.9 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

1. วัตถุประสงค์การวัดและประเมินผล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

1.1 ประเมินและตัดสินผลการเรียนรู้รายกลุ่ม

1.2 ประเมินโดยยึดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เป็นเป้าหมาย

1.3 ประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เน้นการประเมินตามสภาพจริง

1.4 ต้องมีการประเมินวัตถุประสงค์การเรียนรู้ทุกข้อ

1.5 การผ่านเกณฑ์การประเมินกลุ่มสาระการเรียนรู้ต้องมีผลการประเมิน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำทุกข้อ

1.6 จัดซ่อมเสริมนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินและประเมินหลังการซ่อมเสริม

1.7 นักเรียนต้องเรียนซ้ำในวิชาภาษาอังกฤษ ที่ทำการซ่อมเสริมและไม่ผ่านเกณฑ์ การประเมิน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551, น. 30-48)

2. วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มี 3 ลักษณะ คือ การประเมินก่อนเรียน การประเมินระหว่างเรียน และการประเมินหลังเรียนดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551, น. 30-48)

2.1 การประเมินก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนสำหรับ นำไปจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพื้นฐานและคุณลักษณะของนักเรียนได้แก่การ ประเมินความพร้อมพื้นฐานของนักเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้ ทักษะ ความพร้อมด้านต่างๆ ที่เป็น พื้นฐานของเรื่องใหม่ที่จะเรียนโดยใช่วิธีที่เหมาะสมและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงส่งเสริมหรือเตรียมตัว นักเรียนให้พร้อมที่จะเรียน

2.2 การประเมินระหว่างเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบพัฒนาการการ เรียนรู้ของนักเรียนว่าบรรลุถึงตัวบ่งชี้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูวางแผนไว้มากน้อยเพียงใด เพื่อนำ ข้อมูลไปพัฒนาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนหรือเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้จน เต็มศักยภาพนอกจากนี้ก็เป็น การนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของครู

การประเมินผลระหว่างเรียนจึงต้องกระทำอย่างรอบคอบรัดกุมตามแนวปฏิบัติต่อไปนี้

1. กำหนดหน่วยการเรียนรู้ในรายวิชาที่จะสอนนำแต่ละหน่วยการเรียนมาจัดทำ แผนการเรียนรู้โดยกำหนดตัวชี้วัดแนวทางการประเมินผลให้สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ต่างๆ พร้อมทั้งระบุ ภาระงานที่จะมอบหมายให้นักเรียนลงมือปฏิบัติให้บรรลุตามตัวชี้วัดอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เลือกรีวิวการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับภาระงานหรือกิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนปฏิบัติและต้องเป็นวิธีประเมินที่สะท้อนให้เห็นระดับความสามารถ ทักษะ ตลอดจนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูอย่างแท้จริง

3. การประเมินหลังเรียน เป็นการประเมินเพื่อสรุปผลการเรียนของนักเรียน มุ่งตรวจสอบความสำเร็จของนักเรียนเมื่อจบการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้หรือเมื่อสิ้นสุดการเรียนรายวิชาปลายปีหรือปลายภาคการประเมินหลังเรียนจะประเมินนักเรียนในเรื่องที่ได้เรียนจบแล้ว เพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามตัวบ่งชี้และนำผลการประเมินไปเปรียบเทียบกับผลการประเมินก่อนเรียนช่วยให้ครูสามารถประเมินศักยภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนได้อย่างมั่นใจและยังสะท้อนประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ของครูได้อย่างชัดเจน

โดยสรุป การประเมินผลการเรียนรู้มี 3 ลักษณะคือ การประเมินก่อนเรียน การประเมินระหว่างเรียนและการประเมินหลังเรียนซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วัดและประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัยโดยยึดวัตถุประสงค์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระหลักการใช้ภาษาเรื่อง คำนาม

2.10 คำนาม

ความหมายของคำนาม

คำนาม คือ คำที่ใช้เรียกชื่อสิ่งต่างๆ ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตทั้งที่เป็นชื่อทั่วไปเช่น ปลา นก เป็นต้นและเป็นชื่อเฉพาะเช่น ปลาตะเพียน นกเอี้ยง เป็นต้นมีทั้งที่เป็นรูปธรรมดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้นและที่เป็นนามธรรมเช่น ความรัก ความชั่ว ความดี เป็นต้นคำนามนับว่าเป็นส่วนสำคัญของประโยค

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2531, น. 707) จำแนกคำนามออกเป็น 5 ชนิด ดังนี้

1. สามานยนาม หมายถึง คำนามทั่วไปเป็นคำนามที่ใช้เป็นชื่อต่างๆ ไปของคนสัตว์สิ่งของโดยไม่เฉพาะเจาะจงเช่น นักศึกษา โรงเรียน ปลา ดอกไม้ แม่น้ำ ทะเล วัด ถนน เป็นต้น
สามานยนามที่ใช้ในภาษาไทยแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ สามานยนามใหญ่และสามานยนามย่อย

ตัวอย่าง

สามานยนามใหญ่

นก

มีด

ปลา

สามานยนามย่อย

นกเอี้ยง นกแก้ว นกหัวขวาน

มีดโต้ มีดพับ มีดโกน

ปลาดุก ปลาหมอ ปลาตะเพียน

2. วิสามานยนาม หมายถึง คำนามเฉพาะเป็นคำที่ใช้เรียกคำนามที่มีเพียงสิ่งเดียว
อย่างเดียว

ตัวอย่าง

- ชื่อสถานที่เช่น สถาบันราชภัฏพระนคร โรงพยาบาลราชวิถี
- ชื่อเดือนเช่น มกราคม ตุลาคม ธันวาคม

3. ลักษณะนาม หมายถึง คำบอกลักษณะเป็นคำนามที่บอกลักษณะของนามที่นำมา
ข้างหน้า คำลักษณะนามส่วนใหญ่จะปรากฏตามหลังคำนามหรือคำประมาณวิเศษณ์ ตัวอย่าง

- แมวตัวนี้น่ารักมาก
- ฉันมีปากกา 2 ด้าม
- นาฬิกาเรือนนั้นเสีย

ข้อสังเกตลักษณะนามก็คือสามาถนามหรือสมุหนามแต่นำไปใช้ตำแหน่งที่บอก
ลักษณะของนามที่นำมาข้างหน้าจึงเรียกชื่อให้ต่างออกไปอีกอย่างว่าลักษณะนามผู้เป็นเจ้าของภาษา
ควรใช้ให้ถูกต้องรักษาไว้เป็นเอกลักษณ์ของภาษาไทยต่อไป

ตำแหน่งของคำลักษณะนามปรากฏ มีดังนี้

1. ลักษณะนามจะอยู่หลังคำบอกจำนวนนับเช่น ช้าง 1 โขลง, นก 2 คู่
  2. ลักษณะนามอาจอยู่หน้าคำบอกจำนวนที่มีเพียงหนึ่งได้เช่น
    - ช้างโขลงหนึ่ง ม้าตัวหนึ่ง ทหารกองหนึ่ง เป็นต้น
  3. ลักษณะนามจะอยู่หน้าคำว่า นี้ นั้น โนนั่นเช่น
    - สุขขีผู้นี้ ลูกเสือกองนั้น เป็นต้น
  4. ลักษณะนามจะอยู่หน้าเลขลำดับที่เช่น
    - บ้านหลังที่สาม เด็กคนที่สอง เป็นต้น
4. สมุหนาม หมายถึง นามบอกหมวดหมู่เป็นคำนามที่ใช้เรียกคนสัตว์สิ่งของที่
รวมกันอยู่มากๆ เช่น กอง หมู่ กลุ่ม คณะ บริษัท พวก โขลง คู่ รัฐบาล เป็นต้นแบ่งย่อยได้ ดังนี้
- 4.1 คำที่แสดงหมวดหมู่ของนาม คำเหล่านี้จะปรากฏหน้าคำนามเช่น ก๊ก กลุ่ม
กอง โขลง คณะ ชุด พวก คู่ เป็นต้น

ตัวอย่าง

- คณะนักศึกษาไทยเดินทางไปออสเตรเลีย
- กลุ่มเกษตรกรเดินทางมาร้องทุกข์
- มีกองดินอยู่ข้างถนน

4.2 คำที่เป็นชื่อสถานที่หรือองค์การต่างๆ ถ้าหมายความถึงกลุ่มคนที่รวมกันอยู่ในสถานที่นั้นก็จัดเป็นสมุหนามเช่น รัฐบาล ศาล สโมสร บ้านเมือง บริษัท ส่วนสามัญนามจะหมายถึงสถานที่หรือองค์การ

ตัวอย่าง

- บริษัทรับสมัครคนงานหญิง
- รัฐบาลกำลังแก้ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ
- ศาลตัดสินประหารชีวิตนายพัน ชาวอ่อน

เนื่องจากมีคำซึ่งเป็นไปได้ทั้งสมุหนามและลักษณะนาม จึงต้องพิจารณาจากตำแหน่งที่คำนั้นปรากฏในประโยค หากคำนั้นปรากฏหน้าคำนามก็จะเป็นคำสมุหนามส่วนคำลักษณะนามจะปรากฏหลังคำนามหรือหลังคำวิเศษณ์

5. อาการนาม หมายถึง นามบอกอาการได้แก่ คำนามที่มี “การ” หรือ “ความ” นำหน้าเพื่อบอกอาการหรือความเป็นอยู่ ดังนี้

การ ใช้หน้าคำกริยาที่แสดงความเป็นไปทางกายหรือทางวาจาเช่น การกิน การเดิน การพูด การนอน การอ่าน การเขียน เป็นต้น

ความ ใช้หน้าคำวิเศษณ์ หรือคำกริยาที่เกี่ยวกับจิตใจ หรือการแสดงความรู้สึกในทางนามธรรมเช่น ความดี ความเจริญ ความเสื่อม ความรัก เป็นต้น

ข้อสังเกตถ้าคำ การ และ ความ นำหน้าคำนามคำนั้นจะเป็นสามัญนามไม่ใช่ อาการนาม เช่น การไฟฟ้า การประปา การงาน การบ้าน ความแพ่ง ความอาญา ความวัว ความควาย เป็นต้น

ตัวอย่าง

- ความวัวยังไม่หายความควายเข้ามาแทรก
- เขาทำงานอยู่ที่การประปานครหลวง
- ตำแหน่งและหน้าที่ของคำนามในประโยค

คำนามจะอยู่ในตำแหน่งที่มีหน้าที่ในประโยค ดังนี้

1. อยู่หน้าคำทั้งสรรณกริยา และอกรรมกริยา ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค

ตัวอย่าง

- ประโยค ก. นกบิน
- ประโยค ข. แม่ตีสุนัข

ประโยค ก. “นก” เป็นคำนามอยู่หน้าอกรรมกริยาเป็นประธานของประโยค

“บิน” เป็นผู้ทำกริยา

ประโยค ข. “แม่” เป็นคำนามอยู่หน้าสรรกริยาเป็นประธานของประโยค “ตี” เป็นผู้ทำกริยา

2. อยู่หลังสรรกริยา ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค ตัวอย่าง

- แมวกินปลา

“ปลา” อยู่หลังสรรกริยา

“กิน” เป็นผู้ถูกกระทำ เป็นกรรมของประโยค

เนื่องจากต้องการเน้นผู้ถูกกระทำจะนำกรรมของประโยคมาเขียนไว้ต้น

ประโยค “ปลาถูกแมวกิน”

ประโยค ก. แม่สอนการบ้านน้อง

ประโยค ข. พ่อให้เงินพี่

- ประโยค ก. การบ้านและน้องเป็นกรรมตรงและกรรมรองตามลำดับ

- ประโยค ข. เงินและพี่เป็นกรรมตรงของกรรมรองตามลำดับ

ข้อสังเกตกรณีที่คำนามซ้อนกัน 2 คำหลังคำกริยา ดังตัวอย่างข้างต้นนั้น

เพื่อให้แน่ใจว่าคำนามคำหลังเป็นกรรมรองให้แทรกคำ “แก่” หรือ “ให้แก่” เข้าไประหว่างคำนามทั้งสอง

ถ้าความหมายยังคงเดิมคำนามคำแรกจะเป็นกรรมตรงและคำนามคำหลังจะเป็นกรรมรอง(ตามหลังบุพ

บท) สำหรับคำนามที่ตามหลังสรรกริยาไม่จำเป็นต้องเป็นกรรมของกริยาเสมอไป

ตัวอย่าง

- ฉันทกินช้อนส้อม ความหมายคือ ฉันทกิน (อาหาร) ด้วยช้อนส้อม

- ตำรวจยิงปืน ความหมายคือ ตำรวจยิง (คนร้าย) ด้วยปืน

3. อยู่หลังคำกริยา “ให้” ทำหน้าที่เป็นผู้รับใช้ให้ทำกริยาแทนประธาน

ตัวอย่าง

- ครูให้นักเรียนลบกระดานดำ

4. อยู่หลังคำนามทำหน้าที่ขยายคำนามข้างหน้าเพื่อให้ได้ความชัดเจน

ตัวอย่าง

- รองศาสตราจารย์เปรี๊ยะ กิจรัตน์ภร อธิการบดีสถาบันราชภัฏพระนครเป็น

ประธานเปิดการสัมมนา

5. อยู่หลังวิกตรรถกริยาทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็ม (วิกิตีการก)

ตัวอย่าง

- น้องสาวของเขาเป็นอาจารย์

- เธอเหมือนคุณแม่มาก

6. อยู่หลังคำบอกจำนวนอยู่หน้าเลขลำดับที่อยู่หน้าคำบอกจำนวนที่มีเพียงหนึ่ง
อยู่หน้าคำ นี้ นั้น โนน ทำหน้าที่บอกลักษณะ

ตัวอย่าง

- รองเท้า 1 คู่
- นกนางแอ่นฝูงหนึ่ง
- รถยนต์คันที่หนึ่ง

7. อยู่หลังคำบุพบท ทำหน้าที่ขยายคำนามหรือคำกริยาที่มาข้างหน้า

ตัวอย่าง

- คุณพ่อของสมบัติอยู่ในห้อง
- เขาชอบร้องเพลงตอนเช้า

ข้อสังเกต คำนามที่ตามหลังคำบุพบท “ของ” ที่แสดงความเป็นเจ้าของอาจ
ละคำ “ของ” ไว้ได้

ตัวอย่าง

- รองเท้าของอาจารย์หายไป ใช้ว่ารองเท้าอาจารย์หายไปบางครั้งเมื่อละคำ
บุพบทจะทำให้คำนามทำหน้าที่ขยายคำกริยาที่นำมา

- คุณพ่อไปที่วัด ละบุพบท “ที่” เป็น คุณพ่อไปวัด
- ฉันอยู่ในบ้าน ละบุพบท “ใน” เป็น ฉันอยู่บ้าน

8. อยู่ต้นประโยคทำหน้าที่เป็นคำเรียกขานหรือบทอาลปะนะ(คำร้องเรียก)

ตัวอย่าง

- คุณครูคะหนูลืมทำการบ้านค่ะ
- นิดเธอกินยาแล้วหรือยัง

กำชัย ทองหล่อ(2547, น. 197-201) กล่าวถึงคำนามว่าหมายถึงคำที่เป็นชื่อคนสัตว์
สถานที่ สิ่งของและกิริยาอาการต่างๆ แบ่งออกเป็น 5 ชนิด คือ

1. สามานยนาม คือ คำที่เป็นชื่อของ คน สัตว์ สถานที่ สิ่งของ และกิริยาอาการทั่วไป

ตัวอย่าง

- เด็กนั่งอยู่ในโรงเรียน
- กวางชอบกินหญ้า
- บ้านเป็นที่อาศัยของคน
- ดินสออยู่ในกระเป๋า
- วิชาก็ทำให้เกิดปัญญา
- ท่าทางส่อนิสัย

2. วิสามานยนาม คือ คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะของคน สัตว์ สถานที่ และสิ่งของเป็นชื่อที่บัญญัติขึ้นสำหรับใช้เรียกชื่อเฉพาะลงไปว่า เป็นใครหรืออะไร

ตัวอย่าง

- สมศรีเป็นหญิงที่เด่นในสังคม
- นายแดงและนายดำ เป็นพี่น้องกัน
- เอรารัตน์เป็นช่างอยู่ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์
- เขาไปสมัครงานที่กระทรวงศึกษาธิการ
- สามก๊กเป็นหนังสือพงสาวดารจีน

3. ลักษณะนาม คือ คำนามที่ทำหน้าที่ประกอบนามอื่นเพื่อแสดงรูปลักษณะ ขนาด หรือประมาณของนามนั้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตัวอย่าง

- รถ 1 คัน บรรทุกคน 4 คน
- คน 1 คน โคนต้นไม้ 3 ต้น
- เรือลำนี้มีพาย 2 เล่ม
- แทะ 1 ปาก ตากอยู่บนไม้ไผ่ 2 ลำ
- นกฝูงหนึ่งลงกินข้าวในนาแปลงหนึ่ง

คำที่ใช้เป็นลักษณะนามนั้นอาจจะเป็นคำที่ซ้ำกับคำนามข้างหน้าก็ได้

ตัวอย่างเช่น คน 2 คน, ตู้ 1 ตู้, วัด 3 วัด, จังหวัด 1 จังหวัด, อำเภอ 4 อำเภอ ฯลฯ หรือจะใช้คำอื่นที่แสดงรูปลักษณะของนามข้างหน้าโดยเฉพาะก็ได้เช่น ฤกษ์ 1 รูป แหวน 1 วง อวน 1 ปาก ปี่ 1 เล่า หนังสือ 1 เล่ม เชือก 1 เส้น ดินสอ 1 แท่ง อิฐ 1 ก้อน ข้าว 1 ฟอน

การใช้ลักษณะนามนี้ต้องถือความนิยมของภาษาเป็นสำคัญเพราะไม่สามารถจะวางเป็นกฎลงไปได้ว่าคำนามชนิดนั้นจะต้องใช้ลักษณะนามอย่างนั้นเช่นวัตถุที่มีลักษณะแบนๆ จะเรียกใบก็ได้หรือปิ่นก็ได้เช่นใบไม้ 1 ใบ, กระจดาช 1 แผ่น, เลื่อย 1 ปืน เป็นต้นเพราะฉะนั้นผู้ที่ใช้ลักษณะนามได้ถูกต้องจึงต้องเป็นผู้มีความรู้รอบคอบ

4. สมุหนาม ได้แก่

4.1 คำนามที่ทำหน้าที่แสดงหมวดหมู่ของสามานยนามและวิสามานยนาม

ตัวอย่าง

- ฝูงนกบินไปในอากาศ
- โขลงข้างเดินเข้าเพนียด
- คณะครูประชุมในห้องสมุด
- พวกกรรมการได้ประกาศตนเป็นพุทธศาสนิกชน

- รัฐบาลไทยส่งข้าวไปช่วยชาวอินเดีย
- กองทหารตั้งอยู่ที่เชิงเขา

4.2 คำนามที่เป็นชื่อของสถานที่หรือองค์การต่างๆ แต่สมมติให้บุคคลขึ้นตามความนิยมของภาษาคือแทนที่จะให้หมายถึงที่หรือองค์การต่างๆ ตามรูปศัพท์แต่เปลี่ยนความหมายให้เป็นกลุ่มคนผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในสถานที่หรือองค์การนั้นๆ

ตัวอย่าง

- ประเทศไทยยินดีต้อนรับชาวต่างชาติ
- โรงเรียนต้องการนักเรียนที่ดี
- กระทรวงกลาโหมประกาศรับทหารอาสา
- ศาลตัดสินให้วัดเป็นฝ่ายชนะคดี
- บริษัทได้รับสินค้าจากต่างประเทศ
- องค์การข้าวได้ส่งข้าวไปยังยุโรป
- กรมพลศึกษากำลังฝึกซ้อมนักกีฬา
- สภากาชาดส่งนายแพทย์ไปต่างจังหวัด

5. อาการนาม หรือคำนามซึ่งเกิดจากคำกริยาหรือคำวิเศษณ์ที่มีคำ “การ” หรือ “ความ” นำหน้าคำนามชนิดนี้มีลักษณะผิดกับคำนามชนิดอื่นคือใช้คำประสมทั้งสิ้นเช่น การยืน การเดิน การนั่ง การนอน ความคิด ความนึก ความรู้ ความดี ความชั่ว ความมั่งงาย ความมั่งใหญ่ ความมั่งได้ ความมั่งน้อย ฯลฯ

การใช้คำ “การ” และ “ความ” นำหน้ามีข้อสังเกต ดังนี้

คำว่า “การ” มักใช้นำหน้าคำกริยาที่แสดงความเป็นไปทางกายและวาจา เช่น การยืน การเดิน การนั่ง การนอน การวิ่ง การกิน การดื่ม การหาวนอน การพูด การเจรจา การปราศรัย การออกเสียง ฯลฯ

คำว่า “ความ” มักใช้

1. นำหน้าคำกริยาที่แสดงความเป็นไปทางจิตใจหรือคำที่แสดงความคิดทางนามธรรมเช่น ความคิด ความฝัน ความรู้ ความดำริ ความเข้าใจ ความก้าวหน้า ความเสื่อม ความเจริญ ความกดดัน ความท้อถอย ความรัก ความเกลียด ความเกิด ความตาย ความรุ่งโรจน์ ฯลฯ

2. นำหน้าวิเศษณ์เช่น ความดี ความชั่ว ความสูง ความยาว ความเร็ว ความสวย ความสะอาด ความไว ความถี่ ความทึบ ความหรรษา ฯลฯ

การใช้ “การ” และ “ความ” ถ้านำหน้าคำชนิดอื่นนอกจากคำกริยาและคำวิเศษณ์ไม่นับว่าเป็นอาการนามเช่น การบ้าน การเรียน การพาณิชย์ การเศรษฐกิจ การศึกษา

การสงคราม การเมือง การคลัง การอุตสาหกรรม การประปา ความว้าว ความควาย ความแพ่ง
ความอาญา ความศึก ความเมือง ฯลฯ

คำที่มี “การ” และ “ความ” นำหน้าดังตัวอย่างข้างบนนี้เป็นสามัญนามหาใช้
อาการนาม

โดยสรุป คำนาม คือ คำที่ใช้เรียกสิ่งต่างๆ ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตทั้งที่เป็นชื่อทั่วไป
และเป็นชื่อเฉพาะมีทั้งเป็นรูปธรรม และนามธรรมแบ่งออกได้ 5 ประเภท กล่าวคือคำนามทั่วไป คำนาม
ชี้เฉพาะ คำนามบอกลักษณะ คำนามบอกหมวดหมู่ และคำนามอาการนามต้องนำไปใช้ให้ถูกต้องตำแหน่ง
จึงจะได้ความหมายตรงตามประเภท

3. นิทาน

นิทานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำนามในนิทานภาษาถิ่นกับ
นิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโปงลาง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ครอบคลุม (1) ความหมาย (2) ประเภทของ
นิทาน (3) หลักการออกแบบตัวการ์ตูนประกอบนิทานมีรายละเอียด (4) คุณค่าของนิทาน ดังนี้

3.1 ความหมาย

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545, น. 103) และเกริก ย้อยพันธ์ (2545, น. 20) ได้กล่าวว่า
นิทานหมายถึงเรื่องที่เล่ามาแต่โบราณและมีอิทธิพลต่างๆ นานานิทานเป็นมรดกทางวัฒนธรรม

สุภัก ไหวหากิจ (2543, น. 28) ได้สรุปความหมายของนิทานไว้ว่า นิทานเป็นเรื่องที่มี
การเล่าสืบต่อกันมาในครั้งสมัยโบราณถือเป็นประเพณีโดยมีผู้เล่าที่มีความสามารถและเป็นบุคคล
ที่นับถือนิทานมีเล่ากันทุกชาติทุกภาษาเนื้อหาของนิทานที่เล่าเป็นเรื่องราวที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม
ความดี ความงามและเรื่องของการยกย่องเชิดชูปลูกจิตสำนึกของคนให้ประพฤติอยู่ในความดีและเป็น
ตัวอย่างแก่สังคมต่อมาได้มีการให้ความสำคัญแก่นิทานโดยนำเอานิทานมาเล่าและจัดเป็นกิจกรรมใน
ห้องสมุดตลอดจนการเรียนการสอนได้มีวิชาการเล่านิทานขึ้น

สุนีย์ ชุ่มจิต (2543, น. 39) กล่าวว่านิทานเป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมาแต่โบราณเป็น
มรดกทางวัฒนธรรมส่วนใหญ่ถ่ายทอดด้วยวิธีมุขปาฐะแต่ก็มีอยู่เป็นจำนวนมากที่ได้รับการบันทึกไว้
แล้วแต่เวลาบันทึกโดยสำนวนด้วยปากเช่นเดิมอาจจัดได้ว่านิทานเป็นเครื่องให้ความบันเทิงขั้นแรก
สำหรับมนุษยชาติก็เป็นได้

ดวงเดือน แจ่มสว่าง (2542, น. 1) ได้สรุปความหมายของนิทานไว้ดังนี้ นิทานคือ เรื่องเล่าซึ่งผู้เล่าต้องการที่จะถ่ายทอดประสบการณ์ในสิ่งที่ได้พบเห็นความคิดฝันจินตนาการและความมุ่งหวังของตนไปสู่ผู้ฟัง

สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2542, น. 48) สรุปความหมายของนิทานไว้ว่า

1. เป็นเรื่องที่ผูกขึ้น
2. เป็นเรื่องเล่าที่ใช้วาจาเป็นสื่อในการถ่ายทอดหรือเขียนทำนองการเล่าด้วยปากเปล่า
3. เป็นบทประพันธ์ที่มีลีลาการเล่าแบบเป็นกันเองทำนองของการเล่าด้วยวาจา
4. เป็นเรื่องเล่าที่มีจุดประสงค์หลักเพื่อความบันเทิงและมีสิ่งสอนใจเป็นจุดประสงค์

เยาวพา เดชะคุปต์ (2551, น. 25) ได้ให้ความหมายของนิทานว่า นิทานหมายถึงเรื่องเล่ามาแต่สมัยโบราณซึ่งตรงกับคำว่านิทานกถาในภาษาบาลีส่วนคำว่านิทานของภาษาบาลีแปลว่า เรื่องเดิมที่ผูกและเรื่องที่อ้างอิง นิทานเป็นรูปแบบของศิลปะพื้นบ้านที่เก่าแก่ที่สุดยิ่งกว่าศิลปะทั้งหมด

โดยสรุป นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาช้านานหรือมีผู้แต่งขึ้นใหม่โดยมีจุดมุ่งหมายในการตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจเป็นสำคัญเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินเกิดความคิดสร้างสรรค์ในจินตนาการอาจมีการสอดแทรกคติสอนใจหรือแนวทางการดำเนินชีวิตประจำวันที่ดีงามสำหรับเด็กและเป็นแนวทางปฏิบัติตนที่ถูกที่ควรในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

3.2 ประเภทของนิทาน

เกริก ยุ้นพันธ์ (2538, น. 20 – 22) กล่าวถึง การแบ่งประเภทของนิทานตามรูปแบบของนิทานแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ 8 ประเภท คือ

1. เทพนิทาน หรือเทพนิยายหรือเรื่องราวปรัมปราเป็นนิทานหรือนิยายที่เกินเลยความเป็นจริงของมนุษย์เป็นส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับอภินิหารตัวเอกหรือตัวละครเด่นๆ จะมีอภินิหารหรือเวทมนต์ฤทธิ์เดชฉากหรือสถานที่ในเนื้อเรื่องมักเป็นสถานที่พิเศษหรือถูกกำหนดขึ้นมาเช่น สรวงสวรรค์หรือเมืองบาดาลมีพระเอกเป็นเจ้าชายมีนางเอกเป็นเจ้าหญิงมีนางฟ้ามีเทวดา มียักษ์ เป็นต้น
2. นิทานประจำถิ่น หรือนิทานพื้นบ้านมักเป็นนิทานที่ถูกเล่าขานตกทอดต่อเนื่องกันมาเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตำนานพื้นบ้านประวัติความเป็นมาของท้องถิ่นภูเขาทะเลแม่น้ำเรื่องราวของโบราณวัตถุที่มีเหตุแห่งที่มาของการสร้างการเกิดเป็นต้น
3. นิทานคติสอนใจ เป็นนิทานที่เสียดสีเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับชีวิตและความเป็นอยู่ร่วมกันในสังคมมนุษย์ให้บังเกิดผลในการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ให้พิถีพิถันละเอียดรอบคอบ และไม่ประมาทช่วยเหลือและเมตตาต่อผู้อื่นและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
4. นิทานวีรบุรุษ เป็นนิทานที่กล่าวอ้างถึงบุคคลที่มีความสามารถองอาจกล้าหาญ นิทานวีรบุรุษมักเป็นเรื่องที่ถ่ายทอดเรื่องจริงของบุคคลสำคัญไว้และมักสร้างฉากหรือสถานการณ์น่า

ตื่นเต้นหรือเกินความเป็นจริงเพื่อให้เรื่องราวสนุกสนานและทำให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามว่าบุคคลผู้เป็นวีรบุรุษนั้นมีความสามารถและน่าสนใจจริง ๆ

5. นิทานอธิบายเหตุ เป็นนิทานที่เป็นเรื่องราวของเหตุที่ของสิ่งหนึ่งสิ่งใดและอธิบายพร้อมตอบคำถามเรื่องราวนั้นๆ ด้วยเช่น เรื่องกระต่ายในดวงจันทร์ ทำไมน้ำทะเลจึงเค็ม

6. เทพปกรณัม เป็นนิทานที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อโดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับตัวบุคคลที่มีอิทธิพลเหนือความเป็นจริงลึกลับได้แก่ พระอินทร์ พระพรหม ทศกัณฐ์ เป็นต้น

7. นิทานที่มีสัตว์เป็นตัวเอกและเปรียบเทียบเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกันในสังคมสอนจริยธรรมแฝงแง่คิดค่านิยมและแนวทางแก้ไข เป็นบางครั้งหรือบางครั้งสอนแบบทางอ้อมผู้อ่านหรือผู้ฟังจะต้องพิจารณาเองมักเป็นเรื่องราวบันเทิงคดี สนุกสนาน

8. นิทานตลกขบขัน เป็นนิทานที่มีเรื่องราวเปรียบเทียบชีวิตความเป็นอยู่แต่มีมุขที่ตลกขบขันสนุกสนานทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุขเนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับไหวพริบ เรื่องราวแปลกๆ เรื่องเหลือเชื่อเรื่องเกินความจริง เป็นต้น

สติท ทอมป์สัน (สติท ทอมป์สัน, อ้างอิงมาจาก ประคอง นิมมานเหมินทร์, 2549 , น. 133) ชาวอเมริกันนักวิชาการด้านคติชนวิทยาได้จำแนกประเภทนิทานพื้นบ้านไว้ ดังนี้

1. ตำนานปรัมปรา
2. นิทานมหัศจรรย์หรือเทพนิยาย
3. นิทานชีวิต
4. นิทานวีรบุรุษหรือตำนานวีรบุรุษ
5. นิทานประจำถิ่นหรือตำนานประจำถิ่น
6. นิทานอธิบายเหตุ
7. นิทานสัตว์
8. นิทานคติ
9. นิทานขำขัน หรือมุขตลก
10. นิทานศาสนา
11. นิทานเรื่องผี
12. นิทานเข้าแบบ

3.2.1 นิทานที่ใช้ภาษาถิ่น

นิทานที่ใช้ภาษาถิ่นหรือนิทานพื้นบ้านเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นนับเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งในสมัยก่อนใช้นิทานเป็นเครื่องมือในการอบรมสั่งสอนบุตรหลานซึ่งนิทานมีบทบาทต่อการเสริมสร้างบุคลิกภาพมีพลังโน้มน้าวทัศนคติและพฤติกรรมของแต่ละบุคคลและสังคม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, น. 44) ได้ให้ความหมายภาษาถิ่นไว้ดังนี้ภาษาถิ่นเป็นภาษาพื้นเมืองหรือภาษาที่ใช้ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาดั้งเดิมของชาวพื้นบ้านที่ใช้พูดจากันในหมู่เหล่าของตนบางครั้งจะใช้คำที่มีความหมายต่างกันไปเฉพาะถิ่น บางครั้งคำที่ใช้พูดจากันเป็นคำเดียว ความหมายต่างกันแล้วยังใช้สำเนียงที่ต่างกัน จึงมีคำกล่าวที่ว่า “สำเนียงบอกภาษา” สำเนียงจะบอกว่าเป็นภาษาอะไรและผู้พูดเป็นคนถิ่นใดอย่างไรก็ตามภาษาถิ่นในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน ถิ่นใต้ สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้เพียงแต่สำเนียงแตกต่างกันไปเท่านั้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 105) กล่าวถึงลักษณะของนิทานพื้นบ้านว่า

1. เป็นเรื่องที่เล่าปากต่อปาก
2. เป็นเรื่องเล่าไม่มีการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรนิทานเรื่องนั้นๆ จะดำรงอยู่ได้นานหรือไม่ขึ้นอยู่กับความจดจำของผู้เล่าและผู้ฟังแต่ต่อมาเมื่อผู้คนรู้หนังสือมากขึ้นนิทานพื้นบ้านจะมีการบันทึกเรื่องราวเป็นตัวหนังสือบนใบลานด้วยภาษาร้อยแก้วเก็บไว้ตามวัดวาอารามซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ของคนยุคนั้น

3. ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งเช่น เรื่องแม่เฒ่าพระโขนง ซึ่งเป็นนิทานผีที่เล่าต่อ ๆ กันมาโดยบอกเล่าถึงสถานที่ความเป็นมาของเรื่องราวแต่ไม่ปรากฏนามผู้เล่าคนแรก

4. เนื้อเรื่องอาจมีการเปลี่ยนแปลงผู้เล่าอาจยึดเนื้อเรื่องหรือตัดตอนให้สั้นก็ได้ ประคอง นิมมานเหมินทร์ (2549, น. 133) ได้ให้ความหมายนิทานพื้นบ้านว่า หมายถึงเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง แต่อาจแพร่หลายไปในท้องถิ่นอื่นๆ ในภายหลังได้ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมอย่างหนึ่ง

ข้าวสาด (ออนไลน์, 2550) กล่าวว่านิทานพื้นบ้านหมายถึงเรื่องที่เล่าสืบกันมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมส่วนใหญ่ถ่ายทอดด้วยวาจา แต่ก็มีจำนวนมากที่ได้รับการบันทึกไว้บนนิทานพื้นบ้านปรากฏอยู่ในทุกๆ วัฒนธรรมมีทั้งความแตกต่างความหลากหลายและความเหมือนมีความสำคัญในการเข้าถึงวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชนทั้งนี้จำแนกความสำคัญของนิทานพื้นบ้านได้ 3 ประการ คือ

1. ให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของนิทานเช่นความรู้เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ จารีตประเพณี ความเชื่อ ค่านิยม สภาพเศรษฐกิจ ภูมิประเทศและถิ่นฐานบ้านเรือนทั้งรูปแบบการเล่าที่ใช้คำประพันธ์เข้ามาช่วยเช่น แผล เทศน์ เสภา นอกจากนี้นิทานยังสร้างความงดงามด้านรูปแบบหากเยาวชนได้เรียนรู้นิทานพื้นบ้านของตนเองจะเป็นหนทางในการรู้จักท้องถิ่นตนเองสามารถอธิบายตนเองได้รวมทั้งอาจจะบอกได้ถึงข้อดีและข้อจำกัดในวัฒนธรรมนั้นๆ ของตนได้

2. นิทานให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินปกติแล้วผู้เล่านิทานมักเป็นผู้ใหญ่หรือผู้มีประสบการณ์และผู้ฟังมักจะเป็นเด็กหรือมีประสบการณ์น้อยกว่าการเล่านิทานพื้นบ้านเป็นกิจกรรมที่ยังความชื่นชมในผู้ฟังทุกเพศทุกวัยปัจจุบันการเล่านิทานก็ยังมิอยู่ทั่วไปเพียงเปลี่ยนไปตามสถานการณ์หรือผู้ฟังเท่านั้น

3. นิทานจะสอนหรือสอดแทรกศีลธรรม จริยธรรม คุณธรรมหรือให้คติเตือนใจ เช่น นิทานชาดก นิทานอีสป นิทานสุภาษิต นิทานในศาสนาต่างๆ ล้วนแต่สอนให้ผู้ฟังได้ตระหนักถึงคุณธรรมที่พึงประสงค์ทั้งทางโลกและทางธรรมเช่นสอนให้ไม่เห็นแก่ตัวสอนให้ยึดมั่นในพระผู้เป็นเจ้าของสอนให้ระวังการใช้จ่ายฟุ้งซ่าน กระตุ้นความเป็นวีรบุรุษพัฒนาศรัทธาที่มีต่อศาสนาและเพื่อหลบหลีกความจำเอนในชีวิตประจำวันมีบทบาทสำคัญในการให้การศึกษาให้ความบันเทิงและเป็นแบบอย่างทางพฤติกรรมที่สังคมแต่ละแห่งมีความประสงค์

กิ่งแก้ว เพ็ชรราช (2545, น. 116) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าด้วยปากถ่ายทอดกันมาจากบรรพบุรุษด้วยถ้อยคำธรรมดาไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่ง เป็นมรดกทางวัฒนธรรมและสะท้อนวัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มชนภายหลังอาจมีผู้นำเอานิทานพื้นบ้านไปเขียน

ฉันทนา เย็นนาน (2539, น. 15-16)กล่าวถึงนิทานพื้นบ้านไว้ว่านิทานพื้นบ้านเป็นวัฒนธรรมที่แสดงออกถึงความ เป็นไปในชีวิตมนุษย์รวมทั้งอารมณ์ ความคิดและความเชื่อ นิทานพื้นบ้านให้ความบันเทิงใจและสร้างสรรค์จินตนาการแก่ผู้ฟังดังนั้นเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมานี้จึงทำให้ได้รับความพึงพอใจตลอดมาทุกยุคทุกสมัย

โดยสรุป นิทานพื้นบ้านหมายถึงเรื่องเล่าที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ตกทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษอันสะท้อนให้เห็นสภาพวิถีชีวิตและสังคมของคนในท้องถิ่นต่างๆ เป็นเรื่องราวที่ให้ความบันเทิงปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม

3.2.2 นิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, น. 44)ได้ให้ความหมายภาษามาตรฐานไว้ดังนี้ภาษามาตรฐาน หรือภาษาไทยมาตรฐานหรือบางทีเรียกว่า ภาษาไทยกลางหรือภาษาราชการ เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันทั่วประเทศและเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาราชการในการติดต่อสื่อสารสร้างความ เป็นชาติไทยภาษาไทยมาตรฐานก็คือภาษาที่ใช้กันในเมืองหลวงที่ใช้ติดต่อกันทั้งประเทศ มีคำและสำเนียงภาษาที่เป็นมาตรฐานต้องพูดให้ชัดถ้อยชัดคำได้ตามมาตรฐานของภาษาไทย ภาษากลางหรือภาษาไทยมาตรฐานมีความสำคัญในการสร้างความเป็นปึกแผ่นวรรณคดีมีการถ่ายทอดกันมาเป็นวรรณคดีประจำชาติจะใช้ภาษาที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานในการสร้างสรรค์งานประพันธ์ ทำให้วรรณคดีเป็นเครื่องมือในการศึกษาภาษาไทยมาตรฐานได้

3.3 หลักการออกแบบตัวการ์ตูนประกอบนิทาน

3.3.1 การออกแบบตัวการ์ตูน

การที่ตัวละครจะมีเอกลักษณ์เป็นแบบฉบับของตัวเองนั้นต้องมีองค์ประกอบจากการสร้างรูปลักษณ์ ลักษณะ บุคลิกหน้าตา รูปร่าง ที่ไม่เหมือนกันซึ่งลักษณะตัวละครแต่ละตัวย่อมมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางกายภาพดังนั้นการออกแบบให้ตัวละครมีลักษณะที่เป็นที่จดจำและมีลักษณะเฉพาะของตัวเองต้องคำนึงหลักพื้นฐานการออกแบบด้วย

จรรยาพร ปรปักษ์ประลัย (2548, น. 67) กล่าวถึงการสร้างตัวละครไว้ว่า ตัวละครจะทำให้คนดูตามเรื่องของเราไปเหมือนเสื่อตามกลิ้งเนื้อหากตัวละครนั้นน่าสนใจพอหากคุณรักตัวละครของคุณก็เชื่อเถอะว่าต้องมีคนอื่นรักเขาด้วยเหมือนกัน

दनัย ม่วงแก้ว (2552, น. 63-74) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างตัวละครมี ดังนี้

1. สร้างจากตัวละครขึ้นมาจากเนื้อเรื่องถ้าเรารู้ว่าเนื้อเรื่องจะเป็นอย่างไรให้เราสร้างตัวละครขึ้นมาจากเนื้อเรื่อง

2. ตัวละครที่แตกต่างตัวละครอาจไม่ได้ใหม่ชนิดถอดตามแต่มุมมองต่อตัวละครที่ได้เปลี่ยนโฉมใหม่จนทำให้คนดูรู้จักตัวละครเป็นครั้งแรก

3. หากจุดอ่อนให้ตัวละครไม่มีใครในโลกนี้ที่เกิดมาสมบูรณ์แบบตัวละครของเราจะเป็นเช่นนั้นจุดอ่อนทำให้ตัวละครของเรามีเสน่ห์และคนดูอยากเอาใจช่วยยิ่งเขามีจุดอ่อนมากเท่าไรโอกาสที่คนดูจะรักเขาก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น

4. ตัวละครต้องมีเป้าหมายโยนสถานการณ์ที่สุดแสนวิฤตเข้าไปในตัวละครของเราให้ตื่นนอนอย่างที่สุดที่จะผ่านพ้นไปได้ ยิ่งเป้าหมายมีความสำคัญต่อชีวิตเขามากเท่าไรคนดูยิ่งให้ความสนใจต่อตัวละครมากเท่านั้นเช่น ภาพยนตร์แอนิเมชันที่ประสบความสำเร็จมากสูงสุดอย่าง Finding Nemo เป็นเรื่องของตัวละครพ่อที่รักลูกอย่างที่สุดเมื่อลูกชายถูกจับตัวไปเขาจึงพยายามทุกวิถีทางที่จะตามลูกกลับมาให้ได้

5. ศัตรูที่สำคัญที่สุดคือตัวเองตัวละครจะน่าสนใจยิ่งขึ้นหากเขาได้ต่อสู้ปัญหาภายในตัวเองด้วยยกตัวอย่างเช่น การสร้างตัวละครซูเปอร์ฮีโร่ของสแตน ลี (Stan Lee) แห่งค่าย Marvel Comics เขาใช้จุดนี้เพิ่มความโดดเด่นให้กับตัวละครของเขาไม่ว่าจะเป็น Spiderman X-Men, Daredevil The Punisher และ The Hulk พระเอกของเขาล้วนมีปัญหาในใจพวกเขาต้องต่อสู้กับตัวเองไปพร้อมๆ กับต่อกรกับเหล่าร้าย

6. สร้างคู่ต่อสู้ที่แข็งแกร่งกว่าเสมอ ปัญหา อุปสรรคหรือคู่ต่อสู้ที่ตัวละครเผชิญต้องใหญ่โตจนดูเหมือนเขาไม่มีทางเอาชนะได้เลยเปรียบกับนักมวยที่พยายามล้มแชมป์ซึ่งแข็งแกร่งกว่าให้ได้เช่น ภาพยนตร์แอนิเมชันซีรีส์อย่างดรากอนบอลความมุ่งมั่นของตัวละครยิ่งเขาผ่านมันไปได้ด้วยความยากลำบากเท่าใดชัยชนะของเขายิ่งมีคุณค่ามากขึ้นเท่านั้น

7. คู่คิดระวังตัวละครโดดเดี่ยวเกินไปคนดูไม่ยอมฟังใครพูดบนคนเดียวหรือฟังเสียงความคิดของเขาตั้งนั้นจงหาใครสักคนให้เขาได้เล่าความฝันแบ่งปันอารมณ์ความรู้สึกคู่คิดจะเป็นคนที่รับฟังแสดงความคิดเห็นและช่วยชี้ทางออกตามแบบของเขาคู่คิดไม่จำเป็นต้องเดินตามตัวละครของเราทุกอย่างก้าวแต่เมื่อถึงเวลาที่เราต้องการเขาจะมาโดยทันที

โดยสรุป การออกแบบตัวละครนั้นจำเป็นต้องสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวการออกแบบจะต้องกำหนดและหารายละเอียดต่างๆ ให้กับตัวละครให้ดูมีชีวิตให้มากที่สุดทั้งเรื่องของ

อารมณ์ นิสัย ความคิด เครื่องแต่งกายสภาพแวดล้อมการสร้างตัวละครนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องสร้างเอกลักษณ์ใหม่ขึ้นมาทั้งนี้เพื่อความหลากหลายความน่าสนใจและรูปแบบการ์ตูนใหม่ๆ ให้กับสังคม นอกจากนี้การออกแบบตัวละครจะต้องดูความสนใจของกลุ่มผู้ชมหรือกลุ่มเป้าหมายแล้ววางแผนการออกแบบให้ตรงกับความสนใจและความต้องการให้กับตัวละครจะทำให้ตัวละครนั้นมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จได้มากขึ้นดังนั้นการพัฒนาการ์ตูนแอนิเมชันเรื่องเพศศึกษาสำหรับวัยรุ่นจึงออกแบบตัวละครที่มีลักษณะบุคลิกที่ชัดเจนตามลักษณะนิสัยและบทบาทตามเนื้อเรื่องใช้เครื่องแต่งกายสร้างเอกลักษณ์เพื่อบ่งบอกสถานะตัวละครและมีการออกแบบตัวละครที่เน้นกลุ่มเป้าหมายคือวัยรุ่นเป็นหลัก

3.4 การออกแบบฉาก

จรรยาพร ปรปักษ์ประลัย (2548, น. 109 - 114) กล่าวถึง หลักการออกแบบฉากไว้ว่า ภาพยนตร์การ์ตูนแอนิเมชันจะสมบูรณ์ไม่ได้เลยถ้าขาดฉาก ฉากไม่ได้มีหน้าที่แค่เป็นที่รองรับภาพตัวละครเท่านั้น บทบาททำให้เรารู้จักโลกของตัวละคร ตรงนี้เองเป็นจุดเด่นของฉากในภาพยนตร์การ์ตูนแอนิเมชันทุกเรื่องศิลปะการสร้างงานแอนิเมชันได้ทำลายเส้นแบ่งระหว่างโลกแห่งความเป็นจริงกับโลกแห่งจินตนาการไปจนหมดสิ้นดังนั้นแอนิเมชันอาจจะพาผู้ชมไปไกลถึงห้วงอวกาศอย่างไร้เรื่อง Treasure Planet ไปในดินแดนสาบสูญอย่างใน Atlantis ดำดิ่งสู่ท้องทะเลอย่าง Finding Nemo ท่องไปในโลกแห่งเทพนิยายอย่างใน Shrek หรือจินตนาการไปไหนต่อไหนก็ได้ทั้งสิ้นแม้แต่ฉากที่มีลักษณะสมจริง เช่น ฉากป่าตามธรรมชาติศิลปินนักออกแบบฉากก็สามารถทำให้ป่าในภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ มีความพิเศษจนเป็นโลกเฉพาะของแต่ละเรื่องได้ ดังจะเห็นว่าป่าใน Bambi, Lion King, Tarzan หรือ Pocahontas ล้วนแตกต่างกันเช่นเดียวกับป่าในก้านกล้วยของกันตนาซึ่งมีการออกแบบให้เป็นป่าร้อนชื้นประกอบด้วยเส้นสายลายแบบไทยๆ สร้างเอกลักษณ์ให้ฉากป่าในก้านกล้วยต่างจากฉากป่าในงานแอนิเมชันที่ผ่านๆ มา นอกจากฉากจะทำหน้าที่สร้างโลกเฉพาะให้แก่ภาพยนตร์แอนิเมชันแล้วฉากยังมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมบุคลิกตัวละครให้ชัดเจนขึ้นด้วย เพราะนิสัยใจคอของคนมักสะท้อนจากข้าวของเครื่องใช้ของคนๆ นั้นยกตัวอย่างเช่นการออกแบบห้องนอนของตัวละคร เด็กๆ ในแอนิเมชันซีรีส์ชุดชน 100% ของกันตนาโดยให้เด็กแต่ละคนมีห้องนอนที่ต่างกันไปตามบุคลิกเช่น ห้องของจอยก็เต็มไปด้วยสีชมพูดอกไม้หวานแหววเข้าชุดกันทั้งห้อง ห้องของป๊อกมองไปทางไหนก็เห็นแต่อุปกรณ์วิทยาศาสตร์และสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ หรือห้องของมะลิซึ่งเป็นห้องไม้เรียบง่ายตามแบบฉบับบ้านไทย เป็นต้นอีกหน้าที่หนึ่งของฉากซึ่งมีความสำคัญคือเสริมอารมณ์ที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ตอนนั้นๆ โดยใช้องค์ประกอบของภาพ สี แสงเงาและอื่นๆ เข้ามาช่วยสร้างความรู้สึกต่าง ๆ ให้กับผู้ชมเช่น ถ้าเป็นช่วงสนุกสนานร่าเริงฉากอาจมีลักษณะโล่งใช้สีสดใสใสสวยงามและแสงที่นุ่มนวลสบายตาหรือถ้าเป็นช่วงตื่นเต้นฉากอาจมีลักษณะปิดล้อมเหมือนไม่มีทางออกใช้สีโทนร้อนและแสงเงาที่ตัดกันอย่างรุนแรง เป็นต้น

ฉากยังเป็นสิ่งที่บอกเวลาของเรื่องโดยเหตุการณ์เกิดขึ้นตอนไหนสามารถรับรู้ได้จากแสงในฉากนั้นๆ แสงในแต่ละเวลา เช้า สาย บ่าย เย็น หรือกลางคืนจะมีทิศทางของแสงและอุณหภูมิของ

แสงที่แตกต่างกันซึ่งในการทำงานส่วนนี้ที่ทีมงานจะต้องศึกษาจากธรรมชาติเป็นอย่างดีก่อนจะนำมาปรับเปลี่ยนให้เป็นไปตามแนวทางของภาพยนตร์แอนิเมชัน

โดยสรุป ฉากก็เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญเพราะฉากนั้นเป็นที่รองรับและกำหนดเหตุการณ์ สถานการณ์ อารมณ์ ความรู้สึก ต่างๆให้กับการ์ตูนแอนิเมชันได้เป็นอย่างดี

3.5 การออกแบบสี

สีเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของงานศิลปะและเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก อารมณ์ และจิตใจได้มากกว่าองค์ประกอบอื่นๆ ในชีวิตของมนุษย์มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสีต่าง ๆ อย่างแยกไม่ออกโดยที่สีจะให้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น

1. ใช้ในการจำแนกสิ่งต่างๆ เพื่อให้เห็นชัดเจน
2. ใช้ในการจัดองค์ประกอบของสิ่งต่างๆ เพื่อให้เกิดความสวยงามกลมกลืนเช่น การแต่งกาย การจัดตกแต่งบ้าน
3. ใช้ในการจัดกลุ่ม พวก คณะ ด้วยการใช้สีต่าง ๆ
4. ใช้ในการสื่อความหมายเป็นสัญลักษณ์หรือใช้บอกเล่าเรื่องราว
5. ใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะเพื่อให้เกิดความสวยงามสร้างบรรยากาศสมจริงและน่าสนใจ

6. เป็นองค์ประกอบในการมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ของมนุษย์

โดยสรุป สีเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก อารมณ์และจิตใจได้มากกว่าองค์ประกอบอื่นๆ

3.6 คุณค่าของนิทาน

สุภัสสร วัชรคุปต์ (2543) กล่าวถึง คุณค่าของนิทานในการเรียนการสอนไว้ว่า

1. ใช้นิทานนำเข้าสู่บทเรียน
2. ใช้เสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา ความคิดจินตนาการที่สวยงามให้แก่เด็ก
3. ใช้นิทานสอนและฝึกทักษะทางภาษาคือ ฝึกการอ่าน ฟัง พูด และเขียน
4. ช่วยขจัดเขยประสพการณ์ทางภาษาให้แก่เด็กในชนบทให้เท่าเทียมกับเด็กในเมือง
5. เป็นกิจกรรมที่สร้างอารมณ์และความสามัคคีในหมู่เด็กให้มีคุณธรรม จริยธรรมและมีศีลธรรม

โดยสรุป นิทานเป็นสื่อที่สามารถช่วยให้เด็กมีพัฒนาการในทุกด้านนอกจากนี้ นิทานยังเป็นเครื่องมือก่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดีเพราะเป็นสิ่งที่เด็กชื่นชอบ ดังนั้นนิทานจึงช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาได้ดีพร้อมๆ กับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความละเอียดอ่อนขึ้นใจจิตใจของเด็ก สร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการเลียนแบบที่ดีให้แก่เด็กอีกด้วย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้นิทานลักษณะเป็นเรื่องที่มีผู้แต่งหรือเป็นเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมา โดยสอดแทรกเนื้อหาเรื่องคำนาม ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้ (1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานและชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ (2) ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาสรุปบทเรียนเรื่องคำนามซึ่งประกอบด้วยความหมายและชนิดของคำนาม (3) จัดทำโครงร่างนิทานและชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม (4) นำชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุม

4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.1.1 งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ดุขณิ วงศ์สันติชน (2551) ได้ทำการวิจัย เรื่อง พัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์วิชาภาษาจีน เรื่องวัฒนธรรมจีนเกี่ยวกับเทศกาลตวนอู นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคริสต์ธรรมวิทยา ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์วิชาภาษาจีน เรื่อง วัฒนธรรมจีนเกี่ยวกับเทศกาลตวนอู เพิ่มขึ้นมีประสิทธิภาพ 73.73/77.74 (2) นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง วัฒนธรรมจีนเกี่ยวกับเทศกาลตวนอู เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และ (3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ในระดับเห็นด้วยมาก

ศิริพรรณ ชันคำนันท๊ะ (2551, น. 45) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ชุดเพลงพาเพลินเพื่อฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 คนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองพบว่ามีประสิทธิภาพ 87.62 / 84.44 ผลประเมินทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำหลังจากที่ผู้เรียนเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับมาก

ทิพย์วรรณ ตันมา (2552) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญด้วยนิทานพื้นบ้านล้านนา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญด้วยนิทานพื้นบ้านล้านนา มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ มีค่า E1/E2 เท่ากับ 83.90/93.47 และผลการประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ด้านเนื้อหา พบว่า บทเรียนมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าร้อยละเท่ากับ 87.83 และการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเช่นกัน

กุลนิษฐ์ วงศ์แก้ว (2553) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยใช้วิธีสอนแบบโครงงาน เรื่อง นิทานคุณธรรม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐารามมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ผลการประเมินโครงงานเมื่อเทียบเป็นร้อยละแล้วเท่ากับ 90.33 อยู่ในเกณฑ์ดี และความพึงพอใจต่อบทเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ค่า S.D. เท่ากับ 0.48 อยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมากที่สุดแสดงว่าบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยใช้วิธีสอนแบบโครงงานเรื่อง นิทานคุณธรรมสามารถนำไปประกอบการเรียนการสอนได้

4.1.2 งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับนิทาน

ยีนยงค์ แงการिया (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ความสามารถในการเขียนภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสันกำแพง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนภาษาไทยโดยการใช้กิจกรรมนิทานที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพระหว่างเรียนและหลังเรียน แผนการเรียนรู้นี้ที่ 1-10 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 คือ 85.54/87.91 ส่วนที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุดคือ แผนการเรียนรู้นี้ที่ 10 มีประสิทธิภาพ 92.73/92.73 นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยในภาพรวมทุกเนื้อหาสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นอยู่ในช่วง 49.10-57.20 โดยคะแนนในเนื้อหาการแต่งนิทานจากตัวละครที่กำหนดให้มีการเพิ่มสูงสุด 57.20 คะแนนในเนื้อหาการแต่งนิทานจากชื่อเรื่องที่กำหนดให้มีการเพิ่มต่ำสุด 49.10

นพพรพรรณ ญาณโกมุท (2550) ได้ศึกษา เรื่อง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้ นิทานพื้นบ้าน นิทานร่วมสมัย และนิทานในแบบเรียนผลการวิจัย พบว่า (1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอุทิศศึกษา ที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานทั้ง 3 แบบ มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอุทิศศึกษา ที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานทั้ง 3 แบบ มีเจตคติต่อการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ขวัญทอง ศรีนรพร (2551) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจากนิทานพื้นบ้านในรูปสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนธรรมจาริกอุปถัมภ์ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า (1) แผนการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยเรื่อง การพัฒนาการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จากนิทานพื้นบ้านในรูปสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดคือ สอดคล้องกับโครงเรื่องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้หลากหลาย เน้นผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงมีการ สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะผู้เรียน สอดคล้องกับสภาพจริงสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ถูกต้องตามหลักวิชาการชัดเจนวัดได้สังเกต (2) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ ความน่าสนใจของบทเรียนที่ปรากฏบนจอคอมพิวเตอร์ความเหมาะสมของเนื้อหาเกี่ยวกับสถานการณ์จริงในปัจจุบันความเหมาะสมและความหลากหลายของการให้ผลย้อนกลับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพ 80 / 80 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (4) ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือ ทำให้เกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้นเมื่อเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนตลอดเวลา

เยาวลักษณ์ สารโน (2551) ได้ศึกษา เรื่อง การใช้ชุดการสอนนิทานเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ชุดการสอนนิทานเป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 84.72/91.03 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ความคิดเห็นต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของกลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สุทธิ เหลืองอรุณ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานอีสปกับนิทานพื้นบ้าน ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนที่เรียนโดยใช้นิทานอีสปมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 (2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 (3) นักเรียนที่เรียนโดยใช้นิทานอีสปกับนิทานพื้นบ้านมีความสามารถในการอ่านจับใจความไม่แตกต่างกัน (4) นักเรียนที่เรียนโดยใช้นิทานอีสปกับนิทานพื้นบ้านมีเจตคติต่อการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยในการอ่านจับใจความไม่แตกต่างกัน

ปาริชาติ แฉงบุตรดา (2553) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้ชุดการสอนนิทานพื้นบ้านนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลดงเมืองน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนนิทานพื้นบ้านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.11/82.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดการสอนนิทานพื้นบ้านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาปี

ที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.7263 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้นร้อยละ 72.63 นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนนิทานพื้นบ้านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

นงลักษณ์ แก้วคำแสน (2554) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้หนังสือนิทานประกอบการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 2 เขิงชุมอนุชนวิทยา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นและศึกษาความพึงพอใจในการใช้หนังสือนิทานประกอบการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 2 เขิงชุมอนุชนวิทยาพบว่าโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

โดแมน (Doman, 2002, p. 848) ได้ศึกษาเกี่ยวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการพัฒนาเครื่องมือทางเทคโนโลยีที่ผลิตขึ้นซึ่งเป็นสิ่งที่ท้าทายเพื่อการใช้หนังสือร่วมกัน โดยผ่านการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเป็นอุปกรณ์พื้นฐานของไมโครโปรเซสเซอร์โดยในงานวิจัยได้กล่าวประวัติของข้อความอิเล็กทรอนิกส์แบบสั้นๆ และคำแนะนำเกี่ยวกับตลาดของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งสะดวกและชัดเจนในการใช้เป็นปัญหาที่พบในการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

Schuller (2002, p. 2365-A) การวิจัยครั้งนี้ทำการสำรวจเนื้อหาและโครงสร้างโดยย่อของวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องที่ถูกนำไปใช้กับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อคุณครูให้นักเรียนเล่าเรื่องของตนเองให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนฟังในโอกาสที่แตกต่างกันไปช่วงเวลา 1 ปีการศึกษา (ในช่วงฤดูใบไม้ร่วง ฤดูหนาวและฤดูใบไม้ผลิ)กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนหญิง 11 คน นักเรียนชาย 11 คน จากโรงเรียนเทศบาล เขตชานเมืองนิวยอร์กโดยทำการวิเคราะห์ในเชิงลึกเกี่ยวกับการใช้ภาษาของเด็กที่เป็นผู้เล่าเรื่อง การเล่าเรื่อง การลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง เนื้อหาและลักษณะตัวละครผลปรากฏว่ามีการเล่าเรื่อง 66 เรื่องผลการวิจัยพบว่ามีจำนวนเฉลี่ยของคำที่เพิ่มขึ้นต่อ 1 เรื่องรวมทั้งมีจำนวนเฉลี่ยของเรื่องราวที่ใช้สนทนากันชื่อเฉพาะการเปิดตัววิธีรวมทั้งคำกล่าวของผู้เล่าที่เพิ่มขึ้นด้วยเรื่องราวโดยส่วนใหญ่ได้รับการเรียบเรียงไว้โดยมีทั้งแบบเน้นและไม่เน้นความเกีย่งเนื่องกันเนื้อหาที่ถูกจัดไว้ 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือเรื่องเล่าแบบนิยายและเรื่องเล่าที่เป็นข้อเท็จจริงซึ่งเรื่องเล่าที่เป็นข้อเท็จจริงโดยส่วนใหญ่จะมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เล่าเองโดยใช้สมาชิกในครอบครัวและเพื่อนเป็นตัวละครในเรื่องในขณะที่พบว่า เรื่องเล่าแบบนิยายนั้นมักจะใช้สัตว์เป็นตัวละครสมมติฐาน 2 ใน 10 ข้อที่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยคือ (1) ในตอนจบปีการศึกษาของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เด็กๆ ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในระดับที่เหมาะสมและมีการพัฒนาความเข้าใจในโครงสร้างของเรื่องได้ใน

ภาพรวม (2) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเล่าเรื่องจะช่วยให้เด็กๆ มีโอกาสอย่างแท้จริงในการพัฒนา และใช้ทักษะด้านการฟังและการพูดของตนเอง

โดยสรุป จากการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศพอสรุปได้ว่า ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์มีความสำคัญ คือ ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นสามารถเลือกกระบวนการเรียนรู้ได้หลายรูปแบบ และยังมีคามยืดหยุ่นด้านสถานที่ และเวลาของนักเรียนแต่ละคน ยังช่วยพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ สติปัญญา เรียนอย่างมีความสุข และส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 มีจุดประสงค์ (1) เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (2) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน (3) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน (4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานในการวิจัยในครั้งนี้ครอบคลุม (1) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล และ (4) การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 จำนวน 671 คน กล่าวคือ (1) โรงเรียนทุ่งศรีเมืองประชาวิทย์ (2) โรงเรียนเซนต์ยอแซฟกาฬสินธุ์ (3) โรงเรียนอนุบาล-แสงตะวัน (4) โรงเรียนอนุบาลทุ่งมน (5) โรงเรียนบ้านเหล็กกกอกสามัคคี (6) โรงเรียนบ้านดอน-วิทยาการ (7) โรงเรียนบ้านนาตสงเคราะห์ (8) โรงเรียนหามแห่โพหนองวิทยาคม (9) โรงเรียนหนองบัวราชภูรินิม (10) โรงเรียนคำเม็ก (11) โรงเรียนโคกล่ามวิทยา (12) โรงเรียนหนองโพน-วิทยายน (13) โรงเรียนโคกน้ำเกลี้ยงวิทยาคม และ (14) โรงเรียนหนองกุงวิทยาคม

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 จำนวน 78 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ดังนี้

1.2.1 โรงเรียนบ้านดอนวิทยาคาร ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 39 คน ใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น

1.2.2 โรงเรียนหนองกุงวิทยาคม ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 39 คน ใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น 2) ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน (3) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ (4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

2.1 ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ผู้วิจัยได้ยึดระบบการผลิตชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2546, น. 16) มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและตำรา ที่เกี่ยวกับการผลิตชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์และเนื้อหาสาระเรื่อง คำนาม

ขั้นที่ 2 สร้างชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 วิเคราะห์วัตถุประสงค์ และเนื้อหารายวิชาภาษาไทย เรื่อง คำนาม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จากคำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์ จำแนกได้ 6 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

ตารางที่ 3.1 รายชื่อหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้	พฤติกรรมที่ประเมิน
หน่วยที่ 1 : ตัวเรา	พุทธิพิสัย และทักษะพิสัย
หน่วยที่ 2 : ชุมชนของเรา	พุทธิพิสัย และทักษะพิสัย
หน่วยที่ 3 : เศรษฐกิจพอเพียง	พุทธิพิสัย และทักษะพิสัย
หน่วยที่ 4 : สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีดีด้วยพระบารมี	พุทธิพิสัย และทักษะพิสัย
หน่วยที่ 5 : เทียวทั่วไทย	พุทธิพิสัย และทักษะพิสัย
หน่วยที่ 6 : มรดกไทย	พุทธิพิสัย และทักษะพิสัย

ผู้วิจัยได้คัดเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ตัวเรา ที่ใช้สอนในสาระที่ 4 เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย ตอบสนองมาตรฐานการเรียนรู้ที่ 4.1 เข้าใจธรรมชาติและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มีรายละเอียดดังนี้

1. ความหมาย และชนิดของคำนาม
2. คำสามัญนาม
3. คำวิสามัญนาม
4. คำลักษณนาม
5. คำสมุหนาม
6. คำอาการนาม

2.2 จัดทำแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งให้อ่านโจทย์จากหน้าจอคอมพิวเตอร์ คลิกเลือกคำตอบในหน้าจอคอมพิวเตอร์เมื่อสิ้นสุดการทดสอบสามารถตรวจคำตอบได้ทันที

2.3 จัดทำบทเรียน ประกอบด้วย คำอธิบาย ภาพเคลื่อนไหว และเสียงบรรยาย

การจัดทำชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอน ดังนี้

1. เขียนสคริปต์เนื้อหาเรื่อง คำนามระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
2. เขียนสคริปต์นิทาน ที่ใช้สร้างชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ กล่าวคือนิทานเรื่องพระธาตุกล่องข้าวน้อย จระเข้ไม่มีลิ้น ดาวลูกไก่ เณรน้อย อำนาจผีโป่ง และนิทานเรื่องท้าวกกขนาก
3. สร้างตัวการ์ตูนในนิทานโดยใช้โปรแกรม Adobe Flash Professional CS6
4. บันทึกเสียงบรรยายภาษาถิ่น และภาษามาตรฐานโดยใช้โปรแกรม sound forge 8
5. สร้างชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เป็นภาพเคลื่อนไหวโดยใช้โปรแกรม Adobe Flash Professional CS6 ประกอบด้วย
  - 5.1 คำแนะนำการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เป็นข้อความที่สอนให้นักเรียนสามารถใช้บทเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

5.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณภาพที่ ต้องการให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน หลังจากผ่านกระบวนการเรียนรู้จากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น กับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

5.3 คำอธิบายรายวิชา เป็นความคิดรวบยอดใช้อธิบายสิ่งที่เกิดกับ นักเรียนเมื่อเรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำนามจบแล้ว

5.4 บทเรียนเรื่อง คำนาม คำสาบานย่นาม คำวิสาบานย่นาม คำลักษณะนาม คำสมุหนาม และคำอาการนาม นำเสนอบทเรียนด้วยภาพเคลื่อนไหว ช่วยกระตุ้น ความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น

5.5 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน ชุดละ 30 ข้อ 30 คะแนน เพื่อนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการเรียน จากเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ อิเล็กทรอนิกส์ทั้ง 2 ชุด

5.6 เสียง เป็นเสียงบรรยายสองภาษา กล่าวคือ ภาษาถิ่นอีสาน (ภาษาประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) และภาษาไทยกลาง หรือภาษาราชการ หรือภาษาประจำ ภาคกลาง เพื่อให้นักเรียนได้ยินเสียงประกอบทำให้เกิดความเข้าใจง่ายและมากขึ้น

2.4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน แบบฝึกหัดระหว่างเรียน และ แบบทดสอบหลังเรียนจากโปรแกรมบทเรียน และเลือกเรียนบทเรียนเรียงลำดับ (1) ศึกษาคำแนะนำ การใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ (2) ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (3) ศึกษาคำอธิบายรายวิชา (4) ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (5) ศึกษาบทเรียนเรื่องคำนามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์จากนิทานทั้ง 6 เรื่อง (6) เมื่อศึกษาจบแต่ละบทเรียนให้ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (7) เมื่อศึกษาชุดการเรียนรู้ อิเล็กทรอนิกส์ครบทุกเนื้อหาแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

2.5 การออกแบบหน้าจอสู่ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ในหน้าเมนูหลักแบ่ง หน้าจอคอมพิวเตอร์ออกเป็น 2 ส่วน คือ หน้าเมนูหลักและหน้าแสดงบทเรียน มีรายละเอียด ดังนี้

2.5.1 หน้าเมนูหลัก ประกอบด้วย

- 1) ส่วนที่ 1 ส่วนบนของหน้าจอ
- 2) ส่วนที่ 2 เมนูแสดงบทเรียน
- 3) ส่วนที่ 3 ชื่อชุดการเรียนรู้

2.5.2 หน้าแสดงบทเรียน เป็นส่วนแสดงรายละเอียดของเนื้อหา

หน้าเมนูหลัก ประกอบด้วย
ส่วนบนของหน้าจอ

ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ (ส่วนบนของหน้าจอ)			
(เมนูด้านซ้าย)	(เมนูด้านขวามือ)		
ผลการเรียนรู้	คำนาม	คำสามัญนาม	คำวิสามัญนาม
คำอธิบายรายวิชา			
แบบทดสอบก่อนเรียน	คำลักษณนาม	คำสมุหนาม	คำอาการนาม
แบบทดสอบหลังเรียน			
	แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช		(เมนูด้านล่าง)
	ผู้จัดทำ	แหล่งที่มาข้อมูล	คู่มือการใช้

เมนูด้านซ้าย ประกอบด้วย

1. ผลการเรียนรู้
2. คำอธิบายรายวิชา
3. แบบทดสอบก่อนเรียน
4. แบบทดสอบหลังเรียน

เมนูด้านขวา ประกอบด้วย

1. บทเรียนเรื่องคำนาม
2. บทเรียนเรื่องคำสามัญนาม
3. บทเรียนเรื่องคำวิสามัญนาม
4. บทเรียนเรื่องคำลักษณนาม
5. บทเรียนเรื่องคำสมุหนาม
6. บทเรียนเรื่องคำอาการนาม

เมนูด้านล่าง ประกอบด้วย

1. ผู้จัดทำ
2. แหล่งที่มาข้อมูล
3. คู่มือการใช้

หน้าแสดงบทเรียน

เป็นส่วนแสดงรายละเอียดของเนื้อหาที่เกิดจากการคลิกเลือกบทเรียนในส่วนที่ 2 ด้านขวามือโปรแกรมจะไปยังหน้าจอแสดงบทเรียนเพื่อแสดงรายละเอียดของเนื้อหา

2.6 ผลิตภัณฑ์ประเภทสิ่งพิมพ์ เป็นเอกสารประกอบการใช้ชุดการเรียนรู้

อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ประกอบด้วย

2.6.1 คู่มือครู ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ คำอธิบายรายวิชา

วัตถุประสงค์ รายชื่อหน่วยการเรียนรู้ ส่วนประกอบของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ คำแนะนำการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน สิ่งที่ผู้สอนและผู้เรียนต้องเตรียม และ การจัดห้องเรียน

2.6.2 คู่มือนักเรียน ประกอบด้วย ส่วนประกอบของชุดการเรียนรู้

อิเล็กทรอนิกส์ ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ บทบาทของผู้เรียน วิธีการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

2.7 ทดสอบประสิทธิภาพ เครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ไปทดลองใช้ รวม 3 ขั้นตอน คือ (1) ทดลองแบบเดี่ยวชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านดอนวิทยาคาร และชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษามาตรฐานกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองกุงวิทยาคม (2) ทดลองแบบกลุ่มชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านดอนวิทยาคาร และชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษามาตรฐานกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองกุงวิทยาคม (3) ทดลองภาคสนามชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านดอนวิทยาคาร และชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษามาตรฐานกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองกุงวิทยาคม นำผลที่ได้จากการทดลองแต่ละครั้งมาปรับปรุงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

ขั้นที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยได้นำชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านได้ตรวจสอบคุณภาพ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา และผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดผลและประเมินผล มีข้อเสนอแนะดังนี้ กล่าวคือ

1. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยี

- 1.1 การออกแบบชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 1.2 ภาพประกอบชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมมาก
- 1.3 คู่มือการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมมาก
- 1.4 คู่มือการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมมาก เมื่อได้ผลเป็น

ประการใด ผู้วิจัยได้ปรับปรุงต้นแบบชิ้นงานตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา

- 2.1 เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 2.2 เนื้อหาสาระมีความถูกต้องตามหลักภาษา มีความเหมาะสมมาก
- 2.3 เนื้อหาสาระในนิทานทำให้เข้าใจคำนาม มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 2.4 เนื้อหาสาระเหมาะสมกับวัยผู้เรียน มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 2.5 ภาษาที่ใช้บรรยายในชุดการเรียนรู้เข้าใจง่าย มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 2.6 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 2.7 เนื้อหามีความต่อเนื่องดำเนินไปตามลำดับ มีความเหมาะสมมากที่สุด

3. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัด และประเมินผล

- 3.1 แบบทดสอบก่อนเรียน มีความเหมาะสมมาก
- 3.2 แบบทดสอบหลังเรียน มีความเหมาะสมมาก

เมื่อได้ผลเป็นประการใด ผู้วิจัยได้ปรับปรุงต้นแบบชิ้นงานตามคำแนะนำของ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นที่ 4 ปรับปรุงคุณภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ขั้นที่ 5 ทดสอบประสิทธิภาพ ผู้วิจัยนำชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ไปทดสอบ

ประสิทธิภาพอีกครั้งหนึ่ง ทั้งแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม

2.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบวัดพฤติกรรมด้านการเรียนรู้ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก มีขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยยึดรูปแบบของ เบนจามิน บลูม มี 6 ระดับ คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีระดับความรู้ ความจำ ความเข้าใจ นำไปใช้ และวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงการวิเคราะห์หัวข้อประสงค์เชิงพฤติกรรม

ชื่อ	พุทธพิสัย						รวม
	ความรู้	ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	
ค่านาม	10	15	2	3	-	-	30

ขั้นที่ 2 ศึกษาตำราและเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้ศึกษาตำราและเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ เนื้อหาวิชาเรื่องค่านาม ลักษณะที่ดีของแบบทดสอบแบบเลือกตอบ นำมาสร้างเป็นแบบทดสอบที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

ขั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้กำหนดให้เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ขั้นที่ 4 สร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวนอย่างละ 30 ข้อ

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาได้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ภาษาที่ใช้ตลอดจนความถูกต้อง ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ คือเปลี่ยนตัวเลือกของแบบทดสอบบางข้อที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแก้ไขความหมายของตัวเลือกให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 7 ทดสอบประสิทธิภาพแบบทดสอบ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนหามแห่โพนทองวิทยาคม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ไม่เคยเรียน เรื่อง ค่านาม เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของแบบทดสอบ จำนวน 30 คน นำผลการทดลองมาวิเคราะห์ความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิคของจุงเตห์ฟาน (Chung the Fan) โดยให้ข้อที่ตอบถูกเป็น 1 และข้อที่ตอบผิดเป็น 0 เพื่อหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก และต้องเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 จากผลการวิเคราะห์เป็นรายชื่อของแบบทดสอบทั้ง 30 ข้อ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ตามค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก

ตารางที่ 3.3 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น

	แบบทดสอบ	ความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
คำนาม	ก่อนเรียน	0.30-0.73	0.33-0.67
	หลังเรียน	0.67-0.80	0.25-0.67

ตารางที่ 3.4 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

	แบบทดสอบ	ความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
คำนาม	ก่อนเรียน	0.27-0.73	0.35-0.68
	หลังเรียน	0.65-0.80	0.29-0.67

จากนั้นวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบโดยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับด้วยวิธีของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ผลการหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบมี ดังนี้

ตารางที่ 3.5 แสดงความเชื่อมั่นของแบบทดสอบของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น

คำนาม	ความเที่ยง	
	แบบทดสอบก่อนเรียน	แบบทดสอบหลังเรียน
	0.71	0.84

ตารางที่ 3.6 แสดงความเชื่อมั่นของแบบทดสอบของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

คำนาม	ความเที่ยง	
	แบบทดสอบก่อนเรียน	แบบทดสอบหลังเรียน
	0.70	0.83

ขั้นที่ 8 จัดทำแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้ทดสอบจริงในชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม เป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า จำนวน 15 ข้อ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม ครอบคลุมประเภท วิธีการและเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 2 กำหนดสิ่งที่จะสอบถาม สิ่งที่จะสอบถามมี 2 ด้าน คือ

1. ด้านองค์ประกอบของชุดการเรียนรู้ ได้แก่ การออกแบบชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
2. ด้านผลประโยชน์ของชุดการเรียนรู้ ได้แก่ การมีความรู้เพิ่มขึ้น การมีโอกาสศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบที่จะใช้เป็นแบบสอบถาม เป็นขั้นตอนการกำหนดประเภทของแบบสอบถามซึ่งในครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามรูปแบบของ ริกเคอร์ (Likert Rating Scale)

ขั้นที่ 4 สร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับของริกเคอร์ (Likert Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ ในแต่ละคำถามมีน้ำหนักคะแนนของความคิดเห็น ดังนี้

ระดับความคิดเห็น 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับความคิดเห็น 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับความคิดเห็น 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับความคิดเห็น 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับความคิดเห็น 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบข้อคำถาม ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่จะประเมิน ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าแบบสอบถามความคิดเห็นอยู่ในระดับคุณภาพดี

ขั้นที่ 6 ทดลองการใช้แบบสอบถามและปรับปรุง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น ดังนี้ นักเรียนที่เรียน เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8693 และนักเรียนที่เรียนด้วยนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8513

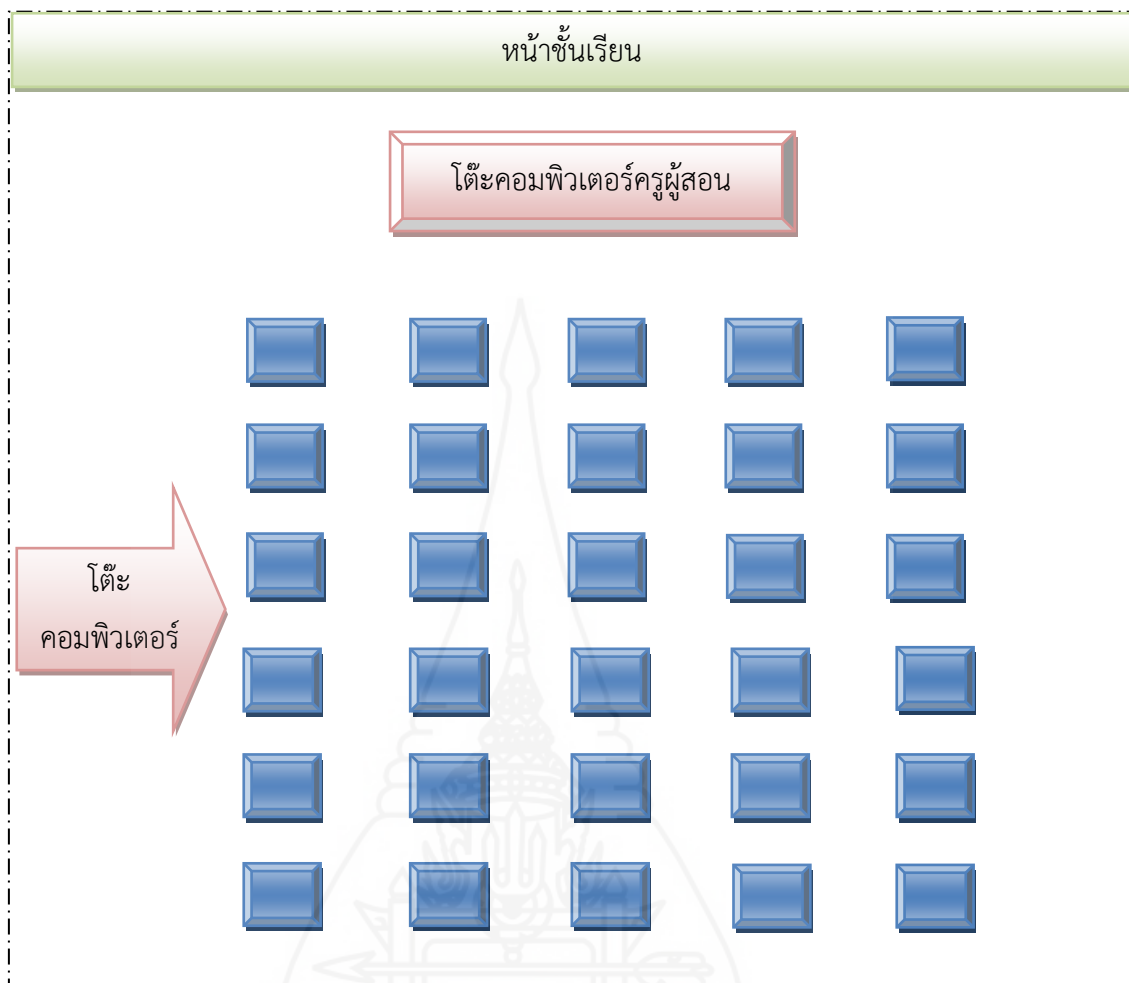
ขั้นที่ 7 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้จัดพิมพ์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเป็นฉบับสมบูรณ์ นำไปใช้กับกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้ คือ (1) กำหนดวันและเวลาในการทดสอบประสิทธิภาพเป็นเวลา 8 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง (2) ติดต่อขอใช้ห้องคอมพิวเตอร์โรงเรียนบ้านดอนวิทยาคม และโรงเรียนหนองกุงวิทยาคม ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (3) ปฏิบัติตามขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (4) เก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนมาวิเคราะห์

3.1 สถานที่ใช้ในการวิจัย

การทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ผู้วิจัยใช้สถานที่ห้องเรียนคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนบ้านดอนวิทยาคาร และโรงเรียนหนองกุงวิทยาคม ประกอบด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 30 เครื่อง ทุกเครื่องมีหูฟังซึ่งการจัดห้องเรียนดัง ภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 แสดงการจัดชั้นเรียน

3.2 วันเวลาในการทดสอบประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยได้นำชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามไปทดสอบประสิทธิภาพ
ดังนี้

3.2.1 การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม
ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนวิทยาคารในวันที่ 14 กรกฎาคม 2558 และชุด
การเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานกับนักเรียนโรงเรียน หนองกุง
วิทยาคมในวันที่ 15 กรกฎาคม 2558

3.2.2 การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม
ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนวิทยาคารในวันที่ 21 กรกฎาคม 2558 และ
ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำนามในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานกับนักเรียนโรงเรียนหนองกุง-
วิทยาคมในวันที่ 22 กรกฎาคม 2558

3.2.3 การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนวิทยาคารในวันที่ 20-21 กรกฎาคม 2558 และ ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำนามในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานกับนักเรียนโรงเรียนหนองกุง- วิทยาคมในวันที่ 23-23 กรกฎาคม 2558

3.3 การเตรียมเครื่องมือ

การเตรียมเครื่องคอมพิวเตอร์และหูฟังให้พอดีกับจำนวนนักเรียนรวมทั้งตรวจสอบ ให้มั่นใจว่าเบรเซอร์และหูฟังสามารถใช้งานได้ดี

3.4 ขั้นตอนก่อนการเรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่องคำนาม ผู้วิจัยได้ ดำเนินการในการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม ดังนี้

3.4.1 กำหนดการทดสอบประสิทธิภาพ โดยให้นักเรียน 1 คน ต่อคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง

3.4.2 ประมุขนิเทศนักเรียนโดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการทดลองเพื่อหา ประสิทธิภาพชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำนามพร้อมทั้งแนะนำการใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ แจกคู่มือการเรียนให้แก่ นักเรียน

3.5 ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม และการเก็บ รวบรวมข้อมูล

ตารางที่ 3.7 แสดงขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ และการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยชุดอิเล็กทรอนิกส์	การรวบรวมข้อมูล
ขั้นที่ 1 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน	ทำแบบทดสอบก่อนเรียนนำผลมาตรวจสอบค่าที่
ขั้นที่ 2 ศึกษาบทเรียน	บทเรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์
ขั้นที่ 3 ทำกิจกรรมและตรวจสอบแต่ละหัวข้อ	ทำแบบฝึกหัดเพื่อนำมาหาค่าประสิทธิภาพ E_1
ขั้นที่ 4 ทำแบบทดสอบหลังเรียน	ทำแบบทดสอบหลังเรียนนำมาหาค่า ประสิทธิภาพ E_2 และตรวจสอบค่าที่

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ (1) เก็บข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งการทำกิจกรรมระหว่างเรียน (2) เก็บ ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล 3 ประเด็น ดังนี้ (1) การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม (2) การวิเคราะห์ความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ (3) วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ และ (4) การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับคุณภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทดลองใช้กับนักเรียนนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาความยากง่าย (P) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543, น. 90) โดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

$$\text{ใช้สูตร } P = \frac{R}{N}$$

โดย P = เป็นดัชนีความยากของข้อสอบ

R = เป็นจำนวนนักเรียนที่ตอบถูก

N = เป็นจำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบทั้งหมด

นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นการดูความเหมาะสมของรายข้อว่าข้อคำถามสามารถจำแนกกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนได้จริง หรือ จำแนกผู้ที่มีลักษณะสูงจากผู้มีลักษณะต่ำได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น. 92)

$$\text{ใช้สูตร } r = \frac{R_u - R_1}{N}$$

โดย R_u = เป็นจำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก

R_1 = เป็นจำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

N = เป็นจำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

4.2 วิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ, และสุดา สิ้นสกุล (2520, น. 136 - 137)

$$\text{สูตรที่ 1 } E_1 = \left[\frac{\sum x_1}{N} \right] \times 100$$

เมื่อกำหนดให้	E_1	=	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x_1$	=	คะแนนรวมของแบบฝึกหัดและงาน
	A	=	คะแนนเต็มของแบบทดสอบภายในบทเรียน
	N	=	จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตรที่ 2} \quad E_2 = \frac{\left[\frac{\sum x_2}{N} \right]}{B} \times 100$$

เมื่อกำหนดให้	E_2	=	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x_2$	=	คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน
	B	=	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
	N	=	จำนวนผู้เรียน

การยอมรับประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในกรณีไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าจอนูโลมให้มีระดับผิดพลาดได้สูงหรือต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2.5 %

4.3 การวิเคราะห์ความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ โดยใช้สูตรของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, น. 94)

$$\text{สูตร} \quad t = \frac{\sum d}{\sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n-1}}}$$

$$\text{df} = n-1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าวิกฤติที่ใช้แทนในการพิจารณาการแจกแจงแบบที่
	$\sum d$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างจากการทดสอบก่อนการเรียนและหลังเรียน
	$\sum d^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างจากการทดสอบก่อนการเรียนและหลังเรียนแต่ละตัวด้วยยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

4.4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับคุณภาพของชุดการเรียน
อิเล็กทรอนิกส์ การวิเคราะห์ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard
Deviation-S.D.) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, น. 137)

4.4.1 การหาค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\text{สูตร} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ หมายถึง ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ หมายถึง ผลรวมคะแนนทั้งหมด
 N หมายถึง จำนวนประชากร

การวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับชุดการเรียน
อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องค่านาม กำหนดช่วงของค่าเฉลี่ย ตามแนวคิดของริคเคอร์ (Likert Rating Scale)
ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

4.4.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, น. 142)

$$\text{สูตร} \quad \text{S.D.} = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. หมายถึง ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum x$ หมายถึง ผลรวมคะแนนทั้งหมด
 $\sum x^2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ หมายถึง ผลรวมคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N หมายถึง จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์การวิจัยการพัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ซึ่งได้มาจากการเก็บข้อมูลจากการทดสอบก่อนเรียน การทำกิจกรรมระหว่างเรียน การทดสอบหลังเรียน และจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน และตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 การทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

การทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน มี 3 ขั้นตอน คือการทดลองแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และภาคสนาม ดังตารางที่ 4.1- 4.3 มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานโดยคละกันระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นแบบเดี่ยว (n=3)

การทดสอบ	ร้อยละของคะแนน	ร้อยละของคะแนน	E ₁ /E ₂
ประสิทธิภาพ	กิจกรรมระหว่างเรียน E ₁	ทดสอบหลังเรียน E ₂	
แบบเดี่ยว	39.67	20.00	66.11 / 66.67

จากตารางที่ 4.1 พบว่า การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนาม ในนิทานภาษาถิ่น มีประสิทธิภาพ 66.11 / 66.67

ตารางที่ 4.2 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานแบบเดี่ยว (n=3)

การทดสอบ ประสิทธิภาพ	ร้อยละของคะแนน กิจกรรมระหว่างเรียน E ₁	ร้อยละของคะแนน ทดสอบหลังเรียน E ₂	E ₁ /E ₂
แบบเดี่ยว	39.33	20.00	65.56 / 66.67

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวของชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน มีประสิทธิภาพ 65.56 / 66.67

1.2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน โดยคละกันระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนเก่ง 2 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 2 คน ดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงการหาประสิทธิภาพชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น แบบกลุ่ม (n=6)

การทดสอบ ประสิทธิภาพ	ร้อยละของคะแนน กิจกรรมระหว่างเรียน E ₁	ร้อยละของคะแนน ทดสอบหลังเรียน E ₂	E ₁ /E ₂
แบบกลุ่ม	44.00	23.00	73.33 / 76.67

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มของชุดการเรียน เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน มีประสิทธิภาพ คือ 73.33 / 76.67

ตารางที่ 4.4 แสดงการหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษา
มาตรฐาน แบบกลุ่ม (n=6)

การทดสอบ ประสิทธิภาพ	ร้อยละของคะแนน กิจกรรมระหว่างเรียน E ₁	ร้อยละของคะแนน ทดสอบหลังเรียน E ₂	E ₁ /E ₂
แบบกลุ่ม	43.33	23.00	72.22 / 76.67

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มของชุดการเรียนรู้ เรื่อง
คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน มีประสิทธิภาพ คือ 72.22 / 76.67

1.3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทาน ที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานแบบภาคสนาม ดังนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้
ภาษาถิ่น แบบภาคสนาม (n=30)

การทดสอบ ประสิทธิภาพ	ร้อยละของคะแนน กิจกรรมระหว่างเรียน E ₁	ร้อยละของคะแนน ทดสอบหลังเรียน E ₂	E ₁ /E ₂
แบบภาคสนาม	46.38	23.56	81.27 / 82.23

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การทดสอบประสิทธิภาพแบบสนามของชุดการเรียนรู้
อิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น มีประสิทธิภาพ คือ 81.27 / 82.23

ตารางที่ 4.6 แสดงการทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้
ภาษามาตรฐาน แบบภาคสนาม (n=30)

การทดสอบ ประสิทธิภาพ	ร้อยละของคะแนน กิจกรรมระหว่างเรียน E ₁	ร้อยละของคะแนน ทดสอบหลังเรียน E ₂	E ₁ /E ₂
แบบภาคสนาม	45.56	23.13	81.23 / 82.22

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การทดสอบประสิทธิภาพแบบสนามของชุดการเรียนรู้
อิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน มีประสิทธิภาพ คือ 81.23 / 82.22

ตอนที่ 2 ความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนจากชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ดังนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น ในการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (n=30)

เรื่องคำนาม	คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน		คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน		t-test
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ภาคสนาม	14.56	1.73	24.60	1.25	42.8363

$P < .05$, $df = 29$, $t = 1.699^*$

จากตารางที่ 4.7 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามจำนวน 30 คน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.8 แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ในการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (n=30)

เรื่องคำนาม	คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน		คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน		t-test
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ภาคสนาม	15.00	2.23	24.36	1.35	32.7957

$P < .05$, $df = 29$, $t = 1.699^*$

จากตารางที่ 4.8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามจำนวน 30 คน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่องคำนาม	ชุดการเรียนที่ใช้ภาษาถิ่น		ชุดการเรียนที่ใช้ภาษามาตรฐาน		t-test
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ผลการเรียนของนักเรียน	24.60	1.25	24.36	1.35	-1.2008

$P < .05$, $df = 29$, $t = 1.699$

จากตารางที่ 4.9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ดังนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ใน
นิทานที่ใช้ภาษาถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (n=30)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1	ชุดการเรียนใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน	4.40	0.83	มาก
2	คำอธิบายในการใช้ชุดการเรียนชัดเจน เข้าใจตรงกัน	4.27	0.80	มาก
3	ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น	4.67	0.49	มากที่สุด
4	ตัวการ์ตูนสีสันสวยงาม ภาพคมชัด และสอดคล้องกับเนื้อหา	4.60	0.51	มากที่สุด
5	เสียงพูด/เสียงบรรยาย เสียงดัง ชัดเจน	4.40	0.51	มาก
6	เสียงดนตรีประกอบมีความเหมาะสม	4.73	0.49	มาก
7	ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	4.53	0.52	มากที่สุด
8	ปริมาณของภาพเหมาะสมกับเนื้อหา	3.93	0.80	มาก
9	เวลาที่ใช้ในการเรียนมีความเหมาะสม	4.20	0.68	มาก
10	ลำดับการดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่องชวนให้ติดตาม	4.67	0.49	มากที่สุด
11	เกิดความสนุกไม่เบื่อหน่ายกับการเรียน	4.53	0.52	มากที่สุด
12	ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้เข้าใจคำนามได้มากขึ้น	4.13	0.64	มากที่สุด
13	ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้จดจำคำนามได้ง่ายกว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติ	4.67	0.46	มากที่สุด
14	นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา	4.47	0.52	มาก
15	นักเรียนอยากเรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์อีก	4.60	0.51	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.45	0.13	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.13) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เสียงดนตรีประกอบมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.49) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปริมาณของภาพเหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.80)

ตารางที่ 4.11 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม
 ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (n=30)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1	ชุดการเรียนใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน	4.30	0.75	มาก
2	คำอธิบายในการใช้ชุดการเรียนชัดเจน เข้าใจตรงกัน	4.10	0.84	มาก
3	ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น	4.50	0.63	มากที่สุด
4	ตัวการ์ตูนสีสันสวยงาม ภาพคมชัด และสอดคล้องกับเนื้อหา	4.60	0.56	มากที่สุด
5	เสียงพูด/เสียงบรรยาย เสียงดัง ชัดเจน	4.37	0.67	มาก
6	เสียงดนตรีประกอบมีความเหมาะสม	4.23	0.63	มาก
7	ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	4.50	0.57	มากที่สุด
8	ปริมาณของภาพเหมาะสมกับเนื้อหา	3.90	0.80	มาก
9	เวลาที่ใช้ในการเรียนมีความเหมาะสม	4.17	0.75	มาก
10	ลำดับการดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่องชวนให้ติดตาม	4.63	0.56	มากที่สุด
11	เกิดความสนุกไม่เบื่อหน่ายกับการเรียน	4.50	0.51	มากที่สุด
12	ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้เข้าใจคำนามได้มากขึ้น	4.60	0.62	มากที่สุด
13	ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้จดจำคำนามได้ง่ายกว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติ	4.70	0.53	มากที่สุด
14	นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา	4.33	0.61	มาก
15	นักเรียนอยากเรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์อีก	4.53	0.63	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.40	0.10	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.10) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้จดจำคำนามได้ง่ายกว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติ ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.53) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปริมาณของภาพเหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.80)

บทที่ 5

รายละเอียดต้นแบบชิ้นงาน

ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา โป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 รายละเอียดของต้นแบบชิ้นงานมีดังนี้

ภาคที่ 1 คู่มือการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

1. รายละเอียดเนื้อหาเรื่องคำนาม
2. การเตรียมตัวของครู
3. แผนผังการจัดชั้นเรียน
4. บทบาทของครูและนักเรียน
5. ส่วนประกอบของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ภาคที่ 2 คู่มือการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

1. การเตรียมของนักเรียน
2. บทบาทของนักเรียน
3. ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
4. การใช้ซีดีรอมชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ภาคที่ 3 รายละเอียดของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

1. หน้าหลักของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
2. หน้าแสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ภาคที่ 1

คู่มือการใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์

แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

คู่มือการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้
ภาษามาตรฐาน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผลิตโดย นายเวียงศักดิ์ สารฤทธิ์

คำนำ

คู่มือการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลิตขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม เป็นสื่อประสมประกอบการเรียนการสอน

ผู้ผลิตชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นนี้จะประโยชน์และนักเรียนได้เป็นอย่างดี

เวียงศักดิ์ สารฤทธิ์

ผู้ผลิต

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
รายละเอียดเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	86
การเตรียมตัวของครูผู้สอน	87
แผนผังการจัดห้องเรียน	88
บทบาทของครูและนักเรียน	89
ส่วนประกอบของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	89

1. รายละเอียดเนื้อหาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องคำนาม

1.1 คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาแนวคิด เรื่อง คำนามเกี่ยวกับความหมายของคำนาม ชนิดของคำนาม หัวข้อที่ศึกษา ได้แก่ ความหมายของคำนาม สามานยนาม วิสามานยนาม สมุหนาม ลักษณะนาม และอาการนาม

1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

หลังจากศึกษาแนวคิดเรื่องคำนามแล้วนักเรียนสามารถ

- 1.2.1 อธิบายความหมายของคำนามได้ถูกต้อง
- 1.2.2 บอกชนิดของคำนามได้ถูกต้อง
- 1.2.3 อธิบายความหมายของคำสามานยนามได้ถูกต้อง
- 1.2.4 บอกคำสามานยนามได้ถูกต้อง
- 1.2.5 อธิบายความหมายของคำวิสามานยนามได้ถูกต้อง
- 1.2.6 บอกคำวิสามานยนามได้ถูกต้อง
- 1.2.7 อธิบายความหมายของคำสมุหนามได้ถูกต้อง
- 1.2.8 บอกคำสมุหนามได้ถูกต้อง
- 1.2.9 อธิบายความหมายของคำลักษณะนามได้ถูกต้อง
- 1.2.10 บอกคำลักษณะนามได้ถูกต้อง
- 1.2.11 อธิบายความหมายของคำอาการนามได้ถูกต้อง
- 1.2.12 บอกคำอาการนามได้ถูกต้อง

1.3 หน่วยการเรียนรู้

คำนาม

- 1.3.1 ความหมายและชนิดของคำนาม
- 1.3.2 ความหมายของคำสามานยนาม
- 1.3.3 ความหมายของคำวิสามานยนาม
- 1.3.4 ความหมายของคำสมุหนาม
- 1.3.5 ความหมายของคำลักษณะนาม
- 1.3.6 ความหมายของคำอาการนาม

2. การเตรียมของครูผู้สอน

2.1 ก่อนการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

2.1.1 ครูผู้สอนต้องศึกษาคู่่มือการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์อย่างละเอียด

2.1.2 ตรวจสอบความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์

- 1) ตรวจสอบสภาพการใช้งานของโปรแกรมชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
- 2) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์ที่สามารถรองรับระบบมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนคน

ละ 1 ชุด

2.1.3 จัดเตรียมคู่มือการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์และแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนคนละ 1 ชุด

2.1.4 ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ด้านเทคนิคคอมพิวเตอร์เพื่อแก้ไขปัญหาหากเครื่องเกิดผิดพลาดขณะทำการเรียนการสอน

2.2 ขณะใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

2.2.1 ปฐมนิเทศโดยชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม พร้อมทั้งแนะนำขั้นตอนการเรียนรู้และแจกคู่มือการเรียนรู้และแบบฝึกหัด

2.2.2 ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับ ดังนี้

1) ทดสอบก่อนเรียน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบจำนวน 30 ข้อ โดยการอ่านและเลือกตอบจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ เมื่อตอบครบ 30 ข้อ โปรแกรมจะแสดงผลการประเมินก่อนเรียนให้นักเรียนจนบันทึกคะแนนไว้

2) ศึกษาเนื้อหาของบทเรียน โดยการคลิกเลือกเมนูศึกษาเนื้อหาในชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในเรื่องที่นักเรียนเลือกเรียนโดยให้นักเรียนอ่านจากหน้าจอคอมพิวเตอร์

3) ชมนิทานโดยนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนวิทยาคาร เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษาถิ่น

4) ชมนิทานโดยนักเรียนโรงเรียนหนองกุงวิทยาคม เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษามาตรฐาน

5) นักเรียนได้เรียนรู้จากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ในแต่ละบทเรียนจบแล้ว ครูและนักเรียนร่วมสนทนา สรุปองค์ความรู้ นักเรียนจดบันทึกลงในสมุดเรียนวิชาภาษาไทย

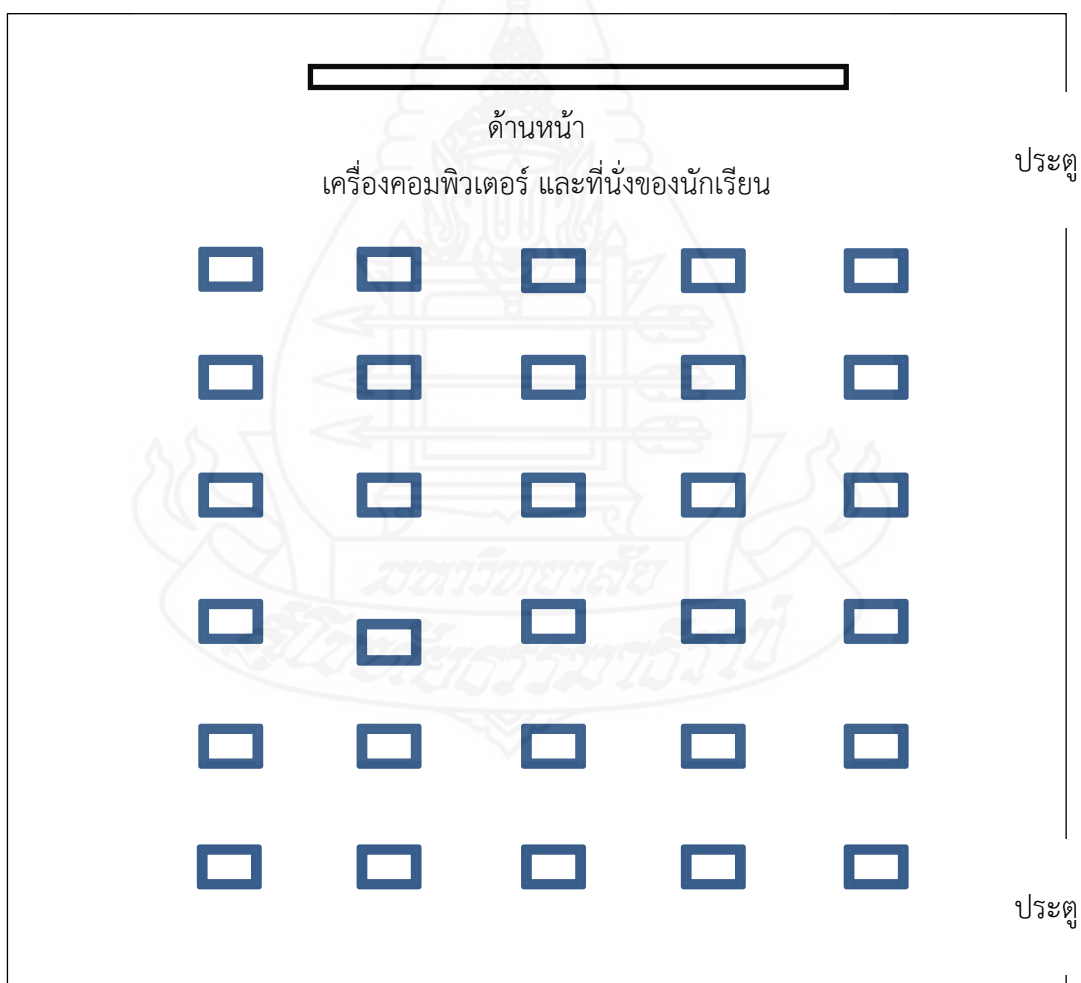
6) นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียนโดยครูผู้สอนแจกแบบทดสอบระหว่างเรียนให้นักเรียนทุกคน เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียนเสร็จแล้ว ครูผู้สอนทำการตรวจแบบทดสอบระหว่างเรียน และแจ้งแสดงผลการประเมินให้นักเรียนทราบทันที

2.3 หลังการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ให้นักเรียนจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนให้เรียบร้อย

2.4 การทดสอบหลังเรียน

2.4.1 เมื่อนักเรียนใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ครบแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

3. แผนผังการจัดชั้นเรียน

ภาพที่ 5.1 แสดงการจัดห้องเรียน

4. บทบาทของครูและนักเรียน

4.1 บทบาทของครู

- 4.1.1 กำกับดูแลการเรียนรู้ให้นักเรียนศึกษาบทเรียนด้วยตนเอง
- 4.1.2 ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเมื่อพบปัญหาขณะเรียน
- 4.1.3 ตรวจสอบการทำกิจกรรมของนักเรียนระหว่างเรียน
- 4.1.4 ประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน

4.2 บทบาทของนักเรียน

- 4.2.1 ศึกษาแนวคิดของเนื้อเรื่องที่จะเรียน
- 4.2.2 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน
- 4.2.3 ศึกษาเนื้อหาในชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม และบันทึก

สาระสำคัญ

- 4.2.4 ทำแบบทดสอบหลังเรียน

5. ส่วนประกอบของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษา
มาตรฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย

- 5.1 แนะนำชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย สถานบัน วิธีใช้ชุดการเรียนรู้
อิเล็กทรอนิกส์ หน้าเมนูหลัก ส่วนควบต่าง ๆ ลงชื่อเข้าใช้ ให้นายินดีต้อนรับ
- 5.2 หน้าหลักชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา
ทดสอบก่อนเรียน ชุดการเรียนรู้เรื่องคำนาม ทดสอบหลังเรียน ข้อมูลผู้จัดทำ แหล่งข้อมูล คู่มือการใช้

ภาคที่ 2

คู่มือการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

คู่มือการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้
ภาษามาตรฐาน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผลิตโดย นายเวียงศักดิ์ สารฤทธิ์

คำนำ

คู่มือการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลิตขึ้นเพื่อเป็นคู่มือในการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์สำหรับนักเรียนรายละเอียดประกอบด้วย การเตรียมตัวและบทบาทของนักเรียนขั้นตอนการเรียนรู้และวิธีใช้ซีดีรอมชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ผู้ผลิตชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นจะเป็น ประโยชน์ต่อผู้สอนและนักเรียนเป็นอย่างดี

เวียงศักดิ์ สารฤทธิ์

ผู้ผลิต

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
การเตรียมตัว of นักเรียน	94
บทบาท of นักเรียน	94
ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	94
การใช้ซีดีรอมชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	95

1. การเตรียมตัวของนักเรียน

ในการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องคำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานนักเรียนต้องเตรียมตัวในการเรียน ดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ในคู่มือการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์อย่างละเอียด

1.2 ตรวจสอบความพร้อมในการใช้งานของเครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหากพบปัญหาให้แจ้งครูผู้สอนทันที

1.3 เตรียมอุปกรณ์เครื่องเขียนสำหรับบันทึกสาระสำคัญ

2. บทบาทของนักเรียน

ในขณะที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีบทบาท ดังนี้

2.1 ศึกษาเนื้อหาจากเมนูศึกษาเนื้อหาโดยให้นักเรียนอ่านด้วยตนเองและจากการชมนิทาน และให้นักเรียนจดบันทึกสาระสำคัญอย่างตั้งใจ

2.2 ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนอย่างตั้งใจและเต็มความสามารถ

2.3 หากพบปัญหาในการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ให้แจ้งครูผู้สอนทันที

2.4 ไม่รบกวนผู้อื่นขณะเรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

3. ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ในการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีลำดับขั้นตอนในการเรียน ดังนี้

3.1 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ให้นักเรียนอ่านข้อคำถาม และเลือกตอบได้จากหน้าจอคอมพิวเตอร์ใช้เวลา 30 นาที

3.2 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ได้โดยเลือกคลิกปุ่มกด “ผลการเรียนรู้” ในหน้าเมนูหลัก

3.3 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา ซึ่งจะให้ความหมายหรือความคิดรวบยอดของเนื้อหาที่เรียน

3.4 ศึกษาเนื้อหา ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาที่เรียน นักเรียนสามารถเลือกเรียนรู้ในแต่ละเรื่องได้ 2 ทางด้วยกันคือ

3.4.1 ศึกษาความคิดรวบยอดของเนื้อหาที่จะเรียนได้โดยคลิกเลือกปุ่มกด “ศึกษาเนื้อหา” ในหน้าเมนูหลัก

3.4.2 ศึกษาเนื้อหาจากนิทานโดยคลิกเลือกปุ่มกด “ขมนิทาน” ซึ่งจะเป็นการให้นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาของค่านิยมชนิดต่าง ๆ จากนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นและนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

3.4.3 ทำแบบทดสอบระหว่างเรียนโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเป็นแบบปรนัยชนิดเขียนตอบ จำนวน 10 ข้อ โดยครูผู้สอนแจกกระดาษแบบทดสอบให้นักเรียนใช้เวลา 10 นาที

3.5 เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้จากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ครบทุกเนื้อหา แล้วให้นักเรียนได้ทำแบบทดสอบหลังเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ นักเรียนอ่านข้อคำถามและเลือกตอบได้จากหน้าจอคอมพิวเตอร์ใช้เวลา 30 นาที

4. การใช้ซีดีรอมชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

4.1 ใส่แผ่นซีดีรอมชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ในช่องอ่านซีดีรอม

4.2 รอสักครู์โปรแกรมชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์จะเริ่มทำงานเองโดยอัตโนมัติ

4.3 กรณีที่โปรแกรมไม่เล่นเองอัตโนมัติให้เลือกเปิดจากไดร์ฟซีดีรอม

4.4 เมื่อโปรแกรมทำงานแล้วให้นักเรียนเริ่มเรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

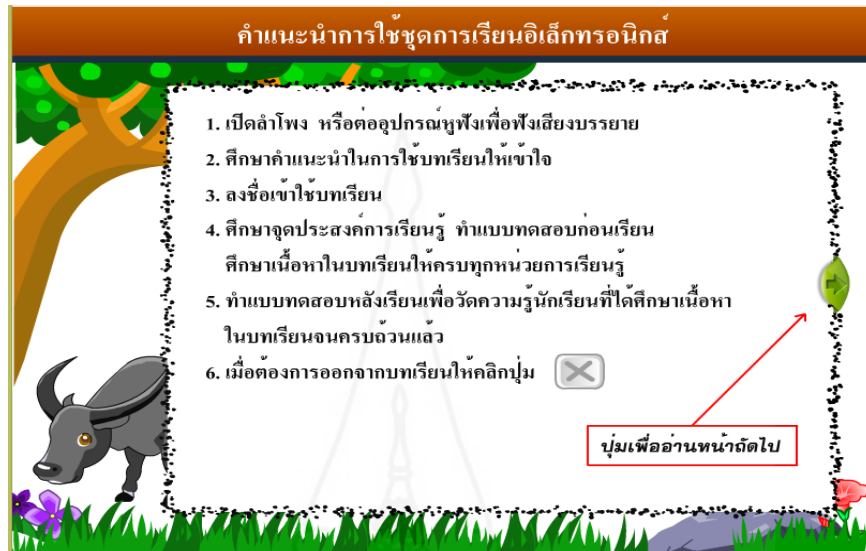
ตามลำดับ

4.4.1 หน้าจอแรกของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์แสดงชื่อสถาบันการศึกษา

ภาพที่ 5.2 แสดงชื่อสถาบัน

4.4.2 หน้าแนะนำการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ให้นักเรียนอ่านวิธีการใช้
บทเรียนให้ครบทุกหน้าโดยคลิกที่ปุ่มลูกศรที่อยู่ขวามือ

ภาพที่ 5.3 แสดงคำแนะนำวิธีการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ภาพที่ 5.4 แสดงคำแนะนำลงชื่อเข้าเรียนชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ภาพที่ 5.5 แสดงหน้าเมนูหลักของบทเรียนในชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ภาพที่ 5.6 แสดงคำแนะนำหน้าเมนูศึกษาบทเรียนในชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ภาพที่ 5.7 แสดงคำแนะนำส่วนควบคุมต่าง ๆ ในชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์

เมื่อนักเรียนอ่านคำแนะนำการใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์เสร็จแล้วให้คลิกที่ปุ่ม “เข้าสู่บทเรียน”

4.4.3 ให้นักเรียนพิมพ์และนามสกุลของนักเรียนแล้วกดปุ่ม “เข้าสู่บทเรียน”

ภาพที่ 5.8 แสดงหน้าลงทะเบียน

4.4.4 แสดงยินดีต้อนรับให้นักเรียนกดปุ่ม “เข้าสู่บทเรียน”

ภาพที่ 5.9 แสดงหน้ายินดีต้อนรับ

4.4.5 ให้นักเรียนศึกษาตามลำดับดังนี้ ผลการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ศึกษาเนื้อหา และทำแบบทดสอบหลังเรียน

ภาพที่ 5.10 แสดงหน้าเมนูหลักชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ภาคที่ 3

รายละเอียดของชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์

ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานภาษาถิ่น

การพัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานภาษาถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 1) แนะนำชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์และ 2) ส่วนหน้าหลักของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

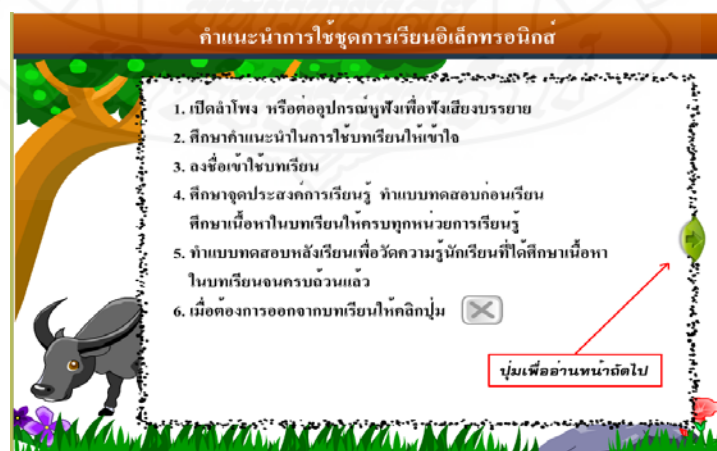
1. แนะนำชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ประกอบไปด้วย

1.1 ชื่อสถาบันการศึกษา

ภาพที่ 5.11 แสดงชื่อสถาบันการศึกษา

1.2 แนะนำการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ภาพที่ 5.12 แสดงคำแนะนำการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

1.3 ให้นักเรียนพิมพ์ชื่อและนามสกุล แล้วคลิกปุ่ม เข้าสู่บทเรียน

ภาพที่ 5.13 แสดงการลงทะเบียน

1.4 ชื่อ นามสกุล ผู้เข้าใช้

ภาพที่ 5.14 แสดงชื่อ นามสกุล ผู้เข้าใช้

2. ส่วนหน้าหลักของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น

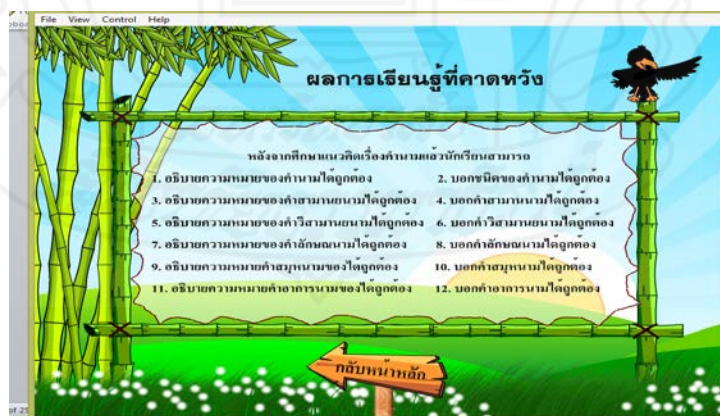
หน้าเมนูหลักของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 1) ผลการเรียนรู้ 2) คำอธิบายรายวิชา 3) แบบทดสอบก่อนเรียน 4) เนื้อหา เรื่อง คำนาม 5) แบบทดสอบหลังเรียน 6) ผู้จัดทำ 7) แหล่งที่มาข้อมูล และ 8) คู่มือการใช้

ภาพที่ 5.15 แสดงหน้าเมนูหลักชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษาถิ่น

ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ให้นักเรียนศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

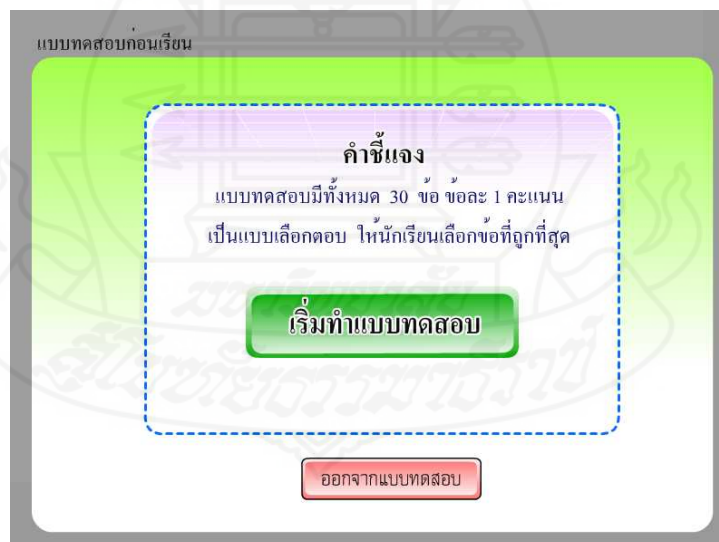
ภาพที่ 5.16 แสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.2 ให้นักเรียนศึกษาคำอธิบายรายวิชา

ภาพที่ 5.17 แสดงคำอธิบายรายวิชา

2.3 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ภาพที่ 5.18 แสดงคำชี้แจงการทำแบบทดสอบก่อนเรียน

แบบทดสอบก่อนเรียน

1. คำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ต่างๆ เป็นความหมายของข้อใด

ก. คำนาม

ข. กิริยา

ค. คำวิเศษ

ง. คำอุทาน

ภาพที่ 5.19 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อ 1

แบบทดสอบก่อนเรียน

2. คำว่า “ขัน” ในข้อใดเป็นคำนาม

ก. ไก่ขันตอนเช้า

ข. ขันเชือกให้แน่น

ค. เขาทำงานอย่างแข็งขัน

ง. หยิบขันค่น้ำมาส่งหน้า

ภาพที่ 5.20 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อ 2

แบบทดสอบก่อนเรียน

29. “การอ่านช่วยให้เราฉลาดขึ้น” คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำนามชนิดใด

ก. อาการนาม

ข. ลักษณะนาม

ค. सामานยนาม

ง. วิสามานยนาม

ภาพที่ 5.21 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อ 29

แบบทดสอบก่อนเรียน

30. จากนิทานเรื่องณีน้อย ข้อใดมีคำอาการนาม

ก. ณีน้อยกวาดลานวัด

ข. โยมพ่อ โยมแม่มีความดีใจ

ค. หลวงตารองถามณีน้อย

ง. ณีน้อยเดินผ่านหัวถนน

มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมศาสตร์

ภาพที่ 5.22 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อ 30

ภาพที่ 5.23 แสดงผลการทดสอบก่อนเรียน

3. ศึกษาเนื้อหา

ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาในชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นเรียงลำดับ ดังนี้

3.1 คำนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกเมนู “คำนาม”

ภาพที่ 5.24 แสดงการเลือกเรียนเรื่อง คำนาม

โปรแกรมจะเข้าสู่ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 หน้าหลักคำนาม

ภาพที่ 5.25 แสดงชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม

3.1.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาคำนาม

- 1) การศึกษานิยามของคำนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ศึกษาเนื้อหา”

ภาพที่ 5.26 แสดงความหมายของคำนาม

2) ศึกษาเนื้อหาคำนามเพิ่มเติม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ชมนิทาน” เพื่อเข้าไปศึกษาเรื่องคำนามจากนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น เรื่อง พระธาตุกล่องข้าวน้อย

นิทานที่ใช้ภาษาถิ่น เรื่อง พระธาตุกล่องข้าวน้อย

ภาพที่ 5.27 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องพระธาตุกล่องข้าวน้อย

3) เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ เรื่อง คำนามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เสร็จแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของคำนามจากที่เรียนมาแล้ว

นิทานเรื่อง พระธาตุกล่องข้าวน้อย

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วที่บ้านตาดทองจังหวัดยโสธร มีหญิงหม้าย อาศัยอยู่กับลูกชายชื่อทอง วันหนึ่งเจ้าทองตื่นแต่เช้าจูงเอาควาย แบกคันไถ มุ่งหน้าไปทำนา เจ้าทองไถนาไปจนสาย แม่ก็ยังไม่เอาข้าวมาส่ง เจ้าทองหิวมาก เขาคิดในใจว่าแม่ไปทำอะไรสายแล้วยังไม่มา สักพักเจ้าทองเห็นแม่เดินมาด้วยความหิว เขาไปต่อว่าแม่ทันที

เจ้าทอง “ทำไมแม่มาช้านัก”

แม่ “แม่ไปวัดมา วันนี้ชาวบ้านทำบุญเลี้ยงพระ แม่ก็เลยมาส่งข้าวลูกสายกว่าวันก่อน”
ว่าแล้วแม่ก็ส่งกล่องข้าวให้ลูกชาย

เจ้าทอง “นี่มันอะไรกันแม่ กล่องข้าวแค่นี้จะพอกินหรือ ”

แม่ “ถึงกล่องข้าวจะเล็ก แม่ก็อัดข้าวเหนียวมาเต็มกล่องข้าวเลย มีปลาอย่างอีกตัวรีบกินข้าวเสียเถอะลูกอย่างเพ็งโมโหแม่เลย ลองกินดูก่อนถ้ายังไม่อิ่มแม่จะกลับไปเอามาให้อีก”

ด้วยความโมโหหิว เจ้าทองหยิบเอาแฉก (ที่คล้องคอควายเวลาไถนา) พาดใส่แม่จนสลบ จากนั้นเขาก็นั่งกินข้าวจนอิ่ม ข้าวก็ยังไม่หมด จึงนึกถึงคำแม่บอก หันไปหาแม่ อนิจจาแม่สิ้นใจตายไปแล้วเจ้าทองเสียใจมาก ร้องไห้ปานหัวใจจะขาด อุ้มศพแม่เดินเข้าหมู่บ้าน หลังจากเผาศพแม่เรียบร้อยแล้ว เจ้าทองถูกจำคุกเป็นเวลา 20 ปีพอเจ้าทองออกจากคุกเขาได้สร้างพระธาตุกล่องข้าวน้อย เพื่อไถ่บาปที่ได้ฆ่าแม่ตราบทุกวันนี้

สรุปสาระสำคัญคำนาม

คำนาม คือ คำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ เครื่องใช้ และสถานที่ต่างๆ เช่น

1. คำที่ใช้เรียกชื่อคน เช่น หญิงหม้าย แม่ เจ้าทอง พระ ชาวบ้าน นายดำ นายแดง เด็กชายตัน และชื่อเรียกของคนอื่นๆ อีกมากมาย
2. คำที่ใช้เรียกชื่อสัตว์ เช่น วัว ควาย หมู หมา เป็ด ไก่ ลิง ชะนี ปู ปลา นก และชื่อเรียกของสัตว์อื่นๆ อีกมากมาย
3. คำที่ใช้เรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ เช่น กระต๊อบข้าว คันไถ แฉก รองเท้า เสื้อ กางเกง ผ้าขาวม้า สมุด ดินสอ โต๊ะ แก้ว โทรศัพท และชื่อเรียกสิ่งของเครื่องใช้อื่นๆ อีกมากมาย
4. คำที่ใช้เรียกชื่อสถานที่ต่างๆ เช่น บ้าน หมู่บ้านตำบล อำเภอ จังหวัด วัดพระธาตุ-กล่องข้าวน้อย โรงเรียน โรงพัก สถานีรถไฟ ท่าเรือและชื่อเรียกของสถานที่อื่นๆ อีกมากมาย

คำนามแบ่งย่อยออกได้ 5 ชนิด คือ คำสามัญนาม คำวิสามัญนาม คำลักษณนาม คำสมุหนาม และคำอาการนาม

4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยทำในกระดาษที่ครูนำมาให้เป็นแบบตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 20 นาที

แบบทดสอบระหว่างเรียนคำนาม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วคำตอบลงในช่องว่างให้ถูกต้อง ข้อละ 1 คะแนน

พระยาพิชัยดาบหัก

พระยาพิชัยดาบหัก เดิมชื่อจ้อย เกิดที่บ้านห้วยคา อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ตรงกับปี พ.ศ.2284 ตอนปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา เมื่อเด็กได้เล่าเรียนอยู่กับท่านพระครู

ภายหลังนายจ้อยได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น นายทองดี มีความสามารถในเชิงมวย และเชิงดาบ บนหลังมาเข้ารับราชการกับพระเจ้าตากสิน

ต่อมาพวกพ่ายกกองทัพมาตีกรุงศรีอยุธยา พระยาพิชัยถือดาบสองมือ ควบม้าออกไปรบกับพม่าจนดาบหักไป 1 เล่ม จึงได้สมญานามว่า “พระยาพิชัยดาบหัก”

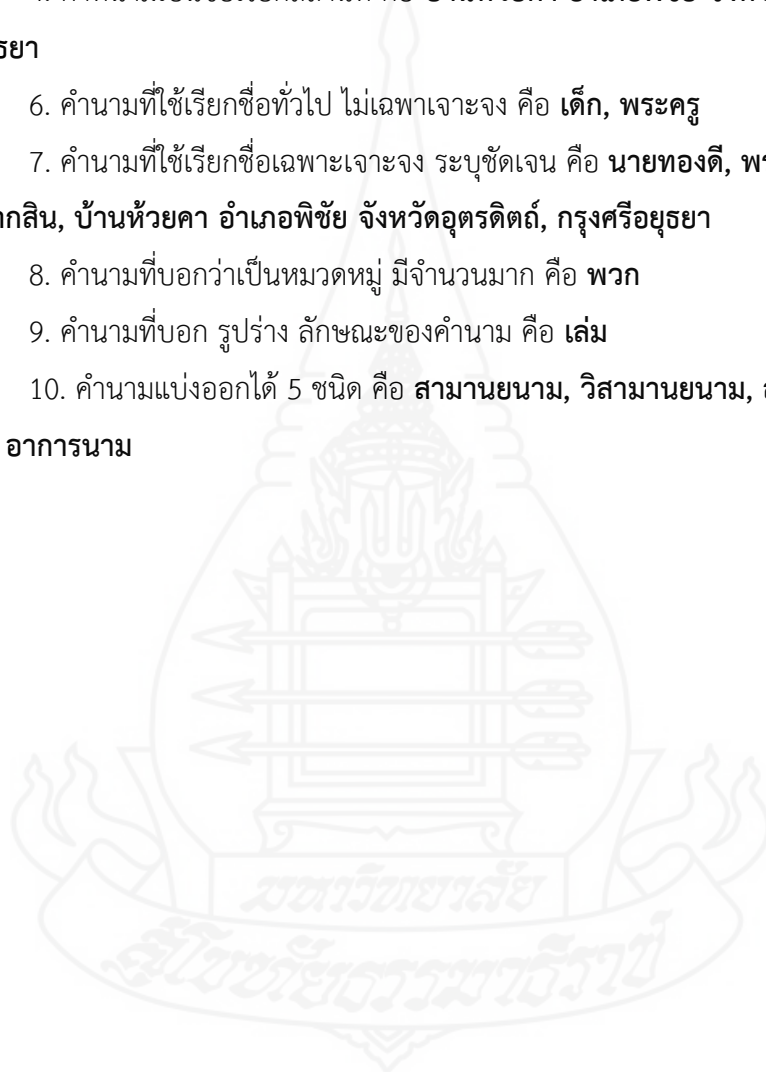
1. คำนามที่เป็นชื่อเรียกของคน คือ .....
2. คำนามที่เป็นชื่อเรียกของสัตว์ คือ .....
3. คำนามที่เป็นชื่อเรียกของสิ่งของเครื่องใช้ คือ .....
4. คำที่นามเป็นชื่อเรียกสถานที่ คือ .....
6. คำนามที่ใช้เรียกชื่อทั่วไป ไม่เฉพาะเจาะจง คือ .....
7. คำนามที่ใช้เรียกชื่อเฉพาะเจาะจง ระบุชัดเจน คือ .....
8. คำนามที่บอกว่าเป็นหมวดหมู่ มีจำนวนมาก คือ .....
9. คำนามที่บอก รูปร่าง ลักษณะของคำนาม คือ .....
10. คำนามแบ่งออกได้ 5 ชนิด คือ.....

เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียนคำนาม

1. คำนามที่เป็นชื่อเรียกของคน คือ พระยาพิชัยดาบหัก, พระเจ้าตากสิน, พระครู, พม่า
2. คำนามที่เป็นชื่อเรียกของสัตว์ คือ ม้า
3. คำนามที่เป็นชื่อเรียกของสิ่งของเครื่องใช้ คือ ดาบ
4. คำที่นามเป็นชื่อเรียกสถานที่ คือ บ้านห้วยคา อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์,

กรุงศรีอยุธยา

6. คำนามที่ใช้เรียกชื่อทั่วไป ไม่เฉพาะเจาะจง คือ เด็ก, พระครู
7. คำนามที่ใช้เรียกชื่อเฉพาะเจาะจง ระบุชัดเจน คือ นายทองดี, พระยาพิชัยดาบหัก, พระเจ้าตากสิน, บ้านห้วยคา อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์, กรุงศรีอยุธยา
8. คำนามที่บอกว่าเป็นหมวดหมู่ มีจำนวนมาก คือ พวก
9. คำนามที่บอก รูปร่าง ลักษณะของคำนาม คือ เล่ม
10. คำนามแบ่งออกได้ 5 ชนิด คือ สามานยนาม, วิสามานยนาม, ลักษณะนาม, สมุหนาม, อาการนาม

3.2 คำสาบานย่นาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “คำสาบานย่นาม”

ภาพที่ 5.28 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำสาบานย่นาม

โปรแกรมจะเข้าสู่ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำสาบานย่นาม ซึ่งมีรายละเอียด

ดังนี้

3.2.1 หน้าหลักคำสาบานย่นาม

ภาพที่ 5.29 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำสาบานย่นาม

3.2.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาคำสาบานynam

1) ศึกษานิยามคำสาบานynam ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ศึกษาเนื้อหา”

ภาพที่ 5.30 แสดงความหมายของคำสาบานynam

2) ศึกษาเนื้อหาคำสาบานynamเพิ่มเติม จากนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นให้คลิกเลือกปุ่มกด “ชมนิทาน” นิทานที่ใช้ภาษาถิ่นเรื่องดาวลูกไก่

ภาพที่ 5.31 แสดงรูปภาพประกอบนิทาน เรื่อง ดาวลูกไก่

3) เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้คำสาบานนามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เสร็จแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของคำสาบานนามจากที่เรียนมาแล้ว

นิทานเรื่อง ดาวลูกไก่

นานมาแล้วมี ตายายปลูกกระท่อมใกล้กับภูเขาอาซีพเก็บฟืน และเก็บของป่าขายทั้งสอง เลี้ยงไก่แม่ลูกอ่อนมีลูก 7 ตัว

เย็นวันหนึ่งมีพระธุดงค์มาปักกรดบริเวณเชิงเขาใกล้บ้านตายาย ตายายปรึกษากันว่าจะฆ่าแม่ไก่เพื่อไปถวายเป็นอาหารเช้าแม่ไก่ที่กำลังกกลูกนอนอยู่ได้ยินก็บอกกับลูกว่า “ลูกเอ๋ย พรุ่งนี้เช้าแม่จะต้องตอบแทนบุญคุณที่ตายายชุบเลี้ยงพวกเรา มา ครั้นจะพาพวกเจ้าหนีไปก็จะตายกันหมดเปล่าๆ”

ลูกไก่ทั้ง 7 ตัวได้ยินดังนั้นก็ร้องไห้ชบอแม่แน่นขึ้น แม่ไก่ก็สะอื้นเสียลูกต่อไปว่า “ลูกๆทั้ง 7 ตัว ต้องรัก สามัคคีกัน น้องต้องเชื่อฟังพี่เมื่อแม่ตายแล้วก็อย่าพากันไปเล่นใกล้กระท่อม เดี่ยวจะพลัดหลงทางเป็นเหยื่อของแร้ง กา” นางแม่ไก่กอดลูกน้อยนอนร้องไห้ทั้งคืน จนหลับไปด้วยความเหนื่อยอ่อนแต่คราบน้ำตานั้นยังไม่จางหายไปจากใบหน้าของแม่ และลูกไก่ทั้ง 7 สะอื้นไห้ในอกแม่จนฟ้าสว่าง

เช้าวันนี้สองตายาย เดินลงจากกระท่อมตรงไปยังเล้าไก่ ตาอุ้มแม่ไก่ส่งให้ยาย ยายถอนขนบริเวณต้นคอ นางแม่ไก่ร้องขึ้นด้วยความเจ็บปวด ตาก็หิบบีมัดมาปาดคอแม่ไก่ เลือดกำลังไหลออกมาอย่างช้าๆ ยายเอาถ้วยมารองเลือดไว้ ลูกทั้ง 7 ร่ำไห้เรียกหาแม่ตลอดเวลา อนิจจาเอ๋ยด้วยดวงใจที่เด็ดเดี่ยวลูกไก่ทั้ง 7 ตัดสินใจวิ่งสุดฝีเท้ากระโดดเข้ากองไฟตายตามแม่ไก่ไป ด้วยอาณิสสงส์อันประเสริฐจึงดับบันดาลให้ลูกไก่ทั้ง 7 ไปเกิดเป็นดาวบนท้องฟ้ามีทั้งหมด 7 ดวง เราเรียกกลุ่มดาวนี้ว่า ดาวลูกไก่ トラบเท่าทุกวันนี้

สรุปสาระสำคัญคำสาบานนาม

คำสาบานนาม คือ คำนามต่างๆ ไปที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ เครื่องใช้ และสถานที่ต่าง ๆ เช่น

1. คำเรียกต่างๆ ไปที่ใช้เรียกชื่อคน เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา พระ เณร ขาวนา ชาวไร่ และนามที่ใช้เรียกชื่อคนอื่นๆ อีกมากมายโดยไม่ได้ระบุว่า คนนั้นชื่ออะไร คนไหน เพียงบอกให้ทราบว่าคนนั้นเป็น ปู่ ย่า ตา ยาย เท่านั้น
2. คำเรียกต่างๆ ไปที่ใช้เรียกชื่อสัตว์ เช่น หมู สุนัข เป็ด ไก่ ลา ม้า สิงโต กระจอก กระจ่าย ปลา มด ตั๊กแตน รวมถึงนามที่ใช้เรียกชื่อสัตว์ต่างๆ อีกมากมาย โดยไม่ได้ระบุว่า เป็นหมูตัวไหน หมูอะไร สุนัขพันธุ์อะไร เพียงบอกให้ทราบว่าสัตว์ตัวนั้นเป็นสัตว์อะไรเท่านั้น
3. คำเรียกต่างๆ ไปที่ใช้เรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ เช่น โต๊ะ สมุด รถ ปากกา เตารีด สายไฟ ถังขยะ ไม้จิ้มฟัน จานดาวเทียม และนามที่ใช้เรียกสิ่งของเครื่องใช้อื่นๆ อีกมากมาย โดยไม่ได้

ระบุว่าเป็นโต๊ะตัวไหน สมุดอะไร รถคันไหน ปากกาแท่งใดๆ เพียงบอกให้ทราบว่าสิ่งของเครื่องใช้ชิ้นนั้น เป็นอะไรเท่านั้น

4. คำเรียกต่างๆ ไปที่ใช้เรียกสถานที่ เช่น วัด บ้าน วัง อำเภอ จังหวัด ภูเขา ทะเล พิพิธภัณฑสถาน โรงพยาบาล ที่ว่าการอำเภอ ศาลากลางจังหวัด ศาล และนามที่เป็นชื่อเรียกสถานที่อื่นๆ อีกมากมาย โดยไม่ได้ระบุว่าเป็นวัดชื่ออะไร บ้านหลังไหน อำเภอชื่ออะไร จังหวัดอะไร เพียงบอกให้ทราบว่าสถานที่นั้นเป็นอะไรเท่านั้น

4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เป็นตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

แบบทดสอบระหว่างเรียนคำสามัญนาม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

1. พ่อค้าขายข้าวสาร ข้าวในร้านขายเป็นถุง คำนามทั่วไป คือ .....
2. ทหารยื่นเรียงแถว นับดูแล้วได้หลายสิบ คำนามทั่วไป คือ .....
3. มีกระจาดอยู่สองใบ นุชจัดไว้เป็นสองชุด คำนามทั่วไป คือ.....
4. หนูกิ่งรีบกลับบ้าน แล้วนำจานมาใส่ให้ คำนามทั่วไป คือ .....
5. จ๊ะจ๋า แสนดีใจ เปิดเทอมใหม่ได้กระเป๋า คำนามทั่วไป คือ .....
6. สุดาเอาใจใส่ ใก้ตัวใหญ่และแข็งแรง คำนามทั่วไป คือ .....
7. สนธยาและสุดใจ ชวนกันไปธนาคาร คำนามทั่วไป คือ .....
8. ต้องการซื้อหนังสือ ช่วยฝึกปรี๊ดเสริมสมอง คำนามทั่วไป คือ .....
9. ทำงานแล้วได้เงิน อย่าใช้เกินจะยากจน คำนามทั่วไป คือ .....
10. แม่เรียกตื่นเร็วพลัน ช่วยแม่จัดเรียงเป็นกอง คำนามทั่วไป คือ .....

เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียนคำสาบานยาม

1. พ่อค้าขายข้าวสาร ข้าวในร้านขายเป็นถุง คำนามทั่วไป คือ พ่อค้า
2. ทหารยื่นเรียงแถว นับดูแล้วได้หลายสิบ คำนามทั่วไป คือ ทหาร
3. มีกระจาดอยู่สองใบ นุชจัดไว้เป็นสองชุด คำนามทั่วไป คือ กระจาด
4. หนูกิจรีบกลับบ้าน แล้วนำงานมาใส่ให้ คำนามทั่วไป คือ งาน
5. จ๊ะจ๋า แสนดีใจ เปิดเทอมใหม่ได้กระเป๋าคำนามทั่วไป คือ กระเป๋า
6. สูดเอาใจใส่ ไก่ตัวใหญ่และแข็งแรง คำนามทั่วไป คือ ไก่
7. สนธยาและสุคติใจ ชวนกันไปธนาคาร คำนามทั่วไป คือ ธนาคาร
8. ต้องการซื้อหนังสือ ช่วยฝึกปรี้อเสริมสมอง คำนามทั่วไป คือ หนังสือ
9. ทำงานแล้วได้เงิน อย่าใช้เกินจะยากจน คำนามทั่วไป คือ เงิน
10. แม่เรียกตื่นเร็วพลัน ช่วยแม่จัดเรียงเป็นกอง คำนามทั่วไป คือ แม่

3.3 คำวิสามานยนาม ให้นักเรียนคลิกที่ปุ่มกด “คำวิสามานยนาม”

ภาพที่ 5.32 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำวิสามานยนาม

โปรแกรมจะเข้าสู่ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำวิสามานยนาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 หน้าหลักคำวิสามานยนาม

ภาพที่ 5.33 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำวิสามานยนาม

3.3.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาคำวิสามานยนาม

1) ศึกษานิยามคำวิสามานยนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ศึกษาเนื้อหา”

ภาพที่ 5.34 แสดงความหมายของคำวิสามานยนาม

2) ศึกษาเนื้อหาคำวิสามานยนามเพิ่มเติม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ชมนิทาน” นิทานที่ใช้ภาษาถิ่นเรื่องท้าวกกขนาก

ภาพที่ 5.35 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องท้าวกกขนาก

3) เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้คำวิสามานยนามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เสร็จแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของคำวิสามานยนามจากที่เรียนมาแล้ว

นิทานเรื่อง เท้ากกชนาก

จากเรื่องรามเกียรติ์ตอนที่พระราม พระลักษมณ์ หนุมานชนะทศกัณฐ์เจ้าเมืองกรุงลงกา ได้นางสีดาคืนมา

เรื่องมีอยู่ว่า เนื่องจากนางสีดาไปอยู่กับทศกัณฐ์เป็นเวลานานทำให้พระรามมีความหวาดระแวงในตัวนางสีดา ทำให้นางสีดาน้อยใจจึงลอบหนีไป

พระราม พระลักษมณ์ และหนุมานเที่ยวตามหา จนมาถึงเมืองมหาสิงขร มีท้าวอุณาราชปกครองอยู่จึงเกิดการสู้รบกัน พระรามใช้คันศรที่ทำด้วยเขากระต่าย สายธนูทำด้วยหนวดเต่า ลูกศรทำด้วยต้นกก มีไส้ทำมาจากหญ้าปล้อง ยิ่งไปถูกท้าวอุณาราชปลิวไปปกบนเขาวงพระจันทร์โดยร่างกายลูกศรตรึงไว้ที่ถ้ำแก้ว พระรามสาปท้าวอุณาราชไว้ว่าให้เจ้าทนทุกข์ทรมานอยู่อย่างนี้จนกว่าจะมีพระศรีอาริยมตไตรยเสด็จมาโปรดจึงจะพ้นคำสาป

ท้าวอุณาราชได้ชื่อใหม่ว่าเท้ากกชนาก เพราะถูกยิงด้วยลูกศรที่ทำด้วยต้นกก และให้ไก่แก้วคอยเฝ้าดู เมื่อใดเห็นว่าลูกศรจะหลุดจากอกของท้าวอุณาราชให้ไก่แก้วขัน 3 ครั้ง หนุมานจะเหาะเอาค้อนมาตอกลูกศรที่ปักอยู่บนอกท้าวอุณาราชให้แน่นดังเดิม

สรุปสาระสำคัญของคำวิสามานยนาม

คำวิสามานยนาม คือ คำนามเฉพาะที่ใช้เรียกของชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ต่าง ๆ เช่น

1. นามเจาะจงที่ใช้เรียกชื่อคนเช่น น้องมาย พี่อ๊อด พ่อเหิม แม่คำแก้ว คุณครูปัญญา ผู้ใหญ่บ้านบำเพ็ญ นางสาวยิ่งลักษณ์ กำนันสุเทพ พลเอกประยุทธ์และรวมถึงนามที่ใช้เรียกชื่อคนอื่น ๆ อีกมากมาย

2. นามเจาะจงที่ใช้เรียกชื่อสัตว์เช่นงูเขียว ปลาไหล ช้างเอราวัณ ปลาช่อนไส้เดือน มดง่าม นกแก้ว และรวมถึงนามที่ใช้ชื่อเรียกสัตว์อื่นๆ อีกมากมาย

3. นามเจาะจงที่ใช้เรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ เช่น โทรศัพท์มือถือ ยาสิฟันสมุดบันทึก รองเท้าส้นสูง ต้นไม้สัก ผักบุ้งจินเงาะ มังคุด ทุเรียน รวมถึงนามที่ใช้เรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้อื่นๆ อีกมีมากมาย

4. นามเจาะจงที่ใช้เรียกชื่อสถานที่ต่างๆ เช่น วัดพระแก้ว สวนสัตว์ดุสิต สนามหลวง บิ๊กซี โลตัส กาฬสินธุ์ปลาซ่า โรงพยาบาลจอมเกล้า สะพานเทพสุตา หาดใหญ่ หัวหิน ชะอำ พัทยา และรวมถึงนามที่ใช้ เรียกชื่อสถานที่อื่นๆ อีกมากมาย

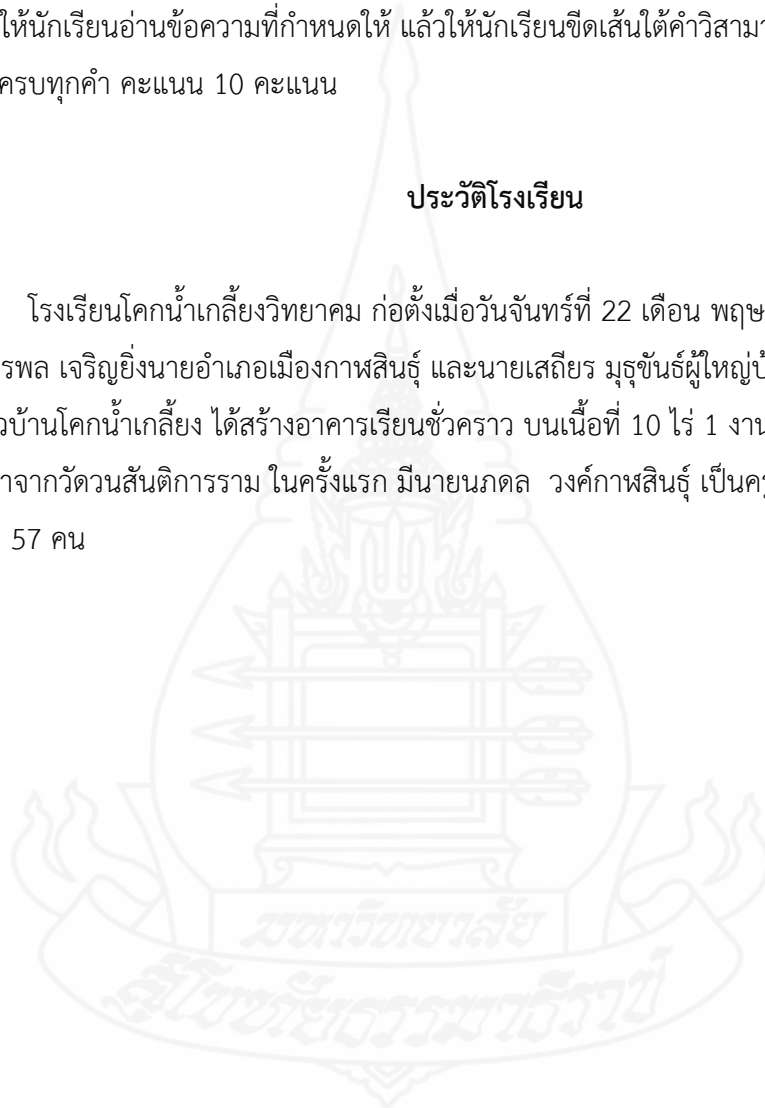
4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เป็นตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

แบบทดสอบระหว่างเรียนคำวิสามานยนาม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำวิสามานยนามให้ครบทุกคำ คะแนน 10 คะแนน

ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนโคกน้ำเกลี้ยงวิทยาคม ก่อตั้งเมื่อวันจันทร์ที่ 22 เดือน พฤษภาคม พ.ศ 2522 โดย นายสุรพล เจริญยิ่งนายอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ และนายเสถียร มุฑุพันธ์ผู้ใหญ่บ้านในสมัยนั้น ร่วมกับชาวบ้านโคกน้ำเกลี้ยง ได้สร้างอาคารเรียนชั่วคราว บนเนื้อที่ 10 ไร่ 1 งาน 62 ตารางวา ซึ่งแยกออกมาจากวัดวนสันติการราม ในครั้งแรก มีนายนภดล วงศ์กาฬสินธุ์ เป็นครูใหญ่ มีนักเรียนทั้งสิ้น 57 คน

เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียนคำวิสามานยนาม

ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนโคกน้ำเกลี้ยงวิทยาคม ก่อตั้งเมื่อวันจันทร์ ที่ 22 เดือน พฤษภาคม พ.ศ 2522 โดย นายสุรพล เจริญยิ่ง นายอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ และนายเสถียร มุรุษันธุ์ผู้ใหญ่บ้านในสมัยนั้น ร่วมกับชาวบ้านโคกน้ำเกลี้ยง ได้สร้างอาคารเรียนชั่วคราวบนเนื้อที่ 10 ไร่ 1 งาน 62 ตารางวา ซึ่งแยกออกมาจากวัดวนสันติการรามในครั้งแรกมีนายอนภดล วงศ์กาฬสินธุ์ เป็นครูใหญ่ มีนักเรียนทั้งสิ้น 57 คน

3.4 คำลักษณนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “คำลักษณนาม”

ภาพที่ 5.36 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำลักษณนาม

โปรแกรมจะเข้าสู่ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำลักษณนาม ซึ่งมีรายละเอียด

ดังนี้

3.4.1 หน้าหลักคำลักษณนาม

ภาพที่ 5.37 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำลักษณนาม

3.4.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาคำลักษณนาม

1) ศึกษานิยามคำลักษณนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ศึกษาเนื้อหา”

ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำลักษณนาม

คำลักษณนาม คือคำนามที่บอกลักษณะของคำนามที่อยู่ข้างหน้า เพื่อแสดงรูปลักษณะ ขนาดของคำนามนั้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

คำลักษณนามนั้นส่วนใหญ่นำมาจากคำนาม เช่น ตัว เล่ม หัว แผ่น เส้น ดวง แต่บางคำก็มาจากคำกริยา เช่น จีบ มวน ขด เท กำ

คำลักษณนามบางคำมีรูปตรงกับคำนามคำเดิม เช่น หู 2 หู, ตา 2 ตา, จมูก 1 จมูก, หมูบาน 5 หมูบาน, อำเภอ 6 อำเภอ

ลักษณนามของคำบางคำมีลักษณะต่างกับคำนามเดิม แต่ก็จำกัดใช้ เฉพาะคำนามเพียงบางคำ เช่น

- เรือน ใ้กับ นาฬิกา เข็มทิศ	- เล้า ใ้กับ บี ขลุ่ย
- ปิ่น ใ้กับ เสื้อ	- ขอน ใ้กับ สั้ง
- กิ่ง ใ้กับ งาช้าง	

กลับ

ภาพที่ 5.38 แสดงความหมายของคำลักษณนาม

2) ศึกษาเนื้อหาคำลักษณนามเพิ่มเติม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ชมนิทาน” นิทานที่ใช้ภาษาถิ่นเรื่องอำนาจผีโป่ง

ภาพที่ 5.39 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องอำนาจผีโป่ง

3) เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้คำลักษณนามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เสร็จแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของคำลักษณนามจากที่เรียนมาแล้ว

นิทานเรื่อง อำนาจผีโป่ง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีชายคนหนึ่งชื่อ คงอาศัยอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะเดินทางไปทำงานทำที่ภาคกลางพร้อมกับเพื่อนบ้านอีก 15 คน พอเดินทางผ่านป่ากว้างใหญ่พวกเขาได้พบช้างโขลงใหญ่มีช้างตัวใหญ่ 1 เชือกเป็นหัวหน้า เข้าทำร้ายเพื่อนของนายคงตายไป 5 คน เหลือรอด 10 คน จึงพากันเดินทางต่อไป จนเข้าเขตดงพญาเย็นเพื่อนนายคงได้ล้มป่วยตายไปอีก 3 คน นายคงกับเพื่อนที่เหลือคงเดินทางต่อไปจนถึงแม่น้ำสายใหญ่สายหนึ่ง ในบริเวณนี้มีผีโป่งตนหนึ่งครอบครองบริเวณนี้อยู่เวลาพลบค่ำนายคงและเพื่อนๆ จึงหาที่พักแรม เขามองขึ้นไปบนต้นไม้ใหญ่เห็นห้าง (ที่พักของนายพรานทำไว้บนต้นไม้) 1 ห้าง ทั้งหมดจึงพากันไต่บันไดขึ้นไป เมื่อขึ้นไปถึงพบกระดาศ 1 แผ่นมีข้อความเขียนว่า ผู้ใดที่ขึ้นมาอาศัยอยู่บนนี้ เมื่อเวลาค่ำมาถึงให้ตั้งบันไดขึ้นมาด้วยไม่ว่าจะได้ยินเสียงอะไรจงอย่าปล่อยบันไดลงไปเป็นเด็ดขาด

ตกกลางคืนขณะที่ทุกคนกำลังพักผ่อนอยู่นั้นเขาทั้งหลายพลันได้ยินเสียงของผู้หญิงร้องขอความช่วยเหลือ “ช่วยด้วย ช่วยด้วย” นายคงถามเพื่อนว่าได้ยินไหมเสียงผู้หญิงร้องให้ช่วย ทุกคนตอบว่าได้ยิน พร้อมกับจ้องมองลงไปเสียงนั้น พลันก็ปรากฏร่างหญิงสาวคนหนึ่งยืนอยู่ใกล้โคนต้นไม้ “ฉันขอขึ้นไปอยู่บนต้นไม้ด้วยคน ฉันกลัวเหลือเกิน” ด้วยความสงสารนายคงลืมหูลืมตาเขียนไว้ในกระดาศ จึงปล่อยบันไดเชือกลงไป พลันเขามองเห็นแสงไฟอะไรสักอย่างมีกัน 3-4 ดวง ลอยเคลื่อนขึ้นมาตามบันได เมื่อดวงตาทั้ง 4 ดวงเข้ามาใกล้ ทุกคนจึงเห็นว่าเป็นดวงตาของเสือโคร่งตัวใหญ่ 2 ตัว กำลังปีนบันไดเชือกขึ้นมา นายคงและเพื่อน ๆ ตกใจเป็นอันมาก เขาคิดว่าเอามืดเล่มใหญ่ 1 เล่ม ตัดบันไดเชือกให้ขาด พาราของเสือโคร่งตกกระทบพื้นดังทึบ นายคงพูดกับเพื่อนว่านี่แหละคืออำนาจของผีโป่งที่สามารถแปลงกายเป็นอะไรก็ได้เพื่อหลอกให้เหยื่อตายใจแล้วมันก็จะจัดการกับเหยื่อตามที่มันต้องการ

สรุปสาระสำคัญของคำลักษณนาม

คำลักษณนาม คือ คำนามที่บอกให้เราทราบว่าสิ่งนั้นมีรูปร่าง ลักษณะเป็นอย่างไร เช่น มืด เทียน สมุด หนังสือ เกวียน มีลักษณะเป็น เล่ม

หมู หมา เป็ด ไก่ วัว ควาย มีลักษณะเป็น ตัว

ดินสอ ปากกา มีลักษณะเป็น แท่ง

บ้าน มีลักษณะเป็น หลัง

คำว่า “เล่ม ตัว แห่ง หลัง” จึงเป็นคำนามที่บอกรูปร่าง ลักษณะของคำนามนั้นๆ จากนิทานเรื่อง อำนางผีโป่งคำที่บอกรูปร่าง ลักษณะของคำนาม ได้แก่ ห้าง 1 ห้าง, ดวงไฟ 4 ดวง, กระจดาษ 1 แผ่น, หญิงสาว 1 คน, ต้นไม้ 1 ต้น, เสือโคร่ง 2 ตัว, ผีโป่ง 1 ตน, แม่น้ำ 1 สาย เป็นต้น

4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เป็นตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

แบบทดสอบระหว่างเรียนคำลักษณะนาม

คำชี้แจง แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ให้นักเรียนเขียนบอกลักษณะของคำนามที่กำหนดให้

ข้อที่	คำนาม	คำนามบอกลักษณะ
1.	บ้าน กระท่อม ตึก	
2.	ผีโป่ง ฤาษี ยักษ์	
3.	เทียน มีด สมุด	
4.	เสือโคร่ง ไก่ หมู	
5.	กระจดาษ ไม้แปรรูป กระเบื้อง	
6.	เชือก ด้าย ลวด	
7.	แม่น้ำ ถนน	
8.	ต้นไม้ เส้า ชุง	
9.	ดินสอ ปากกา	
10.	อ้อย ไม้ไผ่ เรือ	

เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียนคำลักษณนาม

ข้อที่	คำนาม	คำนามบอกลักษณะ
1.	บ้าน กระท่อม ตึก	หลัง
2.	ผีโป่ง ฤาษี ยักษ์	ตน
3.	เทียน มีด สมุด	เล่ม
4.	เสื่อโคร่ง ไก่ หมู	ตัว
5.	กระดาศ ไม้แปรรูป กระเบื้อง	แผ่น
6.	เชือก ด้าย ลวด	เส้น
7.	แม่น้ำ ถนน	สาย
8.	ต้นไม้ เส้า ชุง	ต้น
9.	ดินสอ ปากกา	แท่ง
10.	อ้อย ไม้ไผ่ เรือ	ลำ

3.5 คำสมุหนาม ให้นักเรียนคลิกที่ปุ่มกด “คำสมุหนาม”

ภาพที่ 5.40 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำสมุหนาม

โปรแกรมจะเข้าสู่ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำสมุหนาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.5.1 หน้าหลักคำสมุหนาม

ภาพที่ 5.41 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำสมุหนาม

3.5.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาคำสมุหนาม

1) ศึกษานิยามคำสมุหนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ศึกษาเนื้อหา”

ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำวิสามานยนาม

สมุหนาม คือ คำนามที่ใช้เรียกชื่อที่แสดงว่าอยู่รวมกันเป็นหมู่ เป็นคณะ เช่น โขลง ฟุ้ง นิกาย ก๊ก กอง คณะ เป็นต้น

คำนามที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ที่อยู่รวมกันมากๆ เราเรียกว่า สมุหนาม เช่น โขลงข้างกองลูกเสือกลุ่มคน ฟุ้งปลา คณะครูอาจารย์ ซึ่งสมุหนามนี้จะต้องนำหน้าคำนามหรือคำสรรพนามเพื่อบอกหมวดหมู่ของคำที่ตามหลังมา

กลับ

ภาพที่ 5.42 แสดงความหมายของคำสมุหนาม

2) ศึกษาเนื้อหาคำสมุหนามเพิ่มเติม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ชมนิทาน” นิทานที่ใช้ภาษาถิ่นเรื่องจระเข้ไม่มีลิ้น

ภาพที่ 5.43 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องจระเข้ไม่มีลิ้น

3) เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้คำสมุหนามนามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เสร็จแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของคำสมุหนามนามจากที่เรียนมาแล้ว

นิทานเรื่อง จระเข้ไม่มีลิ้น

กาลครั้งหนึ่งนามมาแล้วในสมัยที่พวกจระเข้ยังมีลิ้นอยู่ มันดุร้าย และกินทุกอย่างทุกอย่าง เป็นอาหาร ทั้งคน สัตว์ ต้นไม้และใบหญ้า จนแทบไม่มีอะไรหลงเหลืออยู่เลย เวลาที่มันออกไปก็จะออกมาครั้งละมาก แล้วพีกตัวเองเกิดเป็นลูกลูกจระเข้ จึงมีจระเข้เพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว มันแย่งอาหารการกินไปหมดหมู่มสัตว์น้อยใหญ่ทั้งหลายต่างได้รับความเดือดร้อนกันทั่ว จึงรวมกลุ่มกันขึ้นไป อ้อนวอนให้พระพรหมช่วยเหลือ พระพรหมคิดอยู่หลายวัน จึงคิดว่า ที่จระเข้กินได้มากมายเช่นนี้ เพราะมีลิ้นรับรสทำให้อาหารที่กินไปนั้นอร่อยดี ถ้าเช่นนั้นหาทางตัดลิ้นจระเข้ให้ได้ ระหว่างนี้ให้อยู่ห่างจากหนองน้ำ อย่าให้จระเข้จับกินได้

วันหนึ่งฝูงกระต่ายป่าพากันลงไปกินน้ำจระเข้จึงจับเข้าที่ขาของกระต่ายป่าพร้อมกับส่งหัวเราะหึๆ อยู่ในลำคอด้วยความดีใจ แต่กระต่ายป่าตัวนั้นกลับหัวเราะลั่นแล้วตะโกนบอกจระเข้ว่า “พวกจระเข้หน้าโง่ พวกแกหัวเราะ หึ หึ ทำไมกัน พวกข้าไม่กลัวหรอก เพราะพวกข้ากลัวแต่เสียงหัวเราะฮ่าฮ่า เท่านั้นแหละ” จระเข้ได้ยินดังนั้นก็อยากทำให้ฝูงกระต่ายป่าเกรงกลัวพวกตน จึงอ้าปากหัวเราะ ฮ่าฮ่า กระต่ายถือโอกาสนั้นกระโดดออกจากปากจระเข้ โดยใช้ถีบอย่างแรงจนลิ้นจระเข้ขาด ถึงจะเจ็บปวดเพียงใดจระเข้ยังจับเข้าที่หางของกระต่ายจนขาด

นับจากวันนั้นมาจระเข้จึงไม่มีลิ้น กระต่ายไม่มีหางและ เพื่อระลึกถึงความดีของกระต่ายป่าที่ทำให้จระเข้ลิ้นขาด พระพรหมจึงวาดรูปกระต่ายไว้บนดวงจันทร์.. เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้แล

สรุปสาระสำคัญคำสมุหนาม

คำสมุหนามหรือ คำบอกหมวดหมู่ มักจะมีคำว่า **โขลง ผุ่ง หมู่ พวก กลุ่ม คณะ เพื่อน ช่อ มัด กอง บริษัท รัฐบาลศาล องค์กร กรม กอง กระทรวง โรงเรียน ประเทศ**เขียนไว้หน้าคำ สามานยนาม หรือหน้าคำวิสามานยามในประโยคเท่านั้น ถ้าเขียนไว้ข้างหลังคำ สามานยนาม หรือ คำวิสามานยามจะกลายเป็นคำลักษณะนาม จากนิทานเรื่อง จระเข้ไม่มีลิ้น มีคำที่บอกหมวดหมู่ หรือ คำสมุหนาม มีอยู่ 4 คำ ได้แก่ คำว่า “พวก หมู่, กลุ่ม และ ผุ่ง” ซึ่งจะบอกให้เราทราบว่า มีอยู่เป็น จำนวนมาก เช่น

ผุ่งนกบินไปในอากาศ (บอกให้ทราบว่า มีนกจำนวนมากบินอยู่ในอากาศ)

โขลงข้างเดินเข้าไปในป่า (บอกให้ทราบว่า มีข้างจำนวนมากเดินเข้าไปในป่า)

คณะครูเดินทางด้วยรถโดยสาร (บอกให้ทราบว่า มีครูจำนวนมากเดินทางด้วยรถโดยสารประจำทาง)

พวกชานาขอรับเงินจำนำข้าว (บอกให้ทราบว่า มีชานาจำนวนมากไปรับเงิน)

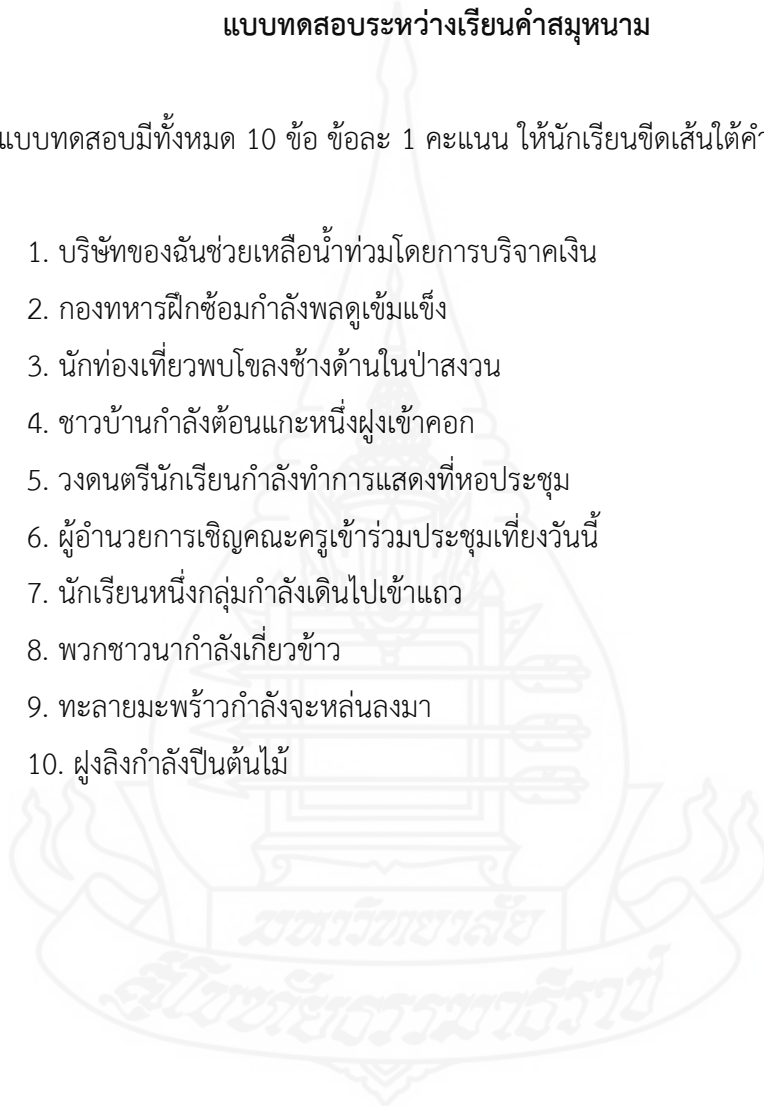
กองทหารช่างช่วยสร้างถนน (บอกให้ทราบว่ามียทหารจำนวนมากช่วยกันสร้างถนน)

4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เป็นตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

แบบทดสอบระหว่างเรียนคำสมุหนาม

คำชี้แจง แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำสมุหนามให้ถูกต้อง

1. บริษัทของฉันช่วยเหลือน้ำท่วมโดยการบริจาคเงิน
2. กองทหารฝึกซ้อมกำลังพลดูเข้มแข็ง
3. นักท่องเที่ยวพบโขลงช้างด้านในป่าสงวน
4. ชาวบ้านกำลังต้อนแกะหนึ่งฝูงเข้าคอก
5. วงดนตรีนักเรียนกำลังทำการแสดงที่หอประชุม
6. ผู้อำนวยการเชิญคณะครูเข้าร่วมประชุมเพียงวันนี้
7. นักเรียนหนึ่งกลุ่มกำลังเดินไปเข้าแถว
8. พวกชวานากำลังเกี่ยวข้าว
9. ทะลายมะพร้าวกำลังจะหล่นลงมา
10. ฝูงลิงกำลังปีนต้นไม้

เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียนคำสมุหนาม

1. บริษัทของฉันช่วยเหลือน้ำท่วมโดยการบริจาคเงิน
2. กองทหารฝึกซ้อมกำลังพลดูเข้มแข็ง
3. นักท่องเที่ยวพบโขลงช้างดำในป่าสงวน
4. ชาวบ้านกำลังต้อนรับแขกหนึ่งฝูงเข้าคอก
5. วงดนตรีนักเรียนกำลังทำการแสดงที่หอประชุม
6. ผู้อำนวยการเชิญคณะครูเข้าร่วมประชุมเพียงวันนี้
7. นักเรียนหนึ่งกลุ่มกำลังเดินไปเข้าแถว
8. พวกชวานากำลังเกี่ยวข้าว
9. ทะลายมะพร้าวกำลังจะหล่นลงมา
10. ฝูงลิงกำลังปีนต้นไม้

3.6 คำอาการนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “คำอาการนาม”

ภาพที่ 5.44 แสดงการเลือกเรียน เรื่องคำอาการนาม

โปรแกรมจะเข้าสู่ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำอาการนาม ซึ่งมีรายละเอียด

ดังนี้

3.6.1 หน้าหลักคำอาการนาม

ภาพที่ 5.45 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำอาการนาม

3.6.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาอาการนาม

1) ศึกษานิยามคำอาการนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ศึกษาเนื้อหา”

ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำอาการนาม

อาการนาม คือ คำนามที่เกิดจากการนำคำ "การ" และ "ความ" นำหน้าคำกริยาหรือวิเศษณ์

การ มักใช้นำหน้าคำกริยา เช่น การกิน การนอน การพูด การวิ่ง การอ่านหนังสือ ฯลฯ

ความ ใช้นำหน้าคำกริยาที่เกี่ยวกับจิตใจหรือแสดงความรู้สึกทางนามธรรม เช่น ความฝัน ความรัก ความก้าวหน้า ความคิด ความเกลียด ความกลัว ฯลฯ

ความ ใช้นำหน้าคำวิเศษณ์ เช่น ความคิด ความขยัน ความขี้ ความเลว ความเร็ว ฯลฯ

อาการนาม คือ คำนามที่ใช้การหรือความนำหน้า เพื่อบอกลักษณะหรือความเป็นอยู่

อาการนาม คือนามบอกอาการ โดยการนำคำกริยา เช่น กิน เดิน นั่ง นอน ยิ้ม หลับ ยืน ฯลฯ

นำคำกริยาเหล่านี้มาเติม การ เข้าไปข้างหน้า เป็น การกิน การเดิน การนั่ง การนอน การยิ้ม การยืน ฯลฯ คำต่างๆ เหล่านี้จะกลายเป็น อาการนามหรือนามบอกอาการทันที

ภาพที่ 5.46 แสดงความหมายของคำอาการนาม

2) ศึกษาเนื้อหาคำอาการเพิ่มเติม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ชมนิทาน”
นิทานที่ใช้ภาษาถิ่น เรื่อง เณรน้อย

ภาพที่ 5.47 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องเณรน้อย

3) เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้คำอาการนามนามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
เสร็จแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของคำอาการนามจากที่เรียนมาแล้ว

นิทานเรื่อง เณรน้อย

กาลครั้งหนึ่งยังมีเณรน้อยรูปหนึ่งจำพรรษาอยู่กับหลวงตาซึ่งหลงตามี ความรู้ความ
ชำนาญ ในการทำนายทายทักดวงชะตาตามหลักโหราศาสตร์เป็นเลื่องลือกันไปทั่ว

วันหนึ่งหลังจากเณรน้อยเสร็จจาก การศึกษาเล่าเรียน ขณะที่กำลังกวาดลานวัดอยู่
หลวงตาท่านเดินผ่านมาท่านสังเกตเห็นใบหน้าเณรน้อยสีหน้ามีความเศร้าหมองเหมือนมีความทุกข์
ผิวพรรณไม่ผุดผ่อง หลวงตาจึงร้องถามเณรน้อยว่า “เจ้าเณรไม่สบายหรือเปล่า” เณรน้อยตอบหลวง
ตาว่า “ผมสบายดีครับ หลวงตา” หลวงตาอยากจะดูดวงชะตาของเณร ว่าตอนนี้เป็นอย่างไร จึงถาม
เณรน้อยว่า “ไหนบอก วันเดือนปีเกิดให้หลวงพ่อฟังหน่อยซิ” หลังจากนั้นหลวงตาก็ก็นำไปที่กุฏิ หยิบ
กระดาษขึ้นมาขีดเขียนสักพักจึงรู้ว่า เณรน้อย มีเคราะห์กรรมหนักอาจถึงแก่ชีวิต ต้องทำบุญสะเดาะ
เคราะห์ห่อทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวรอายุจึงจะยืนยาว หลวงตาจึงร้องบอกเณรว่า “เณรจะกลับไป
เยี่ยมบ้านบ้างก็ได้นะ” เณรน้อยรับคำของหลวงตาด้วยความดีใจ

รุ่งขึ้นณรน้อยได้เดินทางกลับไปเยี่ยมบ้านการเดินทางครั้งนี้ต้องผ่านทุ่งนา เมื่อเดินมาถึงหัวคันนา พบปลาตกคลักจำนวนมากตื่นทุนทุราย ด้วยความสงสาร ณรน้อยจึงเก็บปลาใส่บาตรจนหมดทุกตัว เพื่อนำไปปล่อยในแม่น้ำ เมื่อไปถึงแม่น้ำ ณรน้อยเปิดฝาบาตรออกเทปลาลงในแม่น้ำ พร้อมพูดขึ้นว่า “ขอให้พวกเจ้าจงมีชีวิตที่ยืนยาวอยู่ในแม่น้ำสายนี้ตลอดไปอย่างมีความสุข” หลังจากนั้นณรน้อยก็เดินทางต่อไปจนถึงบ้านโยมพ่อโยมแม่ ญาติพี่น้องเข้ามาสอบถามความเป็นอยู่ เรื่องการเล่าเรียนด้วยความปลาบปลื้มใจ

เมื่อครบ 3 วัน ณรน้อยก็กลับปรนนิบัติหลวงตาตามเดิม หลวงตาสังเกตเห็นใบหน้าของณรน้อยมีความสุขใส ไม่เศร้าหมองดังเดิม จึงถามณรน้อยว่า “นี่เจ้าณรกลับไปบ้านไปทำอะไร มาถึงมีหน้าตาที่สดใสขึ้น” ณรน้อยตอบหลวงตาว่าไม่ได้ทำอะไรครับ พร้อมกับเล่าเรื่องการเดินทางกลับบ้านให้หลวงตาทึ่งวาระหว่างทางได้พบปลาที่ตกคลักอยู่เป็นจำนวนมาก ด้วยความสงสารจึงเก็บปลาใส่ในบาตรนำไปปล่อยลงในแม่น้ำใหญ่

หลวงตาคิดในใจว่าการทำความดีของณรในครั้งนี้เป็นการให้ชีวิตใหม่แก่สัตว์ผู้ตกทุกข์ได้ ส่งผลให้ณรน้อยหมดเคราะห์กรรมจึงเกิดประเพณีปล่อยปลาเพื่อสะเดาะเคราะห์จนถึงทุกวันนี้

สรุปสาระสำคัญคำอาการนาม

คำอาการนาม คือ นามที่บอกอาการหรือความรู้สึกต่างๆทั้งทางกายและจิตใจมีหลักดังนี้

“การ, ความ” นำหน้าคำกริยา และวิเศษณ์ ตัวอย่าง

การ นำหน้าคำกริยาที่แสดงออกทางจิตใจเช่น การอ่าน การร้อง การกิน การนอน การเดิน การวิ่ง การเรียน การเล่น การนั่ง ฯลฯ

ความ นำหน้ากริยา หรือ คำวิเศษณ์ที่แสดงออกทางจิตใจ เช่น ความรัก ความสุข ความทุกข์ ความเศร้าโศก ความดี ความงาม ความปรองดอง

ถ้าใช้ “การ, ความ” นำหน้าคำนามคำนั้นจะกลายเป็นคำสามานยนามไม่ใช่คำอาการนาม เช่น คำว่า “เมือง, คลัง, ประปา, วัว, ควาย” เป็นคำนาม เมื่อใช้ การ และ ความ นำหน้าก็จะเป็นว่า

เมือง	→	การเมือง	(สามานยนาม หรือนามทั่วไป)
คลัง	→	การคลัง	(สามานยนาม หรือนามทั่วไป)
ประปา	→	การประปา	(สามานยนาม หรือนามทั่วไป)
วัว	→	ความวัว	(สามานยนาม หรือนามทั่วไป)
ควาย	→	ความควาย	(สามานยนาม หรือนามทั่วไป)

จากนิทานเรื่องณรน้อย คำที่แสดงอาการก็มีคำว่า

การทำนาย คือ อาการที่หลวงตาขีดเขียนบนกระดานชนวน

การเดินทาง คือ อากาศของณเรรน้อยกำลังก้าวเดินไปตามคันทนา

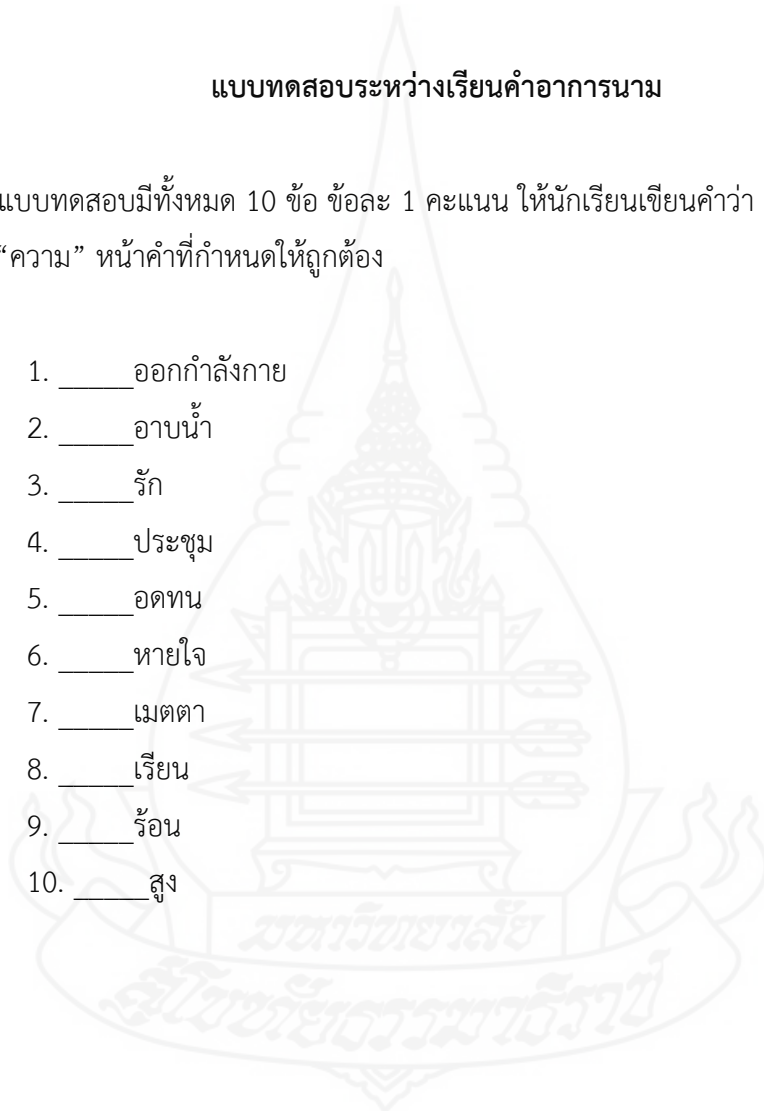
ความดีใจ คือ อากาศที่ณเรรน้อยยิ้ม หัวเราะ หรืออากาศที่แสดงว่ากำลังดีใจเป็นต้น

4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เป็นตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

แบบทดสอบระหว่างเรียนคำอาการนาม

คำชี้แจง แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ให้นักเรียนเขียนคำว่า “การ” หรือ “ความ” หน้าคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

1. _____ ออกกำลังกาย
2. _____ อาบน้ำ
3. _____ รัก
4. _____ ประชุม
5. _____ อดทน
6. _____ หายใจ
7. _____ เมตตา
8. _____ เรียน
9. _____ ร้อน
10. _____ สูง

เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียนคำอาการนาม

1. การออกกำลังกาย
2. การอาบน้ำ
3. ความรัก
4. การประชุม
5. ความอดทน
6. การหายใจ
7. ความเมตตา
8. การเรียน
9. ความร้อน
10. ความสูง

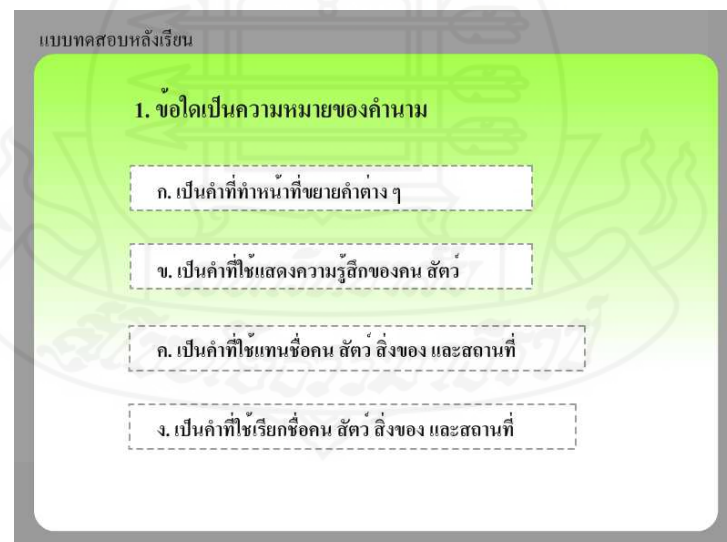

4. แบบทดสอบหลังเรียน

เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้คำนามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ครบทุกตอนแล้ว ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “แบบทดสอบหลังเรียน”

ภาพที่ 5.48 แสดงคำชี้แจงแบบทดสอบหลังเรียน

ภาพที่ 5.49 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 1

แบบทดสอบหลังเรียน

2. คำที่ขีดเส้นใต้คำใดเป็นคำนาม

ก. ไค[~]ขันตอนเช้า

ข. ขัน[~]เชือกให้แน่น

ค. เขา[~]ทำงานอย่างแข็งขัน

ง. วา[~]ทินหยิบขัน[~]ตักน้ำมา[~]หลังก่อนหน้า

ภาพที่ 5.50 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 2

แบบทดสอบหลังเรียน

29. “การ” นำหน้าคำในข้อใดไม่จัดเป็นคำอาการนาม

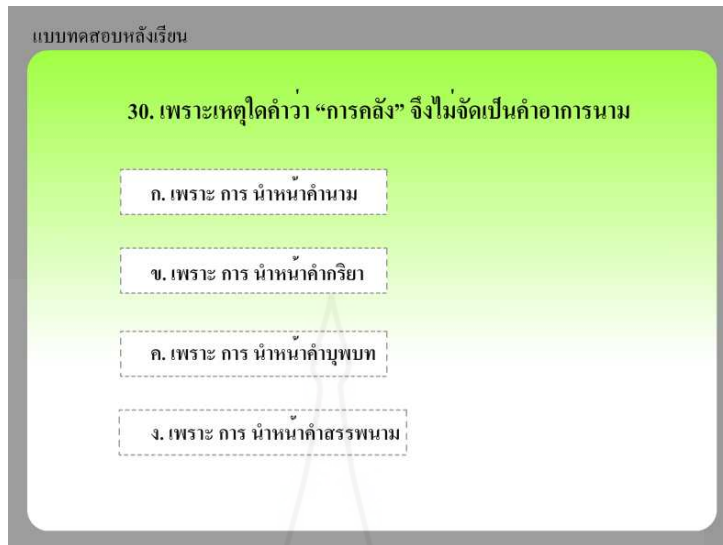
ก. การอ่าน

ข. การเมือง

ค. การแสดง

ง. การทำนาย

ภาพที่ 5.51 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 29

ภาพที่ 5.52 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 30

ภาพที่ 5.53 แสดงผลการประเมินหลังเรียน

ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำนามในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

การพัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องคำนามในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 1) แนะนำชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ 2) ส่วนหน้าหลักชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

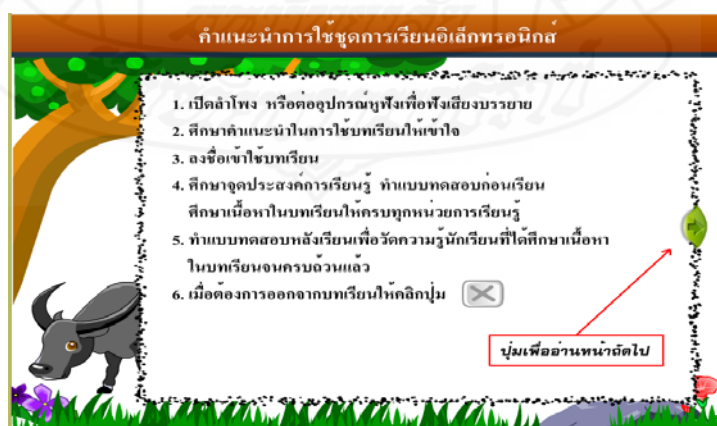
1. แนะนำชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ประกอบไปด้วย

1.1 ชื่อสถาบันการศึกษา

ภาพที่ 5.54 แสดงชื่อสถาบันการศึกษา

1.2 แนะนำการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ภาพที่ 5.55 แสดงคำแนะนำการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.3 ลงชื่อเข้าเรียน

ภาพที่ 5.56 แสดงการลงชื่อเข้าเรียน

1.4 ยินดีต้อนรับเข้าสู่ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์

ภาพที่ 5.57 แสดงยินดีต้อนรับ

2. ส่วนหน้าหลักชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

หน้าเมนูหลักชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำนามในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 1) ผลการเรียนรู้ 2) คำอธิบายรายวิชา 3) แบบทดสอบก่อนเรียน 4) เนื้อหาคำนาม คำสำนวนนาม คำวิสามานยนาม คำสมุหนาม คำลักษณะนาม คำอาการนาม 5) แบบทดสอบหลังเรียน 6) ผู้จัดทำ 7) แหล่งที่มาข้อมูล และ 8) คู่มือการใช้

ภาพที่ 5.58 แสดงหน้าเมนูหลักชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษามาตรฐาน

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหลัง

ภาพที่ 5.59 แสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.2 คำอธิบายรายวิชา

ภาพที่ 5.60 แสดงคำอธิบายรายวิชา

2.3 แบบทดสอบก่อนเรียน

ภาพที่ 5.61 แสดงคำชี้แจงการทำแบบทดสอบก่อนเรียน

แบบทดสอบก่อนเรียน

1. คำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ต่างๆ เป็นความหมายของข้อใด

ก. คำนาม

ข. กริยา

ค. คำวิเศษ

ง. คำอุทาน

ภาพที่ 5.62 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อที่ 1

แบบทดสอบก่อนเรียน

2. คำว่า “ขัน” ในข้อใดเป็นคำนาม

ก. ไก่ขันตอนเช้า

ข. ขันเชือกให้แน่น

ค. เขาทำงานอย่างแข็งขัน

ง. หยิบขันตักน้ำมาล้างหน้า

ภาพที่ 5.63 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียนข้อที่ 2

แบบทดสอบก่อนเรียน

29. “การอ่านช่วยให้เราฉลาดขึ้น” คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำนามชนิดใด

ก. อาการนาม

ข. ลักษณะนาม

ค. सामานยนาม

ง. วิสามานยนาม

ภาพที่ 5.64 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อที่ 29

แบบทดสอบก่อนเรียน

30. จากนิทานเรื่องณรรณอย ข้อใดมีคำอาการนาม

ก. ณรรณอยกวาดลานวัด

ข. โยมพ่อ โยมแม่มีความดีใจ

ค. หลวงตารองถามณรรณอย

ง. ณรรณอยเดินผ่านหัวคันนา

ภาพที่ 5.65 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน ข้อที่ 30

ภาพที่ 5.66 แสดงผลการทดสอบก่อนเรียน

3. ศึกษาเนื้อหา

การศึกษาเนื้อหาในชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่องคำนามในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน
ดังนี้

3.1 คำนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “คำนาม”

ภาพที่ 5.67 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำนาม

โปรแกรมจะเข้าสู่ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 หน้าหลักคำนาม

ภาพที่ 5.68 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม

3.1.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาคำนาม

- 1) การศึกษานิยามของคำนาม ให้นักเรียนเลือกปุ่มกด “ศึกษาเนื้อหา”

ภาพที่ 5.69 แสดงความหมายของคำนาม

2) ศึกษาเนื้อหาคำนามเพิ่มเติม ให้นักเรียนเลือกปุ่มกด “ชมนิทาน” เพื่อเข้าไปศึกษาเรื่องคำนามจากนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน เรื่อง พระธาตุกล่องข้าวน้อย นิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน เรื่อง พระธาตุกล่องข้าวน้อย

ภาพที่ 5.70 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องพระธาตุกล่องข้าวน้อย

3) เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้เรื่องคำนามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เสร็จแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของคำนามจากที่เรียนมาแล้ว

นิทานเรื่อง พระธาตุกล่องข้าวน้อย

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วที่บ้านตาดทองจังหวัดยโสธร มีหญิงหม้าย อาศัยอยู่กับลูกชายชื่อทอง วันนี้เจ้าทองตื่นแต่เช้าจูงเอาควาย แบกคันไถ มุ่งหน้าไปทำนา เจ้าทองไถนาไปจนสาย แม่ก็ยังไม่เอาข้าวมาส่ง เจ้าทองหิวมาก เขาคิดในใจว่าแม่ไปทำอะไรสายแล้วยังไม่มา สักพักเจ้าทองเห็นแม่เดินมาด้วยความหิว เขาไปต่อว่าแม่ทันที

เจ้าทอง “ทำไมแม่มาช้านัก”

แม่ “แม่ไปวัดมา วันนี้ชาวบ้านทำบุญเลี้ยงพระ แม่ก็เลยมาส่งข้าวลูกสายกว่าวันก่อน”
ว่าแล้วแม่ก็ส่งกล่องข้าวให้ลูกชาย

เจ้าทอง “นี่มันอะไรกันแม่ กล่องข้าวแค่นี้จะพอกินหรือ ”

แม่ “ถึงกล่องข้าวจะเล็ก แม่ก็อัดข้าวเหนียวมาเต็มกล่องข้าวเลย มีปลาอย่างอีกตัวรีบกินข้าวเสียเถอะลูกอย่างเพ็งโมโหแม่เลย ลองกินดูก่อนถ้ายังไม่อิ่มแม่จะกลับไปเอามาให้อีก”

ด้วยความโมโหหิว เจ้าทองหยิบเอาแอก(ที่คล้องคอควายเวลาไถนา) ฟาดใส่แม่จนสลบ จากนั้นเขาก็นั่งกินข้าวจนอิ่ม ข้าวก็ยังไม่หมด จึงนึกถึงคำแม่บอก หันไปหาแม่ อนิจจาแม่สิ้นใจตายไปแล้วเจ้าทองเสียใจมาก ร้องไห้ปานหัวใจจะขาด อุ้มศพแม่เดินเข้าหมู่บ้าน หลังจากเผาศพแม่เรียบร้อยแล้ว เจ้าทองถูกจำคุกเป็นเวลา 20 ปีพอเจ้าทองออกจากคุกเขาได้สร้างพระธาตุกล่องข้าวน้อย เพื่อไถ่บาปที่ได้ฆ่าแม่ตราบทุกวันนี้

สรุปสาระสำคัญคำนาม

คำนาม คือ คำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ เครื่องใช้ และสถานที่ต่างๆ เช่น

1. คำที่ใช้เรียกชื่อคน เช่น หญิงหม้าย แม่ เจ้าทอง พระ ชาวบ้าน นายดำ นายแดง เด็กชายตัน และชื่อเรียกของคนอื่นๆ อีกมากมาย
2. คำที่ใช้เรียกชื่อสัตว์ เช่น วัว ควาย หมู หมา เป็ด ไก่ ลิง ชะนี ปู ปลา นก และชื่อเรียกของสัตว์อื่นๆ อีกมากมาย
3. คำที่ใช้เรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ เช่น กระต๊อบข้าว คันไถ แอก รongเท้า เสื้อ กางเกง ผ้าขาวม้า สมุด ดินสอ โต๊ะ แก้ว โทรศัพท และชื่อเรียกสิ่งของเครื่องใช้อื่นๆ อีกมากมาย
4. คำที่ใช้เรียกชื่อสถานที่ต่างๆ เช่น บ้าน หมู่บ้านตำบล อำเภอ จังหวัด วัดพระธาตุ-กล่องข้าวน้อย โรงเรียน โรงพัก สถานีรถไฟ ท่าเรือและชื่อเรียกของสถานที่อื่นๆ อีกมากมาย

คำนามแบ่งย่อยออกได้ 5 ชนิด คือ คำสามัญนาม คำวิสามัญนาม คำลักษณนาม คำสมุหนาม และคำอาการนาม

4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยทำในกระดาษที่ครูนำมาให้เป็นแบบตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 5 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที

4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เป็นตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

แบบทดสอบระหว่างเรียนค่านาม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วคำตอบลงในช่องว่างให้ถูกต้อง ข้อละ 1 คะแนน

พระยาพิชัยดาบหัก

พระยาพิชัยดาบหัก เดิมชื่อจ้อย เกิดที่บ้านห้วยคา อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ตรงกับปี พ.ศ.2284 ตอนปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา เมื่อเด็กได้เล่าเรียนอยู่กับท่านพระครู

ภายหลังนายจ้อยได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น นายทองดี มีความสามารถในเชิงมวย และเชิงดาบจนหลังม้าเข้ารับราชการกับพระเจ้าตากสิน

ต่อมาพวกพม่ายกกองทัพมาตีกรุงศรีอยุธยา พระยาพิชัยถือดาบสองมือ ควบม้าออกไปรบกับพม่าจนดาบหักไป 1 เล่ม จึงได้สมญานามว่า “พระยาพิชัยดาบหัก”

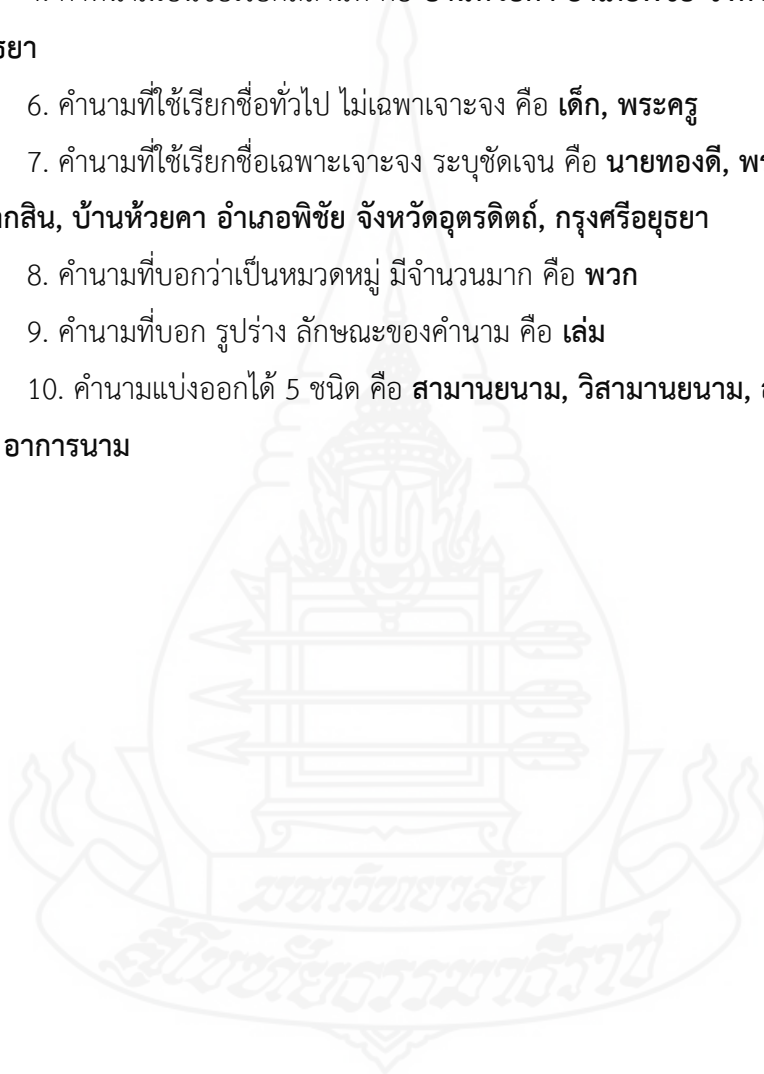
1. คำนามที่เป็นชื่อเรียกของคน คือ .....
2. คำนามที่เป็นชื่อเรียกของสัตว์ คือ .....
3. คำนามที่เป็นชื่อเรียกของสิ่งของเครื่องใช้ คือ .....
4. คำที่นามเป็นชื่อเรียกสถานที่ คือ .....
6. คำนามที่ใช้เรียกชื่อทั่วไป ไม่เฉพาะเจาะจง คือ .....
7. คำนามที่ใช้เรียกชื่อเฉพาะเจาะจง ระบุชัดเจน คือ .....
8. คำนามที่บอกว่าเป็นหมวดหมู่ มีจำนวนมาก คือ .....
9. คำนามที่บอก รูปร่าง ลักษณะของคำนาม คือ .....
10. คำนามแบ่งออกได้ 5 ชนิด คือ.....

เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียนคำนาม

1. คำนามที่เป็นชื่อเรียกของคน คือ พระยาพิชัยดาบหัก, พระเจ้าตากสิน, พระครู, พม่า
2. คำนามที่เป็นชื่อเรียกของสัตว์ คือ ม้า
3. คำนามที่เป็นชื่อเรียกของสิ่งของเครื่องใช้ คือ ดาบ
4. คำที่นามเป็นชื่อเรียกสถานที่ คือ บ้านห้วยคา อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์,

กรุงศรีอยุธยา

6. คำนามที่ใช้เรียกชื่อทั่วไป ไม่เฉพาะเจาะจง คือ เด็ก, พระครู
7. คำนามที่ใช้เรียกชื่อเฉพาะเจาะจง ระบุชัดเจน คือ นายทองดี, พระยาพิชัยดาบหัก, พระเจ้าตากสิน, บ้านห้วยคา อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์, กรุงศรีอยุธยา
8. คำนามที่บอกว่าเป็นหมวดหมู่ มีจำนวนมาก คือ พวก
9. คำนามที่บอก รูปร่าง ลักษณะของคำนาม คือ เล่ม
10. คำนามแบ่งออกได้ 5 ชนิด คือ สามานยนาม, วิสามานยนาม, ลักษณะนาม, สมุหนาม, อาการนาม

3.2 คำสาบานย่นาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “คำสาบานย่นาม”

ภาพที่ 5.71 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำสาบานย่นาม

โปรแกรมจะเข้าสู่ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำสาบานย่นาม ซึ่งมีรายละเอียด

ดังนี้

3.2.1 หน้าหลักคำสาบานย่นาม

ภาพที่ 5.72 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำสาบานย่นาม

3.2.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาคำสามานยนาม

1) การศึกษานิยามคำสามานยนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ศึกษาเนื้อหา”

ภาพที่ 5.73 แสดงความหมายของคำสามานยนาม

2) ศึกษาเนื้อหาคำสามานยนามเพิ่มเติม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ชมนิทาน” นิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน เรื่อง ดาวลูกไก่

ภาพที่ 5.74 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องดาวลูกไก่

3) เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้คำสาบานนามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เสร็จแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของคำสาบานนามจากที่เรียนมาแล้ว

นิทานเรื่อง ดาวลูกไก่

นามมาแล้วมี ตายายปลูกกระท่อมใกล้กับภูเขาอาชีพเก็บฟืน และเก็บของป่าขายทั้งสอง เลี้ยงไก่แม่ลูกอ่อนมีลูก 7 ตัว

เย็นวันหนึ่งมีพระธุดงค์มาปักกรดบริเวณเชิงเขาใกล้บ้านตายาย ตายายปรึกษากันว่าจะฆ่าแม่ไก่เพื่อไปถวายเป็นอาหารเช้าแม่ไก่ที่กำลังกกลูกนอนอยู่ได้ยินก็บอกกับลูกว่า “ลูกเอ๋ย พรุ่งนี้เช้าแม่จะต้องตอบแทนบุญคุณที่ตายายซุบเลี้ยงพวกเรามา ครั้นจะพาพวกเจ้าหนีไปก็จะตายกันหมดเปล่าๆ”

ลูกไก่ทั้ง 7 ตัวได้ยินดังนั้นก็ร้องไห้ซบอกแม่แน่นซึ้น แม่ไก่ก็สะอื้นเสียลูกต่อไปว่า “ลูกๆทั้ง 7 ตัว ต้องรัก สามัคคีกัน น้องต้องเชื่อฟังพี่เมื่อแม่ตายแล้วก็อย่าพากันไปเล่นไกลกระท่อม เดี่ยวจะพลัดหลงทางเป็นเหยื่อของแร้ง กา” นางแม่ไก่กอดลูกน้อยนอนร้องไห้ทั้งคืน จนหลับไปด้วยความเหนื่อยอ่อนแต่คราบน้ำตานั้นยังไม่จางหายไปจากใบหน้าของแม่ และลูกไก่ทั้ง 7 สะอื้นไห้ในอกแม่จนฟ้าสว่าง

เช้าวันนี้สองตายาย เดินลงจากกระท่อมตรงไปยังลำไ้ ตาอุ้มแม่ไก่ส่งให้ยาย ยายถอนขนบริเวณต้นคอ นางแม่ไ้ร้องขึ้นด้วยความเจ็บปวด ตาก็หุบมีดมาปาดคอแม่ไก่ เลือดกำลังไหล ออกมาอย่างช้าๆ ยายเอาถ้วยมารองเลือดไว้ ลูกทั้ง 7 รำไห้เรียกหาแม่ตลอดเวลา อนิจจาเอ๋ยด้วยดวงใจที่เด็ดเดี่ยวลูกไก่ทั้ง 7 ตัดสินใจวิ่งสุดฝีเท้ากระโดดเข้ากองไฟตายตามแม่ไก่ไป ด้วยอาณิสสงส์อันประเสริฐจึงดลบันดาลให้ลูกไก่ทั้ง 7 ไปเกิดเป็นดาวบนท้องฟ้ามีทั้งหมด 7 ดวง เราเรียกกลุ่มดาวนี้ว่า ดาวลูกไก่ トラบเท่าทุกวันนี้

สรุปสาระสำคัญคำสาบานนาม

คำสาบานนาม คือ คำนามต่างๆ ไปที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ เครื่องใช้ และสถานที่ต่าง ๆ เช่น

1. คำเรียกต่างๆ ไปที่ใช้เรียกชื่อคน เช่น ปู่ ยา ตา ยาย พ่อ แม่ พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา พระเณร ชวนา ชาวไร่ และนามที่ใช้เรียกชื่อคนอื่น ๆ อีกมากมายโดยไม่ได้ระบุว่า คนนั้นชื่ออะไร คนไหนเพียงบอกให้ทราบว่าเป็น ปู่ ยา ตา ยาย เท่านั้น

2. คำเรียกต่างๆ ไปที่ใช้เรียกชื่อสัตว์ เช่น หมู สุนัข เป็ด ไก่ ลา ม้า สิงโต กระจอก กระต่าย ปลา มด ตั๊กแตน รวมถึงนามที่ใช้เรียกชื่อสัตว์ต่างๆ อีกมากมาย โดยไม่ได้ระบุว่า เป็นหมูตัวไหน หมูอะไร สุนัขพันธุ์อะไรเพียงบอกให้ทราบว่าเป็นสัตว์ตัวนั้นเป็นสัตว์อะไรเท่านั้น

3. คำเรียกต่างๆ ไปที่ใช้เรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ เช่น โต๊ะ สมุด รถ ปากกา เตารีด สายไฟ ถังขยะ ไม้จิ้มฟัน จานดาวเทียม และนามที่ใช้เรียกสิ่งของเครื่องใช้อื่นๆ อีกมากมาย โดยไม่ได้ระบุว่า เป็นโต๊ะตัวไหน สมุดอะไร รถคันไหน ปากกาแท่งใดๆ เพียงบอกให้ทราบว่าสิ่งของเครื่องใช้นั้นเป็นอะไรเท่านั้น

4. คำเรียกต่างๆ ไปที่ใช้เรียกสถานที่ เช่น วัด บ้าน วัง อำเภอ จังหวัด ภูเขา ทะเล พิพิธภัณฑ์ โรงพยาบาล ที่ว่าการอำเภอ ศาลากลางจังหวัด ศาล และนามที่เป็นชื่อเรียกสถานที่อื่นๆ อีกมากมาย โดยไม่ได้ระบุว่าเป็นวัดชื่ออะไร บ้านหลังไหน อำเภอชื่ออะไร จังหวัดอะไร เพียงบอกให้ทราบว่าสถานที่นั้นเป็นอะไรเท่านั้น

4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เป็นตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เป็นตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

แบบทดสอบระหว่างเรียนคำสามานยนาม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน

1. พ่อค้าขายข้าวสาร ข้าวในร้านขายเป็นถุง คำนามทั่วไป คือ .....
2. ทหารยื่นเรียงแถว นับดูแล้วได้หลายสิบ คำนามทั่วไป คือ .....
3. มีกระจาดอยู่สองใบ นุชจัดไว้เป็นสองชุด คำนามทั่วไป คือ .....
4. หนูกิ่งรีบกลับบ้าน แล้วนำงานมาใส่ให้ คำนามทั่วไป คือ .....
5. จ๊ะจ๋า แสนดีใจ เปิดเทอมใหม่ได้กระเป๋า คำนามทั่วไป คือ .....
6. สูดเอาใจใส่ ไก่ตัวใหญ่และแข็งแรง คำนามทั่วไป คือ .....
7. สนธยาและสุดใจ ชวนกันไปธนาคาร คำนามทั่วไป คือ .....
8. ต้องการซื้อหนังสือ ช่วยฝึกปรี้อเสริมสมอง คำนามทั่วไป คือ .....
9. ทำงานแล้วได้เงิน อย่าใช้เกินจะยากจน คำนามทั่วไป คือ .....
10. แม่เรียกตื่นเร็วพลัน ช่วยแม่จัดเรียงเป็นกอง คำนามทั่วไป คือ .....

เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียนคำสาบานยาม

1. พ่อค้าขายข้าวสาร ข้าวในร้านขายเป็นถุง คำนามทั่วไป คือ **พ่อค้า**
2. ทหารยื่นเรียงแถว นับดูแล้วได้หลายสิบ คำนามทั่วไป คือ **ทหาร**
3. มีกระจาดอยู่สองใบ นุชจัดไว้เป็นสองชุด คำนามทั่วไป คือ **กระจาด**
4. หนูกิจรีบกลับบ้าน แล้วนำงานมาใส่ให้ คำนามทั่วไป คือ **งาน**
5. จ๊ะจ๋า แสนดีใจ เปิดเทอมใหม่ได้กระเป๋าคำนามทั่วไป คือ **กระเป๋า**
6. สุดาเอาใจใส่ ไม้ตัวใหญ่และแข็งแรง คำนามทั่วไป คือ **ไม้**
7. สนธยาและสุดใจ ชวนกันไปธนาคาร คำนามทั่วไป คือ **ธนาคาร**
8. ต้องการซื้อหนังสือ ช่วยฝึกปรี้อเสริมสมอง คำนามทั่วไป คือ **หนังสือ**
9. ทำงานแล้วได้เงิน อย่าใช้เกินจะยากจน คำนามทั่วไป คือ **เงิน**
10. แม่เรียกตื่นเร็วพลัน ช่วยแม่จัดเรียงเป็นกอง คำนามทั่วไป คือ **แม่**

3.3 คำวิสามานยนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกที่ปุ่มกด “คำวิสามานยนาม”

ภาพที่ 5.75 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำวิสามานยนาม

โปรแกรมจะเข้าสู่ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำวิสามานยนาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 หน้าหลักคำวิสามานยนาม

ภาพที่ 5.76 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำวิสามานยนาม

3.3.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาคำวิสามานยนาม

1) การศึกษานิยามคำวิสามานยนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ศึกษาเนื้อหา”

ภาพที่ 5.77 แสดงความหมายของคำวิสามานยนาม

2) ศึกษาเนื้อหาคำวิสามานยนามเพิ่มเติม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ชมนิทาน” นิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน เรื่อง ท้าวกกขนาก

ภาพที่ 5.78 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องท้าวกกขนาก

3) เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้คำวิสามานยนามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เสร็จแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของคำวิสามานยนามจากที่เรียนมาแล้ว

นิทานเรื่อง เท้ากนกนก

จากเรื่องรามเกียรติ์ตอนที่พระราม พระลักษมณ์ หนุมานชนะทศกัณฐ์เจ้าเมืองกรุงลงกาได้นางสีดาคืนมา

เรื่องมีอยู่ว่า เนื่องจากนางสีดาไปอยู่กับทศกัณฐ์เป็นเวลานานทำให้พระรามมีความวาดระแวงในตัวนางสีดา ทำให้นางสีดาน้อยใจจึงลอบหนีไป

พระราม พระลักษมณ์ และหนุมานเที่ยวตามหา จนมาถึงเมืองมหาสิงขร มีท้าวอุณาราชปกครองอยู่จึงเกิดการสู้รบกัน พระรามใช้คันศรที่ทำด้วยเขากระต่าย สายธนูทำด้วยหนวดเต่า ลูกศรทำด้วยต้นกก มีไส้ทำมาจากหญ้าปล้อง ยิ่งไปถูกท้าวอุณาราชปลิวไปตกบนเขาวงพระจันทร์โดยร่างกายถูกศรตรึงไว้ที่ถ้ำแก้ว พระรามสาปท้าวอุณาราชไว้ว่าให้เจ้าทนต์ทุกข์ทรมานอยู่อย่างนี้จนกว่าจะมีพระศรีอาริยมตไตรยเสด็จมาโปรดจึงจะพ้นคำสาป

ท้าวอุณาราชได้ชื่อใหม่ว่าเท้ากนกนก เพราะถูกยิงด้วยลูกศรที่ทำด้วยต้นกก และให้ไก่แก้วคอยเฝ้าดู เมื่อใดเห็นว่าลูกศรจะหลุดจากอกของท้าวอุณาราชให้ไก่แก้วขัน 3 ครั้ง หนุมานจะเหาะเอาค้อนมาตอกลูกศรที่ปักอยู่บนอกท้าวอุณาราชให้แน่นดังเดิม

สรุปสาระสำคัญของคำวิสามานยนาม

คำวิสามานยนาม คือ คำนามเฉพาะที่ใช้เรียกของชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ต่าง ๆ เช่น

1. นามเจาะจงที่ใช้เรียกชื่อคนเช่น น้องมาย พี่อ๊อด พ่อเหิม แม่คำแก้ว คุณครูปัญญา ผู้ใหญ่บ้านบำเพ็ญ นางสาวยิ่งลักษณ์ กำนันสุเทพ พลเอกประยุทธ์และรวมถึงนามที่ใช้เรียกชื่อคนอื่น ๆ อีกมากมาย

2. นามเจาะจงที่ใช้เรียกชื่อสัตว์เช่นงูเขียว ปลาไหล ช้างเอราวัณ ปลาช่อนไส้เดือน มดง่าม นกแก้ว และรวมถึงนามที่ใช้ชื่อเรียกสัตว์อื่น ๆ อีกมากมาย

3. นามเจาะจงที่ใช้เรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ เช่น โทรศัพท์มือถือ ยาสีฟันสมุดบันทึก รองเท้าส้นสูง ต้นไม้สัก ผักบุ้งจีนเงาะ มังคุด ทุเรียน รวมถึงนามที่ใช้เรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้อื่น ๆ อีกมีมากมาย

4. นามเจาะจงที่ใช้เรียกชื่อสถานที่ต่างๆ เช่น วัดพระแก้ว สวนสัตว์ดุสิต สนามหลวง บึงสี โลตัส กาฬสินธุ์ปลาซ่า โรงพยาบาลจอมเกล้า สะพานเทพสุดา หาดใหญ่ หัวหิน ชะอำ พัทยา และรวมถึงนามที่ใช้ เรียกชื่อสถานที่อื่น ๆ อีกมากมาย

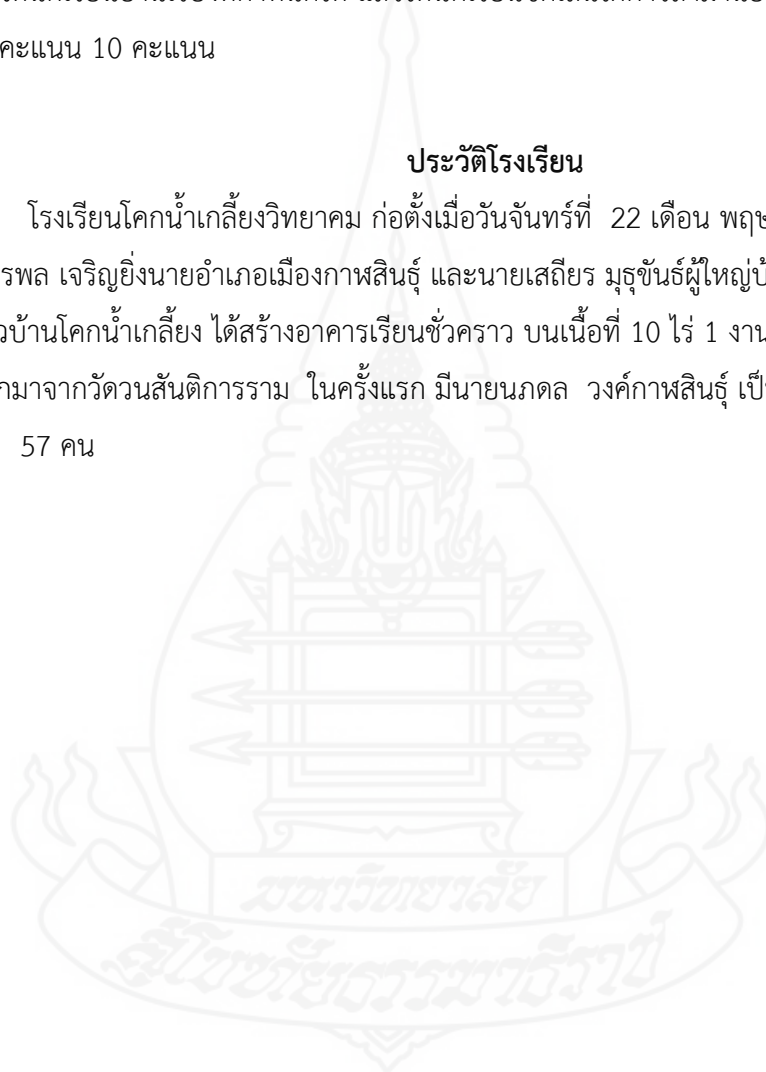
4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เป็นตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

แบบทดสอบระหว่างเรียนคำวิสามานยนาม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำวิสามานยนามให้ครบทุกคำ
คะแนน 10 คะแนน

ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนโคกน้ำเกลี้ยงวิทยาคม ก่อตั้งเมื่อวันจันทร์ที่ 22 เดือน พฤษภาคม พ.ศ 2522 โดย นายสุรพล เจริญยิ่งนายอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ และนายเสถียร มุรุพันธ์ผู้ใหญ่บ้านในสมัยนั้น ร่วมกับชาวบ้านโคกน้ำเกลี้ยง ได้สร้างอาคารเรียนชั่วคราว บนเนื้อที่ 10 ไร่ 1 งาน 62 ตารางวา ซึ่งแยกออกมาจากวัดวนสันติการราม ในครั้งแรก มีนายนภดล วงศ์กาฬสินธุ์ เป็นครูใหญ่ มีนักเรียนทั้งสิ้นหมด 57 คน

เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียนคำวิสามานยนาม

ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนโคกน้ำเกลี้ยงวิทยาคม ก่อตั้งเมื่อวันจันทร์ ที่ 22 เดือน พฤษภาคม พ.ศ 2522 โดย นายสุรพล เจริญยิ่ง นายอำเภอเมืองกาฬสินธุ์และนายเสถียร มุขพันธ์ผู้ใหญ่บ้านในสมัยนั้น ร่วมกับชาวบ้านโคกน้ำเกลี้ยง ได้สร้างอาคารเรียนชั่วคราวบนเนื้อที่ 10 ไร่ 1 งาน 62 ตารางวา ซึ่งแยกออกมาจากวัดวนสันติการรามในครั้งแรกมีนายบนภดล วงศ์กาฬสินธุ์ เป็นครูใหญ่ มีนักเรียนทั้งสิ้น 57 คน

3.4 คำลักษณนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “คำลักษณนาม”

ภาพที่ 5.79 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำลักษณนาม

โปรแกรมจะเข้าสู่ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำลักษณนาม ซึ่งมีรายละเอียด

ดังนี้

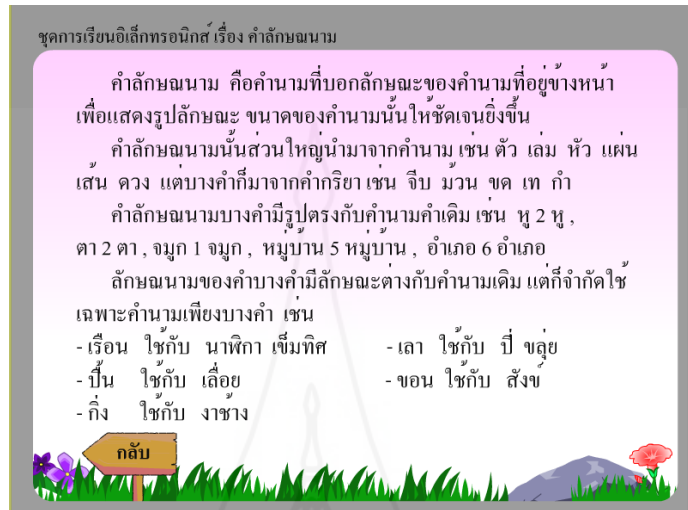
3.4.1 หน้าหลักคำลักษณนาม

ภาพที่ 5.80 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำลักษณนาม

3.4.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาคำลักษณนาม

1) การศึกษานิยามคำลักษณนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ศึกษาเนื้อหา”

ภาพที่ 5.81 แสดงความหมายของคำลักษณนาม

2) ศึกษาเนื้อหาคำลักษณนามเพิ่มเติม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ขม นิทาน” นิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน เรื่อง อำนาจผีโป่ง

ภาพที่ 5.82 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องอำนาจผีโป่ง

3) เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้คำลักษณนามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เสร็จแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของคำลักษณนามจากที่เรียนมาแล้ว

นิทานเรื่อง อำนาจผีโป่ง

กาลครั้งหนึ่งมานามแล้วมีชายคนหนึ่งชื่อ คงอาศัยอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะเดินทางไปทำงานทำที่ภาคกลางพร้อมกับเพื่อนบ้านอีก 15 คน พอเดินทางผ่านป่ากว้างใหญ่พวกเขาได้พบช้างโขลงใหญ่มีช้างตัวใหญ่ 1 เชือกเป็นหัวหน้า เข้าทำร้ายเพื่อนของนายคงตายไป 5 คน เหลือรอด 10 คน จึงพากันเดินทางต่อไป จนเข้าเขตดงพญาเย็นเพื่อนนายคงได้ล้มป่วยตายไปอีก 3 คน นายคงกับเพื่อนที่เหลือคงเดินทางต่อไปจนถึงแม่น้ำสายใหญ่สายหนึ่ง ในบริเวณนี้มีผีโป่งตนหนึ่ง ครอบครองบริเวณนี้อยู่เวลาพลบค่ำนายคงและเพื่อนๆ จึงหาที่พักแรม เขามองขึ้นไปบนต้นไม้ใหญ่ เห็นห้าง(ที่พักของนายพรานทำไว้บนต้นไม้) 1 ห้าง ทั้งหมดจึงพากันไต่บันไดขึ้นไป เมื่อขึ้นไปถึงพบ กระดาษ 1 แผ่นมีข้อความเขียนว่า ผู้ใดที่ขึ้นมาอาศัยอยู่บนนี้ เมื่อถึงเวลาค่ำมาถึงให้ตั้งบันไดขึ้นมาด้วย ไม่ว่างจะได้ยินเสียงอะไรจงอย่าปล่อยบันไดลงไปเป็นเด็ดขาด

ตกกลางคืนขณะที่ทุกคนกำลังพักผ่อนอยู่นั้นเขาทั้งหลายพลันได้ยินเสียงของผู้หญิงร้องขอความช่วยเหลือ “ช่วยด้วย ช่วยด้วย” นายคงถามเพื่อนว่าได้ยินไหมเสียงผู้หญิงร้องให้ช่วย ทุกคนตอบว่าได้ยิน พร้อมกับจ้องมองลงไปเสียงนั้น พลันก็ปรากฏร่างหญิงสาวคนหนึ่งยืนอยู่ใกล้โคนต้นไม้ “ฉันขอขึ้นไปอยู่บนต้นไม้ด้วยคน ฉันกลัวเหลือเกิน” ด้วยความสงสารนายคงลืมหูลืมตาเขียนไว้ในกระดาษ จึงปล่อยบันไดเชือกลงไป พลันเขามองเห็นแสงไฟอะไรสักอย่างมีกัน 3-4 ดวง ลอยเคลื่อนขึ้นมาตามบันได เมื่อดวงตาทั้ง 4 ดวงเข้ามาใกล้ ทุกคนจึงเห็นว่าเป็นดวงตาของเสือโคร่งตัวใหญ่ 2 ตัว กำลังปีนบันไดเชือกขึ้นมา นายคงและเพื่อน ๆ ตกใจเป็นอันมาก เขาคิดว่าเอามืดเล่มใหญ่ 1 เล่ม ตัดบันไดเชือกให้ขาด พาร่างของเสือโคร่งตกกระทบพื้นดังทับ นายคงพูดกับเพื่อนว่านี่แหละคืออำนาจของผีโป่งที่สามารถแปลงกายเป็นอะไรก็ได้เพื่อหลอกให้เหยื่อตายใจแล้วมันก็จะจัดการกับเหยื่อตามที่มันต้องการ

สรุปสาระสำคัญของคำลักษณนาม

คำลักษณนาม คือ คำนามที่บอกให้เราทราบว่าสิ่งนั้นมีรูปร่าง ลักษณะเป็นอย่างไร เช่น มืด เทียน สมุด หนังสือ เกวียน มีลักษณะเป็น เล่ม

หมู หมา เป็ด ไก่ วัว ควาย มีลักษณะเป็น ตัว

ดินสอ ปากกา มีลักษณะเป็น แท่ง

บ้าน มีลักษณะเป็น หลัง

คำว่า “เล่ม ตัว แห่ง หลัง” จึงเป็นคำนามที่บอกรูปร่าง ลักษณะของคำนามนั้นๆ จากนิทานเรื่อง อานาจผีโป่งคำที่บอกรูปร่าง ลักษณะของคำนาม ได้แก่ ห้าง 1 ห้าง, ดวงไฟ 4 ดวง, กระดาษ 1 แผ่น, หญิงสาว 1 คน, ต้นไม้ 1 ต้น, เสือโคร่ง 2 ตัว, ผีโป่ง 1 ตน, แม่น้ำ 1 สาย เป็นต้น

4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เป็นตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เป็นตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

แบบทดสอบระหว่างเรียนคำลักษณะนาม

คำชี้แจง แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ให้นักเรียนเขียนบอกลักษณะของคำนามที่กำหนดให้

ข้อที่	คำนาม	คำนามบอกลักษณะ
1.	บ้าน กระท่อม ตึก	
2.	ผีโป่ง ฤาษี ยักษ์	
3.	เทียน มีด สมุด	
4.	เสือโคร่ง ไก่ หมู	
5.	กระดาษ ไม้แปรรูป กระเบื้อง	
6.	เชือก ด้าย ลวด	
7.	แม่น้ำ ถนน	
8.	ต้นไม้ เส้า ชุง	
9.	ดินสอ ปากกา	
10.	อ้อย ไม้ไผ่ เรือ	

เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียนคำลักษณนาม

ข้อที่	คำนาม	คำนามบอกลักษณะ
1.	บ้าน กระท่อม ตึก	หลัง
2.	ผีโป่ง ฤาษี ยักษ์	ตน
3.	เทียน มีด สมุด	เล่ม
4.	เสื่อโคร่ง ไก่ หมู	ตัว
5.	กระดาศ ไม้แปรรูป กระเบื้อง	แผ่น
6.	เชือก ด้าย ลวด	เส้น
7.	แม่น้ำ ถนน	สาย
8.	ต้นไม้ เสา ชุง	ต้น
9.	ดินสอ ปากกา	แท่ง
10.	อ้อย ไม้ไผ่ เรือ	ลำ

3.5 คำสมุหนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “คำสมุหนาม”

ภาพที่ 5.83 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำสมุหนาม

โปรแกรมจะเข้าสู่ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำสมุหนาม ซึ่งมีรายละเอียด

ดังนี้

3.5.1 หน้าหลักคำสมุหนาม

ภาพที่ 5.84 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำสมุหนาม

3.5.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาคำสมุหนาม

1) การศึกษานิยามคำสมุหนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ศึกษาเนื้อหา”

ภาพที่ 5.85 แสดงความหมายของคำสมุหนาม

2) ศึกษาเนื้อหาคำสมุหนามเพิ่มเติม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ชมนิทาน” นิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน เรื่อง จระเข้ไม่มีลิ้น

ภาพที่ 5.86 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องจระเข้ไม่มีลิ้น

3) เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้คำสมุหนามนามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เสร็จแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของคำสมุหนามนามจากที่เรียนมาแล้ว

นิทานเรื่อง จระเข้ไม่มีลิ้น

กาลครั้งหนึ่งนามมาแล้วในสมัยที่พวกจระเข้ยังมีลิ้นอยู่ มันดุร้าย และกินทุกสิ่งทุกอย่างเป็นอาหาร ทั้งคน สัตว์ ต้นไม้และใบหญ้า จนแทบไม่มีอะไรหลงเหลืออยู่เลย เวลาที่มันออกไปก็จะออกมาครั้งละมาก แล้วพีกตัวเองเกิดเป็นลูกลูกจระเข้ จึงมีจระเข้เพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว มันแย่งอาหารการกินไปหมดหมู่สัตว์น้อยใหญ่ทั้งหลายต่างได้รับความเดือดร้อนกันทั่ว จึงรวมกลุ่มกันขึ้นไปอ้อนวอนให้พระพรหมช่วยเหลือ พระพรหมคิดอยู่หลายวัน จึงคิดว่า ที่จระเข้กินได้มากมายเช่นนี้ เพราะมีลิ้นรับรสทำให้อาหารที่กินไปนั้นอร่อยอร่อย ถ้าเช่นนั้นหาทางตัดลิ้นจระเข้ให้ได้ ระหว่างนี้ให้อยู่ห่างจากหนองน้ำ อย่าให้จระเข้จับกินได้

วันหนึ่งฝูงกระต่ายป่าพากันลงไปกินน้ำจระเข้จึงจับเข้าที่ขาของกระต่ายป่าพร้อมกับส่งหัวเราะหึๆ อยู่ในลำคอด้วยความดีใจ แต่กระต่ายป่าตัวนั้นกลับหัวเราะลั่นแล้วตะโกนบอกจระเข้ว่า “พวกจระเข้หน้าโง่ พวกแกหัวเราะ หึ หึ ทำไมกัน พวกข้าไม่กลัวหรอก เพราะพวกข้ากลัวแต่เสียงหัวเราะฮ่าฮ่า เท่านั้นแหละ” จระเข้ได้ยินดังนั้นก็อยากทำให้ฝูงกระต่ายป่าเกรงกลัวพวกตน จึงอ้าปากหัวเราะ ฮ่าฮ่า กระต่ายถือโอกาสนั้นกระโดดออกจากปากจระเข้ โดยใช้ถีบอย่างแรงจนลิ้นจระเข้ขาดถึงจะเจ็บปวดเพียงใดจระเข้ยังจับเข้าที่หางของกระต่ายจนขาด

นับจากวันนั้นมาจระเข้จึงไม่มีลิ้น กระต่ายไม่มีหางและ เพื่อระลึกถึงความดีของกระต่ายป่าที่ทำให้จระเข้ลิ้นขาด พระพรหมจึงวาดรูปกระต่ายไว้บนดวงจันทร์.. เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้แล

สรุปสาระสำคัญคำสมุหนาม

คำสมุหนามหรือ คำบอกหมวดหมู่ มักจะมีคำว่า **โขลง ผุ่ง หมู่ พวก กลุ่ม คณะ เพื่อน ช่อ มัด กอง บริษัท รัฐบาลศาล องค์กร กรม กอง กระทรวง โรงเรียน ประเทศ**เขียนไว้หน้าคำ सामान्यนาม หรือหน้าคำวิสามานยามในประโยคเท่านั้น ถ้าเขียนไว้ข้างหลังคำ सामान्यนาม หรือคำวิสามานยามจะกลายเป็นคำลักษณนาม จากนิทานเรื่อง จระเข้ไม่มีลิ้น มีคำที่บอกหมวดหมู่ หรือคำสมุหนาม มีอยู่ 4 คำ ได้แก่ คำว่า “ พวก หมู่ , กลุ่ม และผุ่ง ” ซึ่งจะบอกให้เราทราบว่ามียู่เป็นจำนวนมาก เช่น

ผุ่งนกบินไปในอากาศ (บอกให้ทราบว่ามียกจำนวนมากบินอยู่ในอากาศ)

โขลงข้างเดินเข้าไปในป่า (บอกให้ทราบว่ามียกจำนวนมากเดินเข้าไปในป่า)

คณะครูเดินทางด้วยรถโดยสาร (บอกให้ทราบว่ามียกจำนวนมากเดินทางด้วยรถโดยสารประจำทาง)

พวกชวานาขอรับเงินจ่านำข้าว (บอกให้ทราบว่ามียกจำนวนมากไปรับเงิน)

กองทหารช่างช่วยสร้างถนน (บอกให้ทราบว่ามียทหารจำนวนมากช่วยกันสร้างถนน)

4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เป็นตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

แบบทดสอบระหว่างเรียนคำสมุหนาม

คำชี้แจง แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำสมุหนามให้ถูกต้อง

1. บริษัทของฉันช่วยเหลือน้ำท่วมโดยการบริจาคเงิน
2. กองทหารฝึกซ้อมกำลังพลดูเข้มแข็ง
3. นักท่องเที่ยวพบโขลงช้างดำในป่าสงวน
4. ชาวบ้านกำลังต้อนแกะหนึ่งฝูงเข้าคอก
5. วงดนตรีนักเรียนกำลังทำการแสดงที่หอประชุม
6. ผู้อำนวยการเชิญคณะครูเข้าร่วมประชุมเที่ยงวันนี้
7. นักเรียนหนึ่งกลุ่มกำลังเดินไปเข้าแถว
8. พวกชวานากำลังเกี่ยวข้าว
9. ทะลายมะพร้าวกำลังจะหล่นลงมา
10. ฝูงลิงกำลังปีนต้นไม้

เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียนคำสมุหนาม

1. บริษัทของฉันช่วยเหลือน้ำท่วมโดยการบริจาคเงิน
2. กองทหารฝึกซ้อมกำลังพลดูเข้มแข็ง
3. นักท่องเที่ยวพบโขลงช้างด้านในป่าสงวน
4. ชาวบ้านกำลังต้อนรับแขกหนึ่งฝูงเข้าคอก
5. วงดนตรีนักเรียนกำลังทำการแสดงที่หอประชุม
6. ผู้อำนวยการเชิญคณะครูเข้าร่วมประชุมเพียงวันนี้
7. นักเรียนหนึ่งกลุ่มกำลังเดินไปเข้าแถว
8. พวกขวานกำลังเกี่ยวข้าว
9. ทะลายมะพร้าวกำลังจะหล่นลงมา
10. ฝูงลิงกำลังปีนต้นไม้

3.6 คำอากรนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “คำอากรนาม”

ภาพที่ 5.87 แสดงการเลือกเรียน เรื่อง คำอากรนาม

โปรแกรมจะเข้าสู่ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำอากรนาม ซึ่งมีรายละเอียด

ดังนี้

3.6.1 หน้าหลักคำอากรนาม

ภาพที่ 5.88 แสดงชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำอากรนาม

3.6.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาคำอาการนาม

1) การศึกษานิยามคำอาการนาม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ศึกษาเนื้อหา”

ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำอาการนาม

อาการนาม คือ คำนามที่เกิดจากการนำคำ "การ" และ "ความ" นำหน้าคำกริยา หรือวิเศษณ์

การ มักใช้นำหน้าคำกริยา เช่น การกิน การนอน การพูด การวิ่ง การอ่านหนังสือ ฯลฯ

ความ ใช้นำหน้าคำกริยาที่เกี่ยวกับจิตใจหรือแสดงความรู้สึกทางนามธรรม เช่น ความฝัน ความรัก ความก้าวหน้า ความคิด ความเกลียด ความกลัว ฯลฯ

ความ ใช้นำหน้าคำวิเศษณ์ เช่น ความดี ความขยัน ความซื่อ ความเลว ความเร็ว ฯลฯ

อาการนาม คือ คำนามที่ใช้การหรือความนำหน้า เพื่อบอกลักษณะ หรือความเป็นอยู่

อาการนาม คือนามบอกอาการ โดยการนำคำกริยา เช่น กิน เดิน นิ่ง นอน ยืน หลับ ยืน ฯลฯ

นำคำกริยาเหล่านี้มาเติม การ เข้าไปข้างหน้า เป็นการกิน การเดิน การนั่ง การนอน การยืน การยืน ฯลฯ คำต่างๆ เหล่านี้จะกลายเป็น อาการนามหรือนามบอกอาการทันที

ภาพที่ 5.89 แสดงความหมายของคำอาการนาม

2) ศึกษาเนื้อหาคำอาการเพิ่มเติม ให้นักเรียนคลิกเลือกปุ่มกด “ชมนิทาน”
นิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน เรื่อง เณรน้อย

ภาพที่ 5.90 แสดงรูปภาพประกอบนิทานเรื่องเณรน้อย

3) เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้คำอาการนามนามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
เสร็จแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของคำอาการนามจากที่เรียนมาแล้ว

นิทานเรื่อง เณรน้อย

กาลครั้งหนึ่งยังมีเณรน้อยรูปหนึ่งจำพรรษาอยู่กับหลวงตาซึ่งหลวงตามี ความรู้ความ
ชำนาญ ในการทำนาย ทายทักดวงชะตาตามหลักโหราศาสตร์เป็นเลื่องลือกันไปทั่ว

วันหนึ่งหลังจากเณรน้อยเสร็จจาก การศึกษาเล่าเรียน ขณะที่กำลังกวาดลานวัดอยู่
หลวงตาท่านเดินผ่านมาท่านสังเกตเห็นใบหน้าเณรน้อยสีหน้ามีความเศร้าหมองเหมือนมีความทุกข์
ผิวพรรณไม่ผุดผ่อง หลวงตาจึงร้องถามเณรน้อยว่า “เจ้าเณรไม่สบายหรือเปล่า” เณรน้อยตอบหลวง
ตาว่า “ผมสบายดีครับ หลวงตา” หลวงตาอยากจะดูดวงชะตาของเณร ว่าตอนนี้เป็นอย่างไร จึงถาม
เณรน้อยว่า “ไหนบอก วันเดือนปีเกิดให้หลวงพ่อฟังหน่อยซิ” หลังจากนั้นหลวงตาก็ตอบไปทีกุฎิ หยิบ
กระดานขึ้นมาขีดเขียนสักพักจึงรู้ว่า เณรน้อย มีเคราะห์กรรมหนักอาจถึงแก่ชีวิต ต้องทำบุญสะเดาะ
เคราะห์อุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวรอายุจึงจะยืนยาว หลวงตาจึงร้องบอกเณรว่า “เณรจะกลับไป
เยี่ยมบ้านบ้างก็ได้นะ” เณรน้อยรับคำของหลวงตาด้วยความดีใจ

รุ่งขึ้นณรน้อยได้เดินทางกลับไปเยี่ยมบ้านการเดินทางครั้งนี้ต้องผ่านทุ่งนา เมื่อเดินมาถึงหัวคันนา พบปลาตกคลักจำนวนมากตื่นทุนทุราย ด้วยความสงสาร ณรน้อยจึงเก็บปลาใส่บาตรจนหมดทุกตัว เพื่อนำไปปล่อยในแม่น้ำ เมื่อไปถึงแม่น้ำ ณรน้อยเปิดฝาบาตรออกเทปลาลงในแม่น้ำ พร้อมพูดขึ้นว่า “ขอให้พวกเจ้าจงมีชีวิตที่ยืนยาวอยู่ในแม่น้ำสายนี้ตลอดไปอย่างมีความสุข” หลังจากนั้นณรน้อยก็เดินทางต่อไปจนถึงบ้านโยมพ่อโยมแม่ ญาติพี่น้องเข้ามาสอบถามความเป็นอยู่ เรื่องการเล่าเรียนด้วยความปลาบปลื้มใจ

เมื่อครบ 3 วัน ณรน้อยก็กลับปรนนิบัติหลวงตาตามเดิม หลวงตาสังเกตเห็นใบหน้าของณรน้อยมีความสุขใส ไม่เศร้าหมองดังเดิม ขึ้นจึงถามณรน้อยว่า “นี่เจ้าณรกลับไปบ้านไปทำอะไรมาถึงมีหน้าตาที่สดใสขึ้น” ณรน้อยตอบหลวงตาว่าไม่ได้ทำอะไรครับ พร้อมกับเล่าเรื่องการเดินทางกลับบ้านให้หลวงตาทึ่งวาระหว่างทางได้พบปลาที่ตกคลักอยู่เป็นจำนวนมาก ด้วยความสงสารจึงเก็บปลาใส่ในบาตรนำไปปล่อยลงในแม่น้ำใหญ่

หลวงตาคิดในใจว่าการทำความดีของณรในครั้งนี้เป็นการให้ชีวิตใหม่แก่สัตว์ผู้ตกทุกข์ได้ ส่งผลให้ณรน้อยหมดเคราะห์กรรมจึงเกิดประเพณีปล่อยปลาเพื่อสะเดาะเคราะห์จนถึงทุกวันนี้

สรุปสาระสำคัญคำอาการนาม

คำอาการนาม คือ นามที่บอกอาการหรือความรู้สึกต่างๆทั้งทางกายและจิตใจมีหลักดังนี้

“การ, ความ” นำหน้าคำกริยา และวิเศษณ์ ตัวอย่าง

การ นำหน้าคำกริยาที่แสดงออกทางจิตใจเช่น การอ่าน การร้อง การกิน การนอน การเดิน การวิ่ง การเรียน การเล่น การนั่ง ฯลฯ

ความ นำหน้ากริยา หรือ คำวิเศษณ์ที่แสดงออกทางจิตใจ เช่น ความรัก ความสุข ความทุกข์ ความเศร้าโศก ความดี ความงาม ความปรองดอง

ถ้าใช้ “การ, ความ” นำหน้าคำนามคำนี้จะกลายเป็นคำสามานยนามไม่ใช่คำอาการนาม เช่น คำว่า “ เมือง, คลัง, ประปา, วัว, ควาย” เป็นคำนาม เมื่อใช้ **การ** และ**ความ** นำหน้าก็จะเห็นว่า

เมือง	→	การเมือง	(สามานยนาม หรือนามทั่วไป)
คลัง	→	การคลัง	(สามานยนาม หรือนามทั่วไป)
ประปา	→	การประปา	(สามานยนาม หรือนามทั่วไป)
วัว	→	ความวัว	(สามานยนาม หรือนามทั่วไป)
ควาย	→	ความควาย	(สามานยนาม หรือนามทั่วไป)

จากนิทานเรื่องณรน้อย คำที่แสดงอาการก็มีคำว่า

การทำนาย คือ อาการที่หลวงตาขีดเขียนบนกระดานชนวน

การเดินทาง คือ อาการของเณรน้อยกำลังก้าวเดินไปตามคันทนา

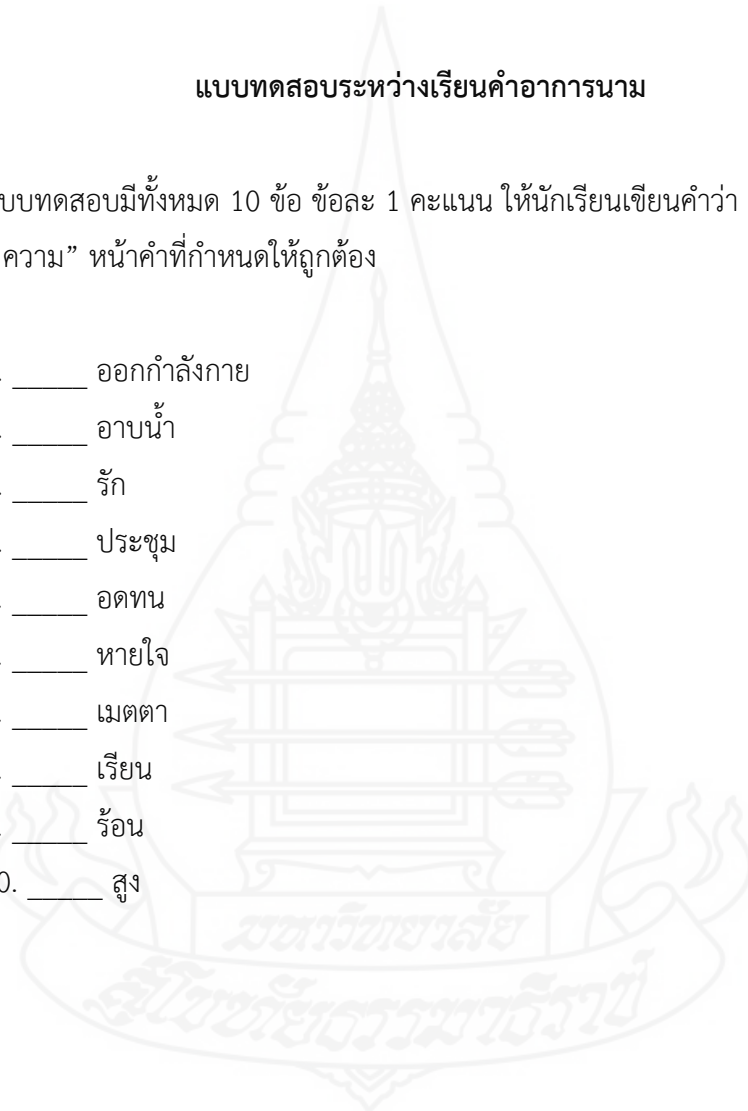
ความดีใจ คือ อาการที่เณรน้อยยิ้ม หัวเราะ หรืออาการที่แสดงว่ากำลังดีใจเป็นต้น

4) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เป็นตอบเติมคำในช่องว่างจำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

แบบทดสอบระหว่างเรียนคำอาการนาม

คำชี้แจง แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ให้นักเรียนเขียนคำว่า “การ” หรือ “ความ” หน้าคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

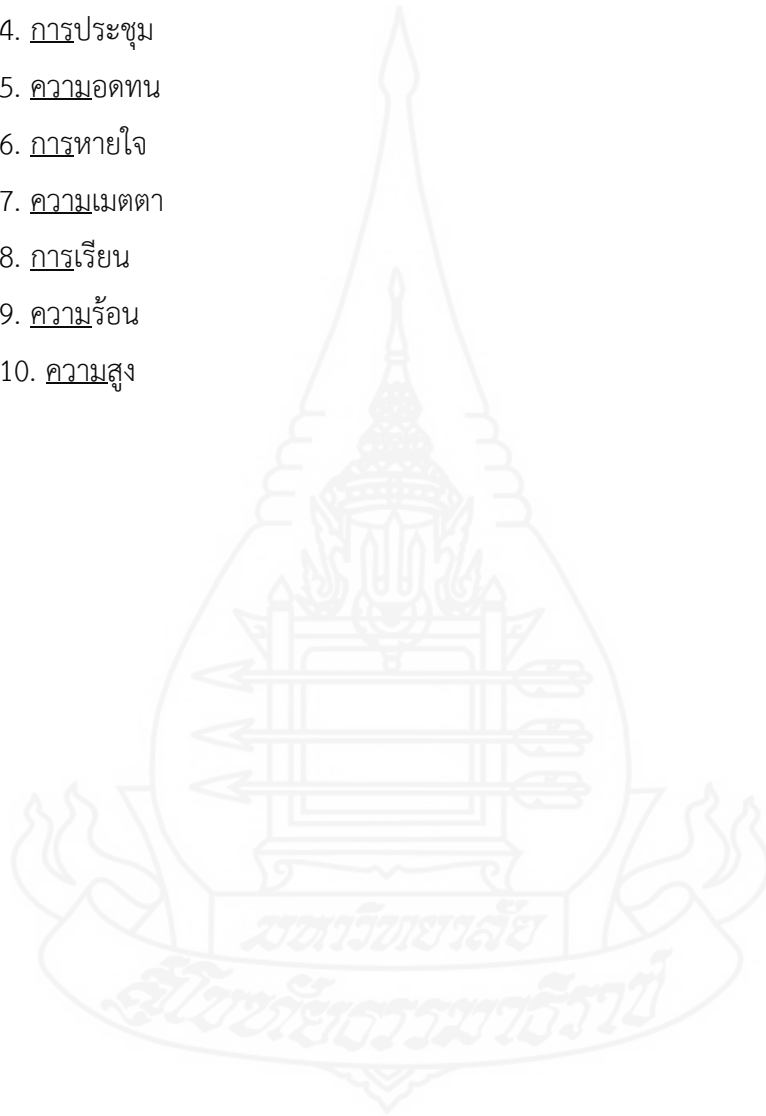
1. _____ ออกกำลังกาย
2. _____ อาบน้ำ
3. _____ รัก
4. _____ ประชุม
5. _____ อดทน
6. _____ หายใจ
7. _____ เมตตา
8. _____ เรียน
9. _____ ร้อน
10. _____ สูง

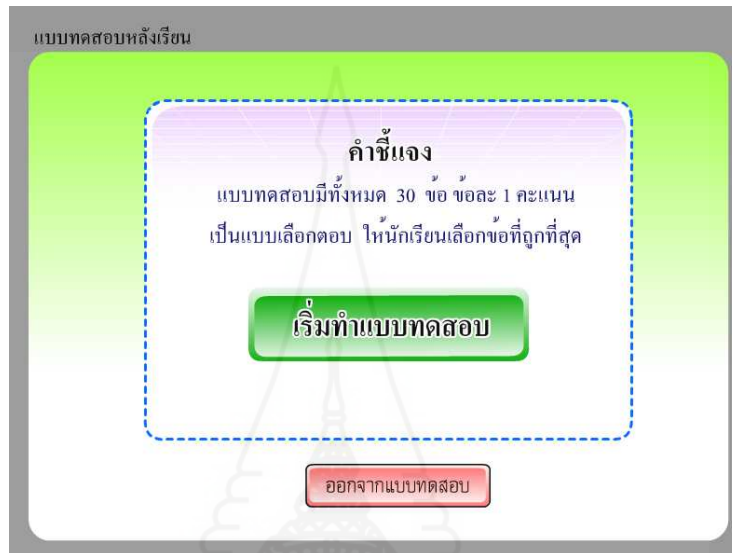
เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียนคำอาการนาม

1. การออกกำลังกาย
2. การอาบน้ำ
3. ความรัก
4. การประชุม
5. ความอดทน
6. การหายใจ
7. ความเมตตา
8. การเรียน
9. ความร้อน
10. ความสูง

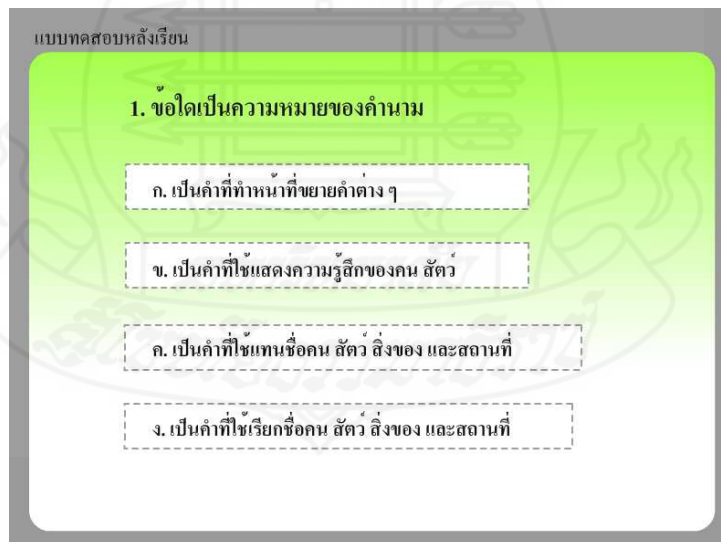

4. แบบทดสอบหลังเรียน

เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ค่านามจากชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ครบทุกตอนแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยคลิกเลือกปุ่มกด “แบบทดสอบหลังเรียน”

ภาพที่ 5.91 แสดงคำชี้แจงแบบทดสอบหลังเรียน

ภาพที่ 5.92 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 1

แบบทดสอบหลังเรียน

2. คำที่ขีดเส้นใต้คำใดเป็นคำนาม

ก. ไม้ชั้นตอนเช้า

ข. ชั้นเชือกให้แน่น

ค. เขาทำงานอย่างแข็งขัน

ง. วาทินหยิบชั้นดีก้นนำมาหลังก่อนหน้า

ภาพที่ 5.93 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 2

แบบทดสอบหลังเรียน

29. “การ” นำหน้าคำในข้อใดไม่จัดเป็นคำอาการนาม

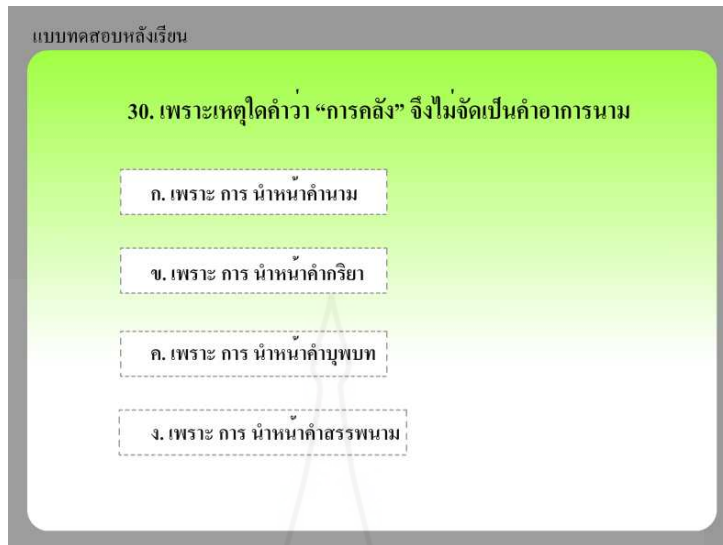
ก. การอ่าน

ข. การเมือง

ค. การแสดง

ง. การทำนาย

ภาพที่ 5.94 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 29

ภาพที่ 5.95 แสดงตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน ข้อที่ 30

ภาพที่ 5.96 แสดงผลการประเมินหลังเรียน

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ผู้วิจัยได้ทดสอบหาประสิทธิภาพแล้วสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยและพัฒนา

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.2.2 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

1.2.4 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

1.3 การดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 จำนวน 671 คน ได้แก่ โรงเรียนทุ่งศรีเมืองประชาวิทย์ โรงเรียนชนนยอแซฟ โรงเรียนอนุบาลแสงตะวัน โรงเรียนอนุบาลทุ่งมกล โรงเรียนบ้านเหล็กกกอกสามัคคี โรงเรียนบ้านดอนวิทยาคาร โรงเรียนบ้านหนองสงเคราะห์ โรงเรียนหามแหโพหนองวิทยาคม โรงเรียนหนองบัวราชภูรินิคม โรงเรียนคำเม็ก โรงเรียนโคกกล้าวิทยา โรงเรียนหนองโพนวิทยายน โรงเรียนโคกน้ำเกลี้ยงวิทยาคม และโรงเรียนหนองกุงวิทยาคม

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโปงลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 จำนวน 78 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) ดังนี้

2.1) โรงเรียนบ้านดอนวิทยาคม ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 39 คน

2.2) โรงเรียนหนองกุงวิทยาคม ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 39 คน

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน (2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ (3) แบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียน

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้ คือ (1) กำหนดวันและเวลาในการทดสอบประสิทธิภาพเป็นเวลา 8 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง (2) ติดต่อขอใช้ห้องคอมพิวเตอร์โรงเรียนบ้านดอนวิทยาคม และโรงเรียนหนองกุงวิทยาคม ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (3) ปฏิบัติตามขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (4) เก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนมาวิเคราะห์

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโปงลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 โดยการหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 การทดสอบค่าที ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.4 ผลการวิจัย

จากการวิจัยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโปงลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1.4.1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น มีประสิทธิภาพ คือ 81.27 / 82.23 ตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.4.2 ผลการทดสอบประสิทธิภาพแบบสนามของชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนามในนิทานภาษามาตรฐาน มีประสิทธิภาพ คือ 81.23 / 82.22 ตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.4.3 นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานภาษาถิ่น มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4.4 นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษา มาตรฐาน มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4.5 นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานภาษาถิ่น กับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

1.4.6 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามใน นิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

2. อภิปรายผล

2.1 ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์

ชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษา มาตรฐาน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ด้วยเหตุผล ดังนี้

2.1.1 ชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ ได้ผลิตขึ้นอย่างเป็นระบบ ผ่านการตรวจสอบ ประสิทธิภาพจากการทดลองหาประสิทธิภาพทั้งแบบเดี่ยว และแบบกลุ่ม นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบ มาปรับปรุง แก้ไข และผู้วิจัยยังได้ปรับปรุง แก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเทคโนโลยี การศึกษา ด้านเนื้อหา และด้านวัดผลประเมินผล ดังนั้นชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์นี้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนดซึ่งสอดคล้องกับชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สิ้นสกุล (2520, น. 134) ที่กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้เราได้ชุดการเรียนรู้ที่มีคุณค่าทางการ สอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาผลิตเป็นชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ นำเสนอเนื้อหาลักษณะของภาพเคลื่อนไหว ประกอบด้วย ตัวอักษร เสียงบรรยายที่เป็นภาษาถิ่นประจำ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่นักเรียนคุ้นเคย กับภาษามาตรฐาน สร้างบรรยากาศ และแรงจูงต่อการเรียน สอดคล้องกับชัยยงค์ พรหมวงศ์ และนิคม ทาแดง (อ้างถึงใน ปองพจน์ ชาญโลหะ, 2547, น. 36) ได้ กล่าวว่า ชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นชุดสื่อประสมที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อหลัก ผลิตอย่างเป็น ระบบเพื่อให้เป็นสื่อที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพโดยการวางโปรแกรมไว้ล่วงหน้าด้วยการกำหนดเนื้อหาสาระ สื่อการสอน กิจกรรมการเรียน สภาพแวดล้อม และการประเมินผลทำให้นักเรียนเรียนได้อย่าง กระฉับกระเฉงได้รับการเสริมแรงที่เป็นความสำเร็จและความภาคภูมิใจและได้ใคร่ครวญเรียนรู้ ตามลำดับขั้น

2.1.2 การใช้นิทานประกอบการเรียนช่วยสร้างความสนใจเพิ่มโอกาสในการเรียน ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถเลือกการเรียนรู้ได้ทั้งสองภาษา ความยืดหยุ่นด้านสถานที่ และเวลา

ของนักเรียนแต่ละคน ดังที่สุภัสสร วัชรคุปต์ (2543, น. 36) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานว่านิทานเป็นสิ่งที่สามารถช่วยให้เด็กมีพัฒนาการในทุกๆ ด้าน และยังเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ดังนั้นการนำนิทานมาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้จึงมีผลทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

หลังจากนักเรียนได้ใช้ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น แล้ว พบว่า นักเรียนสามารถศึกษาบทเรียนในชุดการเรียนได้ด้วยตนเอง มีความเข้าใจเนื้อหาสาระและสามารถสรุปเนื้อหาสาระได้อย่างถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งในการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน พบว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้นในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.13) และชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.10)

2.2 ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์

นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน มีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่มีประสิทธิภาพช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2546 ,น. 11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ไว้ว่า (1) ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น ช่วยให้เกิดมีการปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ทักทาย ให้กำลังใจ และให้ข้อมูลที่จำเป็นคล้ายกับว่าเป็นการเรียนกับผู้สอน การมีปฏิสัมพันธ์จะเป็นประโยชน์อย่างสูงในกรณีที่มีนักเรียนจำนวนมาก การเรียนด้วยตนเอง การเรียนที่นักเรียนและผู้สอนมีข้อจำกัดด้านเวลา และสถานที่ (2) ช่วยตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละคน ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ช่วยเพิ่มช่องทางการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนสามารถเลือกใช้เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละคนนอกจากนั้นการใช้นิทานในการเรียนยังจูงใจนักเรียนให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนและสนุกสนานกับการเรียนตามแนวคิดของการเรียนรู้ในปัจจุบันที่ว่า “Learning is Fun” ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก” นักเรียนสามารถเลือกเรียนเนื้อหาได้ตามสะดวก มีการตอบโต้ ปฏิสัมพันธ์กับคอมพิวเตอร์ และบทเรียน มีโอกาสเลือกตัดสินใจและได้รับการเสริมแรงจากการได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที

2.3 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน หลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน เพราะว่า ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานมีเนื้อหาเดียวกันแตกต่างเฉพาะภาษา ซึ่งผู้เรียนมีความเข้าใจภาษาทั้งสองแบบเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิ เหลืองอรุณ. (2552) ได้ศึกษา เรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานอีสปกับนิทานพื้นบ้าน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้นิทานอีสปกับนิทานพื้นบ้านมีความสามารถในการอ่านจับใจความไม่แตกต่างกัน

2.4 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐานโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เพราะว่าการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน เป็นการจัดกิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลายในการให้การเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น มีปฏิบัติ และใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อนกล่าวคือ มีคำอธิบายการใช้ชุดการเรียนรู้ชัดเจน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา นำเสนอเป็นภาพเคลื่อนไหว และมีเสียงบรรยายเป็นภาษาถิ่นและภาษามาตรฐาน เนื้อหามีความต่อเนื่องชวนให้ติดตาม เกิดความสนุกกับการเรียน ช่วยให้เข้าใจคำนามได้มากขึ้น นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาซึ่งสอดคล้องกับถนนอมพร (ต้นพิพัฒน์) เล่าหจรัสแสง (2541, น. 12) ได้กล่าวถึงประโยชน์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ไว้ว่า (1) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน เกิดจากความพยายามในการที่จะช่วยให้นักเรียนที่เรียนอ่อนสามารถใช้เวลานอกเวลาเรียนในการฝึกฝนทักษะและเพิ่มเติมความรู้ของตนเอง (2) นักเรียนก็สามารถนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ในการเรียนด้วยตนเองในเวลาและนอกสถานที่ซึ่งนักเรียนสะดวกเช่นแทนที่จะต้องเดินทางมายังชั้นเรียนปกตินักเรียนก็สามารถเรียนด้วยตนเองจากที่บ้านได้นอกจากนี้ยังสามารถเรียนในเวลาใดก็ได้ที่ต้องการเป็นต้น

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 กระตุ้น ให้คำแนะนำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจที่จะกล้าแสดงความคิดเห็น เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

3.1.2 ติดตามการปฏิบัติกิจกรรมในการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนมีเกิดการเรียนรู้ตามผลการเรียนที่คาดหวัง

3.1.3 สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเองมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสบายใจกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรหารูปแบบการวิจัยที่แตกต่างในการนำเสนอด้วยนิทานภาษาถิ่น กับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน

3.2.2 ควรมีการนำชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ไปศึกษากับตัวแปรอื่นๆ เช่น ความ
รับผิดชอบ ความคงทนของการเรียนรู้ และการพัฒนากระบวนการคิด เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยใน
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและ
พัสดุภัณฑ์.
- _____. (2546). *นิทานพื้นบ้านและตำนาน*. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.
- _____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์. (2536). การออกแบบบนจอคอมพิวเตอร์. *พัฒนาเทคนิคศึกษา*, 6(7).
- กำชัย ทองหล่อ. (2547). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- กิ่งแก้ว เพ็ชรราช. (2545). *วิเคราะห์นิทานไทยตำบลหาดเลี้ยวอำเภอศรีสขนาลัย จังหวัดสุโขทัย
(ปริยญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- กุลนิษฐ์ วงศ์แก้ว. (2553). *การสร้างบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยใช้วิธีสอนแบบโครงงาน
เรื่อง นิทานคุณธรรม (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัย ไม่ได้
ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, กรุงเทพฯ.
- เกริก ยุ้นพันธ์. (2538). *การเล่านิทาน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2545) *การเล่านิทาน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ขวัญทอง ศรีนรพรรณ. (2551). *การพัฒนาการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จากนิทานพื้นบ้านในรูปแบบสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
ธรรมจาริกอุปถัมภ์ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- คุณากร คนสัตย์. (2552). *การพัฒนาบทเรียนบนเครือข่าย เรื่องคำนาม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนนาสินวลวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1
(วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม, มหาสารคาม.
- จรรยาพร ปรปักษ์ประลัย. (2548). *สวัสดีแอนิเมชัน*. กรุงเทพฯ: กันทนาพับลิชชิง.

- จิรนนท์ บุญเรือน. (2544). ผลการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนซิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- จური ไสยรินทร์. (2533). การใช้หนังสือนิทานส่งเสริมคุณธรรมชุดเด็กดีวิถีพอหลวงเพื่อปลูกฝังคุณธรรมสำหรับเด็กอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลนครภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต” โรงเรียนเทศบาลนครภูเก็ต (เอกสารอัดสำเนา)
- ใจเด็ด หวานชะเอม. (2550). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เจตคติและความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพกับความสามารถในการแต่งโคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- ฉวีวรรณ กิณาวงศ์. (2524). การละครสำหรับครูประถม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). เทคนิคการอ่าน. กรุงเทพฯ: บุรพาสาน.
- ฉันทนา เย็นนาน. (2539). การศึกษาวิเคราะห์นิทานพื้นบ้านภาคกลาง (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ, และสุดา สีนสกุล. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2546). การผลิตชุดการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์. กรุงเทพฯ: เอมพันธ์.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. (2545). คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- ชูลีพร ฤทธิ์เดช. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้และไม่ใช้แผนที่ความคิด (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ. (ถ่ายเอกสาร).
- दनัย ม่วงแก้ว. (2552). ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยการ์ตูนแอนิเมชัน วิชาดนตรีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- ดวงเดือน แจ้งสว่าง. (2542). นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย. สงขลา: สถาบันราชภัฏสงขลา.

- ดุขณี วงศ์สันติชน. (2551). *ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์วิชาภาษาจีน เรื่องวัฒนธรรมจีนเกี่ยวกับเทศกาลตรุษจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคริสต์ธรรมวิทยา (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).*
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- ทอฝัน กรอบทอง. (2550). *ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์สำหรับศูนย์การเรียนรู้ เรื่องหลักการใช้ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).*
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- ทิพย์วรรณ ตันมา. (2552). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญด้วยนิทานพื้นบ้านล้านนา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).* มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ธำรง ชูทัพ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.*
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2549). *การวัดเจตคติ. อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซตการพิมพ์.*
- นงลักษณ์ กันปัญญา. (2549). *การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือภาพประกอบการเล่าเรื่อง หน่วยเที่ยวสวนสาธารณะ (การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).* มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- นงลักษณ์ แก้วคาแสน. (2544). *รายงานวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการพัฒนาหนังสือนิทานประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาและเทคโนโลยีชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 . สกลนคร: โรงเรียนเทศบาล 2 จังหวัดสกลนคร.*
- นพพรพรรณ ญาณโกมุท. (2550). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้านนิทานร่วมสมัยและนิทานในแบบเรียน (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).* มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- นwor แจ่มขำ. (2547). *การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบโปรแกรม เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).* มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- นาฏยา ชมวิชา. (2547). *ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านศิลปะ ของนักศึกษาหลักสูตรศิลปกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยช่างศิลป์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).* มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ. (ถ่ายเอกสาร).

- บัญญัติ ชำนาญจิต. (2542). *กระบวนการแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์*. นครสวรรค์: สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.
- บุญเหลือ ทองเอี่ยม และสุวรรณ นาฎ. (2542). *การใช้สื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปองพจน์ ชาญโลหะ. (2547). *ชุดฝึกอบรมด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายวิชาเทคนิคพื้นฐานของเครื่องบิน สำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่เข้าทำงานใหม่ของสายการบินพาณิชย์ในประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ปาริชาติ แฝงบุตตา. (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้ชุดการสอนนิทานพื้นบ้านนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. (2546). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- พรรณณี ช. เจนจิต. (2543). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- พร้อมพรรณ อุดมสิน. (2544). *การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระยาอุปกิตศิลปสาร. (2531). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2547). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: เฮาส์ ออฟเดอรั่มส์.
- พิเชษฐ์ พึ่งสุนทรศรีมาศ. (2540). *การสร้างชุดบทเรียนคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิชา ทฤษฎีเครื่องยนต์ 1 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.) พ.ศ. 2538 สาขาช่างยนต์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, กรุงเทพฯ.
- ไพฑูรย์ ศรีฟ้า. (2551). *E-BOOK หนังสือพูดได้*. กรุงเทพฯ: ฐานบุ๊คส์.
- ยีนยงค์ แปรการिया. (2549). *ความสามารถในการเขียนภาษาไทยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมนิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสันกำแพงปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- เยาวลักษณ์ สาระโน. (2551). *การใช้ชุดการสอนนิทานเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด*. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

- รุจินันท์ ภาคักดี. (2553). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- วารินทร์ รัชมีพรหม. (2542). *การออกและพัฒนาระบบการสอน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิภาวรรณ ยาประดิษฐ์. (2549). *การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นอนุบาลโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานและกิจกรรมการศึกษาในห้องเรียน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ศิริพรรณ ชันคำนันท๊ะ. (2551). *รายงานการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ชุดเพลงพาเพลินเพื่อฝึกทักษะการอ่าน ออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้ภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง*. สืบค้นจาก <http://.ThaiGoodViewcom.htm/node/14760>.
- ศูนย์ทางไกลเพื่อพัฒนาการศึกษา. (ม.ป.ป.). *เอกสารประกอบการอบรม หลักสูตรการพัฒนาผลิตมีเดีย E-BOOK*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมศักดิ์ ปริบูรณ์. (2542). *นิทานสำหรับเด็ก*. ราชบุรี: สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สมสมัย วิสูตรจิวรา. (2545). *การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนเขียนตามคู่มือครู* (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ. (ถ่ายเอกสาร).
- สมสุข ศรีสุก. (2542). *ผลของการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องเลขดัชนีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ. (ถ่ายเอกสาร).
- สาธิต วิทยาขาว. (2549). *การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางรูปภาพของเด็กปฐมวัยด้วยการเล่านิทานประกอบหุ่นกับการเล่านิทานประกอบรูปภาพ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). *แนวทางการประเมินตามสภาพจริง*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน. (2550). *กวางวางแผนการศึกษา*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548 ก). *การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- สุทธิ เหลืองอรุณ. (2552). *การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานอีสปกับนิทานพื้นบ้าน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.
- สุทธิลักษณ์ สูงห้างหว้า. (2551). *การผลิตหนังสืออิเล็กทรอนิกส์โดยการดำเนินเรื่องแบบสาขาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลโพนทอง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนีย์ ชุ่มจิต. (2543). *หนังสือเด็ก*. ราชบุรี: สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สุภักดิ์ ไหวหากิจ. (2543). *เปรียบเทียบการรับรู้วินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานคติธรรมและการเล่นเกมแบบร่วมมือ* (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- สุภัสสร วัชรคุปต์. (2543). *ชุดการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *20 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและการเรียนรู้โดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- หนังสือพิมพ์ข่าวสด. (2552). *คุณค่าของนิทานพื้นบ้าน*. สืบค้นจาก <http://dtk.com/board/vicw.php?id=934893>.
- อุทัยวรรณ สุระทิพย์. (2551). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หนังสือนิทานชาดกฉบับภาษาอังกฤษ* (การค้นคว้าอิสระปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- Barker, Philip. (1992). *Electronic books and libraries of the future. The Electronic Library*, 10(3): 139–149.
- Boone, Michelle. (2002). *Experiential Storytelling as Curriculum in Elementary Schools. Dissertations Abstracts International*, 62(07): 2365-A.
- Darley, John M. (1998). *Psychology*. New Jersey: Rentice-Hal.
- Doman, Todd Oilver. (2002). *E-books : The First Two Generation. Masters Abstracts International*. 40(40): 848.

- Good, Carter. V. (1959). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- _____. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill.
- Husen, Torsten & T. Neville Postlethwaite. (1985). *The International Encyclopedia of Education : Research and Studies*. New Jersey: Pergamon Press.
- Klein, W. (1990). *Second language acquisition*. London: Cambridge University Press.
- Leftan, L.A. & Laura V. (1997). *Mastery psychology*. Massachusetts: Allyn & Bacon.
- Malcolm Knowles. (1975). *Self-Directed Learning*. New York: Association Press.
- Narrative Approach. (2006). *Dissertations Abstracts International*. 66(10).
- Oller, Baca L. and others. (1977). Attitude and Attained Proficiency in ESL : A Sociolinguistic Study of Mexican-Americans in the Southwest. *Tesol Quarterly*, 11: 54.
- Schuller, Debra Barbara. (n.d.). *Storytelling : The Oral Language of First – grade Students*. n.p.
- Thurstone, L. (1995). *Attitude and Measurement*. New York: John Wiley & Sons.
- _____. (1964). *Attitude Theory and Measurement*. New York: John Wiley & Sons.
- Wehmeire, Sally. (2000). *Oxford Advance Learner's Dictionary*. New York: Oxford University.
- Wilson, J. W. (1988). *Evaluation in Secondary School Mathematics*. New York: McGraw-Hill.
- _____. (1988). *Evaluation in Secondary School Mathematics*. New York: McGraw-Hill.
- Wright, Andrew. (1995). *Storytelling with Children*. Oxford: Oxford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ข

แบบประเมินคุณภาพชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

แบบประเมินชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

กาฬสินธุ์ เขต 1

(สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา)

*****

คำชี้แจง โปรดประเมินระดับคุณภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับ
ที่ท่านเห็นควร

ระดับการประเมิน 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับการประเมิน 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
ระดับการประเมิน 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับการประเมิน 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
ระดับการประเมิน 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของเชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
1. การออกแบบชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์					
1.1 การออกแบบเมนูหลัก					
1.2 การเชื่อมโยงของปุ่มมีความสะดวกต่อการใช้งาน					
1.3 สีของเมนูหลักมีความเหมาะสม					
1.4 ขนาดตัวอักษรของเมนูหลักมีความเหมาะสม					
1.5 ปุ่มสัญลักษณ์เพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาที่น่าสนใจ					
2. ภาพประกอบชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์					
2.1 ภาพเคลื่อนไหวมีความสวยงาม					
2.2 ภาพเคลื่อนไหวมีความคมชัด					
2.3 ภาพเคลื่อนไหวมีความสอดคล้องกับเนื้อหา					
2.4 การวางตำแหน่งของภาพเคลื่อนไหวมีความเหมาะสม กับเนื้อหา					

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของเชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
2.5 คำอธิบายเนื้อหาที่มีความถูกต้อง ชัดเจน					
3. คู่มือการใช้ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสม					
4. คู่มือการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เนื้อหาครบถ้วน					

โดยภาพรวมคุณภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับคุณภาพ

ดีมาก   ดี   ปานกลาง   ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

แบบประเมินชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

กาฬสินธุ์ เขต 1

(สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเนื้อหา)

*****

คำชี้แจง โปรดประเมินระดับคุณภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับ
ที่ท่านเห็นควร

ระดับการประเมิน 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับการประเมิน 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
ระดับการประเมิน 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับการประเมิน 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
ระดับการประเมิน 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของเชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อสาระครอบคลุมวัตถุประสงค์					
2. เนื้อหาสาระมีความถูกต้องตามหลักภาษา					
3. เนื้อหาสาระในนิทานทำให้เข้าใจคำนาม					
4. เนื้อหาสาระเหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
5. ภาษาที่ใช้บรรยายในชุดการเรียนรู้เข้าใจง่าย					
6. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา					
7. เนื้อหามีความต่อเนื่องดำเนินไปตามลำดับ					

โดยภาพรวมคุณภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับคุณภาพ

ดีมาก   ดี   ปานกลาง   ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

แบบประเมินชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

เรื่อง คำนาม ในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาโป่งกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

กาฬสินธุ์ เขต 1

(สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวัดผลและประเมินผล)

*****

คำชี้แจง โปรดประเมินระดับคุณภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับ
ที่ท่านเห็นควร

ระดับการประเมิน 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับการประเมิน 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
ระดับการประเมิน 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับการประเมิน 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
ระดับการประเมิน 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของเชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
1. แบบทดสอบก่อนเรียน					
1.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม					
1.2 คำถามมีความชัดเจน					
1.3 คำถามไม่ชี้แนะคำตอบ					
1.4 ตัวเลือกรวบรวมผู้ทำแบบทดสอบได้					
1.5 ภาษาที่ใช้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจตรงกัน					
1.6 ตรงกับการวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย					
2. แบบทดสอบหลังเรียน					
2.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม					
2.2 คำถามมีความชัดเจน					
2.3 คำถามไม่ชี้แนะคำตอบ					
2.4 ตัวเลือกรวบรวมผู้ทำแบบทดสอบได้					

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของเชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
2.5 ภาษาที่ใช้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจตรงกัน					
2.6 ตรงกับการวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย					

โดยภาพรวมคุณภาพของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนาม อยู่ในระดับคุณภาพ

ดีมาก   ดี   ปานกลาง   ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะ.....

.....

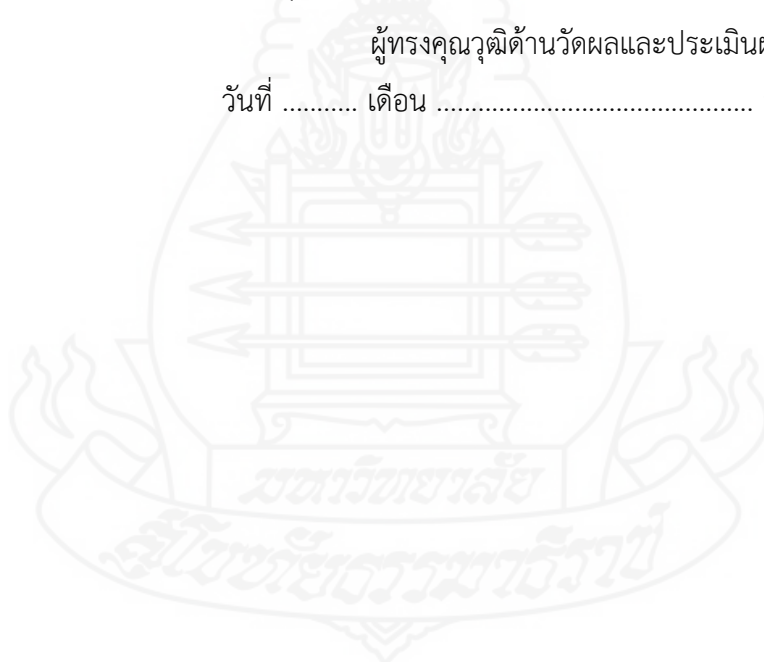
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดผลและประเมินผล

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ภาคผนวก ค

ตารางวิเคราะห์หัวข้อประสงค์เชิงพฤติกรรมในการสร้างแบบทดสอบ

เนื้อหา	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย					
		ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า
ตอนที่ 1 แนวคิดเรื่อง คำนาม	นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและ บอกชนิดของคำนามได้ถูกต้อง	√					
ตอนที่ 2 คำสาบานยนาม	นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและ บอกคำสาบานยนามได้ถูกต้อง	√	√	√			
ตอนที่ 3 คำวิสาบานยนาม	นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและ บอกคำวิสาบานยนามได้ถูกต้อง	√	√		√		
ตอนที่ 4 คำสมุหนาม	นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและ บอกคำสมุหนามได้ถูกต้อง	√	√				
ตอนที่ 5 คำลักษณนาม	นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและ บอกคำลักษณนามได้ถูกต้อง	√	√				
ตอนที่ 6 คำอาการนาม	นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและ บอกคำอาการนามได้ถูกต้อง		√				
	รวม	9	15	3	2		

ภาคผนวก ง

ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนผู้วิจัยได้หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ(p) ค่าอำนาจจำแนก(r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ รายละเอียดต่อไปนี้

1) ค่าอำนาจจำแนก (r) วิเคราะห์โดยใช้สูตร

$$\text{ใช้สูตร} \quad P = \frac{R}{N}$$

โดย P = เป็นดัชนีความยากของข้อสอบ

R = เป็นจำนวนนักเรียนที่ตอบถูก

N = เป็นจำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบทั้งหมด

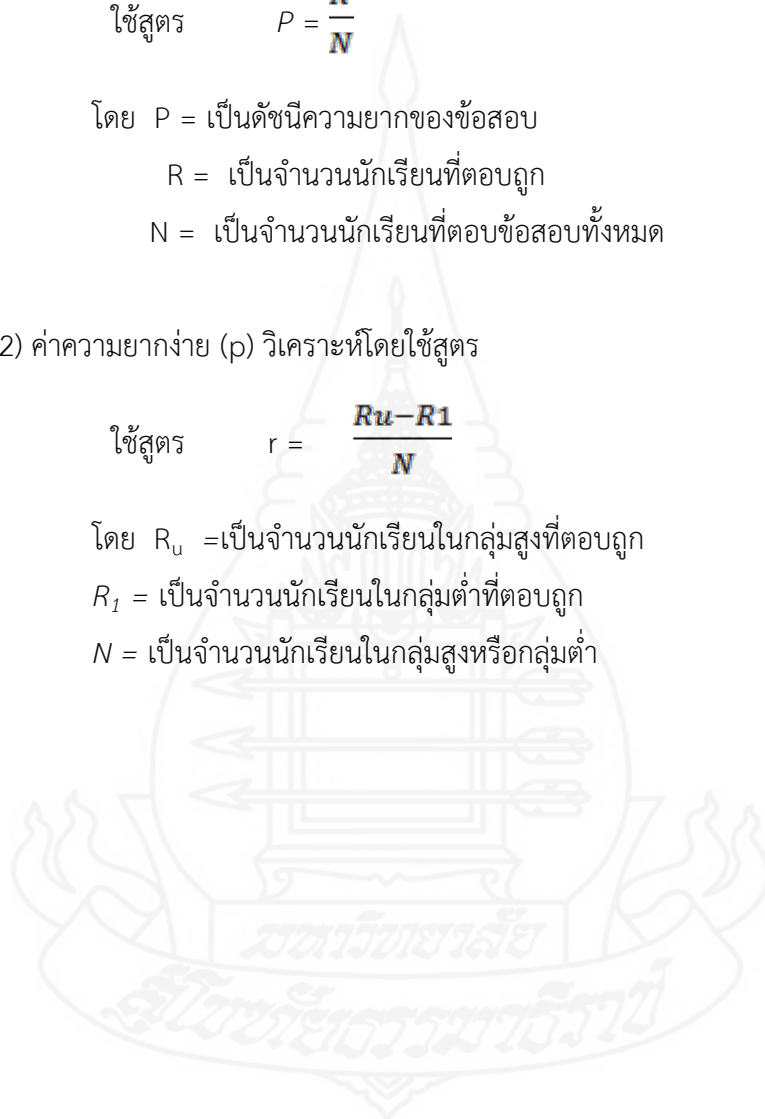
2) ค่าความยากง่าย (p) วิเคราะห์โดยใช้สูตร

$$\text{ใช้สูตร} \quad r = \frac{R_u - R_1}{N}$$

โดย R_u = เป็นจำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก

R_1 = เป็นจำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

N = เป็นจำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

ตารางที่ 2 ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
ของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานภาษาถิ่น

แบบทดสอบก่อนเรียน			วัตถุประสงค์ด้าน	แบบทดสอบหลังเรียน			วัตถุประสงค์ด้าน
ข้อที่	ค่าความยากง่าย(p)	ค่าอำนาจจำแนก		ข้อที่	ค่าความยากง่าย(p)	ค่าอำนาจจำแนก	
1	0.30	0.46	พุทธิพิสัย	1	0.67	0.40	พุทธิพิสัย
2	0.47	0.67	พุทธิพิสัย	2	0.80	0.29	พุทธิพิสัย
3	0.57	0.55	พุทธิพิสัย	3	0.80	0.25	พุทธิพิสัย
4	0.67	0.33	พุทธิพิสัย	4	0.80	0.46	พุทธิพิสัย
5	0.63	0.33	พุทธิพิสัย	5	0.73	0.29	พุทธิพิสัย
6	0.53	0.55	พุทธิพิสัย	6	0.80	0.40	พุทธิพิสัย
7	0.60	0.67	พุทธิพิสัย	7	0.73	0.29	พุทธิพิสัย
8	0.67	0.60	พุทธิพิสัย	8	0.73	0.29	พุทธิพิสัย
9	0.73	0.46	พุทธิพิสัย	9	0.80	0.57	พุทธิพิสัย
10	0.47	0.57	พุทธิพิสัย	10	0.67	0.46	พุทธิพิสัย
11	0.63	0.30	พุทธิพิสัย	11	0.67	0.67	พุทธิพิสัย
12	0.53	0.50	พุทธิพิสัย	12	0.73	0.46	พุทธิพิสัย
13	0.60	0.65	พุทธิพิสัย	13	0.67	0.33	พุทธิพิสัย
14	0.62	0.67	พุทธิพิสัย	14	0.72	0.29	พุทธิพิสัย
15	0.73	0.33	พุทธิพิสัย	15	0.79	0.40	พุทธิพิสัย
16	0.30	0.48	พุทธิพิสัย	16	0.72	0.30	พุทธิพิสัย
17	0.47	0.67	พุทธิพิสัย	17	0.71	0.29	พุทธิพิสัย
18	0.57	0.53	พุทธิพิสัย	18	0.67	0.42	พุทธิพิสัย
19	0.67	0.33	พุทธิพิสัย	19	0.68	0.27	พุทธิพิสัย
20	0.73	0.44	พุทธิพิสัย	20	0.67	0.25	พุทธิพิสัย
21	0.63	0.33	พุทธิพิสัย	21	0.68	0.46	พุทธิพิสัย
22	0.55	0.53	พุทธิพิสัย	22	0.73	0.33	พุทธิพิสัย

ตารางที่ 2 (ต่อ)

แบบทดสอบก่อนเรียน			วัตถุประสงค์ด้าน
ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
23	0.67	0.60	พุทธิพิสัย
24	0.47	0.55	พุทธิพิสัย
25	0.60	0.55	พุทธิพิสัย
26	0.60	0.67	พุทธิพิสัย
27	0.57	0.60	พุทธิพิสัย
28	0.73	0.44	พุทธิพิสัย
29	0.48	0.57	พุทธิพิสัย
30	0.36	0.33	พุทธิพิสัย
แบบทดสอบก่อนเรียน ค่า p อยู่ระหว่าง 0.30-0.73 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.33-0.67			

แบบทดสอบหลังเรียน			วัตถุประสงค์ด้าน
ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
23	0.67	0.60	พุทธิพิสัย
24	0.73	0.46	พุทธิพิสัย
25	0.67	0.57	พุทธิพิสัย
26	0.73	0.50	พุทธิพิสัย
27	0.67	0.33	พุทธิพิสัย
28	0.80	0.55	พุทธิพิสัย
29	0.73	0.30	พุทธิพิสัย
30	0.80	0.33	พุทธิพิสัย
แบบทดสอบหลังเรียน ค่า p อยู่ระหว่าง 0.67-0.80 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.25-0.67			

ตารางที่ 3 ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
ของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานภาษามาตรฐาน

แบบทดสอบก่อนเรียน			วัตถุประสงค์ด้าน	แบบทดสอบหลังเรียน			วัตถุประสงค์ด้าน
ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก		ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก	
1	0.63	0.50	พุทธิพิสัย	1	0.67	0.67	พุทธิพิสัย
2	0.53	0.35	พุทธิพิสัย	2	0.73	0.46	พุทธิพิสัย
3	0.60	0.65	พุทธิพิสัย	3	0.67	0.33	พุทธิพิสัย
4	0.62	0.67	พุทธิพิสัย	4	0.72	0.29	พุทธิพิสัย
5	0.73	0.40	พุทธิพิสัย	5	0.79	0.40	พุทธิพิสัย
6	0.27	0.48	พุทธิพิสัย	6	0.72	0.30	พุทธิพิสัย
7	0.47	0.67	พุทธิพิสัย	7	0.71	0.29	พุทธิพิสัย
8	0.57	0.53	พุทธิพิสัย	8	0.67	0.42	พุทธิพิสัย
9	0.67	0.38	พุทธิพิสัย	9	0.68	0.27	พุทธิพิสัย
10	0.73	0.44	พุทธิพิสัย	10	0.67	0.25	พุทธิพิสัย
11	0.60	0.55	พุทธิพิสัย	11	0.67	0.57	พุทธิพิสัย
12	0.60	0.67	พุทธิพิสัย	12	0.73	0.50	พุทธิพิสัย
13	0.57	0.60	พุทธิพิสัย	13	0.67	0.33	พุทธิพิสัย
14	0.73	0.44	พุทธิพิสัย	14	0.80	0.55	พุทธิพิสัย
15	0.48	0.57	พุทธิพิสัย	15	0.73	0.30	พุทธิพิสัย
16	0.45	0.36	พุทธิพิสัย	16	0.80	0.33	พุทธิพิสัย
17	0.27	0.46	พุทธิพิสัย	17	0.67	0.40	พุทธิพิสัย
18	0.47	0.67	พุทธิพิสัย	18	0.80	0.29	พุทธิพิสัย
19	0.57	0.55	พุทธิพิสัย	19	0.80	0.30	พุทธิพิสัย
20	0.67	0.35	พุทธิพิสัย	20	0.80	0.46	พุทธิพิสัย
21	0.63	0.32	พุทธิพิสัย	21	0.73	0.29	พุทธิพิสัย
22	0.53	0.55	พุทธิพิสัย	22	0.80	0.40	พุทธิพิสัย
23	0.60	0.68	พุทธิพิสัย	23	0.73	0.29	พุทธิพิสัย

ตารางที่ 3 (ต่อ)

แบบทดสอบก่อนเรียน			วัตถุประสงค์ด้าน
ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก	
24	0.67	0.60	พุทธิพิสัย
25	0.73	0.46	พุทธิพิสัย
26	0.47	0.57	พุทธิพิสัย
27	0.67	0.60	พุทธิพิสัย
28	0.63	0.35	พุทธิพิสัย
29	0.55	0.53	พุทธิพิสัย
30	0.47	0.55	พุทธิพิสัย
แบบทดสอบก่อนเรียน ค่า p อยู่ระหว่าง 0.27-0.73 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.35-0.68			

แบบทดสอบหลังเรียน			วัตถุประสงค์ด้าน
ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก	
24	0.73	0.29	พุทธิพิสัย
25	0.80	0.57	พุทธิพิสัย
26	0.65	0.46	พุทธิพิสัย
27	0.67	0.60	พุทธิพิสัย
28	0.68	0.46	พุทธิพิสัย
29	0.73	0.33	พุทธิพิสัย
30	0.73	0.46	พุทธิพิสัย
แบบทดสอบหลังเรียน ค่า p อยู่ระหว่าง 0.65-0.80 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.29-0.67			

3) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) วิเคราะห์โดยใช้สูตร KR-20 (ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ, 2538, น. 198)

ตารางที่ 4 ค่าความเชื่อมั่น (r_n) ของแบบทดสอบก่อนเรียนของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่น

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	0	1	0
2	1	1	0	1	0	1	1	0	1	0	0	0
3	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0
4	0	0	0	1	1	1	1	0	0	1	0	0
5	0	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0
6	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	0	0
7	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	1	1
8	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0
9	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1
10	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	1	0
11	0	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0
12	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0
13	1	0	1	0	0	1	1	0	0	0	0	1
14	0	1	0	1	1	0	1	0	1	0	0	0
15	1	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	1
16	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	0	0
17	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1	1
18	1	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0
19	0	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1
20	1	1	0	0	0	1	1	0	1	0	1	0
21	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1
22	1	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	1
23	0	1	0	0	1	1	0	0	1	0	1	0
24	0	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	1

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
25	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0
26	0	0	0	1	1	0	0	0	1	1	1	0
27	0	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0
28	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0
29	0	0	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0
30	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1
Σ	9	9	11	17	11	9	10	13	19	9	10	10
p	0.30	0.30	0.37	0.57	0.37	0.30	0.33	0.43	0.63	0.30	0.33	0.33
q	0.70	0.70	0.63	0.43	0.63	0.70	0.67	0.57	0.37	0.70	0.67	0.67
Pq	0.21	0.21	0.23	0.25	0.23	0.21	0.22	0.25	0.23	0.21	0.22	0.22

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	0	0	1	0	1	1	0	1	0	0	1	1
2	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1
3	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	1
4	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1
5	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0	1
6	1	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1
7	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0	0	0
8	1	0	0	1	0	0	0	0	1	1	1	0
9	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0
10	1	0	0	1	0	1	0	1	1	0	0	1
11	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0	1
12	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0	1	0
13	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1
14	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	0	1
15	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	1
16	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	0
17	0	1	0	1	1	0	1	0	0	0	0	0
18	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
19	0	1	1	0	0	0	1	1	1	1	0	0
20	1	0	0	0	0	1	1	0	0	1	1	0
21	0	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0
22	0	0	1	1	1	0	0	1	1	0	0	0
23	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0
24	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0
25	1	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	1
26	0	1	1	0	1	1	1	1	0	0	0	0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
27	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1
28	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0
29	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	1
30	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	1	0
Σ	11	17	9	10	9	13	16	10	9	9	10	15
p	0.37	0.57	0.30	0.33	0.30	0.43	0.53	0.33	0.30	0.30	0.33	0.50
q	0.63	0.43	0.70	0.67	0.70	0.57	0.47	0.67	0.70	0.70	0.67	0.50
pq	0.23	0.25	0.21	0.22	0.21	0.25	0.25	0.22	0.21	0.21	0.22	0.25

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	25	26	27	28	29	30	X	X ²
1	0	0	0	1	0	0	12	144
2	0	0	0	1	1	0	14	144
3	0	1	1	0	1	0	10	100
4	0	0	0	0	1	0	10	100
5	1	0	0	0	1	1	12	144
6	1	0	0	0	0	1	14	196
7	1	0	0	0	0	1	11	121
8	1	1	0	1	1	0	12	144
9	0	0	1	0	0	0	10	100
10	1	0	1	1	1	1	15	225
11	0	0	0	0	1	0	10	100
12	0	0	0	1	0	0	13	169
13	0	0	1	0	1	0	10	100
14	1	0	0	0	1	1	13	169
15	0	0	0	0	1	0	12	144
16	1	1	0	1	0	0	14	196
17	1	0	0	0	0	1	11	121
18	0	1	1	0	1	0	10	100
19	1	0	0	0	1	1	14	196
20	0	0	1	1	0	1	14	196
21	1	1	0	0	0	1	10	100
22	0	1	0	0	1	1	15	225
23	1	0	1	0	0	1	10	100
24	1	1	1	0	0	1	10	100
25	1	0	0	0	1	1	10	100
26	0	0	0	0	0	1	12	144
27	1	0	0	0	1	1	11	121
28	1	1	0	1	1	0	10	100
29	0	0	1	0	0	0	11	121

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	25	26	27	28	29	30	X	X ²
30	1	1	0	1	0	1	12	144
Σ	16	9	9	9	16	16	350	4164
p	0.53	0.30	0.30	0.30	0.53	0.53	$\bar{X} = 22.58$	
q	0.47	0.70	0.70	0.70	0.47	0.47		
pq	0.25	0.21	0.21	0.21	0.25	0.25	Σpq = 6.80	

$$\Sigma pq = 6.80$$

$$S_t^2 = 2.69$$

$$\text{ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ} = 0.71$$

ตารางที่ 5 ค่าความเชื่อมั่น (r_n) ของแบบทดสอบหลังเรียนของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
เรื่อง คำนามในนิทานภาษาถิ่น

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0
2	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1
3	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1
4	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0
5	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1
6	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1
7	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0
8	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1
9	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1
10	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
11	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0
12	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1
13	1	0	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1
14	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0
15	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1
16	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1
17	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1
18	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1
19	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1
20	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1
21	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1
22	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	1
23	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1
24	1	1	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1
25	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
26	0	1	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1
27	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1
28	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1
29	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1
30	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1
Σ	21	24	23	24	24	21	24	20	21	20	20	25
p	0.70	0.80	0.77	0.80	0.80	0.70	0.80	0.67	0.70	0.67	0.67	0.83
q	0.30	0.20	0.23	0.20	0.20	0.30	0.20	0.33	0.30	0.33	0.33	0.17
pq	0.21	0.16	0.18	0.16	0.16	0.21	0.16	0.22	0.21	0.22	0.22	0.14

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1
2	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1
3	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1
4	1	1	0	1	1	1	0	0	0	1	0	1
5	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	0
6	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0
7	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1
8	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0
9	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1
10	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	0	1
11	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0
12	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1
13	0	0	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1
14	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0
15	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1
16	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1
17	0	1	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1
18	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	1	1
19	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0
20	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0
21	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1
22	1	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1
23	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	0
24	1	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1
25	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1
26	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
27	1	1	1	0	1	1	0	0	0	1	0	1
28	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1
29	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
30	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1
Σ	23	24	23	21	23	20	21	21	23	23	24	22
p	0.77	0.80	0.77	0.70	0.77	0.67	0.70	0.70	0.77	0.77	0.80	0.73
q	0.23	0.20	0.23	0.30	0.23	0.33	0.30	0.30	0.23	0.23	0.20	0.27
pq	0.18	0.16	0.18	0.21	0.18	0.22	0.21	0.21	0.18	0.18	0.16	0.20

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	25	26	27	28	29	30	X	X ²
1	0	1	0	1	1	1	22	484
2	0	1	1	1	0	0	21	441
3	1	0	1	0	1	1	22	484
4	1	1	1	1	1	0	21	441
5	1	1	0	1	1	1	22	484
6	1	1	0	1	1	1	22	484
7	1	0	1	0	1	1	22	484
8	1	1	0	1	1	0	22	484
9	1	0	1	1	0	1	23	529
10	1	0	1	1	1	1	24	576
11	1	1	0	1	1	0	21	441
12	1	0	1	1	0	1	24	576
13	1	0	1	1	1	1	20	400
14	1	1	1	1	0	1	22	484
15	1	1	1	0	1	0	20	400
16	0	1	0	1	1	1	22	484
17	1	1	1	0	1	0	21	441
18	0	1	1	1	0	1	22	484
19	1	1	0	1	1	1	24	576
20	1	1	1	1	0	1	24	576
21	1	1	1	0	1	0	23	529
22	1	0	1	1	1	1	22	484
23	1	1	1	0	1	1	23	529
24	1	1	0	1	1	1	23	529
25	0	1	0	1	1	0	22	484
26	1	1	1	0	0	1	22	484

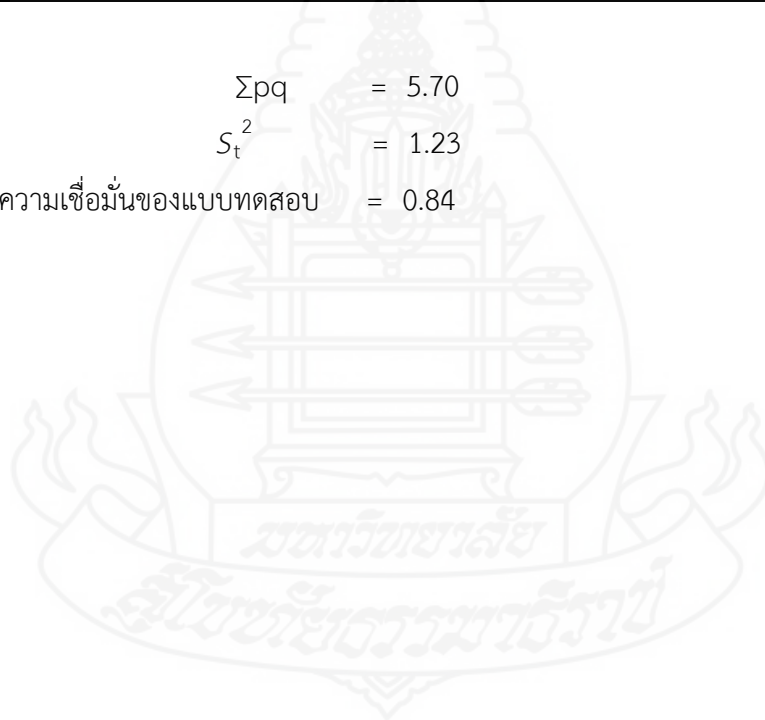
ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	25	26	27	28	29	30	X	X ²
27	1	1	1	1	1	0	21	441
28	1	0	1	1	0	0	22	484
29	0	1	1	0	1	1	23	529
30	1	1	1	1	1	1	24	576
Σ	24	22	21	22	22	20	666	14822
p	0.80	0.73	0.70	0.73	0.73	0.67	$\bar{X} = 42.97$	
q	0.20	0.27	0.30	0.27	0.27	0.33		
pq	0.16	0.20	0.21	0.20	0.20	0.22	$\Sigma pq = 5.70$	

$$\Sigma pq = 5.70$$

$$S_t^2 = 1.23$$

$$\text{ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ} = 0.84$$

ตารางที่ 6 ค่าความเชื่อมั่น (r_n) ของแบบทดสอบก่อนเรียนของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
เรื่อง คำนามในนิทานภาษามาตรฐาน

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	1	0	0	0	1	0	1	1	0	1	0	0
2	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0
3	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1
4	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0
5	0	0	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0
6	0	0	1	1	0	1	0	1	0	0	0	0
7	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0
8	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0
9	0	1	0	1	1	0	1	0	1	0	0	1
10	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	1
11	0	0	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0
12	0	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0
13	0	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1
14	0	0	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0
15	0	1	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0
16	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0
17	1	1	0	1	0	1	1	0	1	0	0	0
18	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1
19	0	1	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0
20	1	0	1	0	0	0	0	1	1	0	0	1
21	0	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0
22	1	0	0	0	1	1	1	0	0	1	1	0
23	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
24	0	1	0	0	0	1	1	0	0	0	1	1
25	0	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
26	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	0	0
27	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0
28	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0
29	0	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1
30	1	1	0	0	0	1	1	0	1	0	1	0
Σ	10	9	11	17	9	10	9	12	16	10	9	9
p	0.33	0.30	0.37	0.57	0.30	0.33	0.30	0.40	0.53	0.33	0.30	0.30
q	0.67	0.70	0.63	0.43	0.70	0.67	0.70	0.60	0.47	0.67	0.70	0.70
Pq	0.22	0.21	0.23	0.25	0.21	0.22	0.21	0.24	0.25	0.22	0.21	0.21

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	1
2	1	1	0	1	1	0	1	0	0	0	1	1
3	0	1	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1
4	0	1	0	0	0	0	1	1	0	1	0	1
5	0	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	1
6	0	0	1	1	0	0	0	1	0	0	0	1
7	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0
8	1	1	0	0	0	1	0	0	1	1	1	0
9	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0
10	1	1	1	0	1	0	0	1	1	0	0	1
11	0	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	1
12	1	0	0	1	1	0	1	1	0	0	1	0
13	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1
14	0	1	1	0	1	0	1	1	0	0	0	1
15	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1
16	1	0	0	1	0	0	1	1	1	1	0	0
17	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0
18	0	1	0	1	1	1	0	0	0	0	1	1
19	0	1	1	0	0	1	1	0	1	1	0	0
20	1	0	1	1	1	0	0	0	0	1	1	0
21	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0
22	0	0	1	1	1	0	0	1	1	0	0	0
23	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0
24	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0
25	0	1	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1
26	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0
27	0	1	1	0	0	1	1	0	1	0	0	1
28	1	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0
29	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	1

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
30	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0
Σ	9	15	16	9	9	11	17	11	9	9	10	15
p	0.30	0.50	0.53	0.30	0.30	0.37	0.57	0.37	0.30	0.30	0.33	0.50
q	0.70	0.50	0.47	0.70	0.70	0.63	0.43	0.63	0.70	0.70	0.67	0.50
pq	0.21	0.25	0.25	0.21	0.21	0.23	0.25	0.23	0.21	0.21	0.22	0.25

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	25	26	27	28	29	30	X	X ²
1	0	0	0	1	1	0	12	144
2	0	1	1	0	1	0	12	144
3	0	0	0	0	1	0	10	100
4	0	1	1	0	0	1	10	100
5	1	0	0	1	1	0	12	144
6	1	1	1	1	0	1	13	169
7	1	0	0	0	1	0	11	121
8	1	0	0	1	0	0	12	144
9	0	0	0	0	1	0	10	100
10	1	0	0	0	0	1	14	196
11	0	0	0	1	1	0	10	100
12	0	0	1	1	0	1	13	169
13	0	1	1	0	0	0	10	100
14	1	0	1	0	1	0	13	169
15	0	1	0	1	0	1	12	144
16	1	0	1	1	1	1	14	196
17	1	1	0	0	1	0	11	121
18	0	0	0	1	0	0	10	100
19	1	0	0	1	1	0	14	196
20	0	1	1	0	1	0	14	196
21	1	0	0	0	1	0	10	100
22	0	0	1	0	0	1	13	169
23	1	1	0	0	1	0	10	100
24	1	1	1	0	0	0	10	100
25	1	0	0	1	0	0	10	100
26	0	0	0	0	1	1	12	144

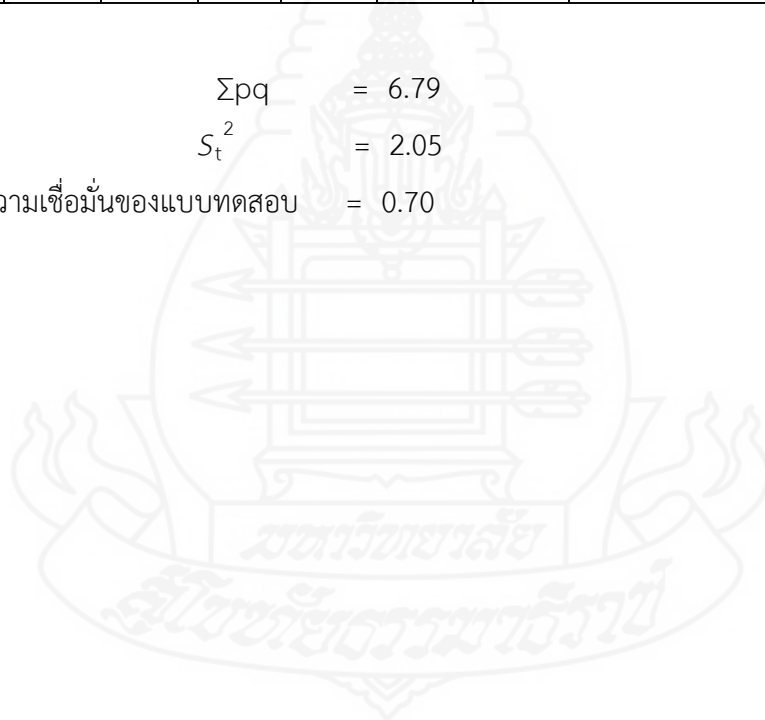
ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	25	26	27	28	29	30	X	X ²
27	1	0	0	1	1	0	11	121
28	1	0	0	0	1	0	10	100
29	0	0	0	0	1	1	11	121
30	1	0	0	1	0	0	12	144
Σ	16	9	10	13	18	9	346	4052
p	0.53	0.30	0.33	0.43	0.60	0.30	$\bar{X} = 22.33$	
q	0.47	0.70	0.67	0.57	0.40	0.70		
pq	0.25	0.21	0.22	0.25	0.24	0.21	$\Sigma pq = 6.79$	

$$\Sigma pq = 6.79$$

$$S_t^2 = 2.05$$

$$\text{ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ} = 0.70$$

ตารางที่ 7 ค่าความเชื่อมั่น (r_n) ของแบบทดสอบหลังเรียนของชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
เรื่อง คำนามในนิทานภาษามาตรฐาน

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1
2	0	1	0	1	1	0	1	0	1	1	0	0
3	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1
4	1	1	1	0	0	1	1	1	0	0	1	0
5	0	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1
6	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1
7	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1
8	0	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	0
9	1	0	1	1	0	1	0	1	1	0	0	1
10	0	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
11	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0
12	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1
13	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1
14	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1	0	1
15	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	0
16	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1
17	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0
18	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0	1
19	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1
20	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
21	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0
22	1	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1	1
23	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1
24	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1
25	1	1	0	0	1	1	1	0	0	1	1	0
26	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
27	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0
28	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	0

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
29	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1
30	1	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1	1
Σ	21	21	20	21	21	21	22	20	21	21	22	20
p	0.70	0.70	0.67	0.70	0.70	0.70	0.73	0.67	0.70	0.70	0.73	0.67
q	0.30	0.30	0.33	0.30	0.30	0.30	0.27	0.33	0.30	0.30	0.27	0.33
pq	0.21	0.21	0.22	0.21	0.21	0.21	0.20	0.22	0.21	0.21	0.20	0.22

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0
2	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1
3	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1
4	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1
5	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0
6	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0
7	0	1	0	1	1	1	0	1	0	1	0	1
8	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0
9	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1
10	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
11	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0
12	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1
13	1	0	1	1	0	1	1	0	0	1	0	1
14	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1
15	0	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1
16	1	0	1	0	1	0	1	0	1	1	1	0
17	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1
18	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1
19	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0
20	1	0	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1
21	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1
22	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1
23	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1
24	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	0
25	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0
26	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1
27	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1
28	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	0	1
29	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
30	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1
Σ	21	24	23	23	24	20	25	23	23	23	22	21
p	0.70	0.80	0.77	0.77	0.80	0.67	0.83	0.77	0.77	0.77	0.73	0.70
q	0.30	0.20	0.23	0.23	0.20	0.33	0.17	0.23	0.23	0.23	0.27	0.30
pq	0.21	0.16	0.18	0.18	0.16	0.22	0.14	0.18	0.18	0.18	0.20	0.21

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	25	26	27	28	29	30	X	X ²
1	1	1	1	1	1	1	23	529
2	1	1	0	1	1	1	21	441
3	0	1	1	0	1	0	22	484
4	1	1	1	1	0	1	21	441
5	1	1	0	1	1	1	22	484
6	1	1	1	0	0	1	23	529
7	0	1	1	1	1	0	21	441
8	1	0	1	1	0	0	21	441
9	1	1	1	0	1	1	21	441
10	1	1	1	1	1	1	24	576
11	1	0	1	0	1	1	21	441
12	1	1	0	1	1	1	23	529
13	1	1	1	1	0	0	21	441
14	1	0	1	0	1	1	21	441
15	0	1	1	1	1	0	18	324
16	1	1	0	1	1	1	22	484
17	0	0	1	0	1	1	21	441
18	1	1	0	1	1	0	20	400
19	1	0	0	1	0	1	22	484
20	1	0	1	1	1	1	23	529
21	0	1	1	1	0	1	23	529
22	1	1	1	0	1	0	21	441
23	0	0	1	1	1	1	22	484
24	1	1	1	0	1	1	23	529
25	1	1	0	1	0	1	21	441
26	0	0	1	0	0	1	22	484
27	1	1	1	1	1	0	20	400
28	1	1	1	1	1	0	21	441
29	0	0	1	1	0	0	23	529

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่ คนที่	25	26	27	28	29	30	X	X ²
30	1	1	1	0	1	1	23	529
Σ	22	21	23	20	21	20	650	14128
p	0.73	0.70	0.77	0.67	0.70	0.67	$\bar{X} = 41.99$	
q	0.27	0.30	0.23	0.33	0.30	0.33		
pq	0.20	0.21	0.18	0.22	0.21	0.22	$\Sigma pq = 5.96$	

$$\Sigma pq = 5.96$$

$$S_t^2 = 1.49$$

$$\text{ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ} = 0.83$$

ภาคผนวก จ

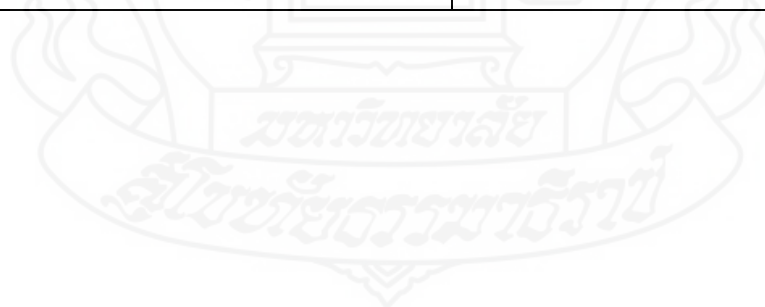
ตารางคะแนนทดสอบประสิทธิภาพ แบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม

ตารางที่ 8 คะแนนทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ของนักเรียนจำนวน 3 คน ที่เรียนจากชุด
การเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เรื่องค่านามโนนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คนที่	ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้ภาษาถิ่น			ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้ภาษามาตรฐาน		
	คะแนน ก่อนเรียน (30) คะแนน	คะแนน ระหว่างเรียน (60) คะแนน	คะแนน หลังเรียน (30) คะแนน	คะแนน ก่อนเรียน (30) คะแนน	คะแนน ระหว่าง เรียน (60) คะแนน	คะแนน หลังเรียน (30) คะแนน
1	12	42	21	12	42	21
2	9	38	21	9	36	18
3	12	39	18	9	40	21
ΣX	33	119	60	30	118	60
ค่าเฉลี่ย	11.00	39.67	20.00	10.00	39.33	20.00
ค่าประสิทธิภาพ		$E_1 = 66.11$	$E_2 = 66.67$		$E_1 = 65.56$	$E_2 = 66.67$

ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษาถิ่น	ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษามาตรฐาน
<p>แทนค่าสูตร</p> <p>สูตร $E_1 = \left[\frac{\sum x_1}{N}{A} \right] \times 100$</p> $E_1 = \left[\frac{119}{3}{60} \right] \times 100$ $= 66.11$ <p>สูตร $E_2 = \left[\frac{\sum x_2}{N}{B} \right] \times 100$</p> $E_2 = \left[\frac{60}{3}{30} \right] \times 100$ $= 66.67$	<p>แทนค่าสูตร</p> <p>สูตร $E_1 = \left[\frac{\sum x_1}{N}{A} \right] \times 100$</p> $E_1 = \left[\frac{118}{3}{60} \right] \times 100$ $= 65.56$ <p>สูตร $E_2 = \left[\frac{\sum x_2}{N}{B} \right] \times 100$</p> $E_2 = \left[\frac{60}{3}{30} \right] \times 100$ $= 66.67$
$E_1/E_2 = 66.11 / 66.67$	$E_1/E_2 = 65.56 / 66.67$

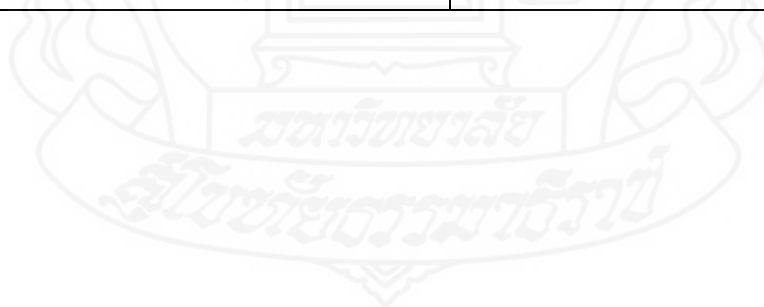

ตารางที่ 9 คะแนนทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ของนักเรียนจำนวน 6 คน ที่เรียนจากชุด
การเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คนที่	ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้ภาษาถิ่น			ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้ภาษามาตรฐาน		
	คะแนน ก่อนเรียน (30) คะแนน	คะแนน ระหว่างเรียน (60) คะแนน	คะแนน หลังเรียน (30) คะแนน	คะแนน ก่อนเรียน (30) คะแนน	คะแนน ระหว่างเรียน (60) คะแนน	คะแนน หลังเรียน (30) คะแนน
1	12	46	24	15	45	27
2	9	44	21	12	42	21
3	15	45	24	15	46	24
4	12	44	24	12	42	24
5	12	42	21	9	41	18
6	15	43	24	15	44	24
ΣX	75	264	138	78	260	138
ค่าเฉลี่ย	12.50	44.00	23.00	13.00	43.33	23.00
ค่าประสิทธิภาพ		$E_1 = 73.33$	$E_2 = 76.67$		$E_1 = 72.22$	$E_2 = 76.67$

ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษาถิ่น	ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษามาตรฐาน
<p>แทนค่าสูตร</p> <p>สูตร $E_1 = \left[\frac{\sum x_1}{N}{A} \right] \times 100$</p> <p>$E_1 = \left[\frac{264}{6}{60} \right] \times 100$</p> <p>$= 73.33$</p> <p>สูตร $E_2 = \left[\frac{\sum x_2}{N}{B} \right] \times 100$</p> <p>$E_2 = \left[\frac{46}{6}{30} \right] \times 100$</p> <p>$= 76.67$</p>	<p>แทนค่าสูตร</p> <p>สูตร $E_1 = \left[\frac{\sum x_1}{N}{A} \right] \times 100$</p> <p>$E_1 = \left[\frac{260}{6}{60} \right] \times 100$</p> <p>$= 72.22$</p> <p>สูตร $E_2 = \left[\frac{\sum x_2}{N}{B} \right] \times 100$</p> <p>$E_2 = \left[\frac{46}{6}{30} \right] \times 100$</p> <p>$= 76.67$</p>
$E_1/E_2 = 73.33 / 76.67$	$E_1/E_2 = 72.22 / 76.67$

ตารางที่ 10 คะแนนทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ของนักเรียนจำนวน 30 คน
 ที่เรียนจากชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามในนิทานที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้
 ภาษามาตรฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คนที่	ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้ภาษาถิ่น			ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้ภาษามาตรฐาน		
	คะแนน ก่อนเรียน (30) คะแนน	คะแนน ระหว่างเรียน (60) คะแนน	คะแนน หลังเรียน (30) คะแนน	คะแนน ก่อนเรียน (30) คะแนน	คะแนน ระหว่างเรียน (60) คะแนน	คะแนน หลังเรียน (30) คะแนน
1	12	49	25	15	48	25
2	14	48	25	15	49	25
3	15	46	25	12	47	22
4	13	50	24	18	51	26
5	15	48	26	12	47	24
6	17	50	25	15	48	24
7	15	48	26	18	50	25
8	14	49	25	15	50	24
9	12	49	24	15	51	25
10	17	50	26	18	53	26
11	15	48	23	12	48	23
12	13	48	24	15	49	24
13	12	48	23	12	48	24
14	15	50	23	15	50	24
15	14	51	26	18	51	26
16	15	48	25	12	48	24
17	15	48	25	15	49	25
18	12	47	24	12	48	24
19	15	50	26	15	49	25
20	14	51	26	18	49	28

ตารางที่ 10 (ต่อ)

คนที่	ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้ภาษาถิ่น			ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้ภาษามาตรฐาน		
	คะแนน ก่อนเรียน (30) คะแนน	คะแนน ระหว่างเรียน (60) คะแนน	คะแนน หลังเรียน (30) คะแนน	คะแนน ก่อนเรียน (30) คะแนน	คะแนน ระหว่างเรียน (60) คะแนน	คะแนน หลังเรียน (30) คะแนน
21	21	13	23	23	18	25
22	15	49	24	12	46	24
23	18	48	27	15	45	23
24	15	50	25	18	48	26
25	14	48	24	15	47	24
26	12	47	24	15	46	23
27	15	49	25	15	48	24
28	13	45	23	12	45	21
29	12	50	23	15	51	23
30	18	52	26	18	52	25
ΣX	437	1,463	740	450	1,460	731
ค่าเฉลี่ย	14.56	48.76	24.60	15.00	48.67	24.36
ค่าประสิทธิภาพ		$E_1 = 81.27$	$E_2 = 82.23$		$E_1 = 81.23$	$E_2 = 82.22$

ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษาถิ่น	ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษามาตรฐาน
<p>แทนค่าสูตร</p> $\text{สูตร } E_1 = \frac{\left[\frac{\sum x_1}{N} \right]}{A} \times 100$ $E_1 = \frac{\left[\frac{1463}{30} \right]}{60} \times 100$ $= 81.27$ $\text{สูตร } E_2 = \frac{\left[\frac{\sum x_2}{N} \right]}{B} \times 100$ $E_2 = \frac{\left[\frac{740}{30} \right]}{30} \times 100$ $= 82.23$	<p>แทนค่าสูตร</p> $\text{สูตร } E_1 = \frac{\left[\frac{\sum x_1}{N} \right]}{A} \times 100$ $E_1 = \frac{\left[\frac{1460}{30} \right]}{60} \times 100$ $= 81.23$ $\text{สูตร } E_2 = \frac{\left[\frac{\sum x_2}{N} \right]}{B} \times 100$ $E_2 = \frac{\left[\frac{731}{30} \right]}{30} \times 100$ $= 82.22$
$E_1/E_2 = 81.27 / 82.23$	$E_1/E_2 = 81.11 / 82.22$

ตารางที่ 11 คะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง คำนามที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

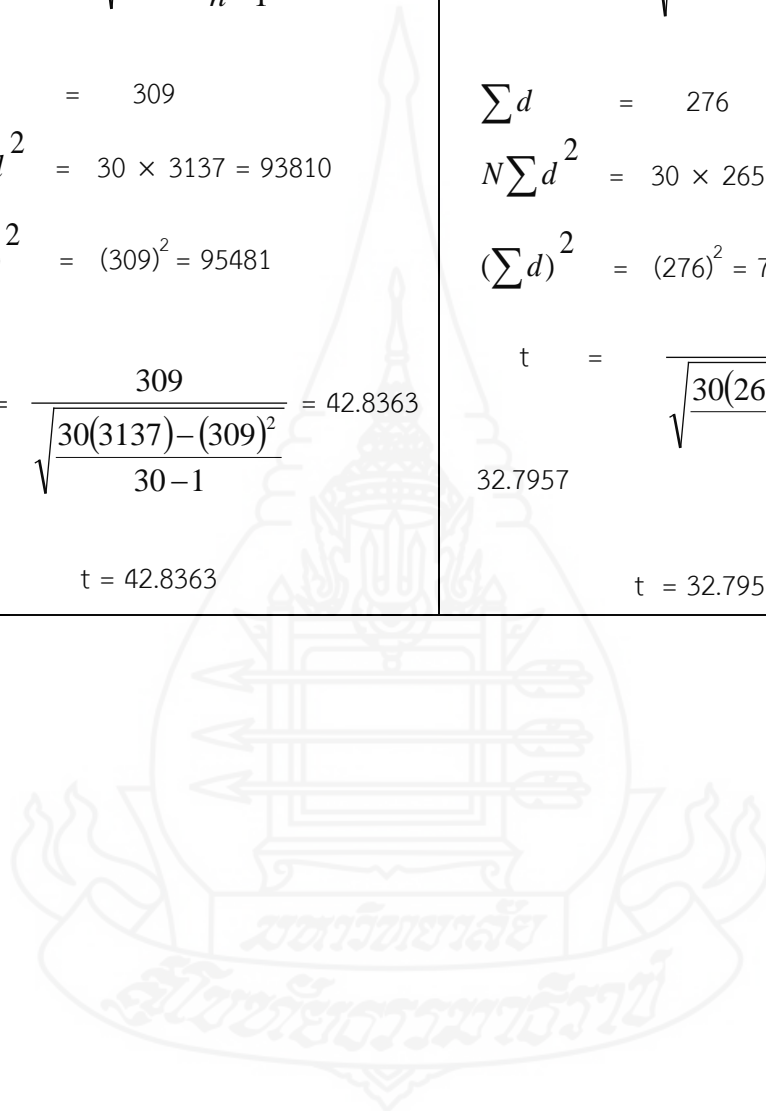
คนที่	ชุดการเรียนที่ใช้ภาษาถิ่น		ความก้าวหน้า		ชุดการเรียนที่ใช้ภาษามาตรฐาน		ความก้าวหน้า	
	คะแนน ก่อนเรียน 30 คะแนน	คะแนน หลังเรียน 30 คะแนน	D	D ²	คะแนน ก่อนเรียน 30 คะแนน	คะแนน หลังเรียน 30 คะแนน	D	D ²
1	12	25	13	169	15	25	10	100
2	14	25	11	121	15	25	10	100
3	15	25	10	100	12	22	10	100
4	13	24	11	121	18	26	8	64
5	15	26	11	121	12	24	12	144
6	17	25	8	64	15	24	9	81
7	15	26	11	121	18	25	7	49
8	14	25	11	121	15	24	9	81
9	12	24	12	144	15	25	10	100
10	17	26	9	81	18	26	8	64
11	15	23	8	64	12	23	11	121
12	13	24	11	121	15	24	9	81
13	12	23	11	121	12	24	12	144
14	15	23	8	64	15	24	9	81
15	14	26	12	144	18	26	8	64
16	15	25	10	100	12	24	12	144
17	15	25	10	100	15	25	10	100
18	12	24	12	144	12	24	12	144
19	15	26	11	121	15	25	10	100
20	14	26	12	144	18	28	10	100
21	21	23	2	4	23	25	2	4

ตารางที่ 11 (ต่อ)

คนที่	ชุดการเรียนที่ใช้ภาษาถิ่น		ความก้าวหน้า		ชุดการเรียนที่ใช้ภาษา มาตรฐาน		ความก้าวหน้า	
	คะแนน ก่อนเรียน 30 คะแนน	คะแนน หลังเรียน 30 คะแนน	D	D ²	คะแนน ก่อนเรียน 30 คะแนน	คะแนน หลังเรียน 30 คะแนน	D	D ²
22	15	24	9	81	12	24	12	144
23	18	27	9	81	15	23	8	64
24	15	25	10	100	18	26	8	64
25	14	24	10	100	15	24	9	81
26	12	23	11	121	15	23	8	64
27	15	25	10	100	15	24	9	81
28	13	23	10	100	12	21	9	81
29	12	22	10	100	15	23	8	64
30	18	26	8	64	18	25	7	49
รวม	437	740	309	3,137	455	731	276	2,658
ค่าเฉลี่ย	14.56	24.60			15.16	23.58		
ค่า S.D.	1.73	1.43			2.23	1.35		

ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษาถิ่น	ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ภาษามาตรฐาน
<p>แทนค่าสูตร</p> <p>สูตร $t = \frac{\sum d}{\sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n-1}}}$</p> <p>$\sum d = 309$</p> <p>$N \sum d^2 = 30 \times 3137 = 93810$</p> <p>$(\sum d)^2 = (309)^2 = 95481$</p> <p>$t = \frac{309}{\sqrt{\frac{30(3137) - (309)^2}{30-1}}} = 42.8363$</p> <p>$t = 42.8363$</p>	<p>แทนค่าสูตร</p> <p>สูตร $t = \frac{\sum d}{\sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n-1}}}$</p> <p>$\sum d = 276$</p> <p>$N \sum d^2 = 30 \times 2658 = 79740$</p> <p>$(\sum d)^2 = (276)^2 = 76176$</p> <p>$t = \frac{276}{\sqrt{\frac{30(2658) - (276)^2}{30-1}}} = 32.7957$</p> <p>$t = 32.7957$</p>

ตารางที่ 12 คะแนนความก้าวหน้าหลังเรียนทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากชุดการเรียนรู้
อิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำนามที่ใช้ภาษาถิ่นกับนิทานที่ใช้ภาษามาตรฐาน ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4

คนที่	ความก้าวหน้า			
	คะแนนหลังเรียน ชุดการเรียนรู้ที่ใช้ภาษาถิ่น 30 คะแนน	คะแนนหลังเรียนชุดการ เรียนรู้ใช้ภาษามาตรฐาน 30 คะแนน	D	D ²
1	25	25	0	0
2	25	25	0	0
3	25	22	-3	9
4	24	26	2	4
5	26	24	-2	4
6	25	24	-1	1
7	26	25	-1	1
8	25	24	-1	1
9	24	25	1	1
10	26	26	0	0
11	23	23	0	0
12	24	24	0	0
13	23	24	1	1
14	23	24	1	1
15	26	26	0	0
16	25	24	-1	1
17	25	25	0	0
18	24	24	0	0
19	26	25	-1	1
20	26	28	2	4
21	23	25	2	4
22	24	24	0	0

ตารางที่ 12 (ต่อ)

คนที่	ความก้าวหน้า			
	คะแนนหลังเรียน ชุดการเรียนที่ใช้ภาษาถิ่น 30 คะแนน	คะแนนหลังเรียนชุดการ เรียนใช้ภาษามาตรฐาน 30 คะแนน	D	D ²
24	25	26	1	1
25	24	24	0	0
26	23	23	0	0
27	25	24	-1	1
28	23	21	-2	4
29	22	23	1	1
30	26	25	-1	1
รวม	740	731	-9	57

ภาคผนวก ฉ

แสดงค่าความถี่คะแนนพึงพอใจของที่มีต่อชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์

ตารางที่ 13 ค่าความถี่ของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ชุดการเรียนใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน	18	6	6	0	0
2. คำอธิบายในการใช้ชุดการเรียนชัดเจน เข้าใจตรงกัน	14	10	6	0	0
3. ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น	20	10	0	0	0
4. ตัวการ์ตูนสีสันสวยงาม ภาพคมชัด และสอดคล้องกับเนื้อหา	18	12	0	0	0
5. เสียงพูด/เสียงบรรยาย เสียงดัง ชัดเจน	12	18	0	0	0
6. เสียงดนตรีประกอบมีความเหมาะสม	8	18	4	0	0
7. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	16	14	0	0	0
8. ปริมาณของภาพเหมาะสมกับเนื้อหา	8	12	10	0	0
9. เวลาที่ใช้ในการเรียนมีความเหมาะสม	10	16	4	0	0
10. ลำดับการดำเนินเรื่องมีความต่อเนื่องชวนให้ติดตาม	20	10	0	0	0
11. เกิดความสนุกไม่เบื่อหน่ายกับการเรียน	16	14	0	0	0
12. ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้เข้าใจค่านามได้มากขึ้น	20	10	0	0	0
13. ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้จดจำค่านามได้ง่ายกว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติ	22	8	0	0	0
14. นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา	14	16	0	0	0
15. นักเรียนอยากเรียนด้วยชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์อีก	18	12	0	0	0

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายเวียงศักดิ์ สารฤทธิ์
วัน เดือน ปีเกิด	8 สิงหาคม 2506
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์
ประวัติการศึกษา	ศษ.บ. (วัดและประเมินผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2537
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนโคกน้ำเกลี้ยงวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการพิเศษ

